

The Adubil Magazine

Harriet Winslow Number

THE LIFE OF HARRIET WINSLOW LATIMER WINSLOW

◆ April 9, 1796: Born in Uxbridge, Litchfield County, Connecticut

◆ January 11, 1819: Married to Rev. Charles Winslow

◆ June 8, 1819: The Mission Band including Harriet and Harriet Winslow sailed from the Cape Cod, bound for Calcutta.

◆ October 21, 1819: Harriet and Rev. Charles Winslow arrived in Calcutta after 111 days at sea.

◆ November 2, 1819: The ship arrived in Calcutta after 111 days at sea.

◆ The ship arrived in Calcutta after 111 days at sea.

◆ January 15, 1821

◆ February 1 (Friday) 1820/21

◆ February 17 (Thursday) 1820: They reach Jaffnapetnam.

◆ April 9, 1820: Celebrates 24th birthday on mission soil.

◆ August 14, 1820: Writes to her parents from Oodooville.

◆ November 3, 1820: The Lord's Supper and the presidency of a church in their own station for the first time.

◆ May 7, 1821: The mission on

◆ August 14, 1821: Missionary work in the field with the people of the mission.

◆ September 21, 1821: A new church in the field with the people of the mission.

◆ June 8, 1822: "This third year spent by all the Indians here, and the mission on the field with the people of the mission."

◆ June 8, 1822: The Analytical work in the field with the people of the mission.

◆ December 1822: The mission on the field with the people of the mission.

◆ September 1822: The mission on the field with the people of the mission.

◆ May 11, 1822: Their son George is born this month. The son and mother are both well.

◆ December 28, 1831: Charles Harriet Winslow's son George is born this month.

◆ January 14 (Monday), 1812: The mission on the field with the people of the mission.

Anna Maria of
and Jane Spaulding

HARRIET LATHROP WINSLOW
(1796-1833)

THE LIFE OF HARRIET WADSWORTH LATHROP WINSLOW

- ✦ April 9, 1796: Born to Charles Lathrop and Joanna Leffingwell
- ✦ January 11, 1819: Married To Rev. Miron Winslow
- ✦ June 8, 1819: The Mission Band including Rev. Miron and Harriet Winslow sailed from Boston in the brig Indus, bound for Calcutta.
- ✦ October 24, 1819: Harriet and Rev. Miron Winslow together with their mission partners reach Calcutta after 133 days at sea.
- ✦ November 10, 1819: Passage was taken for Ceylon in the ship Dick of London bound for Trincomalee and Colombo.
- ✦ December 7, 1819: At the fort of Galle
- ✦ January 16, 1820: Harriet Winslow with her husband visits two schools in Colombo.
- ✦ February 4, (Friday) 1820: Left Colombo around 6 p.m.
- ✦ February 17 (Thursday) 1820: They reach Jaffnapatanam.
- ✦ April 9, 1820: Celebrates 24th birthday on mission soil.
- ✦ August 14, 1820: Writes to her parents from Oodoville.
- ✦ November 5, 1820: The Lord's Supper and the privileges of a church in their own station for the first time.
- ✦ May 7, 1821: The mission mourns the death of Mrs. Daniel Poor.
- ✦ August 14, 1821: Missionary sisters met at Batticotta (Vaddukoddai) to make arrangements to form a "maternal society." Mrs. Winslow the Secretary of the Maternal Society, a position she held until her death.
- ✦ September 23, 1821: A new large bungalow for a chapel was dedicated.
- ✦ June 8, 1822: "This third anniversary of our farewell to the land of our fathers has been spent by all the 'Indus fraternity' at Manepay". So writes Harriet Winslow in her Memoir.
- ✦ June 8, 1824: The Anniversary of the missionary band leaving America was observed at Pandeterrupu.
- ✦ November 7, 1825: Rev. and Mrs. Winslow and son Charles leave for Calcutta in view of Mrs. Winslow's failing health.
- ✦ November 27, 1825: Harriet Maria, Rev. and Mrs. Winslow's daughter and Jane Spaulding die of cholera at Manepay while the Winslows are away in Calcutta.
- ✦ May 12, 1827: Their son George departs this world. "Oh my God receive our little one; receive him as thine own," writes Harriet Winslow
- ✦ December 28, 1831: Charles, Harriet Winslow's son leaves Oodoville for America (Harriet Winslow later hears of his death in America and is broken hearted)
- ✦ January 14 (Monday), 1833: Harriet Winslow departs this earth into eternal rest.

Year	2024	2025
Q1	10	12
Q2	15	18
Q3	20	22
Q4	25	28

Category	2024	2025
Q1	10	12
Q2	15	18
Q3	20	22
Q4	25	28

Category	2024	2025
Q1	10	12
Q2	15	18
Q3	20	22
Q4	25	28

Contents

	Page
1. Greetings	1-7
2. College Song	8
3. Principal's Message	9
4. Haystack Meeting	10-11
5. Harriet Winslow	12-21
6. Principals	22-32
7. The Early Days & Uduvil	33
8. Ms.Eva Grainger	34-36
9. Leaves from the Book of Remembrance	37-38
10. Let's Laugh for a Change	39
11. Principal's Report	40-48
12. Long years of service	49-51
13. The Eliza Agnew BPO Centre	52
14. English Language Centre	53
15. Teachers' Day	54-55
16. Trustees Visit	56-57
17. Talent Search	58
18. Hostel Life	59-60
19. Unity Camp	61-62
20. Sports Day 2011	63-64
21. Students' Contribution	65-81
22. Uduvil Album	82-120
23. Tamil Section	121-162
24. Footprints on the Sands of Time	163-168

Greetings from the Bishop...

Uduvil, a pride of our history

History becomes the live wire of our heritage when events of the past, institutions and individuals have had progressive impacts inspired by visions, their service and sacrifice on a nation, a society and a community. They are a powerful inspirational stimulus and remain cherished for all times.

It is therefore a fitting gesture for Uduvil Girls' College to dedicate a school souvenir to a beloved missionary, Harriet Winslow (1796-1833), the founder of the school, Asia's first all-girls boarding school in 1824. It was then known as the Missionary Seminary and Female Central School.

When one reminisces on this achievement, realization comes to our mind how forbidding it would have been to break into the deep tradition-gripped conservative society of ours at that time especially for a lady from overseas.

One must really wonder what kind of faith and dedication powered her to attempt the virtual impossibility.

Our educational system at that time was male-oriented and vernacular, imparted by a single guru, an elder from the village, popularly known as *Saddambiar* from his *thinnai* and the system could be termed as the Porch School. The learning of numbers and alphabets were by writing on sand spread on the cow-dung daubed floor.

When it came to the education of girls, they learnt the daily chores of life from their mothers and elder female relations of the family and were married early, many even in mid-teens.

Harriet Winslow with her determined dedication and the depth of her mission call was able to change all these for girls and founded an institution that became an example in modern liberal education for girls in Sri Lanka, perhaps in Asia itself.

This was indeed a social revolution, certainly one of the highest points in mission work in Asia and Harriet Winslow was surely the architect of it. We owe a debt of immense gratitude for the unique leadership she provided for our girls amidst, what would have been, the severest of circumstances.

This is why we call Uduvil Girls College, the pride of our history and an institution that had total acceptance from our people across all socio-cultural and spiritual divisions that prevailed strongly at that time.

Apart from the Female Central School that progressed into the Uduvil Girls' College the Mission Seminary, however, was established by her husband, the Rev. Dr. Miron Winslow who published several books including *A History of Missions* and *A Comprehensive Tamil and English Dictionary of High and Low Tamil*, a Tamil to English lexicon that compiled sixty-seven thousand Tamil words and considered the most complete dictionary of a modern Indian language published at that time.

I am pleased to commend the souvenir publication and tribute to a great missionary lady who served our community for thirteen years with committed dedication, adopting it as her own thousands of miles away from her home and dear ones.

Rt. Rev. Dr. Daniel Thiagarajah
Bishop, Jaffna Diocese of the Church of South India

Greetings from the Trustees...

Dear friends,

Greetings to one and all on behalf of the Trustees of Jaffna College Funds. The mission of our historic trust is to hold, manage, and acquire funds to further the work of educational institutions in Sri Lanka and India. Uduvil Girls' College is one of the primary beneficiaries of our trust. Last February a delegation of trustees visited Sri Lanka and we had the opportunity to see Uduvil Girls' College up close and in action. It was apparent to everyone that Uduvil is an exceptional school and there is no doubt that the money from our trust is being well spent.

Thanks to the gracious hospitality of Principal Mills, the faculty, and the entire student body we received a first-hand glimpse of what life at Uduvil is like. There is no question that if the school's founder, Harriet Winslow, could see Uduvil today she would be justifiably proud. None of us who made the trip will ever forget the enthusiasm for learning that pervades the campus or the generous spirit of hospitality that immediately made us feel welcome and at home.

A popular chorus sung by the students is "Uduvil will shine." Uduvil certainly does shine – it shines with the light of learning, generosity, and faith. Congratulations on the start of your new publication. Keep up the good work and please know that our thoughts and prayers are with you.

With warm regards,

Richard Hanna Huleatt

President, Trustees of Jaffna College Funds

Greetings from Global Ministries...

Dear Mrs. Mills,

It is a privilege and honor to greet you and everyone at Uduvil Girls' College as you commemorate and celebrate the invaluable services and dedication of the school's founder Principal Ms. Harriet Winslow. On behalf of the mission board that sent Ms. Winslow as missionary to Jaffna along with her husband Rev. Miron Winslow almost 200 years ago, the American Board of Commissioners for Foreign Missions (now Wider Church Ministries which is part of Common Global Ministries of the United Church of Christ and the Christian Church (Disciples of Christ) in the USA), I offer my best wishes. I also greet you on behalf of the Trustees of Jaffna College Funds who have been supporting the school for the last many years.

The vision with which Ms. Winslow started the school certainly is fulfilled, I am sure, much beyond her expectations. The enviable status of the school today as the premier educational institution for girls in northern Sri Lanka, its invaluable achievements over the years both in academic and extracurricular activities at regional and national levels, the innumerable young women whom the school has educated over these two centuries, the many women leaders whom the school has produced, and the compassion and care with which the school has been serving the underprivileged and those who were traumatized by war and the tsunami, bear resounding testimony to the fulfillment of Ms. Winslow's vision. Her vision was diligently followed by the faithful services of every leader after her to this day. The remarkable growth and developments that have happened in the school especially during the last decade in the midst of many hurdles and challenges have lifted the school to a new high, and the credit goes to you, Mrs. Mills and your team of dedicated colleagues.

In the rapidly changing society of post-war Sri Lanka, Uduvil Girls' College has a greater role to play than in the past. Rebuilding human resources for all walks of life, especially for women has become one of the utmost needs. I am sure the strong foundations on which the school stands and the remarkable capacity built over the years are certainly in a position of preparedness to meet the needs and challenges of the time. I pray for God's blessings on you, your colleagues, students and all those who are connected with the school that it may continue not only as a beacon of light but also as a leader in imparting a high level and quality of education to the women of northern Sri Lanka for many, many more years to come.

Sincerely,

Rev. Dr. James Vijayakumar
*Area Executive for Southern Asia, Common Global Ministries;
Secretary, Trustees of Jaffna College Fund*

Greetings from a former Missionary...

My warmest and most affectionate greetings to all at Uduvil Girls' College.

I am delighted to participate in your magazine this year when you are celebrating your Founding Mother, Harriet Winslow. She was indeed a woman of great courage, faith and determination to carry the Good News of the Christian faith to the women of Jaffna, in "Oodooville." She gave the ultimate gift to the school by giving her life to ill health which could have been cured had she returned to the United States. She was my inspiration during the four years I was in Uduvil, living and working among you. Those four years are perhaps the most meaningful and formative years of my 70

years. I hope I gave much to my students and colleagues, yet, however much I gave, I received very much more from you. Your gifts of love, trust, commitment, and good cheer, your talents in music, drama, sports and faith continue to support and inspire me in my life here in the region of desert and mountains in Tucson, Arizona.

I have joined a United Church of Christ church in Tucson and have become very active in it, trying to lead others in the church to meaningful experience with mission work in our community and in the world. The cause that is consuming most of my time now is that of the plight of the migrants from Mexico and Central American who are unable to enter the United States legally. Because they need so desperately to earn the greater amount of money that is possible in the U.S. to support their families, they are willing to take the chance of crossing illegally into Arizona from Mexico. In the summer it means crossing the desert where it is scorching hot and dry in the summer and freezing cold in the winter. There are humanitarian organizations that try to give them assistance and others that are trying to influence the U.S. government to enact more humane immigrant laws. I believe that the experience I had with you in Uduvil prepared me to take on such a cause, something I have never done before.

God bless your beloved Principal Ms. Mills, your wonderful teachers, and all you hard working students. I know your goals are to become workers for the betterment of your community and country.

With much love and affection,

Grace Bunker

Greetings from the Manager...

Education for women: An initiative of courage

A school souvenir dedicated to its founder is a meritorious tribute to Harriet Winslow.

It certainly would have called for much courage on her part to initiate an idea in a tradition bound society to set up a Christian boarding school for girls; and that was nearly two centuries ago.

Not even in any Colombo school let alone in Asia would any one have dared to bring female students into such a stream of formal residential education.

Harriet Winslow was among our missionary greats from Newell to Bunker who nursed and nourished our community from the founding mission, the American Ceylon Mission (ACM) to the Jaffna Diocese of the Church of South India (JDCSI).

This founding impact is one aspect of our growth to become a part of a global church and an example in church unity.

Her impact on a remote village that Uduvil was decades ago began in gentle ripples and steady waves and quickly spiraled into a major multi-dimensional flow into our neighbouring villages and soon nationally as well. Today the Uduvil alumni have become a still greater force in many countries of the world where they have made their homes.

I feel privileged to share my appreciative sentiments and tribute to Harriet Winslow and congratulate the Principal, the Staff and the Students for such a gesture to the founder of Uduvil Girls College.

Dr. Thayalini Thiagarajah

Greetings from PPAs

Greetings From Toronto!

I am extremely proud and delighted to extend my warmest greetings on behalf of Uduvil Girls' College Alumni Association, Toronto.

In spite of a very busy and hectic life in Canada a few dedicated past pupils and staff of Uduvil got together in 1988 and formed the Uduvil Girls' College Alumni Association. It should be noted that at that time most of us were recent new immigrants trying to find our feet in Canada. It was indeed a great achievement to form this association which has since been growing. We strive hard to keep the same traditions and the deep rooted practices of Uduvil's Mission.

Our focus here in Toronto, is to foster cordiality and friendship amongst Uduvilites across Canada and more importantly we Uduvilites have a keen interest in the growth and welfare of our Alma Mater.

Currently, we have a very efficient and dedicated committee in Toronto. In the past twenty four years, we have been fortunate to have had very efficient and dedicated members. With the help of these active and enthusiastic members both past and present, we have carried out many events. These activities include our annual dinner dance, Tamil New Year celebrations, badminton tournament, netball, sports meet with other Tamil Schools Sports Associations. The highlight of this year has been our combined Carol Service with Jaffna College, which was a great success.

These activities allow us to take time away from our busy day to day schedules and meet on a social front. It gives us all a chance to relax, enjoy and relive some moments from our childhood by meeting old friends and rekindling old memories. Uduvil moulded us into valuable and responsible citizens for which we are very grateful to our Alma Mater.

We are very proud to hear of Uduvilites excelling in education, music, drama, sports and other extracurricular activities in both Provincial and National levels under the guidance of Ms. Shiranee Mills and her dedicated staff.

Long Live Uduvil!

Sarojini Sathianathan

President, Uduvil Girls' College Alumni Association – Toronto

Greetings from the UK!

The members of our Association congratulate the teachers and students of UGC for all the splendid achievements of the past year under the headship of Ms. Shiranee Mills. The School is going from strength to strength and we are all proud to be Uduvilites.

We wish the Principal, teachers and students of UGC the very best in 2013, and we look forward with excitement to the many functions and events that are planned for the coming weeks and months.

With best wishes,

Easterine Mills-Clarke
President UGCPPA – UK

Greetings From Sydney!

Congratulations UDUVIL on another brilliant and very successful year!

The many outstanding performances and achievements of the school are remarkable and leave us spell bound. These colourful success stories are the result of the deep rooted Uduvil legacy of commitment and sacrifice. Every time we hear of another Uduvil accomplishment (which is becoming all too often now!) we old girls are energised and driven by the "Uduvil spirit" to be all what we are called for where ever we are placed.

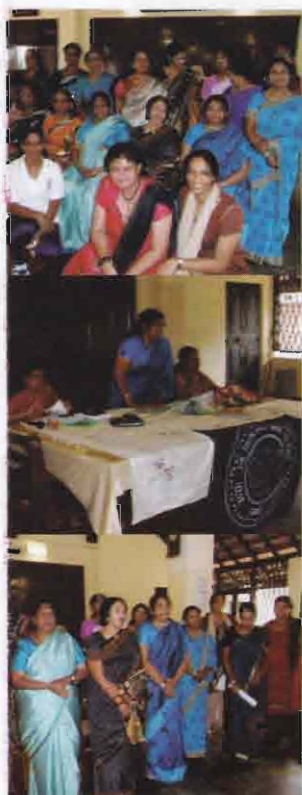
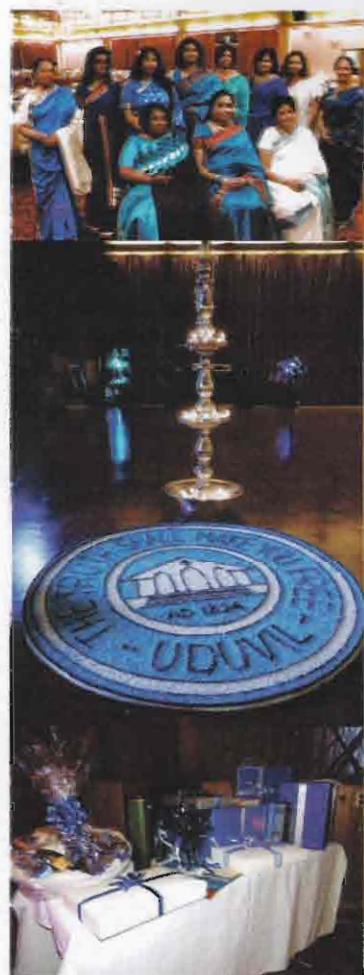
We give thanks to our God for the missionaries for their vision and appreciate the many good things and lessons we have received from Uduvil. It is also the best time to applaud the hard work and dedication of the incredibly talented Principal Shiranee Mills, staff, students and many others who contributed tirelessly in following the foot prints of the pioneer missionaries and taking the school to another NEW LEVEL.

We, joined by fellow Uduvilites from Melbourne, Canberra and other cities of Australia send warm and fond greetings across the seas and unite in rejoicing over tasks well done.

Let the Vision get Better & Brighter as Uduvil marches forward.....

UDUVIL **will** shine.....

Sharmila Harichandra
Secretary, Uduvil OGA – Sydney

Greetings From Colombo!

Greetings from the Colombo PPA to our Alma Mater on the release of your magazine, coinciding with our 189th anniversary. We recall with nostalgia our carefree days at Uduvil, filled with fun and laughter and of course hard work too.

It is overwhelming knowledge that Uduvilites are scattered in every nook and corner of the globe – propelled to great heights because of the invaluable education we received at Uduvil. We, in Colombo, show our gratitude to the college by doing our mite in various ways, such as awarding scholarships, sponsoring internally displaced students and hosting students who come to Colombo for various curricular activities. Our committee meets once a month to ensure the smooth functioning of the Association. Even as we write this, we are busy organizing the Uduvil Sunday Service to be held this year on November 25th the closest Sunday to our school Birthday.

We were students of Uduvil yesterday and you will be the past pupils of tomorrow. We earnestly hope you will carry on the traditions and perhaps establish more branches in Sri Lanka as well as in other countries so that the network expands to garner more strength and support for Uduvil.

Thilaka Yoganathan
Secretary

Grace Athisayam Muttiah
President

College Song

O Uduvil, dear Uduvil,
Our praise to thee we render.
Bright days and years within thy walls,
Live in our mem'ry tender.
Beneath thy palms, we've laughed and sung,
Rejoicing over tasks well done.
O Uduvil, dear Uduvil,
With gratitude we bless thee.

O Uduvil, dear Uduvil,
How honoured is that name we love.
We'll guard thy fame where'er we roam,
And seek a blessing from above;
When vexed by trials and overborne,
To thy dear peace our hearts will turn,
O Uduvil, dear Uduvil,
Our loyalty we pledge thee.

O Uduvil, dear Uduvil,
How strong the ties that bind us.
We love thee for thy friendship dear,
Thy care and loving kindness.
When from thy walls we wander free,
In all our lives we'll honour thee.
Thy counsels gladly follow still,
Uduvil, dear Uduvil.

"The truth shall make you free"

— John 8:32

Our Principal
Ms. Shiranee Mills

Principal's Message

A well-thumbed item in my library is the "Memoir of Mrs. Harriet L. Winslow" – a book which recounts the innermost thoughts and experiences of Harriet Winslow, Uduvil's founder principal. It is one hundred and eighty years since she passed on into eternal rest but we at Uduvil still feel the presence of this dynamic personality who possessed a "gentle countenance".

It is therefore most fitting that Uduvil Girls' College on its 189th year should dedicate its magazine to the memory of Mrs. Harriet Winslow, as a measure of gratitude to God and to instill in the hearts of our students a love for the rich heritage of their school. Our last school magazine released in 2006, titled the Haystack Number, commemorated the 200th anniversary of the Haystack Meeting (1806), when five young men – all students of Williams College, sought shelter under a haystack when a storm broke out and while at prayer were urged to take the gospel to Asia. This year's release is a sequel that remembers a pioneer principal who walked the grounds of our school from the year 1820 to 1833. Harriet Lathrop Winslow came to this compound with her husband, Rev. Miron Winslow on a fine April morning to get a glimpse of their future home. There was nothing impressive there, no great buildings – just an abandoned old mission house of a Franciscan monk and a neglected garden in front. Yet she did not despair. Together with their friends – Rev. and Mrs. Spaulding, the Winslows sat down to secure the place with palmyrah leaves woven as makeshift windows and doors. Life was not easy for Harriet Winslow. She toiled day and night, being able to get her rest only very late at night, after completing her tasks as administrator, teacher, matron and seamstress! What is most relevant to us as a girls' educational institution is Mrs. Winslow's undaunted pursuit towards the education of girls.

"I have long been trying to obtain girls to attend school. Was much encouraged today, because one came whom we have often tried in vain to get. There were before two day-scholars who have attended pretty constantly for several months, besides the little one in the family, who is the daughter of a domestic. So a commencement is made."
Memoir, September 24th, 1821

On Mrs. Winslow's 215th birthday in April, 2011, we as a school gathered in front of our Jubilee Hall and the choir of over hundred voices rang out into a magnificent expression of praise and wonder remembering the thirteen glorious years of service Harriet Winslow gave to our school. It is my wish that each student who leaves these portals should go endowed with at least one quality that Harriet Winslow possessed. Her charisma, her love of people, her grit and courage and her faith in the goodness of her Creator that never for a moment swerved even when death came knocking at her door, continue to be a source of inspiration to many.

The Harriet Winslow number records events up to December 2012. Putting together a magazine is not an easy task – especially when you do not make it an annual feature. We were fortunate this time to have had the services of an efficient, talented and pleasant volunteer, Nishika Fonseka, from Colombo who came to work with us. She together with two of our recent school leavers Saambavi Sivaji and Dilakshi Thevagunanathan a happy team of three, patiently accepted all material thrust upon them – some tattered old magazines, crumbling scraps of paper articles, web archives – and set to work, reviewing these, noting down gaps, interviewing people and Nishika sitting down – sometimes the whole night – with this task. One could often spot three heads in close consultation with one another, pouring over notes, examining pictures, or scanning photographs, towards making this magazine a success. The end product is a beautiful piece of work and Uduvil owes a big thank you to this team. Thank you!

... and so the Harriet Winslow Number is launched – taking its place in the College library as a fascinating mix of history, recent happenings, poems, clicks of the camera and a variety of articles, inviting you to remember with us our pioneer principal Harriet Winslow.

Shiranee Mills
April 9, 2013

On a cold afternoon in 1806, five young men studying at William's College, Massachusetts, met in a field to talk and pray, as was their habit every week. That afternoon, their thoughts turned to the spiritual needs of people in the Asian continent; but midway through their discussion, they were engulfed by a huge storm and ran to take shelter at a nearby haystack. As they waited for the storm to pass, they had a vision urging them to travel to Asia to spread the Good News.

Haystack Monument
Williams College, Massachusetts

From this "Haystack Meeting", the American Foreign Missions Movement was born and grew from strength to strength, with many American missionaries embarking on the long and arduous sea voyage halfway across the world, persevering through the vagaries of the weather and the tribulations of illness to carry out God's work. As we at Uduvil Girls' College embark on our 189th year, we hope and pray that all their dreams will be realized, and give thanks for the vision of the Haystack Five and its fruition.

The women who have led the school

Mrs. Harriet Winslow: 1824 - 1833

Miss Eliza Agnew: 1839 - 1880

Miss Susan Howland: 1880 - 1911

Miss Lulu Bookwalter: 1911 - 1941

Miss Ariam Paramasamy: 1941 - 1970

Mrs. Saraswathy Somasundaram: 1970 - 1981

Dr. Miss C. V. Selliah: 1982 - 2004

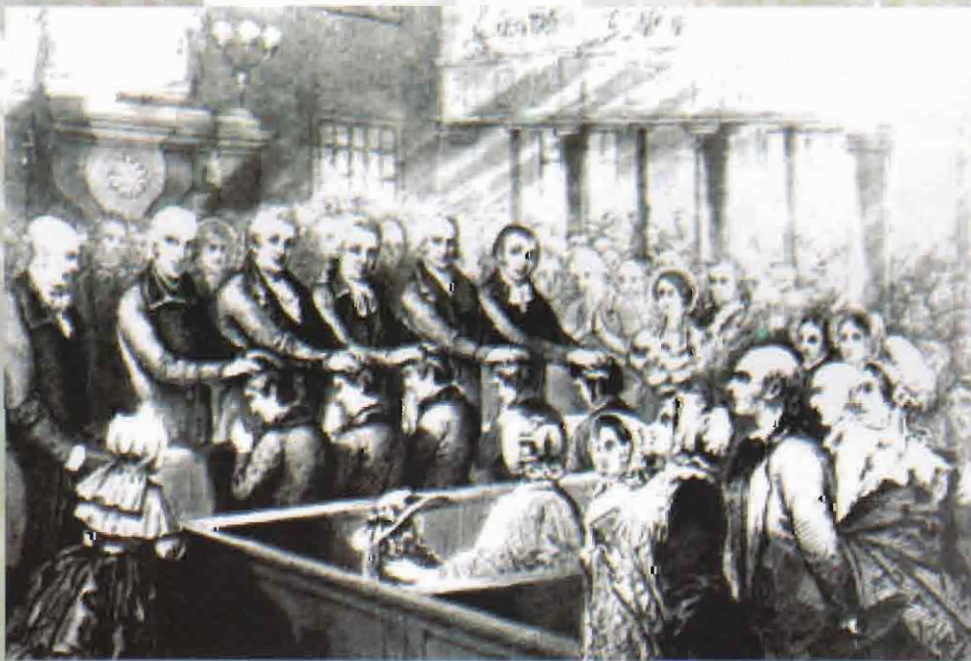
Mrs. Shiranee Mills: 2005 -

The Enduring Vision and Mission

The haystack meeting of five students in a Massachusetts field is acclaimed as the memorable event that was the harbinger of the famed American Foreign Mission Movement, which more by chance than by choice landed on the Peninsula to ultimately revolutionize the social, medical, educational, cultural and religious facets of communities in South Asia. This head start helped the communities to excel, especially in modern education, which is considered the greatest gift to have come from the West. Prior to the advent of the missionaries, communities herein were living in a cocoon of superstition, illiteracy, entrenched evil practices and prejudices. Among the natives, there had been evil precepts, proverbs and practices that considered women as the property of man, denied them education and confined them to hearth and home. The pioneer missionaries suffered a life of privation and social isolation, yet they never lowered their sights. The dedicated panel of medical practitioners, educationists and evangelists provided for the spiritual, temporal and religious desires of the local people. It is their hard work that carved magnificent temples of education, worship and medical institutions out of the wilderness of jungle, venomous creatures and wild animals. They tirelessly served the people, caring for their vital needs from the cradle to the grave. Their spectacular creations are enduring, splendid monuments to their vision and mission. The enlightened generations that have passed through the portals of their hallowed institutions are living testimony to the enduring services and sacrifices of the pioneer missionaries. The memory of the missionaries remains, in surroundings redolent of their fragrant memories, and it would be a serious blot in the collective conscience of the community if we fail to acknowledge and appreciate their excellent services and selfless sacrifice.

Mr. V. Ehambaranathan
Staff

The commissioning service of the Haystack Five – Samuel Mills, James Richard, L. Robins, H. Lumis and P. Green.

*Pictured in the background is the Haystack Monument in Williams College, Massachusetts.

Excerpts from Ms. Harriet Winslow's Memoirs

Tillupally, February 19, 1820

I am almost too happy, my dear parents, in being on missionary ground. At all the other stations which we have visited I have been disappointed; but here my anticipations have been more than realized. Yesterday, after a pleasant day at Batticotta, we all came to this place. Could the dear friends of missions in America witness what I have this day, they would not think their benevolence injudiciously exerted. Early this morning I went into the church to attend prayers with the children of the family and others. After prayers, the boys were arranged in the yard for us to see them all at once and hear their names. Among others were Porter, Dwight, Worchester, Woods, Stuart and Putnam.

I then went with Mrs. Poor to the store-room, where she gave out supplies for food for forty-three children, and her own family, for the day. As it was Saturday, we all bathe, the children each receive a lime, to squeeze and rub over their hands before bathing. A cook is devoted to the boys to provide *rice and curry* twice in the day and *congee*, rice gruel, once. There are eight girls, the two oldest 'take weeks' in preparing their food. This evening we went to see them at their meals. A long mat is spread out, on which they all sit cross-legged, with a large plate, or plantain leaf, full of rice and curry before them. Before they begin to eat, all fall on their knees and one of them asks a blessing. Every night they pray together before they go to bed, and have a prayer-meeting one evening every week.

Some interesting circumstances attended the admission of a little boy about four years old. He appeared one morning in the dining-room and Mrs. Poor inquired what he wanted. He replied, to get some ashes from the temple to rub on his forehead. He had wandered from home, and thought the church a temple, where he might get ashes to paint his forehead, according to their custom. He was received into the family, and it was afterwards found that he had no parents or near relatives living. A number of these boys give evidence of some concern for their souls, and one of them named Niles, they are almost ready to believe is a decided Christian. At this station one young man has been admitted to the church, and two at Batticotta. Another was a candidate but his friends came and forced him away.

April 15, 1820

Last Monday I accompanied Mr. W. to *Oodooville*, to see the ruins of the old house and church which are to be repaired for us. The house was once the residence of a Franciscan Friar. The walls are only standing, and they are much injured by time and the intruding *banian*. The country around is nearly all cultivated, and presents a pleasant prospect of rice fields and palmyra groves, in the midst of which are villages swarming with population. The house is small, but we expect to occupy it with Mr. and Mrs. S. until the funds of the mission will admit of enlarging it, or building at another station.

You may think it time for me to introduce you to our present habitation, that you may fancy yourselves visiting us occasionally. It is a long single story house, with a verandah in front. There are out-houses in the rear, and a garden. The house has four front rooms and four narrow ones back. The one that we occupy is in front at the south end, and is sixteen feet square. There are placed most of our possessions, and we still find abundant room to turn ourselves round. The floors are made of mortar. The walls are stone, plastered and whitewashed. The roof is after the fashion of barns in America and covered with palmyra leaves. The rough dark coloured timbers and leaves are seen from below. These roofs afford a harbour for insects and squirrels, and sometimes serpents, which occasionally fall from them. I think much less of my exposure to them than I did at first. There is but little danger and they can do no injury not permitted by our heavenly Father.

September 24, 1821

I have long been trying to obtain *girls* to attend school. Was much encouraged today, because one came whom we have often tried in vain to get. There were before two day-scholars who have attended pretty constantly for several months, beside the little one in the family, who is the daughter of a domestic. So a commencement is made.

Celebrating the life of Ms. Harriet Winslow

"Her children arise up, and call her blessed..."
- Proverbs 31:28

Harriet Wadsworth Lathrop was born in Norwich, Connecticut on 9 April 1796. She was a girl with a gentle countenance who felt God's calling at the tender age of 13 and decided to dedicate her life to His service by becoming a missionary. After her marriage to Rev. Miron Winslow, the couple travelled to Jaffna and began their service in Thellipallai before moving to Uduvil, where Ms. Winslow founded what we know and love today as Uduvil Girls' College.

On 9 April 2011, the 215th anniversary of Ms. Winslow's birth, the staff, students and past pupils of Uduvil Girls' College held a service of praise and worship, giving thanks for the life and work of Ms. Winslow. The service recounted the beginnings of Uduvil and the songs were rendered by a choir comprising more than 100 voices.

*"I desire to walk softly before God and to this end I
would be moderate in all things..."*

- Harriet Winslow

We reproduce here the Service of Praise and Worship, rendered by a choir of more than one hundred voices, in memory of Harriet Winslow, the founder principal of Uduvil Girls' College.

Choir Entry: *I will enter His gates with thanksgiving in my heart
I will enter His courts with praise
I will say this is the day that the Lord hath made
I will rejoice for He has made me glad.*

*He has made me glad, He has made me glad
I will rejoice for He has made me glad.*

Narrator: O come, let us bow down in humble adoration of our Creator who breathed life into us and in great mercy granted us redemption and courage to uphold the legacy and heritage handed down to us by our missionary founders. Come, o come, let us praise God, praise God in the beauty of creation, with the golden sun gently smiling down upon us, amidst the fragrance of the flowers and the soft hum of the bees, all clothed in the grandeur, the splendour of nature. In this hushed moment feel the presence of God. O worship God, worship God in the presence of the people and in the beauty of holiness, for it is God alone who has carried us through generation after generation, to this day. We stand here today filled with God's glorious love, God's grace and God's blessings. Praise to the Lord the Almighty the King of creation.

Uduvil Girls' College
Celebrates 187 Years

on the birthday of
Harriet Winslow
Founder Principal

*"I desire to walk softly before God and to this end I
would be moderate in all things ..."*

Congregation: *Praise to the Lord...*

Intro : Choir - Praise to the Lord

*Congregation : Praise to the Lord, the Almighty,
The King of creation!
O my soul, praise Him, for He is thy
Health and salvation!
All ye who hear,
Now to His temple draw near;
Join me in glad adoration!*

*Praise to the Lord, who doth prosper
Thy work and defend thee,
Surely His goodness and mercy
Here daily attend thee
Ponder anew
What the Almighty can do,
Who with His love doth befriend thee.*

Choir : Praise to the Lord Praise, Praise to the Lord!

Narrator: Through the ages God's Spirit has spoken directly to women and men urging them to go out to places they would never have dreamt of – uprooting them from familiar backgrounds in which they had grown, carrying them through storm and toil and planting them in strange places – Miriam who led the Israelites as the Red Sea rose and parted as she danced on her nimble feet, her tambourine tinkling high, proclaiming the glory of God; Moses who had to flee Egypt to bring his people out of bondage; the prophet Elijah who fled to Zarephath; Joseph, the beloved son of Jacob who was sold into slavery – these people in the times of the Old Testament. Mary of the New Testament, a timid girl whom God brought out of her little village out into places where she witnessed the glorious doings of her God, touched by the miracles that her Son performed; In recent times in the beginning of the 19th century, God's Spirit spoke to missionaries sending them out to Africa, Asia even right here in our ancestors' midst. Yes, through the ages God's Spirit has spoken directly to men and women....

Choir: *Lord I lift your name on high...*

*Lord, I lift your name on high
Lord, I love to sing your praises
I'm so glad you're in my life
I'm so glad you came to save us*

*You came from heaven to earth to show the way
From the earth to the cross my debt to pay
From the cross to the grave From the grave to the sky
Lord, I lift your name on high*

Narrator: How did God call these men and women? By planting in their hearts a thirst to serve Him – not only in places where the gospel had been established but to make known God's name, in far outposts where the people had not heard of Christ. In 1806 five American men – Samuel Mills, James Richard, L. Robins, H. Lumis and P. Green, all students of Williams College met in the park next to their college twice weekly to pray. One such day, they had to take shelter under a haystack because of a raging storm outside. While the winds howled outside, these devout young men, praying under the haystack felt a distinct urge to bear the gospel to Asia. As they waited under the shelter of the haystack, they felt the Holy Spirit hover over them and they bowed low to feel the breath of God brush over them... to fill them with a power that was most wondrous....

Choir: *Breathe on me breathe of God...*

*Breathe on me, breath of God
Love and life that makes me free
Breathe on me, breathe of God*

*Fan the flame within me,
Teach my heart, heal my soul,
Speak the life, that in Christ we know
Take me to your sanctuary, breathe on me*

*Breathe on me, breath of God
Love and life that makes me free
Breathe on me, breath of God
Fan the flame within me,*

*Speak to me, voice of God
Soft and still, inside of us
Speak to me, Word of God
Comfort heal, restore my life*

*Teach my heart, heal my soul,
Speak the life, that in Christ we know
Take me to your sanctuary, breathe on me*

Narrator: A result of this prayer was the voyage undertaken by American evangelists, to the East. A voyage dogged by sickness and danger .....but for the missionaries bound towards Asia, it was not a time of fear but a time of fulfillment of God's word; God's mission. And through their storm-tossed voyage they dwelt on the Lord Jesus and His mission on earth. The destination of the early missionaries was Calcutta but as they were not allowed to remain there, they separated in different directions and one of them started as he supposed for Bombay but was landed in Galle. Surely it was God's guiding hand that turned the course of that ship. The second band of Missionaries from the ship: "Dryad" arrived in Jaffna in 1816. Rev. & Mrs. Edward Warren, Rev. & Mrs. Daniel Poor, Rev. & Mrs. B.C. Mikes and Rev. & Mrs. Bardwell – they came. They came with desire in their hearts to serve their God and the people in the land that God chose for them. They sang out... "*We'll walk the land with hearts on fire, and every step will be a prayer*"....

Choir: *We'll Walk the Land...*

*We'll walk the land with hearts on fire
And every step will be a prayer
Hope is rising, a new day dawning
Sounds of singing fill the air*

*Two thousand years and still the flame
Is burning bright across the land
Hearts are waiting, longing, aching
For awakening one again*

*Let the flame burn brighter
In the hearts of darkness
Turning night to glorious day
Let the song grow louder
As the love grows stronger
Let it shine, let it shine*

*We'll walk from truth, speak out for love
In Jesus name, we shall be strong
To lift the fallen, to save the children
To fill the nation with your song.*

Narrator: The fire of the missionary zeal spread and more and more missionaries volunteered for missionary service in faraway lands. Hearts full of yearning and desire to share the love of God all over the world, these missionaries both old and young waited in prayer for God to reveal to them the place that they should go. "Open the eyes of my heart Lord..." they cried, yearning to start God's work in lands both far and near. I want to see you, I want to know you Lord they cried. God began moving in the hearts of the people....

Choir: *Open the eyes of my heart, Lord...*

*Open the eyes of my heart, Lord
Open the eyes of my heart
I want to see you, I want to see you*

*Open the eyes of my heart, Lord
Open the eyes of my heart
I want to see you, I want to see you*

*To see You high and lifted up
Shining in the light of Your glory
Pour out Your power and love
As we sing holy, holy, holy
Holy, holy, holy
I want to see you*

Narrator: While these miracles were taking place in the mission field, there was this little girl Harriet Wadsworth Lathrop, born in Norwich, Connecticut, on the 9th of April 1796, two hundred and fifteen years ago, a girl with a gentle countenance on whom the Holy Spirit of God softly breathed into her soul and summoned her into God's missionary fold. In the autumn of 1808, Harriet Winslow felt the call of God and gave her life to God's service. On the 9th of April 1809, at thirteen years of age, Harriet joined the church and dedicated her life to God's ministry. The fire of the Lord's spirit burned within the young heart of Harriet Winslow who waited in prayer for God's call to her mission field....

Choir: *I love you Lord...
Here I am to Worship...*

*I love You, Lord and I lift my voice
To worship You o my soul, rejoice!
Take joy, my King, in what You hear,
may it be a sweet, sweet sound in Your ear.*

*Light of the world
You stepped down into darkness
Opened my eyes, let me see
Beauty that made this heart adore you
Hope of a life spent in you*

And here I am to worship
 Here I am to bow down
 Here I am to say that you're my God
 You're altogether lovely, altogether worthy
 Altogether wonderful to me

King of all days
 Oh so highly exalted
 Glorious in Heaven above
 Humbly you came to this earth you created
 All for love's sake became poor
 I'll never know how much it cost
 To see my sins upon that cross

Narrator: Harriet Winslow's family feared that they were going to lose little Harriet to a faraway mission field, never to see her again. Their hearts ached but they believed that God had touched her. While her family gradually began to accept Harriet's decision to go to a foreign mission field, Harriet grew in faith and courage, yet humble at heart. Parting with her family was a hard step to take yet she did it courageously, and prepared herself for her service abroad. She was grateful that her family had given her permission to go. On August 19, 1817 she wrote to her mother, "I certainly do not love you less but with the strength inspired by your composure, I could fly on wings of the wind and think only of the happiness of being completely devoted to the service of Christ." Harriet was glad that nothing hindered her from her total commitment to God....

Congregation: Guide me o thou great Jehovah!

Guide me o thou great Jehovah
 Pilgrim through this barren land.
 I am weak but thou art mighty
 Hold me with thy powerful hand.
 Bread of heaven //
 Feed me now and evermore

Open now the crystal fountain
 Whence the healing streams doth flow,
 Let the fiery cloudy pillar
 Lead me all my journey through,
 Strong deliverer //
 Be thou still my strength and shield.

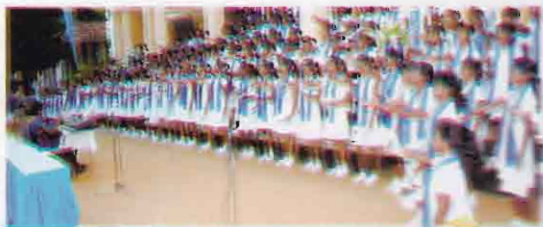
When I tread the verge of Jordan
 Bid my anxious fears subside
 Death of death,
 And hell's destruction,
 Land me safe on Canaan's side,
 Songs of praises //
 I will ever give to thee.

Narrator: God did not send Harriet alone on this long voyage – but introduced her to a young minister of faith and great erudition, together with whom she made the decision to set out on their mission voyage. Harriet married Miron Winslow on January 11th and together with her husband set sail from Boston on June 8th, 1819 with their mission band, on a ship bound for Calcutta. At the shores of Boston a group of friends surrounded them and after the singing of "Blest be the tie that binds, our hearts in Christian love" the group set sail. About ten o'clock the vessel moved and in a few hours they were not able to see the American shores....

Choir: On a hill far away...

On a hill far away stood an old rugged cross,
 The emblem of suffering and shame;
 And I love that old cross where the dearest and best
 For a world of lost sinners was slain.

*So I'll cherish the old rugged cross,
till my trophies at last I lay down;
I will cling to the old rugged cross,
and exchange it some day for a crown.*

*O that old rugged cross, so despised by the world,
Has a wondrous attraction for me;
For the dear Lamb of God left His glory above
To bear it to dark Calvary.*

*In that old rugged cross, stained with blood so divine,
A wondrous beauty I see,
For 'twas on that old cross Jesus suffered and died,
To pardon and sanctify me.*

Narrator: On February 16th, 1820 they reached Jaffnapattanam. "I will not attempt to tell you what are my feelings at the thought of being within one night's journey of our future home. I confess that I have felt some degree of impatience to be there. The wandering life that I have led for more than a year has wearied me. And I could now be happy in the meanest place that I could call my home." She writes this in her journal. Rev. Miron Winslow and Harriet, reached Jaffna on the 17th of February, 1820. She wrote thus in her memoirs "This morning at 7 o'clock we reached Jaffnapattanm and went immediately to Mr. Mooyari's empty house. We had soon the pleasure of seeing Mr. Meigs who came to conduct us to Batticotta and accompanied him to the house of Mrs. Drieberg, a pious widow. We saw there Mr. Knight, Church missionary at Nellore. At evening when about to leave for Batticotta Mr. Poor also came from Tillipallai. We rejoice greatly to meet these dear brethren who we had learned to love for their works' sake and with whom we were to be so intimately associated." At last they had reached their destination to serve in our ancestors' midst. God be glorified! And through all their obstacles and pain, their one aim, their goal was to see Jesus their Redeemer lifted high! "We want to see Jesus lifted high" their hearts cried out!....

Choir: *We want to see Jesus lifted high...*

*We want to see Jesus lifted high,
A banner that flies across the land,
That all men might see the truth and know,
He is the way to heaven.*

*We want to see//, we want to see Jesus lifted high.
We want to see//, we want to see Jesus lifted high.*

*Step by step we're moving forward,
Little by little taking ground,
Every prayer is a powerful weapon,
Strongholds all come tumbling down
And down and down and down...*

Narrator: Harriet celebrated her 24th birthday on April 9th, 1820, in Jaffna, her mission field. On Monday April 15th 1820, Mrs. Winslow accompanied her husband to visit Uduvil. On that fine April morning they saw the mission residence that was to be their future home. Harriet writes thus about the house:

"The house was once the residence of a Franciscan friar. The walls only are standing ... The house is small but we expect to occupy it. It is a long single storey house with a verandah in front. The floors are made with mortar and the walls are stone, plastered and whitewashed. The roof is covered with Palmyra leaves".

Harriet and missionary friends sat down to weave palmyrah leaves to substitute for the doors and windows that were missing. Here was their mission station from which they would serve God and they would make it their precious haven. They pruned the garden and made it beautiful. They worked hard as they celebrated their faith! They celebrated their God and rejoiced at the opportunities open to them to serve their God. They yearned for more power, more love and more of God, more of Jesus in their hearts!....

Choir: *I will celebrate....*

*I will celebrate, sing unto the Lord,
Sing to the Lord a new song.
I will celebrate, sing unto the Lord,
Sing to the Lord a new song.*

*With my heart rejoicing within,
With my mind focused on Him,
With my hands raised to the heavens,
All I am worshipping Him*

Narrator: They came with vision and faith that could translate these visions into reality. Amazing how God works... America so far away and this little dot of an island so remote in those days. But God in great wisdom brought these pioneering women and men of America to Jaffna our homeland. No nation is forgotten by God, no people insignificant, no one far away from God's precious love and care. From America to Ceylon they came, an almost impossible voyage in those days.

These men and women from America found this place suitable for their missionary endeavors but the people of the land, a people of alien culture were slow in accepting them. The evangelists faced a people hostile to their presence – a community which clung fiercely to their traditions and customs. Had these people from a foreign land come to enslave them? Under what pretext had they come? Was this another invasion? ... The missionaries labored on building a shelter for themselves and continuing to wait in prayer, asking the Lord to teach them the way of Christ – love, patience, courage and understanding. Every move they made was for Jesus, every step they took was in Jesus, and waves of mercy, waves of grace flooded them... Everywhere they looked they saw Jesus' face in the people they met....

Choir: *Every move I make...*

*Every move I make I make in You,
(You make me move Jesus)
Every breath I take I breathe in You
Every step I take I take in You,
(You are my way Jesus)
Every breath I take I breathe in You*

*Waves of mercy waves of grace
Everywhere I Look, I See Your face
Your love has captured me
Oh my God this love, how can it be!
Every move I make...*

Narrator: Most people here were averse to learning. They were content to live the life they had been living, content to carry on the trade that was handed down to them by their fathers. It was education which these pioneers offered the people at the beginning, for this was part of their mission programme... for education meant learning of the truth and the truth meant freedom – “*The truth shall make you free...*” they taught. Little sheds were built incipient schools – and they went out into the village calling for boys and girls to attend schools. The miracle began to take place.....Boys trickled in. Just a few, but surely a start. The missionaries rejoiced giving thanks to their caring heavenly God who gave them peace and abundant love which washed away all prejudices and negativity....

Choir: *Let there be peace...*

*Let there be peace, let there be love
Let there be life, let the world sing out
Let the sound be sweet, let there be no strife
Let the streams be filled, let the people sing
Everything's alright
Let the morning sun always give us its light.*

*Let's all march onwards, to a city that waits
To a city that opens, its golden gate
Someday every trumpet, puts down every gun
'Cause it is the land, it's the land of God*

*No more cruelty, no more killing fields
Freedom marches on
Though we disagree, there'll be liberty
Show us both what's right, we will stand as one
Praise the nation's song on the other side
Where everything is "ours", and not "yours" or "mine"*

*No more wars to fight no more to live in fright
Peace has settled in
No more jealousy, what's for you is for me
Nothing is just mine
There'll be sincerity, you show what's wrong with me
Show me all that's right
We'll go from strength to strength, with love on our side*

Narrator: Women in those days were satisfied with being housewives – mere doers of chores. Education for them was taboo. The people envisaged no active participation of women in the affairs of the community in which they lived and assigned to them only household chores. The women accepted this position and never ventured to question such injustice. They themselves were convinced that they were not created for education. Harriet Winslow with her group began her ministry through education, she trudged through the winding lanes of villages, in the hot burning sun, not minding the unfamiliar climate; she went from house to house urging the women and girls to come to school. Many of them did not take her seriously, some laughed, but she persisted.

There were two little girls from the neighbouring houses who used to come and peep into Harriet Winslow's room. She would smile at them and call them and teach them sewing and small sums. When they were hungry they were given fruit. When their visit was over, the two little girls would run away home. One afternoon as the happy threesome sat on the mission house verandah, a thunderstorm ripped the skies and rain poured down. Alas! The two little girls could not go home! How could they in this terrible weather! Harriet Winslow kept them safe in the mission house and the next morning took them back to their homes. The parents were not happy that their children had stayed overnight in a strange home but after a few days one of the girls' father brought his daughter to Harriet Winslow and entrusted the child's future to Harriet Winslow. This was a miracle! Good things continued to happen. Harriet's heart rejoiced as little girls joined her school and she committed herself more and more into God's keeping. *My life is in You Lord, my strength is in You Lord, my hope is in You Lord she said and rededicated her life to Jesus....*

Choir: *My life is in you Lord...*

*My life is in You, Lord, my strength is in You Lord
My hope is in You, Lord, in You, it's in You (Repeat)
I will praise You with all of my heart
I will praise You with all of my mind
With all of my life, and all of my strength
All of my hope is in You!*

Narrator: The missionaries now saw the first fruits of their labor. Slowly but steadily education won over the children of the peninsula. They gained knowledge not only in Tamil language and literature but also in English, the gateway to European scientific knowledge. Literacy grew and with it the thirst for knowledge and a broader view of life itself. Truth and reason superseded superstition and baseless practices. They continued to share the joy that they felt.

Humanity was precious and everything was done to better the lives of these people, in the field of medicine and industry as well as education. Hospitals were established and with it training for local people, in the treatment of the sick and the needy. The dedication of these missionaries in renouncing the luxury and comfort of their country in order to serve among us is amazing, but even more impressive is their willingness to raise leaders and to groom them to take over the tasks that the missionaries had started. Their total belief in the ability of the people among whom they had come to serve, to live, to even die in service, is clearly evident.

In these very premises, Harriet Winslow, a young woman, lived and worked with her husband, often subject to ill health, losing her precious babies to cholera, a dreaded disease of the time. She toiled day in and day out and served as principal, teacher, matron and clerk often late in to the night to give the best to the girls under her care. A beautiful life nurtured and groomed to serve in Uduvil! How great is our God! We praise God in song and music crying out "*Then sings my soul my Saviour God to Thee, How great thou art! How great thou art!*"

Congregation: *How great thou art!*

Note : *These narrations were originally written for the 200th birth anniversary celebrations of Rev. Dr. Daniel Poor and performed on the 26 of June 1989, at Ottley Hall, Jaffna College, a day prior to Dr Poor's birthday.*

*O Lord my God, When I in awesome wonder,
Consider all the works Thy hands have made;
I see the stars, I hear the rolling thunder,
Thy power throughout the universe displayed.*

*Then sings my soul, My Saviour God, to Thee,
How great Thou art, How great Thou art.
Then sings my soul, My Saviour God, to Thee,
How great Thou art, How great Thou art!*

*When through the woods, and forest glades I wander,
And hear the birds sing sweetly in the trees.
When I look down, from lofty mountain grandeur
And see the brook, and feel the gentle breeze*

Narrator: The growth which is seen here now after 187 years as a result of the initial sacrifice and love of missionaries, the flourishing buildings which house thousands of students, the grand old trees giving shade and a feeling of stability to the people – all these stand as witness to the love and dedication which were the foundations for these. Harriet was fortunate to have had three of her sisters serving with her namely Charlotte H. Cherry, Elizabeth C. Hutchings and Harriet Joanna Perry. Charlotte H. Cherry and Harriet Joanna are buried here in Uduvil with Harriet Winslow. Harriet Winslow spent the freshness of her youth in total commitment to the children placed under her care.

And today we gather, to celebrate the life of this gentle godly woman - Harriet Winslow - and her service to our community and our school. God planted her at Uduvil so that generations upon generations of girls who pass through these portals would witness God's abundant love and grace. God cared for us, God reached down from heaven to breathe life into Uduvil our beloved school! God carried us for 187 years, carefully nurturing us as precious children. We adore this God, our faithful, unchangeable friend whose love and power sustain us. We will praise God for all that is past and trust God for all that is to come. People who are gathered here, worshippers, alumni, friends of our school and our parents..... This, this is the God we adore!

Choir: *This, This is the God we adore...*

*This, this is the God we adore
Our faithful unchangeable friend
Whose love is as great as His power
And neither knows measure nor end
'Tis Jesus the first and the last
Whose Spirit shall guide us safe home
We'll praise Him for all that is past
And trust Him for all that's to come*

Benediction by Rt. Rev. Dr. S. Jebanesan

Ms. Harriet Winslow

One of the first missionaries to travel to Ceylon, as it was known at the time, was Harriet Winslow. Together with her husband Myron, she arrived in Jaffna in 1819 and the couple began their service in Thellipalai. In the following year, they decided to go to other places in the peninsula and set off one beautiful April morning, journeying onwards until they reached the peaceful village of Uduvil. and chanced upon what Ms. Winslow describes in her memoirs as: "a long single storey house with a verandah in front."

The building they saw was an old, abandoned parsonage that had belonged to the Franciscan Pastors and Ms. Winslow writes in her memoirs that the house had a thatched roof and that its walls were badly damaged. Nevertheless, the Winslows chose to settle down there and spent their first afternoon weaving Palmyra leaves to make windows and doors. This was the humble beginning of our beautiful Mission House.

The Winslows settled into life at Uduvil with ease and Ms. Winslow's pleasant manner was loved by all in the village. They, in turn, held the people of Sri Lanka's North in high esteem and integrated themselves with the locals, learning Tamil with such success that Mr. Winslow was able to publish an Tamil to English dictionary, which became a vital resource for all missionaries thenceforth.

At the time, women's place in society was limited to household chores and caring for their families, but Ms. Winslow took it upon herself to change this, meeting with many challenges along the way as it was a deep rooted conviction that girls did not need an education. An unexpected thunderstorm one evening proved to be a harbinger of change, when it compelled two little girls who used to visit Mrs. Winslow in the afternoon to ride out the storm in the company of the Winslows. Sometime later, one of the girls was brought to Ms. Winslow with a request that she be allowed to reside there.

This incident coincided with a decision taken in 1823 by the American Foreign Missions Movement to establish a Female Central School in Uduvil, a responsibility that Ms. Winslow took on with abiding faith. In

her memoirs she writes: "If it is the will of God that the school should come here, may we be prepared by his spirit to enter on the work with right hearts...and may the beginnings of this school be marked with His special blessing."

The school began in the following year with 22 children and today holds the distinction of being the first boarding school for girls in Asia. Ms. Winslow hand-wrote her lesson-plans and spent her evenings teaching the girls to sew. Even after the students completed their studies, she saw to their well-being and helped them to get married and settle down.

In 1825, Ms. Winslow was taken ill and travelled to Calcutta for treatment. While she was there, she received the sad news of the death of her young daughter who had remained in Sri Lanka. Ms. Winslow returned to Uduvil in 1828 and writes in her memoirs how difficult it was to get adequate rest while continuing to fulfil the roles of Principal, teacher, sewing mistress and matron all at once. A few years later, she learned of the death of her son Charles, who had gone to the United States for higher education. Ms. Winslow was broken hearted but stoically carried out her duties until she died in 1833, whereupon she was laid to rest in the Uduvil Church. In 2001, the new Science Complex was dedicated to Ms. Winslow's memory and inaugurated by visiting members of the Trustees of Jaffna College Funds.

*This article is an edited translation of 'ஹாரியட் உவின்ஸ்லோ அம்மையார் உடுவிலின் முதலாவது அதிபர்' by Ms. Shiranee Mills—staff, Uduvil Girls' College, first published in 1989.

Ms. Eliza Agnew

After Ms. Winslow's death, the American Foreign Missions Movement requested the services of two female missionaries to take over the leadership of the school. Eliza Agnew and Sarah Brown answered this call and journeyed to Sri Lanka, but Ms. Brown was taken ill soon after her arrival and was compelled to return to the United States. While it was uncommon, at the time, for a young woman to take up residence in a foreign country alone, Ms. Agnew stayed on with faith and confidence, dedicating the next 40 years of her life to the school, where she fondly became known as "The Mother of a Thousand Daughters".

The defining characteristics of the life of Eliza Agnew were her tireless devotion to Uduvil and a steadfast faith in God. She held a regular Bible class, which was greatly enjoyed by all who attended. Her selfless service was admired by the villagers and she became a motherly figure to all in the school. Her love and care allowed the school community to become a close knit family unit and she remained in close contact with students who had completed their schooling, regularly visiting them at their homes to ensure that they were living organized, healthy lives. She also involved herself in the weddings of her students, many of which were conducted within the school premises, and personally presented each bride with presents such as a mirror, a comb and yards of cloth. The high esteem in which she was held by her students is evinced by the fact that immediately after their wedding ceremonies, the brides would stop by to visit Ms. Agnew, even before going to their own homes.

During Ms. Agnew's tenure, the school celebrated its Golden Jubilee in 1874. Several festivities were held to mark the occasion and a substantial contribution was made by former pupils of the school to the Spaulding Agnew Fund, which was to be used for the education of the students in the school.

In her four decades as Principal, Ms. Agnew never once returned to her home in the US, opting instead to spend all her days in her adopted country, which she referred to as an "Eden in the East". In a letter welcoming her fellow missionaries the Leitch sisters Margaret and Mary, who arrived in Jaffna during Ms. Agnew's tenure, she writes: "You are coming to goodly country, where every prospect pleases...This society may prevent loneliness from usurping even a small corner of your hearts."

Ms. Agnew played a significant role in moulding the school, remaining true to the vision of Ms. Winslow while at the same time adding her own inimitable touch. Her greatest gifts were her perseverance, adaptability, good temper and ardent piety, all of which were infused with her deep and true spirituality, which she took pains to share with all whom she encountered. During her final days, when she was asked what she would like prayed for, she is said to have replied: "Pray for the women of Jaffna, that they may come to Christ."

Ms. Agnew resigned as Principal in 1880 and spent the remainder of her days in Jaffna, until she passed away in 1886, when she was laid to rest in the

Missionary Cemetery. In 2011, the Eliza Agnew Business Process Outsourcing Service Center was dedicated to her memory and inaugurated as part of the school's Further Education Programme.

*This article is compiled using an edited translation of 'அக்னியு அம்மையார்' by Ms. Chandrika Sadachcharam – staff, Uduvil Girls' College, first published in 1989, and extracts from the *Eliza Agnew Number*, published in 1939, including the article 'A By-Product' by Mr. J. V. Chelliah

Ms. Susan Howland

Susan Howland was appointed Principal in February 1880 and oversaw a period of great change in the school. With English having become a daily, compulsory

subject at Uduvil since the late 1870s, the missionaries soon found that the standard of English at the School was much higher than that of Government schools in the area and so undertook the task of preparing English examination papers for the students.

As the academic standard of the school continued to improve, Ms. Howland introduced a new rule that only children above the age of 12 who had passed the Fourth Standard examination in Government or Tamil schools and had a basic knowledge of English and Christianity would gain admission. By this time, the school had grown tremendously with each grade having been divided into five classes comprising 20 students each. Many of the students were boarded at the hostel whereas the others travelled from home daily.

Aware of the changing times and the needs and interests of her students, Ms. Howland re-vamped the entire academic curriculum, doing away with moral science subjects and introducing in their place Sri Lankan history and geography, Indian history (for the 6th and 7th Standard), and British History and the Book of Hebrews (for the 8th Standard). Astronomy was reintroduced to the school, much to the delight of the students, who spent their evenings studying under the stars. Music and sewing (embroidery) also flourished

at the time. Many students passed the 6th Standard Examination, giving Uduvil a higher percentage of success than most Government schools. Under Ms. Howland's guidance, the choir went from a fledgling group of singers to a harmonious and formidable force, which soon became the pride and joy of the school.

During Ms. Howland's tenure, the school was divided into three sections: the Uduvil English School, where English grammar and literature were taught alongside mathematics, geography, art and history; a bi-lingual school; and a teacher training center, the first ever to be established in the North. Those enrolled in the training center were called 'Queen's Scholars' and Ms. Howland saw to the well being of each and every one of them. In 1887, Ms. Sarah Daniel passed out as the first trained teacher in Sri Lanka's Northern Province, with three others following in 1892. Along with adhering to their rigorous academic curricula, Ms. Howland always ensured that the students were progressing spiritually as well, and in the early 1900s several students joined the Christian Church.

In 1903, the Student Council and other clubs and societies were formed. The number of classes per grade was increased to eight, and in every class a student was selected for the Student Council, bringing about greater order and discipline in the school. The hostel too continued to grow and a new dining hall and sick room were constructed. The expenses of the school were barely manageable at the time and it was often difficult to meet the wage requirements of the staff.

In 1911, Susan Howland retired after 33 years of selfless service. After her retirement, she continued to dedicate herself to empowering the women of Jaffna who fondly referred to her as 'Susan Amma'. She lived among the poor and needy in Inuvil until her death in 1933 when she was laid to rest in the Missionary Cemetery. In 1985, the Susan Howland Block was dedicated to her memory and to her service.

*This article is an edited translation of 'சூசன் ஹௌலன்ட் ஆய்மையார்' by Ms. Joyce Thambu – staff, Uduvil Girls' College, first published in 1989.

Ms. Lulu Bookwalter

With great faith and courage, 23 year old Lulu Gertrude Bookwalter arrived in Jaffna from the United States in the early 1900s and began her work as a missionary in Uduvil. Upon Ms. Howland's retirement, Ms. Bookwalter took over as the fourth Principal of the school and served in this capacity for 30 years – from 1911 to 1941. As Sri Lanka moved closer to gaining independence, many changes were occurring in both cultural and academic spheres, and, attuned to the changing times, Ms. Bookwalter encouraged her girls to take up Eastern music, dancing and art, and the school flourished in the arts during her tenure.

Ms. Bookwalter was a very kind person who had immense faith in God and worked hard to ensure the spiritual growth of her students. She preached the Good News at assembly and during the daily hostel sunset meeting, and her advice and sermons were appreciated by all who heard them. An avid lover of nature, Ms. Bookwalter established November 24 as the school's birthday and planted many trees on that day each year to mark the occasion. In recognition of her love of nature, her successor Ms. Ariam Hudson Paramasamy once remarked: "Ms. Bookwalter was certainly like a tree planted by streams of water that yields its fruit in season and whose leaf does not wither".

Ms. Bookwalter is gratefully remembered for her many contributions to the school, especially the construction of the chapel, which was beautifully done in a manner that was in keeping with Eastern culture, as well as the introduction of a Literary Association, Prize Day, Staff Prayers, a Teachers' Forum and other traditions, many of which endure to this day. In the late 1930s, in an effort to reduce costs and to meet the increasing needs of the growing student body, the school also began to raise vegetables and poultry, and even secured a cow and calves, much to Ms. Bookwalter's delight!

During Ms. Bookwalter's tenure, what was previously known as the Uduvil English School became Uduvil Girls' College, and the bi-lingual school and training school that were in the same compound were transferred elsewhere.

Ms. Bookwalter always carried out her tasks with thoroughness and faculty, and expected the same of her staff and students. As a result, the dramas and festivities held during her time were of a very high standard. She was also constantly seeing to the progress of the girls and ensuring that they would grow to become valuable citizens of the country – a difficult task in the mostly male dominated society of the day - but one at which she persevered regardless. Many of the students who completed their schooling during her tenure went on to become doctors and nurses, teachers and principals in hospitals and schools across the country. She also placed a high value on extracurricular activities and strove to facilitate the enjoyment and appreciation of the arts, as well as excellence in sports and embroidery.

In her Principal's Report of 1939, Ms. Bookwalter writes: "We shall get out of this peninsula what we put into it, and the way to get is to give." During her three decades of service to the school, she epitomized these words and in 1969, when the small, thatched roof hut that Ms. Bookwalter used as her office – where she spent most of her time pondering the future of the school – was replaced by our beautiful office building, it was dedicated to her memory and to her many years of service.

*This article was compiled using an edited translation of 'செல்வி புகழோலர்' by Ms. P. Thambirajah – staff, Uduvil Girls' College, first published in 1989, and Ms. Bookwalter's 1939 'Principal's Report', published in the *Eliza Agnew* Number of December 1939.

Ms. Ariam Paramasamy

Ms. Ariam Paramasamy was the fifth Principal and the first Sri Lankan Principal of Uduvil Girls' College. In recognition of her historic role, we reproduce here an edited version of a tribute paid to her in 1975 by Ms. Joyce Rosa – past pupil and former member of the staff, at a service of thanksgiving held in memory of Ms. Paramasamy. Ms. Rosa's tribute is followed by a recently penned appreciation by Ms. Suguna Rajendram – also a past pupil and former member of the staff.

The year 1975 is a memorable one as it is International Women's Year. Women all over the world are meeting to bring about an awareness of the rightful place and status of women. The most worthy purpose of this year is the strengthening ever more of the dignity and mission of women.

It is most fitting that we who are gathered here today should meet to thank God for the life of one of the noblest and greatest women who have lived in our time and generation in this peninsula of ours.

I for my part feel awed and humbled that I should stand before you to voice the sentiments of many who have travelled life's way under the shadow of Ms. Ariam Hudson Paramasamy – as pupils, as members on the Staff when she held the reins of Uduvil as our adored Principal, and later as friends.

When we got the news of Ms. Paramasamy's passing on into the presence of the master whom she served most faithfully, we thanked God for a full life of love and service. I could almost hear the words of the Master say "Well done, thou good and faithful servant, enter thou into the joy of the Lord." This to me is no exaggeration; this was Ariacca – a good and faithful servant of the Lord, ready to be called to her home to continue her life in the presence of Jesus.

When we remember Ms. Paramasamy today I would like just to highlight three outstanding characteristics of hers. First, she was a faithful servant of the Master, whose radiance she reflected in her everyday living. Secondly, she was a great educationist, and organizer and a perfectionist. Thirdly, she loved – she was a great lover of persons and a real and true friend.

I cannot remember a day when Ms. Paramasamy was seen in the school or elsewhere careless in appearance. She was always smartly dressed. Not one hair on the head was out of place; her face was always fresh; not a pleat on her saree was ever out of place. She never wore a blouse that did not fit – she was spick-and-span. I can very well recollect the girlish curiosity with which we looked forward to every change of Ms. Paramasamy's attire, which was very often. The taste and variety with which she dressed is beyond compare. The radiance and genuineness of her smile with which she was always ready to greet friends, acquaintances, parents or pupils reflected her inner radiance. Ms. Paramasamy possessed a charm that would win over anyone. That Ms. Paramasamy was a true and dedicated servant of Jesus was always evident. As little girls in Standard Six, we were privileged to learn our Christianity under her. She not only made us memorize hymns and Bible portions, but she also created in our minds a vividness of the meaning and essence of these passages.

Later as we matured as senior girls in school she taught us how to pray – her talks and prayers both at School and Staff Devotions inspired us. She breathed into the soul of Uduvil a living awareness of the presence of Jesus – through her ideas and life. I need not enumerate the role she played in the life of the larger Church, Diocese and the community at large. Her services in these spheres were rendered selflessly, untiringly and with a sense of true dedication and devotion.

When Ms. Paramasamy was called upon to take the role of the first national Principal of Uduvil, she took up the challenge and we are both proud and honoured that she filled the place and brought Uduvil to such a

high level of achievement. In no way did she fall short of the high ideals that were held by her missionary predecessors.

As an educationist she excelled – 'The utmost for the highest' was her motto. Nothing but the best would ever satisfy her. I who have worked very closely with her for many years as Secretary to the Staff know how taxing it was to do and do and do again till I could do no better. The toil, the tears, the heartache were great; but the result was worth it all, and those who have gone through the mill know how much her guidance and discipline strengthened and trained us to stand the storms of life.

*"Nothing ever built arose to touch the skies,
Unless some man dreamed it should,
Some man believed that it could, and
Some man willed that it must."*

Ariacca was that 'some man' for Uduvil. She had a dream for Uduvil and she did in reality bring that dream to life. Whether in the classroom, at examinations, on the games field, on the stage or in Church she would permit the best or nothing at all. Out of chaos she would inspire her staff to perform something glorious and to perfection. No item was put on stage that was second rate, no Anthem was rendered in Church which did not pass through her purging criticism. That is why Uduvil girls who have gone through the hands of dedicated Principals like Ms. Paramasamy, wherever they are, they are different – for to them nothing can be less than the best.

When the work was done and done to the best of one's ability, Ariacca never stinted in her praise, and it came from the bottom of her heart and to the point of overflow. If ever you had done a job and done it well and got home dog tired, there would be a note of thank you. These notes, as most of you would remember, were master pieces; if we had only made a collection of them they would form a lovely booklet.

Ariacca is most affectionately remembered because she loved. Hers was no ordinary love – she was a great lover of people – a friend whose love spread its tentacles very, very far – whether it was to family, her

circle of intimate friends, her staff, the helper staff, acquaintances, those in the wider Church and even out across the seas. She was there to share with us in our joys and in our sorrows, in our pains and in our grief, in sickness and in health. What a tower of strength she has been to many in times of difficulties! To us the names of Uduvil and Ariacca are synonymous, for we cannot think of one without the other.

When we left Uduvil and were married, she would embrace into her loving concern our marriage partners. She would never write a letter to me alone. It would always be: My dear Joyce and Christie. Such a bond is difficult to break. Those who have been very close to her know that hers is a unique love – because when she loved she loved to overflowing. A good part of her life she loved and lived for Uduvil. She dedicated her life to the full and selflessly dreamed and built up the Uduvil that it is today. Love as it were was written across her heart. Ariacca gave and gave and gave of herself to her Church, to her family, her school, her community and her friends, and showed us how to love.

When I heard of the beautiful tribute paid to her when the pathway to her last resting place was strewn with flowers, I was reminded of the saying,

*"The path of a good woman is strewn with flowers
But they rise behind her footsteps, not before them."*

The girls who have passed through Ariacca's hands rise up and call her blessed: and as she intercedes for us in the presence of the Master, let us follow in her footsteps to live and love and love.

An Appreciation
of
Ariam Hudson
Paramasamy.

Miss Paramasamy was the
first national principal and
the fifth Principal of Uduvil
Girls College.

She was a student, a teacher
and then the principal from
1941 to 1971 — 30 years.

She had a dynamic
personality, and an amiable
person who was able to
capture the hearts of those
who approached her for any
advice.

She had courage and control
of any situation and steered
through difficult times to
uphold the traditions of the
school.

During my 25 years of
teaching from 1959 to 1984
I was under her for 12 years
1959 — 1971.

She was my mentor and taught me exceptional values of life which has been of great strength to me.

She always used to say "Udruvit is a gift of God" and that God breathed His Spirit on Udruvit.

Udruvit has had only 8 principals during her entire existence of ~~188~~ years (188)
1824 ——— 2012.

Priam Hudson Paromasamy had a vision of faith and courage during her time as principal.

We the Old Girls will remember her with gratitude and uphold all the qualities she taught us to live by and thank the Lord for her life.

"Udruvit will shine"
and

"The truth shall make you free."

Suguna Rajendram
Toronto
Canada.

Ms. Saraswathy Somasundaram

Saraswathy Somasundaram held the reins as Principal of Uduvil Girls' College from 1970 to 1981. An old girl of the school, Ms. Somasundaram had been a keen student and during her tenure as Principal, she strove to raise the academic standards of the school, recognizing that her primary responsibility was to ensure that her students gained a sound education.

A devoted Christian, Ms. Somasundaram faced the challenges of her position through faith and prayer, spending many evenings in the quietude of the school Chapel. She worked hard to ensure the spiritual growth of her students and, true to that maxim, once wrote: "We believe Uduvil is one of the outposts of the Master we serve...If every child here comes to a deeper awareness of her creator and thereby to a keener appreciation of her place in God's total design, then Uduvil has kept faith with her founders."

Her focus on academic excellence did not preclude Ms. Somasundaram from ensuring that Uduvil Girls' College performed outstandingly in extracurricular activities as well. During her tenure, the school excelled in Netball, Badminton, Table Tennis, Chess, Drama, Dance, Band and Music. The Choir was of particular interest to her and she always ensured that choir renditions were meticulously rehearsed, with the choristers well groomed, and the décor and setting serving to enhance the splendour of the performance.

Ms. Somasundaram was well versed in both English and Tamil and wrote original Tamil plays to be performed by the students. English dramas were produced to commemorate the Silver Jubilee of the Queen and the Prime Ministers' Conference of 1977. When 1981 was declared the International Year of the Handicapped, Uduvil Girls' College co-produced a Christmas programme together with Nuffield School, Kaithady (a school for deaf and blind children), after which the two schools sat down to a dinner hosted by Uduvil.

Ms. Somasundaram recognized the increasing pressure on educational institutions to produce young people who could adapt to a developing technological society. Commercial Arithmetic, and Commercial English were introduced to the curriculum, paving the way for preparing students for Pitman and Chamber of Commerce Examinations. The increasing under-employment of graduates resulted in the need for education that was employment-oriented, and recognizing this, Ms. Somasundaram supplemented the existing curriculum with meaningful vocational training that was within the framework of a satisfying and broad-based formal education structure.

During her tenure as Principal, Ms. Somasundaram oversaw the expansion of the school hall as well as the erection of the Paramasamy Memorial Hostel. She also had an incredible knack for drawing out the particular abilities of each and every staff member and assigning responsibilities accordingly, and the staff in turn did the same with their students, drawing out and nurturing their individual skills and talents. Students who struggled with either their studies or their extracurricular activities could always be sure of unstinted encouragement and guidance from their Principal, who persevered until each of them showed signs of improvement. All this endeared Ms. Somasundaram to her students who respected and admired her dedication and love. She retired in 1981 after a decade of service to the school, and in 2008 the Saraswathy Somasundaram Memorial building was dedicated to her memory.

*This article is compiled using 'A Decade of Silent Achievement...Sept. 1970 - Dec. 1981' by Ms. R. S. Sathianathan, first published in 1985, and 'A Woman with a Vision' by Ms. Jebamanie Jesusagayam, first published in 2008.

Dr. C. V. Selliah

Dr. C. V. Selliah joined the staff of Uduvil Girls' College in 1959, serving as a Mathematics and Home Science teacher before her appointment as Vice Principal in 1970.

She assumed the position of Principal in 1982 and led the school with distinction for 23 years. Hers was an era of intense socio-political upheaval but she carried out her responsibilities with courage and fortitude, placing the needs of the school above concerns for her own safety, and trusting in God and the vision of her predecessors.

In 1995, when many in the Jaffna peninsula were displaced, the teachers and students of Uduvil were forced to leave the school and seek refuge elsewhere. Some settled in the area of Chavakacheri while others left to the Vanni. Even amidst great difficulty and uncertainty, Dr. Selliah strove to continue the educational activities of her students. When the school organized educational facilities for students, Dr.(Miss) C. V. Selliah who had gone to the U.S. to attend the Board Meeting, upon her return, travelled to Kilinochi to be in charge of the establishment there. When the people of Jaffna eventually returned to their homes, Dr. Selliah was faced with a vastly depleted staff and student body. Nevertheless, she persevered, working with great commitment to build the school back to its former glory. She placed great importance

on the academic standards of the school and during her tenure the number of students gaining entry into university continued to grow, and in 1986, Uduvil Girls' College was placed first in the island in the Commerce stream.

Dr. Selliah also recognized the importance of extracurricular activities and the sports teams of Uduvil Girls' College made steady progress, with the school's first Basketball court being built under her stewardship. She was also keen that the school maintain its tradition of excellence in music and drama, and ensured that all plays and choir recitals performed by the students were in keeping with the high standards of the school. When the school celebrated 175 years in 1999, she oversaw the celebrations, which were conducted with grandeur and pervaded with a sense of thanksgiving, in remembrance of all the blessings that the school had received.

Dr. Selliah was a firm disciplinarian but was always fair and understanding in her dealings with her staff and students. She was an adroit leader who stood fast to the decisions she made, seeing them through to fruition under all circumstances. The school continued to expand during her tenure and the Susan Howland Block was opened in 1985, while the Harriet Winslow Memorial Science Complex was opened in 2001 by visiting members of the Trustees of the Jaffna College Fund. A Gender Resource Center, gifted by the Canadian International Development Center, was also opened in 2001 and continues to be in use today. After more than two decades of dedicated service, Dr. Selliah retired as Principal of Uduvil Girls' College in 2004 and has continued to work for the betterment of the community she serves.

*We are grateful to Ms. M. A. George and Rev. A.S. Thevagananthan for their assistance in compiling this article.

The Present...

Today, Uduvil Girls' College is one of the finest schools in the Jaffna peninsula and in the entire country. Over the past few years, our students have been Provincial Champions in many extracurricular activities and the school has been regularly participating and excelling at National level competitions for Athletics, Hockey, Basketball, Quiz Competitions, Drama and Choir. The Eastern Orchestra and the Western Band, continue to flourish. On the academic front, the percentage of students to successfully pass the Grade 5 Scholarship examination as well as the O Level and A Level examinations continues to improve and more and more students are gaining university entrance for the Arts, Business and Management, Law, Engineering, Medicine and Science.

The driving force and inspiration behind the continued success and progress of Uduvil Girls' College is none other than our current Principal, Ms. Shiranee Mills. Ms. Mills, an illustrious past pupil and former staff member, assumed office as Principal in 2005 and has ably led the school through times of difficulty and change with immense faith and courage. Her dynamic personality and kind nature

have secured the respect and love of both the students and the staff, and her office is always open to all those seeking advice and counsel.

She is also an accomplished musician, and

her prowess as both a pianist and vocalist is clearly evinced in the sterling performances of the school

choir, while her talent for drama has ensured that the school consistently produces plays that are of an extremely high standard.

In the eight years that she has completed as Principal of Uduvil Girls' College, Ms. Mills has overseen the expansion and development of the school in multiple spheres, while maintaining the values, traditions and spirituality of its rich heritage. A new building has been constructed, a new dorm added to the hostel, and a fund has been recently established towards the purchase of a school bus. The Basketball court has been done up with state of the art facilities, and the introduction of Hockey and Cricket as well as the re-introduction of Badminton, and the steady progress of the respective teams are a testament to her broader vision and outlook on education, where extracurricular activities play an important role.

She has also reached out to the wider community and has begun an English Language Center and Western Music initiative, which address the imperatives of a holistic education. The once eagerly anticipated Talent Search for the youth of Jaffna was recommenced in 2008 under the leadership of Uduvil Girls' College, after a lapse of many years. In 2011, the school spearheaded a Business Process Outsourcing Center in partnership with the Foundation for Assisting Rural Organizations, the Information Technology Agency and Hayleys Pvt. Ltd. – a landmark initiative that has opened new vistas and career opportunities for the youth of Uduvil.

In Ms. Mills' short span at the helm, Uduvil Girls' College has already made vast strides in academic and extra curricular spheres, and under her able stewardship the school will no doubt continue to be a center of excellence and a benchmark among schools in the country for years to come.

*We are grateful to Ms. S. Kalyanasundaresam for her assistance in compiling this article.

The kindergarten building

A group of girls around the organ

Budding artists at work

The early days of Uduvil Girls' College...

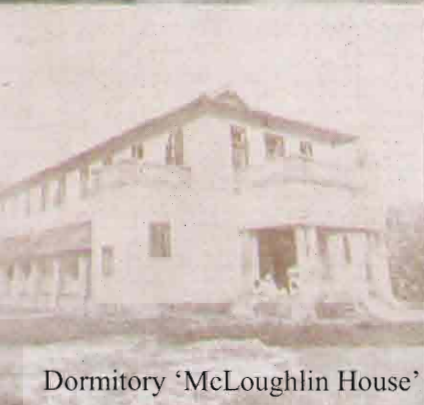
Bookwalter Memorial

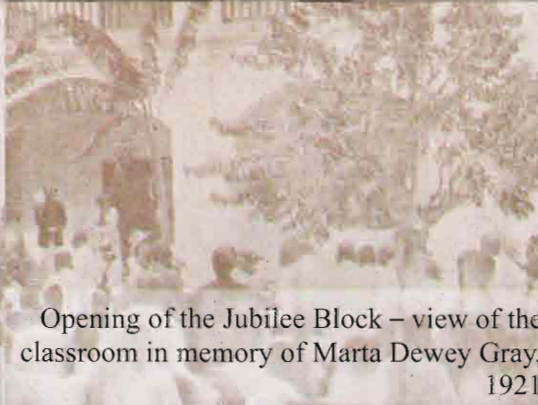
The Chapel

A scene from "An Indian Fantasy"

Dormitory 'McLoughlin House'

Opening of the Jubilee Block – view of the classroom in memory of Marta Dewey Gray, 1921

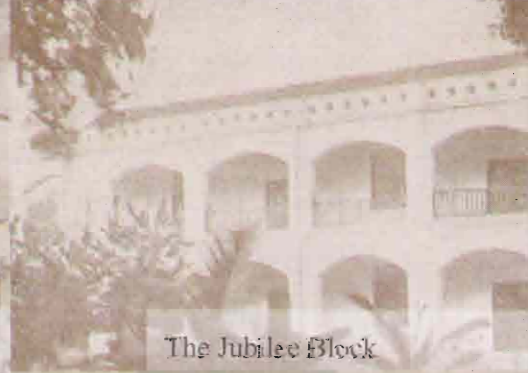
A group of teachers, 1915

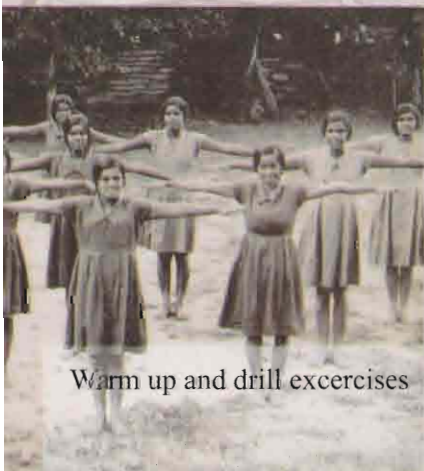
The English school staff in the early 1900s

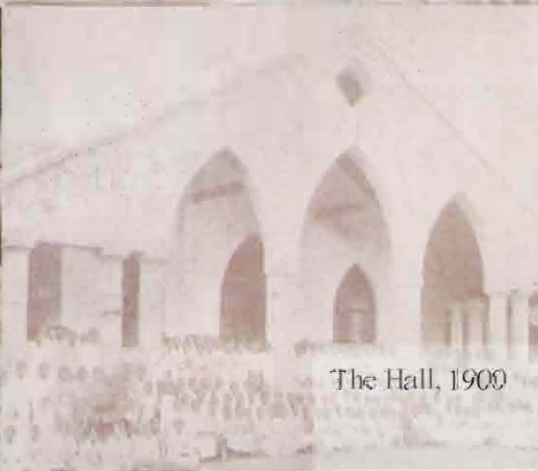
A kindergarten classroom

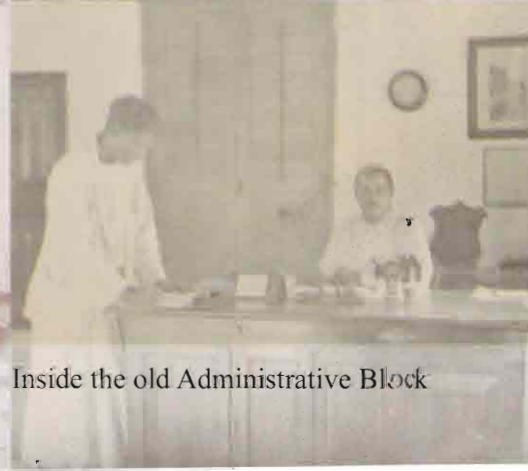
The Jubilee Block

Warm up and drill exercises

The Hall, 1900

Inside the old Administrative Block

Remembering Ms. Eva Grainger

Ms. Eva Peek Grainger was a greatly loved teacher at Uduvil from 1936 to 1942. She kept in touch with her students till the end of her days and was concerned for their welfare. Uduvil remembers her with affection and deep respect.

Stephanie Kampas is the daughter of Ms. Grainger and has been in touch with her mother's colleagues and students, thus helping her communicate with her friends till the end. Ms. Grainger passed on to eternal rest on the 14th of January 2013. Stephanie shares with us memories of her mother.

“We all know that those Peeks were amazingly bright, spirited individuals. She went to school on horseback, she witnessed Grandpa giving up his beloved horses for a tractor and moving from a horse and buggy to a car. She talked of Grandpa's bright mind and inventive skills and how he brought water into their house way before anyone else. She saw Charles Lindberg land in a nearby farm and give rides and sleep in the barn, thus the name barnstorming. She was on board the Dutch ship 'The Jaegersfontein' which was steaming into Pearl Harbor at 6:30am on Dec 7th, whereby witnessing the attack ('The Jaegersfontein' was the first ally to enter into the war when it opened fire that day). She was in Shanghai and saw the Chinese gold removed from the Hong Kong Shanghai Bank vault secretly in the middle of the night by Chiang Kai Shek as he fled to Formosa. Mom and I were on one of the last ships out of Shanghai before it fell to the Maoist army. Her generation witnessed the dawn of the nuclear age, manned space launches and finally, a man on the moon. She lived without credit cards and bought only what she had funds for. She was amazed at the Mars Rover pictures, the Hubble telescope pictures, and appreciated but never understood e mail, and those instant pictures by Polaroid were pure magic! Her downfall was the cordless phone – she just never got it! I would find it in drawers, in plants, a paperweight – of all the creative inventions she experienced, that phone always did her in. But she was so sweet and enduring it didn't matter to us. She was a true helpmate, friend, mother and terrific grandmother. We feel more than blessed to have had her with us in our home for 12.5 years. She will be greatly missed but she is in a better place. Her faith in the Lord was always present and sustained her through all the days of her life”.

Stephanie Kampas

Ms. Grainger's Commissioning Service...

COMMISSIONING SERVICE FOR

Miss Eva Mabel Peek

As a Missionary of the
AMERICAN BOARD OF COMMISSIONERS FOR FOREIGN MISSIONS
TO CEYLON MISSION

At Edina-Morningside Church
4300 Grimes Ave. So., Minneapolis, Minn.
FRIDAY AFTERNOON, OCTOBER 17, 1941
at 4:30 p. m.

At the Annual Meeting of the
Twin Cities Association of Congregational Churches

BIOGRAPHICAL

MISS EVA MABEL PEEK was born at Freeborn, Minnesota. She is a member of the Congregational Church there. Following her graduation from Oberlin College she was, for three years, principal of Freeborn High School. In 1936 she sailed for Ceylon to join the staff of the Girl's English School at Uduvil, under a three-year term appointment by the American Board of Commissioners for Foreign Missions. She returned to America last year, and during the past winter secured her M.A. from Columbia University. Miss Peek expects to sail November 30th, to become the head of the Uduvil English School, the oldest Girl's Boarding School in Asia. Miss Peek has the peculiar advantage of going back to Ceylon as a life worker who has already acquired use of the native Tamil tongue and a knowledge of Ceylonese people and customs.

ORDER OF SERVICE

MISS HURMAN E. SYLES, Presiding

PROCESSIONAL HYMN: "Lead On, O King Eternal"	No. 51
INVOCATION:	Rev. Thomas C. Dick Pastor, Plymouth Church, St. Paul
SONG: "The Lord Is My Light"	Mr. A. L. Morrison
SCRIPTURES:	Rev. George C. Safford Pastor, Congregational Church, Freeborn
HYMN: "In Christ There Is No East Nor West"	No. 235
REMARKS BY SOCIETY OF PARTNERSHIP:	Rev. Wendell Wheeler, Leader Carleton College, former Missionary in India
COMPLETION FROM CONGREGATIONAL WOMEN OF MINNESOTA:	Mrs. J. L. Gunnar State President of Minnesota Congregational Women
COMPLETION FROM THE CHURCHES:	Philip E. Gregory Pastor, First Congregational Church, Minneapolis
WELCOME TO CEYLON:	Mrs. A. L. Morrison Former Missionary in India
HYMN: "O God, Let Me Walk With Thee"	No. 12
PRESENTATION TO COMMISSIONERS:	Rev. A. J. McRae Representing the American Board Executive Secretary, Minnesota Congregational Conference
PRAYER OF COMMISSIONING:	Dr. David N. Bush Pastor, Plymouth Church, Minneapolis
HYMN OF COMMISSIONING: "Spirit of God, Descend Upon My Heart"	No. 100
REPROVISION:	Rev. Arthur H. Calver Pastor, St. Anthony Park Church, St. Paul

We reproduce here a message from Ms. Grainger published in the Uduvil Magazine of 1950, released to commemorate the 125th Anniversary of the school.

Greetings to Uduvil and congratulations on one hundred and twenty five years of service to Jaffna girls! To stand in the rich tradition of Uduvil is both a proud and humbling experience. I am grateful that I had a few years in your midst.

It was good to move in a school where the importance of human relationships is of paramount importance and where all the school activities are framed not only to develop personality in the individual but also to inculcate respect for the personality of others. Someone has said that the only imperishable gift one can give another is the gift of personality.

I have lived long enough in three separate cultures among three distinct races to realize that neither race nor culture is the cause of our inter-global clashes. The solution to most of our social, economic and political ills lies in this recognition of the value of the individual. Education, particularly Christian education, awakens in us an awareness of our inherent worth and the worth of our neighbor. Inevitably this process has caused stresses and strains in society as under-privileged groups have challenged industrial exploitation, political imperialism, and social suppression by class, caste, race or nation. But this is the struggle that comes when you "Know the Truth" and it sets you free. Cherish our traditions at home and in the community that others through you may know the Truth and be led into its freedom.

Memories of Uduvil are rich and warm. Often I am beset by a deep yearning to walk again among you in familiar paths. I hear the school bell sending us about our duties; I catch the throbbing beauty of lyrics ringing in the chapel; I see the compound dripping in tropical moonlight and once again I catch my breath at the blue of Jaffna skies. The heavy fragrance of the temple tree drifts on the night air and in my nostalgic dreams walk with me your ever dear familiar faces within Uduvil's compound walls.

Ms. Eva Grainger
Freeborn,
Minnesota
USA

A Few Leaves from My Book of Remembrance

My reminiscences of Uduvil Girls' College in the 1940s is tinged with sadness, for many of my beloved teachers have gracefully faded away from the face of this world. I believe that the remembrance of my past devoted teachers needs some revival in the history and record of this college because they took upon their heads the cause of this college and its education as the prime duty in their lives. They needed no supervisors to supervise their work and they needed neither incentives nor applause to maximize their work. Their efficiency as teachers was at its apex and par excellence. They were the pillars which supported the edifice of Uduvil Girls' College, and, in a way, it stands today to proclaim to the world their mighty endeavour in establishing a school of outstanding fame for the education of girls who seek admission not only from Uduvil but from various parts of the country.

When I was admitted at Uduvil Girls' College in 1945 after my primary education in a small rural school, I was put in Special Class 1. Ms. R. Rasiah was my class teacher. She lived in close proximity to the school – only about a few yards away. She was not a highly qualified lady but taught all the subjects in the medium of English. The English word “been” is not understood by many students even now. How easily she made us understand this word by using a question: “Have you been to the post office?”. Even today I use this sentence to make my students understand the word “been”. In those days, we received fortnightly reports that were personally signed and commented on by the then Principal Ms. Ariam Hudson Paramasamy, who was an unparalleled principal among her contemporaries. What a source of encouragement it was for clever students to read her remarks. I am not blowing my own trumpet when I say that invariably I got excellent remarks for my performance.

The same year, I was promoted to Special Class 2 as I was very good in studies. Ms. Packiam Mann was my class teacher. She took special care to correct the pronunciation of English words. Her usual chorus was “Are you speaking in English?”, when the class

became noisy at times. This helped her to maintain silence in the class! She was a graduate teacher and did yeoman service to promote English speaking and writing among students. One Mr. Arulanandam from Sanguvely taught us Scripture. In the Special Classes, needle work and hand work were also taught. Ms. R. Ponniah taught handwork. We learnt to knit socks and sweaters using two knitting needles, and skirt laces by using a crochet hook. Ms. Kamala Chinniah taught needlework, a useful skill for girls. We learnt several types of stitches such as hem stitch, cross stitch, stem stitch, darning and button holes. We used to sew garments for ourselves in the needlework class. Very often Ms. Chinniah used to admonish children for not bringing their sewing needles to class. The classes were enjoyable and were combined with the Grade 1 class, who disliked the Special Class students and used to sneak about them to the teacher!

This useful skill of sewing continued to be taught in the other two classes also. Ms. Kiruba Snell taught us needlework and home science in the English medium. Embroidery was taught in addition to needle work. Ms. R. Rajaratnam also assisted in teaching embroidery using sewing needles only, as machine embroidery was not in force at that time.

The next year I was promoted to Form 1, where Special Class students and Grade 5 students merge into one class. So there was high competition. In Form 1, we had several teachers teaching different subjects. Ms. Gnani Aseervatham was our class teacher. She was a conscientious teacher. She taught English language, poems from 'Poetry for Pleasure'

and stories from Lamb's Tales from Shakespeare and so on. Ms. Pushpam Kanapathipillai too taught us poetry. I still remember and relish the poem "The Lady of Shallot". Ms. Pushpam Kanapathipillai also taught us Geometry. In those days, Arithmetic, Algebra and Geometry were taught as different subjects. Ms. Flora Kanagathungam, Ms. Navamani Mills, Ms. Belle Amarasingam and Ms. Saraswathy Somasundaram handled those subjects. Normally, Mathematics teachers were not popular among students. But I adored them and their teaching and was always in their good books. Ms. Aseervatham could tackle the other subjects like History, Geography and Civics. An Indian by birth and a graduate teacher Ms. A. John taught General Science. Ms. Kamala Chinniah also taught Art. She had an Art room to which we would march for art classes.

Ms. Joyce Chinniah was our class teacher in Form 2. She taught many subjects in that class. There were many English books to be studied. She taught us the use of 500 idioms from Practical English by Samaranaik. She was an English trained teacher and could tackle any subject, including Geography, History, Civics, Botany, Hygiene and Physical Training whenever there was a shortage of teachers.

From Form 2, we were promoted to the Junior School Certificate Class (JSC). A public exam was held at the end of the year. (It was the NPTA exam sponsored by the Northern Province Teachers' Association.) Ms. J. Stickney was our class teacher. She taught English language and literature. King Arthur and the Knights of the Round Table was an interesting textbook. Ms. A. George, another Indian teacher, taught General Science 1 comprising Physics and Chemistry, and Ms. A. John taught General Science 2 comprising Botany and Zoology. Ms. V. Thiagarajah taught Mathematics, Mr. S. Sivanadiyan taught Tamil language and literature, and Ms. Joyce Chinniah taught Geography. In the public NPTA exam held at the end of the year, I got the highest number of Distinctions. This was stated in a circular sent along with the results sheet of 1949. Ms. Paramasamy came to my class to personally congratulate me on my success.

In the prep. S. S. C. and S. S. C. proper classes, I studied under many more teachers. Ms. Helen Packiam Mann

was our class teacher. Ms. Mann, Ms. Grace Raju and Ms. Navaratnam, the then Archbishop's wife, handled English language and literature. The English textbooks were very difficult for us. Ms. Mann taught Shakespeare's 'Julius Caesar' and the long poem 'Ancient Mariner' from the poetry textbook. The effort I took to study those textbooks helped me to obtain the highest marks in my degree classes also. (English was a compulsory subject for graduation in India.) Mr. N. Veerasingam taught Chemistry, Ms. Pavalam Snell taught Botany, Ms. George taught Physics and Mathematics, and Mr. Ilamuruganar taught Tamil.

In the lower forms, special subjects like dance and music were taught. Ms. Suguna Hitchcock taught country dance for one period a week. Ms. R. Sittambalam came from Vembadi Girls' College to teach English music. Ms. P. Suppiah took special classes on Carnatic music for a fee of 16 rupees per term. I studied Carnatic music under her and obtained a prize for music – a book on Beethoven.

Then there were others who were not on the teaching staff but who rendered devoted and invaluable services for the welfare of the College. Rukmani Acca was the librarian and had a very difficult time with the boisterous students. Ms. Lilian Anandarajah played the piano for Assembly on Tuesdays and for religious services. Ms. Esmay Chinniah was the office assistant to the Principal and efficiently handled the whole office management alone. She was the mediator between the Principal and the students. We were able to approach the Principal only through her. The special feature about the College at that time was that there were three Snells and three Chinniahs who lived in the vicinity of the College and one could see them eternally running about in the premises on some duty of the College, with strained countenances as their concern for the College was so immense.

I am very fortunate to have founded my English education at Uduvil Girls' College. I am still continuing my service as a part time English teacher in the same school, under a highly qualified and well accomplished but very kind and considerate Principal Ms. Shiranee Mills.

Ms. S. Kalyanasundaresan
Past Pupil and Staff

Let's Laugh for a Change!

Recorded below are a few incidents which give us a glimpse of the fun and laughter experienced at Uduvil Valliammai Acca (Matron), popularly known as Peria Acca, is taken by Ms. Bookwalter (principal) on an inspection of the Hostel dining room. Ms. Bookwalter knows very little Tamil, and Peria Acca very little English.

Ms. Bookwalter (*pointing at flies hovering over a few dining room tables*): இது என்ன?

Matron: "Lower school பிள்ளைகள் சூகர் கொட்டி, plies plies plies."

Ms. Bookwalter understands and moves on to the dormitory where she sees water under a few beds. She queries the matron about it.

Matron: "These ஓடான்ஸ் [tiles] are bad. Rain come, wet girls, no sleep!"

***

Tea time in the Hostel dining room. There is a lot of chatter and laughter – some standing, some sitting, all drinking tea from saucers. Ms. Bookwalter walks in angry and red in the face. She claps her hands loudly and shouts: "Girls, put down your saucers. Saucers are meant to hold cups, not to drink tea from! All of you, run, run to the games field and pick up the pebbles in the Tennis court." Everyone makes a dash to the court and picks up the pebbles. There is no supervision but they do a good job – a lesson well learnt about the use of saucers! The pebbles are piled up and the girls get back. Ms. Bookwalter does not check up – she trusts the girls.

***

The Matron's son gets married and the following day some well wishers ask her where the married couple is. She replies: "அவை go Bonny Moon [honey moon]!"

***

The bell for choir practice peals. Just then my daughter and I enter the gates. Choristers – boarders and day scholars – trip in from all sides. Suddenly they see Ms. Paramasamy in front of the Hall. Seeing her, they all hurry up. She waits there till they all settle down and then walks up.

Ms. Paramasamy: "At what time does your practice start?"

Choristers: "8 o'clock."

Ms. Paramasamy: "Look at the clock! More than 10 precious minutes have gone. What do you hope to achieve from the rest of the time?"

She goes on and on. Suddenly I barge in.

Me: "Ms. Paramasamy could you please find out how many have come having had their breakfast?"

Everybody is queried, including the pianist and the choir mistress. None have had their breakfast.

Ms. Paramasamy (*to the office girl*): "Go and tell Nallammah Acca to prepare Pittu and முட்டைப்பொரியல் for about 25 people."

We continued with the practice and then proceeded to the dining hall. Wasn't that a treat!

***

Ariam – later Ms. Paramasamy, our much loved Principal – as a student in the Senior form, sits with her friends in the last row in class. While the class goes on, she keeps herself busy with her friends, telling interesting stories and jokes. Mr. Stickney, who is conducting the class, calls on her suddenly and questions her about the lesson he is conducting. She stands up and tries to frame an answer from the few words that she has picked up from what he was saying. Mr. Stickney says to the laughter of the rest of the class: "Ariam, என்ன நீ அடிச்சட்டிக்கை கறணம் போடுகிறாய். Come over and sit here in the front row. That shall be your place hereafter."

***

Mr. Arulanandham, the Tamil teacher, while taking a class, calls for the translation of certain passages that he had given for homework. The girls get up one by one and read. One student has copied a translation written by a very famous author. She gets up, and very confidently and proudly reads it out to the class. Mr. Arulanandham calls for her book and says: "என்ன நீ இன்னொருவன் சப்பித்துப்பினதை, விழுங்கிவிட்டு இங்கே வந்து கொட்டுறாய்!" The rest of the class screams with laughter and the Master, who is so tickled by his own remarks, laughs and laughs until his shoulders shake uncontrollably and tears pour down his cheeks!

- Recollections of Ms. Esmy Niles
Past Pupil and former Staff Member

Principal's Report in Brief 2012

This report covers events from the latter part of 2011 to December 2012. I begin this report with our thanks to the Trustees of Jaffna College Funds for their continued support both financial and otherwise and for their encouragement which enables us to grow and perform better in the academic as well as co curricular fields of the school. The visit of the Trustees in February 2012 was a great event for us at school and we thank them once again for sharing a whole day with us.

STUDENT COMPOSITION: From the Nursery to the G.C.E. Advanced Level class (2014 Examination batch) we have approximately 1300 students on roll.

STAFF:

Academic staff: 73 members

Non academic staff: 15

Graduates: Ten

Trained Teachers: Seventeen

Diploma Holders: One

With P. G. Qualifications: Eighteen

This year too we have been fortunate in having more teachers enroll in degree courses that would benefit their teaching. Mrs. Satheeshini Thayaparan has completed her Post Graduate Diploma in Education in the University of Jaffna and has returned to school to teach. Two of our teachers in the Upper school, namely Mrs. Suganthi Saravanapavan and Mrs. Nishanthini Murugathas successfully completed their Master of Arts course (Sociology) externally from the Madurai Kamraj University. Almost all our teachers were able to avail themselves of a teacher oriented computer programme conducted by the Ministry of Education.

We welcomed in our midst early this year a

missionary volunteer and intern from Global Ministries Miss Julianna Nitz, a Western Music Graduate from the University of Kentucky. Julianna assists in the Western Band by teaching wind instruments to our students, training them to play the clarinet, the horn, the trombone and the trumpet. Including wind instruments in our Western Band will enrich our College Band and we hope that our students will make the most of this opportunity. Julianna also takes English lessons for our students. We hope that her stay with us is mutually beneficial and that she too benefits by serving in an institution that is deeply rooted in the missionary heritage. We thank the Global Ministries and the Trustees of Jaffna College Funds for sponsoring Julianna's stay.

We are extremely saddened to see Mrs. Kala Mahendrakumar retiring from service. In January this year she completed 30 years of service in school. Mrs. Mahendrakumar is a very talented and dedicated teacher, who has served as the Junior School Supervisor for many years. She is an excellent pianist and has been closely involved in all musical and dramatic productions of the school through these many years. We are hopeful that she will resume work in the school at least on a part-time basis in the future. She has given of herself to the school and will always be counted as part of the school.

EXTERNAL EVALUATION:

On the 27th of February this year the Zonal Education Office conducted an external evaluation of our school. As in the previous year, this year too it was a full day exercise. The education officers spent a whole school day interacting with the teachers and observing classes. There was a sharing of views at the end of the evaluation. Shared with you is an evaluation table giving details.

Area	Indicators	Percentage
General Management	22	82%
Physical and Human Resources	30	81%
Curriculum Management	42	74%
Student Achievement levels	15	82%

THE SCHOOL & ACADEMIC ACHIEVEMENTS:

G.C.E. Advanced Level Results – 2011: A total of 74 students out of 107 who sat the examination are eligible for University admission in 2011. Noting the drop in the Commerce section; steps have been taken this year to further improve the performance of students in the Commerce section through seminars and workshops held within the school premises. These seminars consist of modules that are used outside at tuition centres. This helps our students do their revision within the school itself. This year's batch is expected to yield excellent results. With the aim of upgrading university admission of our science students and with the cooperation of our science teachers, we have arranged for outside lecturers to conduct extra classes for the students in the school. We also wish to record that one of our students in the Math section is eligible for entrance to the engineering faculty this year.

G. C. E. A/L Results - Commerce			
Year	Sat	Passed	%
2003	39	20	51.28
2004	44	25	56.81
2005	41	30	73.17
2006	55	43	78.18
2007	32	24	75
2008	22	17	77.27
2009	18	14	77.7
2010	13	11	84.62
2011	18	8	44.44

G. C. E. A/L Results - Science			
Year	Sat	Passed	%
2003	26	8	30.4
2004	21	4	14.05
2005	16	8	50
2006	16	7	43.75
2007	13	4	30.76
2008	15	4	27
2009	16	10	62.5
2010	19	11	57.89
2011	13	9	69.2

G. C. E. A/L Results - Maths			
Year	Sat	Passed	%
2003	15	2	13.33
2004	18	6	33.33
2005	14	5	35.7
2006	9	4	44.44
2007	17	6	35.3
2008	11	4	36.36
2009	6	4	66.6
2010	5	4	80
2011	8	5	62.5

G. C. E. A/L Results - Arts			
Year	Sat	Passed	%
2003	43	27	62.79
2004	51	36	70.59
2005	45	32	71.11
2006	66	49	74.24
2007	51	44	86.27
2008	62	55	89
2009	77	56	72.7
2010	77	59	76.62
2011	68	52	76.47

University Entrance: 22 of our students are entering the local Universities as against last year's 15 students. This is based on the cut-off marks issued by the Department of Examinations. 10 students have entered the Arts Faculty as against last year's 7. 7 students gain admission to the Science Faculty, including an engineering student. And five students as against last year's 2 in the Commerce Section.

G.C.E. O/L Examination 2011: The best results for G. C. E. Ordinary Level was by Jathusa Shanmuganathan who obtained A's in all her subjects, totaling 9 A's in all. Four students obtained 8 A's and one student obtained 7 A's at the Examination. It is noteworthy that 85% of our students have passed the Math examination – which is also an indicator that 85% of our students qualify for the G.C.E. Advanced Level classes. A subject based comparative results analysis in Maths issued by the Zonal Department places Uduvil at the topmost range.

G. C. E. O/L Results			
Year	Sat	Qualified	%
2003	84	51	60.7
2004	72	60	83.3
2005	126	91	72.2
2006	88	56	63
2007	121	90	74.38
2008	80	77	82
2009	90	76	84.4
2010	100	73+5	78
2011	67	57	85

Grade Five Scholarship Examination 2012: 148 was the cut off mark for Grade 5 students sitting their scholarship examination this year. 22 of our Grade 5 students have obtained over 148 marks in the examination. Of the 86 that sat the examination 70 students have obtained over 100 marks.

Grade 5 Scholarship Exam			
Year	Sat	Qualified	%
2003	116	29	25
2004	99	29	29
2005	97	22	23
2006	92	28	30
2007	108	26	24
2008	123	46	37.4
2009	120	20	17
2010	116	41	35.3
2011	88	31	34
2012	86	22	26

CO-CURRICULAR ACTIVITIES:

SPORTS: At the provincial level Education Department based **Hockey** matches held this year, our Senior Hockey team earned the championship for the fifth consecutive year and qualified for the national games. **Basketball** emerged second runner up both at the district and the provincial level and the team participated in the national competition. They were commended by national coaches watching the games. We have three **Netball teams** i.e. Under 19 and Under 17 and Under 15. The Under 15 Netball team participated in matches at the District Level.

Continuous participation at the National level has improved the quality of the play of our Hockey and Basketball teams. Hockey players of our team who were invited to take part in the selections for the national pool of players, went for trials this year. Although they made it only up to the top thirty, it was a valuable experience for them. Our senior Hockey Team once again competed in the Anantharatnam Hockey tournament sponsored by Jaffna College and emerged winners. We have been fortunate in being able to erect a modern Basketball setup with the newest equipment – the first of its kind in the Northern Province – and hope to organize more tournaments for the benefit of our students and also for the schools of the Jaffna District. One of our Basketball players had the opportunity to participate in the trials for the national Basketball pool this year. This experience gave her good exposure to the game and also to the process of selections. She in turn will now share what she has learnt with the others in her team.

Our new **Junior Basketball team** won the championship at the Provincial level matches held this year and have been invited to participate at the national level. Our **Under Fifteen Hockey** team also emerged champion in the District tournaments

held this year. Lakshika Rajendran of the Hockey team got to try for the national under 15 Hockey players pool.

ATHLETICS: Our 4 X 100 Relay Teams (Under 21) emerged champion at the Provincial Schools Competitions this year breaking the Provincial record with a record of 57.45s. They also emerged Runner up in the 4 X 400 meter relay. This earned four gold medals and four silver medals for the school. We also commend Kamalene Mills and Sivarakini Navarathinasamy who won gold medals in the under nineteen and under seventeen High Jump events respectively, at the Provincial Level. Thus our school has won 6 Gold Medals and 4 silver medals, this year as against last year's four gold medals and one silver medal. The team went up for the National Competitions in the Hambantota national stadium. This is the second time our students participated in the National Athletic Competitions. The athletes participated in the over 19, 4x400 Relay and won the 5th place while two students participated in the under 17 and under 19 High Jump event and were placed 7th and 8th respectively at the national level

To Mr. P. Tharmakumaran, Sports Director, and Ms. Brighta Karunainathan, who assists him, a special word of thanks. We also owe our thanks to Mr. Jegatheeswaran Sivakurunathan, who has taken up training our Basketball team.

RELIGIOUS ACTIVITIES: As in 2011, two of our Bible Quiz teams won the zonal and provincial championship in 2012 and participated at the national level competitions held in Colombo. This year too our, junior team emerged national champion with one member of the junior team receiving an award for best performance. It is commendable that the Junior Bible Quiz Team of

our school has secured the national championship for three years. To the teachers who trained the Bible Quiz teams, namely Mrs. S. Jebaratnam, Ms. B. Uthayanan and Mrs. J. Sutharshan, we owe a big thank you. Mrs. B. Uthayanan deserves our special thanks for training the Junior team, which has won the Championship three times in recent years.

We celebrated the 100th Anniversary of the Student Christian Movement together with other schools of the country. The centennial celebrations were held in Jaffna with the opening praise service in the Cathedral at Vaddukoddai followed by a workshop at Jaffna College. Uduvil hosted a few of the students and had a workshop and bible studies during the celebrations. It was a time of fellowship and bonding for the students and was an echo of the Uduvil Conference which was the first ecumenical conference to be held in Sri Lanka. We are still working at further building up our Student Christian Movement.

TAMIL DAY COMPETITIONS: Hesitha Thananjayan participated in the Divisional and Zonal level Essay competition and emerged champion, thus qualifying for performance at the Provincial Level. Our dance troupe participated in a folk dance competition organized by the Department of Education and won the 2nd place at the Provincial level. To Mrs. Thulasi Rajmohan and Mrs. Satheeshini Thayaparan our thanks for their efforts in the Dance Department. At the Divisional competitions which is the first level of competitions, we obtained places for individual and group singing. For Short Story writing, Machayini Balasubramaniam won the first place at the Divisional level and the second place at the Zonal level.

ART EXHIBITION: An Art Exhibition "*June Splendour*" was held this year by the G. C. E.

Advanced Level Art Students of our school. It was a two day programme which was open to the public. A lecturer, from the Art & Design Department, Mr. Balamurugan, was invited to declare open the Exhibition. He did a comprehensive review of the paintings and pointed out that such an exhibition has not been held in Jaffna since the 1950's. He commended the work of the students and their teacher. Busloads of students from neighbouring schools came to view the exhibition. Mr. S. Arulramesh needs to be congratulated for his untiring efforts at keeping the Art Department lively and busy.

T20 GENERAL KNOWLEDGE QUIZ: Our children participated in a Televised General Knowledge Quiz programme designed on the concept of Cricket. 11 of our students participated in a series of such and met D. S. Senanayake College, Colombo at the finals. The team also consisted of Cheer Leaders (over 20 in number). Sharon Diluxshi Bernard won the award for best performance in the whole series. This was a thrilling experience for our children. Our thanks to Mrs. Geetha Sasivarnan, Mrs. Jeeva Amaladas and Ms. Balambikai Shanmuganathan who took an interest in training the students at the initial stages.

ENGLISH DAY ACTIVITIES: The Provincial Level English Day Activities are over and we won the first place in all four events that we took part in, at the Provincial level - namely, Primary Singing, Primary Drama, Senior Singing and Senior Poetic Drama. The little ones performed a play about kindness titled "*Kindness is All you Need*" and the Seniors performed an extract from William Shakespeare's *Othello*. The primary level singers sang a song titled "*It's a Time to be Happy*" and the seniors sang a chorus titled "*The Shepherds' Dance*". A total of seventy one students are proud holders of first place certificates by the Provincial Department.

At the national level English Day competition, the Senior Poetic Drama won the second place, with the award for second best portrayal of her role going to Machchajini Balasubramaniam, who played the role of Emilia. The Primary play won the third place at the National Level.

MATHS & SCIENCE QUIZ: In the Math quiz held this year four students (two in the Tamil medium and two in the English medium) were selected for participation at the District Level. There were 10 participants in the Science Quiz and all of them entered the zonal level competitions. Of these three entered the provincial level competitions.

SOCIAL SCIENCE QUIZ: Three students participated in the Social Science Quiz Competition held this year. All three won places at the divisional level. One student won the first place at the Zonal level and the 2nd place at the District Level. Four students participated at the Provincial level.

MUSIC: Eastern Music: Our Easter service this year was titled "*Sonna padi Uyirthelunthaar*". We held the service in the open air making use of the beauty of the school garden. A dialogue among three women – all wives of Roman Officials- perturbed by the happenings of the time, formed the theme of the service. The choir rendered beautiful songs, trained by Miss Clara Arulanantham.

Western Music and Band: Western Music under the direction of Mrs. Kala Mahendrakumar was a prime focus of our school this year too. We are fortunate to have had Miss Julianna Nitz with us this year to assist us with the training of students in wind instruments. As always in 2011 too Uduvil played a prominent role in training the English and the Tamil school choirs of the Combined Choir Festival involving schools of Jaffna. In 2011 the Combined Choirs of Jaffna celebrated their 60th anniversary. In

2012 The Ceylon Bible Society held its Combined Choir Festival to commemorate the 200th Anniversary of the Ceylon Bible Society. This too was a combined schools and church event. Uduvil took part in the event and played a special role in training the combined choir. We held our Talent Search 2011 in October last year. This is a competition aimed at giving an opportunity to the children of Jaffna to listen and enjoy western music. This is the third time Uduvil has been able to give an opportunity to the children of Jaffna to showcase their talent in western music. The last two times this event was sponsored by the YMCA. Our thanks are due to Ms. J. Sutharshan and Ms. Selvi Patrick for their able assistance.

CHRISTMAS ACTIVITIES 2012: The Primary Programme for 2012 was titled *Christmas Splendour*.

The choirs of Uduvil Girls' College performed around the theme "*Mary, Did You Know?*", a popular song. The Senior choir travelled to Colombo to perform this Christmas musical to a packed hall at St. Paul's Milagiriya Church grounds.

FURTHER EDUCATION PROGRAMME (FEP): The Further Education Program continues to grow with programs that equip children with skills in Computer, Music, English language and Business skills. The highlight of the Further Education Program in 2011 was the opening of the Business Process Outsourcing centre which is a partnership among Foundation for Assisting Rural Organizations, (FARO - an NGO), Hayleys Pvt. Ltd. (a blue chip company) and Uduvil Girls' College. The Centre was jointly declared open by the Rt. Rev. Dr. Daniel Thiagarajah, Mr. Kapila Gunawardene, one of the Directors of FARO and Miss Chitranganie of ICTA, which is one of the funding organizations of this venture. This programme is named after our second principal Eliza Agnew. Work has been outsourced by Hayleys to five of our students (trainee associates). A

Coordinator, who is also a past pupil of Uduvil Girls College, has undergone training for a month at Hayleys and has begun work in the BPO Centre. Although there was a plan to recruit 20 trainees by December last year, owing to various reasons Hayleys has been able to give work to only 5 of the 9 trainees at the Centre. As such we have had to stagger the process of recruitment. The four trainees left out by Hayleys are now being further trained by different resource persons. Right now they are being trained online on different aspects of computer programming. Once ~~their~~ training is over they will either be absorbed into the Hayleys programme or will be able to seek jobs elsewhere with the training that they have received. Our thanks go to Mr. Allen Arumainayagam of Ceylonsoft for his willingness to help us in our activities. Our aim is to have an ongoing flow of trainees who are trained for work on business process outsourcing programmes. Currently we have a total number of 9 trainees and a Coordinator working in the BPO Centre. Once a review/ evaluation is done, we will be in a position to increase the number of trainees. We are excited by the possibilities that this centre holds.

We are continuing with the community English language teaching and piano lessons. Our community English classes are steadily increasing. We sent thirteen students for Spoken English exams held in Colombo in July this year. All of them have done well. We also sent 18 students for their written exams. We have also sent up students for their piano examinations conducted by the Institute of Western Music and Speech (IWMS). These students are trained by Ms. Selvi Patrick. Our Accounting Technicians course (aat) continues to benefit our students. In December 2011, there were 22 students who passed the Foundation Level Examination. These students will move on to the next level (which is the intermediate level) and will be sitting the exam in 2013. Eleven students have enrolled in the next

batch of students at the Foundation Level. Learning a business skill within the school programme is advantageous for these students. I am grateful to Ms. Riophilla Alfred, Ms. Karunaseeli Aloysius, Ms. Chrisho Vimalarajan and Ms. Savitri Raja for their continued interest and enthusiasm in this programme. Our thanks are also due to Ms. Balambikai Shanmuganathan for her assistance at the initial stages.

AMBASSADOR FOR THE UNITED STATES OF AMERICA VISITS UDUVIL AGAIN

The Ambassador Her Excellency Patricia Butenis visited our school in January 2011. At the end of her tenure as Ambassador this year, she expressed the wish to visit our school again before she left and Uduvil hosted her once again. It was a homely function during which we had a tree planting ceremony. The Ambassador also viewed the Exhibition held by the Art Department of our school and purchased a painting of the school hall from a student. Uduvil also presented her with a painting.

THANK YOU: Our thanks are due to the Trustees of Jaffna College Funds, to Bishop Thiagarajah and Manager, Dr. Thayalini Thiagarajah, our Administrative staff, consisting of the vice principal and sectional heads of the school, the class coordinators and the academic and office staff, for their encouragement and kind assistance at all times. We also express our appreciation to the Directors of Education of the Provincial, Zonal and Divisional offices, for their ready help when approached.

A special word of thanks to Mr. Darwin Jeyaseelan for his meticulous record of school events, thus contributing to a comprehensive report.

To each and every member of the staff, I express my thanks - for it is with the effort of each one of them that the school is able to run smoothly. There are those who work behind the scenes to bring

wholesome results to the activities of the school and I thank each one of them for their loyal support.

189TH YEAR : Uduvil Girls' College is into its 189th year. The school was established in 1824 as the "**Female Central Boarding School**", the first of its kind in the whole of Asia. Its first pupils were just a handful of girls. We of the present day, pause a moment to look back and marvel at the way in which this school has grown, planted by its founders, on the seed of faith and prayer. We read of the happy moments our founders experienced when each soul was won for the Lord and when each girl joined the school and was willing to be educated - contrary to the custom and tradition of that day. We also remember the poignant moments of each of our missionary principals and staff who in difficult circumstances- separated from friends and family and some losing their loved ones to disease - forgetting their own sorrow and discomfort persisted in sharing the good news and working hard to educate the young girls under their care.

In September 1823, Mrs. Harriet Winslow wrote thus in her memoir, "*If it is the will of God that the school should come here, may we be prepared by his Spirit to enter on the work with right hearts, feeling our helplessness and entire dependence on Him. As little children may we look to our Father for his direction and assistance in humility and faith and may the beginnings of this school be marked with his special blessing.*"

We claim these words for us today and as little children look to our Creator for direction and assistance in humility and faith, for it is **humility** and **faith** that take us through hard times as well as happy times. Yes! God has been good to us and even as I share this report with you, I invite you to join our school in praising God for mercies that endure.

Shiranee Mills
Principal

Prize List 2011

SPECIAL PRIZES

ACADEMIC EXCELLENCE

Best Student G. C. E. Advanced Level

Arts:	Inthuka Sriskantharajah
Science:	Dafiniyaa Lloyd
Commerce:	Thamilini Sribaskaran

EXCELLENCE IN CO CURRICULAR ACTIVITIES

SPORTS

Player of the Year

Hockey:	Mercy Andrews
Netball:	Thisana Ranjan
Badminton:	Not Awarded

SELECTED FOR PERFORMANCE AT NATIONAL LEVEL

Bible Quiz:

Junior Team – Provincial Champions and National Champions
Senior Team – Provincial Champions

ENGLISH DAY - Provincial Competition 2011

English Recitation:	Nishara Anton Rajkumar – Gr. Three,	2 nd place
	Atharshini Thivakaran – Gr. Five,	1 st place
	Mathushayini Shanthakumar – Gr. Six,	1 st place
	Shalomi Jebitha Jebaratnam – Gr. Nine,	1 st place
	Saambavi Sivaji (Impromptu) – Gr. Twelve,	1 st place

English Drama: Junior Dialogue Drama, *“The Virtue of Giving”* – 1st place
Senior Poetic Drama, *“Antigone”* – 1st place

National Level winner: Drama - Second Best Portrayal – Thilakshika Sivabalasubramaniam

Group Singing: Provincial Champions

Primary Group – I
Primary Group – II
Junior Group

ATHLETICS

Kamalene Mills – First Runner up, Provincial Level Games, High Jump

YEAR FIVE SCHOLARSHIP EXAMINATIONS

2011 – 22 winners

Memorial Prizes

In Memory	Subject	Recipient
Mrs. Harriet Winslow	Student of the Year	Saambavi Sivaji
Miss Eliza Agnew	All Round Student- Grades 11- 13	Philonoe Kamalene Mills
Miss Susan Howland	All Round Student- Grades 6-10	Machchajini Balasubramanian
Miss Lulu Gertrude Bookwalter	All Round Student- Grades 1-5	Santhuja Kirubakaran
Miss Ariam Hudson Paramasamy Principal 1941 -1970	Student Councillor of the Year	Aarani Selvendrakumar Frina Elagunathan
Mrs. Saraswathy Somasundaram	Leader of the Year	Dilakshi Thevagunanathan
Mr. & Mrs. K. A. Selliah	Sense of Responsibility, Hostel	Juliet Sugumar
Mrs. Saraswathy Somasundaram Principal 1970 – 1981	Mathematics	Dafiniyaa Lloyd
Mrs. Kamala Sugunarajah	Art	Anne Shayame David
Mrs. Saro Vadivelu & Mrs. P. Ponniah	Geography	Kirushika Srikanthan
Miss Ruth Mann	Dramatics - Tamil	Dilani Paramsothymoorthy
Miss Ruth Mann	Information and Communication Technology	Thuvaraga Kantharuban
Mrs. Rasu Chanmugam	Prize for English Literature	Prathakshana Sivasubramaniam
Mrs. Muthumalar Namasivayam	Best Science Student	Not Awarded
Mrs. Nesamma Kadirgamar	English Prize Middle School	Thevamirtha Thayaparan
Mrs. Rose Solomon	English Prize Primary School	Atharshini Thivakaran
Mr. J.J. Niles	Western Music – Senior School	Philonoe Kamalene Mills Shalomi Jebaratnam
Mrs. Christmas	Western Music Junior School	Not Awarded
Mr. Karalasingam awarded in memory of his father	Carnatic Music	Suganya Jeyatharan
Mr. J. J. Niles	Dramatics (English)	Philonoe Kamalene Mills
Mrs. Sellathurai	Tamil Prize	Thasajini Sarvanantham
Special Prize (Prize awarded by Mr. Thavayogarajah)	Best Basketball player	Philonoe Kamalene Mills
Mr. Arasakone Solomon	Divinity	Inthuka Sriskantharajah
Mrs. Victoria Ratnam Sebastian	Oriental Dance	Subekka Srishanmugarajah
Mrs. Rasu Chanmugam	Best Results, G.C.E O/L:	Jathusha Shanmuganathan
Mrs. Raneer Kulnayagam nee Welch	Poet of the Year	Saambavi Sivaji
Miss H. P. Gunaratnam	English Prize Upper School	Saambavi Sivaji

Long Years of Service

Ms. Kalanithi Mahendrakumar

For the past 31 years, Ms. Kala Mahendrakumar has been a fixture behind the piano at daily prayers, assembly and almost every special occasion that the school has celebrated, including the Carol Service, Combined Carols performances, the Easter Bhajanai and Parents Day programmes, to name a few. Together with the Principal Ms. Mills, Ms. Mahendrakumar has trained the choirs of Uduvil Girls' College for English Day competitions and many other choral recitals, and her skill and expertise have been instrumental in the outstanding performances of the Primary, Junior and Senior choirs over the years. She is a beloved member of the school community and says that it is the dedication and sacrifice of the missionaries who founded and built the school that inspire her to remain part of its glorious tradition. Her favourite moments are listening to the

laughter and greetings of the little ones as well as watching the hurried dispersing of older students when they see her approaching from afar! With just the right blend of firmness and compassion, Ms. Mahendrakumar is indeed one of Uduvil's greatest assets and has made an indelible mark on the growth of the school.

Ms. Suneeta Jebaratnam

An old girl of Uduvil Girls' College, Ms. Suneeta Jebaratnam joined the staff in 1988 as a Christianity teacher. She has seen the school advance greatly in curricular and co-curricular activities during her 24 years and makes special mention of the recent ICT programmes made available for students from Grade 1 onwards as a great initiative. She credits Uduvil for having inculcated in her good values and for teaching her to live a good, Christian life. Her favourite Principal is Ms. Saraswathy Somasundaram and Ms. Jebaratnam recalls with fondness the activities on Ms. Somasundaram's farewell day when Ms. Jebaratnam dressed up in one of the former Principal's sarees and imitated her. Ms. Jebaratnam is today the Vice Principal of Uduvil Girls' College and says she hopes to see the school excel in all spheres in the years to come.

Ms. Saraswathi Sivalingaraja

Ms. Saraswathi Sivalingaraja joined Uduvil Girls' College in 1986 as a Tamil teacher. She remembers being nervous about joining as a young teacher, but says that the school community soon became her family and that the welcoming school environment made her feel completely at home. Her proudest moment was in 2006 when 22 students gained University entrance and seven students in her Arts stream class got 3As for their A Levels. She has served the school faithfully for 26 years and hopes to continue to contribute to its progress and development.

Ms. Manjula Ananthanayagam

Ms. Manjula Ananthnayagam joined Uduvil Girls' College as a Primary teacher in 1982 and says she has spent most of her life within the precincts of the school. An old girl of Uduvil, Ms. Ananthanayagam was boarded at the Hostel from an early age and recalls with pleasure the fun she had as a "Bubble" in the Bubbles dormitory, where story-time was eagerly anticipated every night after dinner. The love and care she received from her own teachers inspired her to follow in their footsteps, and she has carried on the tradition of loyalty and selfless dedication for which Uduvil Girls' College is so well known. Ms. Ananthanayagam is also involved in the extracurricular activities of the school and has accompanied students outside Jaffna for many events and competitions. She says that her love for the school continues to grow as the years pass and she hopes to contribute to its progress and development for many years to come.

Ms. Clara Arulanathan

Having initially planned to do medicine, Ms. Clara Arulanathan found her calling as a teacher and joined Uduvil Girls' College in 1984. She teaches Eastern music to students from Grades 6 to A/Levels and is also in charge of the school's flourishing Eastern Music orchestra. For her, the highlights of the school year are training her students for the Easter Bhajanai as well as for the Carol Service, Tamil Day, English Day and all other special occasions. She recalls with gratitude how upon returning to Uduvil after a period of displacement in 1995, she found the school's musical instruments unharmed, even though much of the school had been damaged. Ms. Arulanathan has seen the school change greatly during her 27 years of service and she looks forward to continuing to spread her love of music to her students for many years to come.

Ms. Mary Gnanamalar Sylvester

Ms. Mary Gnanamalar Sylvester hails from the nearby town of Chunnakam and joined Uduvil in 1982 as a Primary teacher. She is greatly involved in the extracurricular activities of the school and enjoys working with students of different talents and abilities. She has accompanied students on trips outside Jaffna for various competitions even during the height of the ethnic conflict, when travel out of Jaffna was difficult and tiresome, requiring numerous modes of transport by land and sea – some of which resulted in the students and teachers becoming sick and dehydrated. In her 30 years at the school, Ms. Sylvester has witnessed many changes and says that the love and respect she receives from the staff and students, and the love she in turn has for each of them, continue to make her time at the school immensely enjoyable.

Ms. Mary Arunthathy George

Ms. Mary Arunthathy George joined Uduvil Girls' College in 1971 and served as a lab assistant before working in the school's Accounts department. She was also involved in the school's netball team during a period of great development in the team's history. She recalls the time of the occupation of the Indian army as being the most challenging during her time at Uduvil and is grateful for the support of all who helped at the time. One of Ms. George's most memorable moments was in the 1970s,

when one evening the teachers had been marking the track in preparation for the sports meet and she had been walking towards the grounds with a Petromax lantern, only to fall on her way there. As others rushed to her aid, her first act had been to enquire about the condition of the lantern! This incident had been related to Ms. Saraswathy Somasundaram, who was the Principal at the time, and she had spoken of it at assembly where the entire school had appreciated Ms. George's dedication and commitment to her work. Today, Ms. George remains a valuable asset to the library and is always available to serve her school.

Ms. Selvarani Sellathurai

An old girl of Uduvil Girls' College, Ms. Selvarani Sellathurai was eager to give back to her alma mater and joined the school as an English teacher in 1980. Her vibrant personality and ever present smile have endeared her to both the staff and students, and she is always ready to support the school wholeheartedly in all its endeavours. Ms. Sellathurai is also involved in the school's extracurricular activities and regularly accompanies students participating in competitions held outside Jaffna. She is very appreciative of the love and friendship she receives from the staff and students and says that UGC has become her second home. She is proud of the school's many achievements, most notably in the fields of sports and English Day and Tamil Day activities, and hopes that the school will continue to go from strength to strength.

Mr. S. S. Manoharan

In 1983, Mr. S. S. Manoharan joined Uduvil Girls' College as a Logic teacher and has served the school faithfully for 29 years. He says his love and affection for the school continues to grow as the years pass and he enjoys being a part of the Uduvil family. His pleasant disposition and charm have made him a favourite among the students, who admire his ability to maintain classroom discipline at all times. One of Mr. Manoharan's most memorable moments during his years at Uduvil was in 1986, when the school was

placed first in the island in the Commerce stream. He says he is pleased and proud to be working in the first girls' boarding school in Asia and hopes that the school will continue to maintain its academic standards, with more and more students gaining entrance to university in the coming years.

The Eliza Agnew BPO

The Further Education Programme (FEP) of Uduvil Girls' College has been in existence since the 1970s and has proven immensely beneficial to the numerous students who have learned shorthand typing, sat for French examinations and attended teacher training courses during four decades of its establishment.

In more recent times, the increasing demand for marketable skills and mounting youth unemployment gave rise to the structure of the FEP moving more towards employment-centric skills and programmes. It was therefore most opportune that the school was approached in early 2011 by the Foundation for Assisting Rural Organizations (FARO), who were seeking to expand their unique Business Process Outsourcing (BPO) model, for the benefit of rural youth.

Ms. Chithranganie Mubarak and Mr. Kapila Gunewardena unveil the plaque.

The subsequent involvement of the Information Communication Technology (ICT) Agency of Sri Lanka resulted in the project becoming

community based, and after much hard work and deliberation, the Eliza Agnew Business Process Outsourcing Service Center was launched in July of that same year.

The objective of this endeavour is to establish an ongoing training center aimed at providing the youth of Uduvil economic opportunities and business entrepreneurship skills in the IT industry. The Center is located within the premises of Uduvil Girls' College and the school provides the critical overseeing role required for its development and governance.

The BPO center began with ten trainee members, seven of whom were past pupils of Uduvil Girls'

Principal Ms. Shiranee Mills with Chief Guests Rt. Rev. Dr. Daniel Thiagarajah, Ms. Chitranganie Mubarak and Mr. Kapila Gunewardena

College. Training was provided by Hayleys Pvt. Ltd. and six of the trainee members were eventually employed as trainee associates of the company. These trainee associates continue to carry out their work relating to data entry and indexing from the BPO Center and are supervised by a coordinator. The other trainees were employed in September 2012 by Ceylon Soft and tasked with software testing and web design.

This endeavour is indeed a unique and invaluable opportunity for young school leavers to gain work experience and embark on a career in the growing BPO industry immediately upon completion of their A/L Examination. The trainee associates, who are keenly aware of the benefits of the Center, expressed their gratitude and appreciation to the school, FARO, ICTA, Hayleys Pvt. Ltd. and Ceylon Soft.

(L-R): Kajeewa Shadragegaram, Keerthika Srikanthan, Sakthiya Rajathurai, Chitra Kajananan (Coordinator - Hayleys Pvt. Ltd.), Suganya Jeyatharan, Vinohar Vijayarathnam, Mekala Sivagnanam, Pavithra Mohanathasan

Absent: Sobitha Elango, Pirasanya Rajaratnam

English Language Centre and Western Music Initiative

The English Language Center and Western Music Initiative, of Uduvil is aimed at providing children in the Uduvil community with access to both spoken and written English as well as exposure to Western music.

Being a private school, the curricula of Uduvil Girls' College includes English from Nursery level onwards. Hence, this initiative allows children from all schools in the area, who would otherwise begin their English education later in life, to start from an earlier and arguably more influential age.

In addition, this endeavour aims to address the decline in recent times of societal interest in Western music, which was once an integral part of Jaffna society, and as more and more children learn to

appreciate and read Western music, the eventual goal of establishing a music academy appears within reach.

This initiative focuses primarily on children between the age group of 7 to 12 years and follows the syllabi of the Institute of Western Music and Speech (IWMS). The English Language Center currently has over 50 students enrolled while the Western Music Initiative has nearly 20 students studying both music theory and piano. Multiple batches of children have successfully sat for examinations in both written and spoken English as well as practical music examinations, obtaining excellent results in both disciplines – a clear indication of the success of this worthy endeavour and auguring well for its future development.

Teachers'

Teachers play a vital role in our lives. In addition to the lessons they teach us in the classroom, they lead us on the right path and groom us to develop good character and to be good citizens. They provide us with courage to face even the most difficult challenges in life and the resilience to keep going even when we fail.

Teachers' Day is celebrated with great enthusiasm in many parts of the world. Here at Uduvil, we too celebrate Teachers' Day on a grand scale to honour our teachers. This year, we started our Teachers' Day celebrations a day early, with a keenly contested cricket match between two teams made up of members of the staff. The following day, after prayers, we began with a 'Teachers vs. Students' basketball match, in which the teachers proved victorious –but only by a very small margin! After that, the teachers were escorted to the main hall in procession by our flag bearing Head Prefect and the school band. As they entered the hall, the students showered their teachers with petals of flowers and applause, as befitting our cultural traditions of showing respect.

The day's programme, organized entirely by the students, then began with a prayer, after which the teachers were garlanded and given a gift as a token of the students' gratitude. After that, dance items, songs and plays were

performed by both the students and the staff, and the day's festivities came to a close with lunch at the hostel organized for the teachers.

Uduvil Girls' College has an illustrious history, of which we can be truly proud. In the course of the past 189 years, many have passed through these hallways and the school has maintained its tradition of excellence due to the hard work and dedication of each and every staff member who served the school with distinction.

We at Uduvil are extremely fortunate and grateful to have the teachers we do. Our teachers routinely and sincerely concern themselves with the spiritual and academic growth of each of us; they involve themselves in extracurricular activities and nurture our talents, providing us with every opportunity to excel.

A true teacher is not one who only teaches lessons in a classroom. Rather, she or he serves as a guide in each and every sphere of life, encouraging us along with just the right balance of firmness and gentleness. At Uduvil we have been blessed with just such teachers to whom we owe a debt of gratitude, for which one day's festivities hardly suffice.

Dilakshi Thevagananandan
A/Level Arts, 2012

Day

The Teachers' Day holiday was commemorated splendidly with both the school as well as the hostel children honoring their educators. A cricket match was held for the teaching masters and a students-versus-teachers basketball match for all. Of course the day was also commemorated with much singing, dancing, acting and merriment.

As a new teacher and as a foreigner, I have a unique perspective on the holiday. In the United States, the day is typically celebrated quietly with teachers receiving a small gift from the school and a few small gifts from their favorite pupils. No additional time is ever taken to truly thank them, but here at Uduvil, I was made to feel like a queen! The students here are so deeply appreciative of their education and ALL those who are involved in preparing them for their future. Students showered us with garlands of flowers and candy and were providing us with more drinks and snacks than we could hold. And of course all the students wished to give us each a warm handshake and verbal thanks.

As an afternoon treat, classes were dismissed early and we all proceeded to the field to watch the masters at their cricket match. The female teachers gladly found chairs in the shade, and the students donned drums and cymbals to cheer on each team.

We were also 'gifted' with a Friday free of teaching (though I suspect the students didn't view this as any terrible sacrifice!) The morning was a chance for the teachers to face off against the younger basketball team, and though the teachers prevailed, the students made for a very difficult opponent! And afterward we were ushered into the hall where we were showered with thousands of flowers before settling in for an artistic show of song and dance.

The hostel children also gave an evening program to demonstrate their gratitude for us. They had many dramas acted out by each of the dormitories. One drama featured each of the teachers individually and each were serenaded and presented with a rose. And two of my band students surprised us by performing some solos and duets demonstrating their advancing clarinet skills.

All together, it was so well orchestrated by the students, and I know all of the teachers felt the admiration and love of their pupils. It was by far, my most memorable Teacher's Day, and I can tell that the Uduvil students clearly treasure their school and their teachers, and likewise, the teachers treasure their students.

Julianna Nitz
Missionary

Trustees visit Uduvil...

The Trustees of Jaffna College Funds (TJCF) have been a pillar of support and strength for Uduvil Girls' College. TJCF provides invaluable funds to the school, assisting with its smooth running and enabling us to further our academic and extracurricular activities. The annual TJCF board meeting is attended by representatives of the institutions that the fund assists and our Principal too presents a progress report on Uduvil Girls' College at this meeting each year.

In February 2012, some trustees of TJCF visited Uduvil Girls' College. It was their first visit in over a decade (they last visited in 2001, when they inaugurated the Harriet Winslow Memorial Science Complex) and the excitement leading up to their arrival was immense. On the big day, the students lined up on both sides of the road waving blue and white flags to welcome the visitors. Our staff garlanded them with Uduvil's signature clove garlands and they were led to the mission house in procession by the Head Girl, Games Captain and the school band.

A full day's programme of song, dance and drama commenced at 10 am, with our little ones from the nursery and

primary school starting things off beautifully. They were followed by the Eastern Orchestra and then by a unique dramatization of the beginnings of Uduvil Girls' College. Our senior choir was up next with a superb rendition of Beethoven's Hallelujah Chorus, which received a standing ovation from our distinguished guests.

After lunch, there was more music to follow, with a dance recital performed outside the Jubilee Hall by

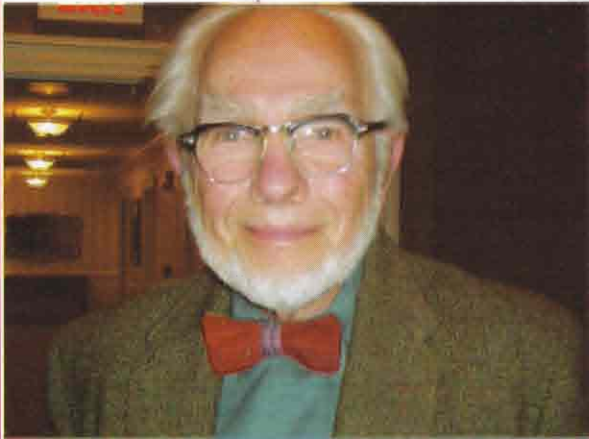

students attired in their respective house colours of red, green, yellow and blue. It was an explosion of colour and merriment, and the trustees could not help but join in the fun, kicking up their heels and dancing along with us! Finally, after posing for a grand group photograph, Uduvil bade a sad good bye to the Trustees. The Staff and students then escorted them to their bus. It was truly a wonderful day that we Uduvilites will not forget for a long time to come.

"Mem'ries don't leave like people do..."

Members of the Trustees of Jaffna College Funds who have gone beyond the veil in recent years...

John Bicknell: January 14, 2006

Karen Kelly: May 17, 2008

Ben Bavinck: August 11, 2011

Eric Gass: December 10, 2011

Leroy S. Rouner: February 11, 2006

Talent Search

After years of having fallen by the wayside, the once eagerly anticipated Talent Search was revived in 2008 under the leadership of Uduvil Girls' College.

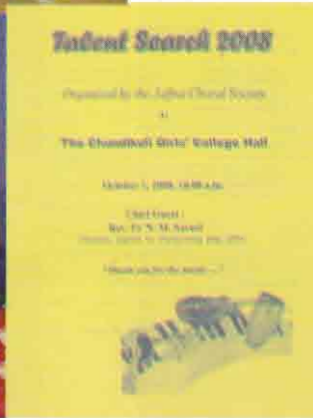
The aim of this endeavour is to promote an interest and awareness of Western Music and it is open to participation from students across the Jaffna Peninsula, in both individual and group categories.

2008

The Rainbows – winners of the Group Singing category.

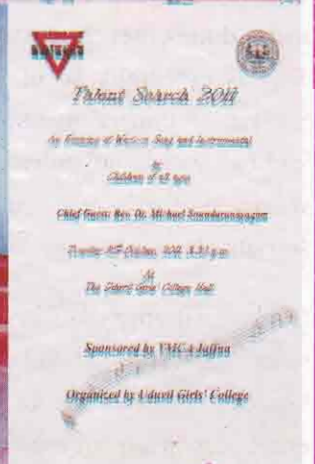
2010

2011

The Moonbeams (left) and Sparkle (below) tied for first place in the Group Singing category.

Kamalene Mills (above) and The Mimis (topmost) – winners of the Senior Solo Singing and Group Singing categories respectively.

Hostel Life

As the oldest boarding school for girls in Asia, Uduvil Girls' College has much to be proud of. Since the storm that forced two little girls to stay overnight with the Winslows at the Mission House in

1823, the hostel has grown in leaps and bounds, and is today home to 90 students, ranging from Primary school children to those in the A/Level classes. The current hostel building, known as the Ariam Hudson Paramasamy Memorial Hostel, was inaugurated in 1981, under the stewardship of Ms. Saraswathy Somasundaram, in memory of Uduvil's first Sri Lankan Principal, and houses four dormitories, namely, Ruby, Sapphire, Diamond and Emerald. The oldest dormitories Dawn, South Point and the newest Topaz are located elsewhere on the premises.

The hostel is run by a small and dedicated staff, comprising the Assistant Warden, the Matron and the teachers in charge of each dormitory, who are known as 'House Mothers'. This group of people can often be seen scurrying about the school attending to their many duties, never seeming to tire or slow down. This is especially so of Assistant Hostel Warden Sivarani Suntharalingam, better known to all as 'Bobby', whose boundless energy is evinced in her speedy gait and ready involvement in all school activities!

Bobby first entered Uduvil Girls' College in 1999, when she came to visit her elder sister who was boarded in the school hostel. An unexpected encounter on the same visit with then Principal Dr. C. V. Selliah, led to Bobby deciding to enroll at Uduvil where she joined her sister as a hosteller. Soon after

completing her A Levels, she joined the staff in 2003 and began working in the library. A few years later, she was appointed Assistant Hostel Warden and, in addition to those responsibilities, also serves as a member of the Office Staff. She is usually the first to wake up in the hostel and is often the last to go to bed at night. When asked where she gets her energy from, she replies simply that Uduvil is her home and her only wish is to serve it well – a desire that spurs her on even in trying times.

Dawn - the oldest dormitory

With its familial atmosphere, the Uduvil Girls' College Hostel is, for many, a home away from home and the girls often say that they prefer staying in the hostel with their friends to going to their own homes! When school finishes, the students have lunch and spend their afternoons in the school grounds, helping themselves to the Mangoes and Jak fruit that are found in abundance when in season. After prayers, they spend their evenings studying until dinnertime, which is always a lively affair that takes place in the spacious hostel dining room. The girls

also have various chores that range from washing clothes to keeping

their dorms clean – the latter being of particular significance as the cleanest dorm is announced at Assembly each week, with its occupants receiving a round of applause for their efforts.

In her Principal's Report of 1939, Ms. Lulu Bookwalter writes: "Any Principal of a boarding school will testify to the value of boarding school life...Here are opportunities for quiet study, the development of independence and originality...There is stimulation of working while others are at work...Best of all, [the girls] learn how to get along with other people and what could be a more valued quality than that." The hostellers of Uduvil Girls' College past and present certainly bear testimony to these words and would no doubt concur that they are all the richer for having been a part of the Uduvil Hostel experience.

Hostellers Write...

We go through many stages in our lives. School life is perhaps the best and most unforgettable of these and to have this supplemented with hostel life is indeed a blessing. I am proud and happy to be staying in the hostel of Uduvil Girls' College – the first boarding school for girls in Asia. At the hostel, we are provided with everything we need and it is truly a joyous experience to live among my friends everyday.

Tharsika Yoheswaran
Dawn Dormitory

Hostel life has played a significant role in my 19 years. I have spent most of my time in the UGC hostel – more time certainly than I have spent in my own home! Last year, I was appointed Hostel Head Prefect and I took my duties seriously, making full use of the opportunity.

Hostel life is really enjoyable and we spend our time talking and laughing with each other. Some nights, we tell each other ghost stories and frighten ourselves to the point of not being able to fall asleep! At the hostel, we are also taught good values and Christian ways. I have really gained a lot from this experience and am grateful to everyone for their love and care.

Juliet Sugumar
Diamond Dormitory

When I first came to Uduvil and saw the Hostel, I fell in love with its beautiful surroundings. I saw all the girls playing in the garden and was at first shy and afraid to talk to them, but after some time I found it easy to make friends with all of them. I remember feeling terribly homesick and not being able to fall asleep during my first night in the hostel, but I was comforted by one of the senior students and finally fell asleep.

Hostel life is a lot of fun. We play pranks on each other and pluck mangoes from the trees in the garden – most times we get away with our mischief, but there are times when we have been caught and reprimanded! My fellow hostellers have become my family and I am truly grateful to be a hosteller at Uduvil.

Debora Arasakulasingam
Dawn Dormitory

Unity Camp

Unity Camp 2010: Good times in Colombo

In December 2010, 30 students from Uduvil Girls' College went for a three day Unity Camp held in Colombo, organized by the Unity Mission Trust. It was an exciting experience for all the girls as well as the teachers who accompanied us. As soon as we reached Colombo, we were welcomed by a team from the Unity Mission Trust and were taken to Bishop's College. After breakfast, we were taken to Wesley College, where we were briefed on the programme and introduced to participants from all over Sri Lanka.

On the first day, the campers were taken on a tour of the city of Colombo. On the second day, we were divided into groups and each group was assigned a specific task, such as poster making and jewellery

making, to name a few. Our team was tasked with jewellery making and we made lovely chains and bracelets using

the beads and stones provided by the Unity Mission Team. After we finished, all of our hand-made products were exhibited beautifully. That evening, we were taken to Ladies' College, Colombo, where each school performed a short programme. We sang Michael Jackson's famous song, 'Heal the World', which was very well received by our audience who gave us a loud applause and joined in the song. We had a lovely time that evening, witnessing the performances of the other participants as well.

On the final day, we were taken to the Zoo

and then to 'Snow World'. It was a really fantastic

experience for us to dance amidst the snow and we had so much fun! When the time came to say goodbye to our new friends we were very sad. The Unity Camp was truly a wonderful experience, filled with laughter, fun and joy.

Unity Camp 2012: Unforgettable Days in Kandy

Seven of us Uduvilites (Frina, Ano, Ganu, Priya, Jessi and I) went to Kandy with one of our favourite teachers (Ms. Manjula Ananthanayagam) for a Unity Camp conducted by the Unity Mission Trust in 2012. We started our journey from school on Monday, 26th October, and travelled in a bus with students from several other schools. As always, the journey was a lot of fun. We reached Trinity College at about 6 pm, by which time the programme had already begun. After many speeches by dignitaries, we were divided into groups comprising children from different ethnicities, cultures and religions. I was appointed the group leader of Group No. 14 and was sad to see that none of my friends were in my group. I introduced myself to my group members and then we listened to the instructions given by the Organizing Committee.

After all the formalities, the girls in the camp were taken to Mowbrey College. Each group was assigned a room, but none of us stayed in the assigned rooms as we all wanted to be with our friends who were in different groups!

The next morning, we were taken to Trinity College. We sat with our groups and listened to speeches delivered by several guest speakers. Cricketers Kumar Sangakkara and Murali were on the guest speakers list, but, to our disappointment, they were unable to make it. After lunch, there was a fun-filled sports session. I took part in the Tug – O – War and our team made it to the Semi Finals.

In the evening, the premises of Trinity College were filled with music. We enjoyed ourselves immensely. After the end of that day's programme, we were taken back to Mowbray College and told to remain in our groups. I searched all over for the room assigned to my group but could not find it anywhere. We were told that it was upstairs and on our way there, we found, to our horror, a snake on the stairs! We were terrified, but fortunately, the snake was quickly dealt with by the Helper Staff. We went upstairs but were still unable to find our room and, as a result, spent that night in a hall along with the teachers.

On the third day after a long wait to use the bathrooms, we got into our groups and headed off to Trinity College once again. It was on this day that all the competitions were held. I took part in the English oratory competition and was selected for the finals where I was placed 2nd Runner Up. Poster Making

competitions and Logo competitions also took place and we made 'love spoons' using paper and string. All the groups had to come up with plays related to the theme of 'The Power of One'. Our group acted and then sang Michael Jackson's 'Heal The World'. We were thrilled when we were selected for the finals! It was amazing to witness the talents of all the students from different schools. When the results were finally announced, our team was placed fourth overall and we were given books and certificates. The programme ended at around midnight and we went back to Mowbray College to sleep, although my friends stayed up taking photographs for quite some time!

The next day was our last at the Unity Camp. We were given 'String Hoppers' for breakfast – a welcome change from the rice we had been having the previous days! After we finished eating, the Unity Mission team thanked all the participants and we took lots of photographs and bade our new friends goodbye. On the way back, we stopped at Matale for lunch and also at Dambulla, where we took photos near the Golden Temple and bought cultural artifacts and souvenirs. Finally, we reached Uduvil early the next day and stayed in school until the sun came out.

Meeting students from all over Sri Lanka and witnessing all of their different talents and abilities was wonderful, and getting to share it with my school friends and teachers made it all the more special. The Unity Camp experience was truly amazing and it is one that I will cherish for a long time to come.

Saambavi Sivaji
A/Level Arts, 2012

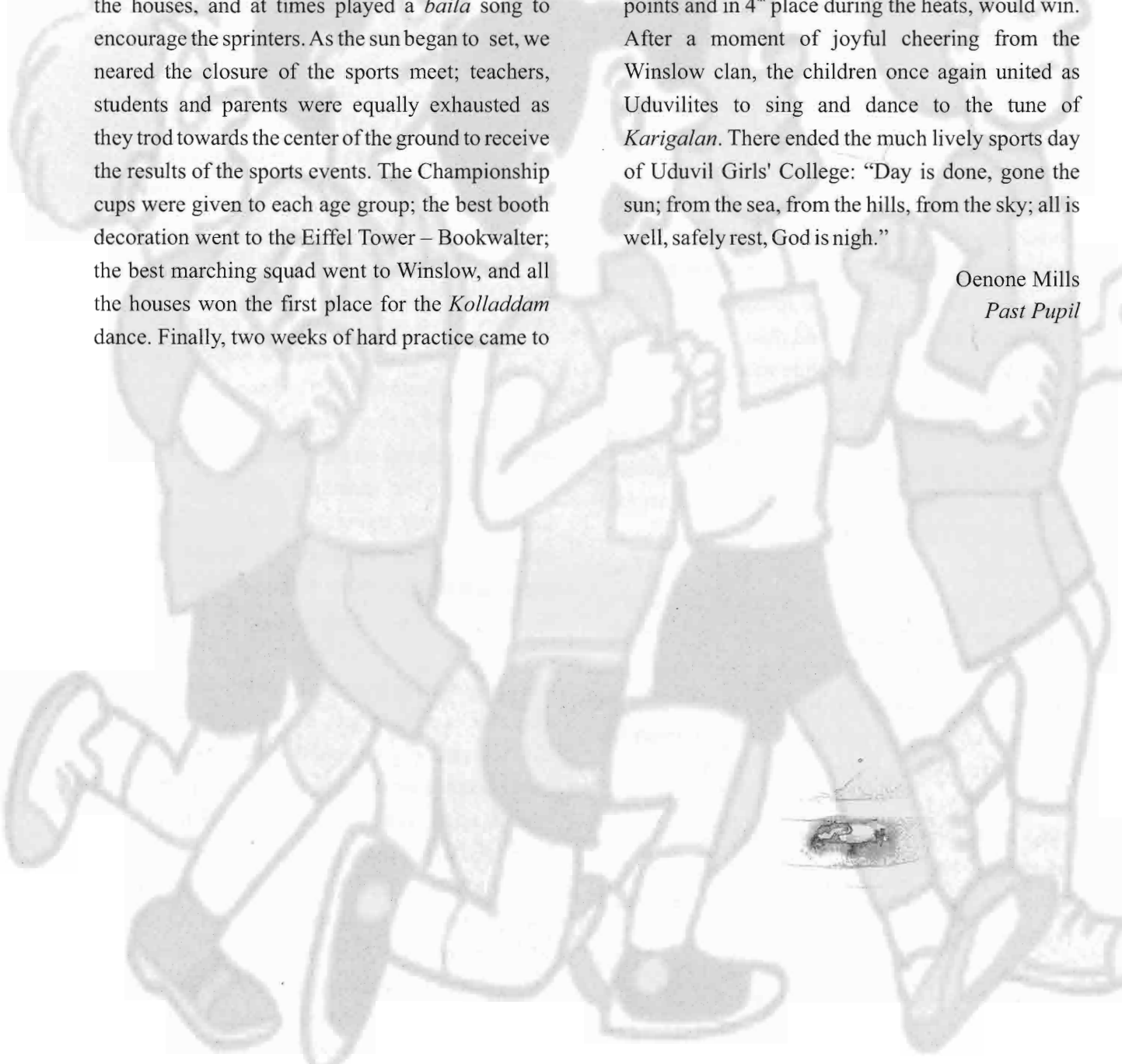
Deafening Cheers on Uduvil Grounds...2011!

The ground was filled with chattering girls, talking about the tactically and beautifully adorned clan booths. Here at Uduvil, the annual inter-house sports meet is taken very seriously, there is no room for mistakes. A week of events from individual races to group events lead to this one day when the points collected through best booth decoration; march past, and fancy dress parade decide the winner of the annual inter-house sports meet of Uduvil Girls' College, 2011. The ground carried the weight of four houses competing for the winners' cup, which was gleaming at the center of the prize table – Agnew, Bookwalter, Howland and Winslow. On the far left corner stood Agnew sporting the face of a harmful gas in blue-dioxin. Agnew's theme and goal was to create awareness to the unknown spreading of dioxin through burning polythene and plastic materials. On the far left corner of the structure was a row of causes for the creation of dioxin, and on the right corner was the harmful effects of this hazardous gas on mankind. Next to Agnew stood the clan of founder Principal Winslow. Similar to its neighbor, Winslow portrayed a pained and tearful earth at the center of its booth. Under this were paintings of the causes of global warming, and the solutions that can be followed to prevent the after effects of it. The entrance was filled with bamboo sticks, a treat for a panda on a food mission! The green colour was pleasing to the eye, and made one pleased with the wealth of information children are able to collect, and with their creative mind portray this information in the best way possible. Adjoining the visitors' booth was Howland, standing in second to Agnew on the scoreboard, followed by Bookwalter and Winslow. Howland portrayed a very scientific picture on top of its booth. A painted factory was the basis on which were painted cut trees, and above were black clouds of CO₂ and other harmful gasses. Overall, Howland was attempting to show that factories emit a large amount of gasses that are harmful to the environment, (which was symbolized by the cut trees), thus affecting humans. Neatly pinned *saris* covered the

back of the booth, and if you were lucky to peek inside you would have seen a spider made from red ribbon and plastic bottles at the center. Among these environmentalists stood one booth that sported an interesting version of the Eiffel Tower in Paris. Made from Bamboo sticks, it reached all the way to the skies. A looming structure that caught the eye from afar; these four booths were overflowing with girls cheering their clans towards victory.

The arrival of the Chief Guest, Government Agent for Jaffna Ms. Imelda Sugumar, brought shouts of joy from the girls, who were eager to start the meet. Amidst the joyful atmosphere, there was a tinge of sadness for the Uduvilites who held a two minute silence for Ms. Nemika, who sat for the G. C. E. Ordinary Level in 2010, and had passed away that morning. This poignant moment was followed by a symphony of instruments. The band, smartly clad in a blue skirt and a blue shirt with a bright blue cap, started their chorus on the confident command of the band leader. The marching squads of each clan marched smartly, trying their best not to smile, well aware that they were being judged for their performance, after which the house flags were raised by their respective teachers. Uduvil honoured Ms. Sugumar for her achievement of being the first woman government agent in Jaffna. Thereafter, Ms. Sugumar expressed her immense joy in being the Chief Guest and also hoped that students would move on to become developers of the society they were brought up in. With these words of wisdom, the sports meet of 2011 was declared open, and a burst of cheering began. The teachers were exhausted from cheering on their sportswomen to run faster, along with the shouts of their housemates. This intense moment was lightened by the interval entertainment – Kolladdam. Four groups of girls partook in the dance wearing a simple *pavadai* kit in the colour of their house. Thus, the green ground was speckled with blue, green, yellow and red at each corner. The tune of *Karigalan* blared through the grounds and the

children danced with loads of enthusiasm, beating their sticks in perfect rhythm, swirling their skirts and stamping their feet. It was a treat for the eye and the heart; the mixture of colours brought on a gasp of awe from the audience. Everyone young and old greatly enjoyed the dance, and one could spot a few impromptu dances from the children watching and the spectators too! Uduvil also had its own cheerleading squad who shouted out cheers for all the houses, and at times played a *baila* song to encourage the sprinters. As the sun began to set, we neared the closure of the sports meet; teachers, students and parents were equally exhausted as they trod towards the center of the ground to receive the results of the sports events. The Championship cups were given to each age group; the best booth decoration went to the Eiffel Tower – Bookwalter; the best marching squad went to Winslow, and all the houses won the first place for the *Kolladdam* dance. Finally, two weeks of hard practice came to

this one long awaited moment; standing in 4th place was Bookwalter, 3rd was Howland, and then there was absolute silence. The announcer's clear crisp voice broke this silence; standing in the 2nd place was Agnew. This announcement brought a loud burst of shouts from Winslow, as the teachers and the children were literally jumping for joy. Agnew stood stunned, losing by four points, never having thought that the Winslows, who were behind by 100 points and in 4th place during the heats, would win. After a moment of joyful cheering from the Winslow clan, the children once again united as Uduvilites to sing and dance to the tune of *Karigalan*. There ended the much lively sports day of Uduvil Girls' College: "Day is done, gone the sun; from the sea, from the hills, from the sky; all is well, safely rest, God is nigh."

Oenone Mills
Past Pupil

Primary Writes...

My school

My school is Uduvil Girls' College.
It is in Uduvil.
It was founded in 1824 by Mrs. Harriet Winslow.
It is the first boarding school for girls in Asia.
Our present Principal is Mrs. Shiranee Mills.
It has classes from Grade 1 up to A/Levels
There are about 1700 students and 100 teachers in my school.
Our school motto is 'The truth shall make you free'.
Our school is full of beautiful gardens and huge buildings.
There are both girls and boys in the Primary school.

Thaksika Gobalakrishnan
Grade 4Y

My best friend

My best friend's name is Vernuganan.
He studies with me in Grade 5.
He is a loyal friend.
He is very good in his studies.
All the teachers like him.
He lives close by to our village.
He comes to my house in the evenings.
We go to school together.
He plays table tennis with me.
Sometimes he helps me with my homework.
I love my best friend very much.

Nanthakobi Pancharatnam
Grade 5R

Myself

My name is Plansiya.
My father's name is Kiristinathan.
My mother's name is Jeyarubi.
I am in Grade one.
I am six years old.
I live in Uduvil.
I study at Uduvil Girls' College.
My father is a farmer.
My mother is a housewife.
My favourite food is cake.

Plansiya Christinathan
Grade 2R

My pet

I have a pet dog.
I call him Lingo.
He is black and white in colour.
He has two bright eyes and two long ears.
He loves fish and meat.
He is strong and smart.
He can run very fast.
I play with him in the evenings.
He barks at small dogs and cats.
My whole family loves our pet dog.

Pranavi Vickneswaran
Grade 2B

My favourite food

My favourite food is rice and curry.
It is one of the most loved foods in the world today.
I like country rice and vegetable curries very much.
It is one of the most commonly eaten meals in Sri Lanka.

Sambavi Koneswaran
Grade 2R

My School

I study at Uduvil Girls' College.
It is situated in Uduvil.
It was founded in 1824.
It has more than 1000 students and 70 teachers.
Our Principal is Mrs. Shiranee Mills.
There are lots of classrooms.
We have a big school hall where we gather in the mornings for prayers and assembly.
The motto of our school is 'The truth shall make you free'.
The colour of our school flag is blue and white.
I am very proud of my school.

Thusayini Navaneethan
Grade 4R

My pet

I have a pet.
Its name is Brownny.
It is black and brown in colour.
It has two small eyes and a tiny black nose.
It has a small tail and white spots on its body.
I love to play with Brownny.
I bathe Brownny everyday.
It sleeps near my bed at night.
I love my Brownny.

Thamilarasi Selvachandran
Grade 3Y

My best friend

The name of my best friend is Nithusha.
She has a fair complexion and is tall for her age.
She is not only very kind and patient, but also clever.
She always likes to help others.
I am lucky to have her as my best friend.

Mathurya Muralimohan
Grade 5Y

My favourite food

I like noodles very much.
I eat it for breakfast.
I eat noodles with curry.
It is good for health.
I can prepare it myself.

Dilani Arulraja
Grade 2Y

Myself

I am Thirushi.
I am six years old.
I study at Uduvil Girls' College.
I am in Grade one.
I love my teacher.
I love my mum and dad.
My favourite food is noodles.
My favourite flowers are roses.
I have a pet parrot.

Thirushi Shanthakumar
Grade 1G

Students' Contributions

Neighbours

The people who live around our house are called neighbours. They may be our relatives or friends, or sometimes even strangers. Whoever they may be, they help us in various ways, and similarly, we too help them when they are in need of our help.

We invite our neighbours over for celebrations such as birthdays, weddings and anniversaries to share in our joy. They come and help out with preparations for festivities as well as with any urgent needs we may have. We depend on our neighbours to help us when snakes and animals enter our homes. If a house catches fire, all the neighbours would rush to put it out. When we fall

ill, our neighbours take us to hospital. In this way, they share in our happiness as well as in our sorrows, caring for us in times of need.

We must maintain good relationships with our neighbours and visit them often. Good

neighbours contribute to peaceful, happy lives and they are indeed a gift of God.

Atharshini Thivaharan

Grade 6 B/Y

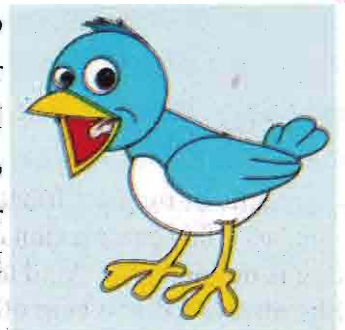
If I were a bird

If I were a bird I would belong to one of the smaller species. I would like to be a tiny Myna, which is cute and beautiful. I would have a small body, well equipped with soft wings.

My ambition as a bird would be to fly as high as possible. I would share my experiences with my fellow birds and try to understand the difficulties of being a bird. I would gain vast knowledge about the lives of birds while moving among them and conversing with them high in the sky or perched on a tree branch.

While I would love to be a free bird, I think I would also enjoy being kept as a pet bird in a loving family. I know I would be controlled and restricted, and it would no doubt be tiresome to be cooped up

in a cage all the time. However, I'm sure the love and care I would receive from the family looking after me would more than make up for any lack of freedom I would experience. Moreover, living with a family, would enable me to learn about the ways of humans and their attitude towards birds. I would also train myself to understand their bodily gestures as I would not be able to understand their language. Oh, how I wish I could be a bird!

Thakshana Vijayasooriyan

Grade 7W

My favourite cartoon characters

My favourite cartoon character is Dishonest John, or DF for short. He is always dressed in black and laughs his famous “Nya-ah-ahh!” laugh while going about making life difficult for all those around him. Unfortunately for him, he is always outwitted, and in the end, his devious plans fail every time! But he is such an interesting character and many of my friends have even adopted his laugh!

Another favorite cartoon character of mine is Baby Huey. Baby Huey is an overgrown, lumbering, innocent baby duck. He goes around happily defeating “bad guys” without really meaning to or even trying! He is quite a sight to see, sucking on his milk bottle and knocking the lights off the sly fox who tries to take advantage of him. With Baby Huey around, it's bad luck for any one with bad intentions, for soon Huey will show them that it does not pay to do bad things.

The peacock

The peacock is a handsome bird that hails from South Asia. It is famed for its elegant appearance and richly coloured, feathered tail, which gleams in the sun showing off its beautiful shades of green and purple. The bird's piercing cry is unusual and sounds like that of an angry cat. Many years ago, peacocks were taken to Europe and America, and let loose in parks and gardens for decorative purposes. The bird was also introduced to Greece and Rome by Alexander the Great after his invasion of India.

There is one other cartoon character I love – Yogi Bear. This lovable rascal and his little buddy Boo Boo Bear live in Jelly

Stone Park and always seem to be in trouble with the Park Rangers. Yogi Bear's favourite past time is pinching food from visitors to the park, and the Park Rangers are eternally on a quest to stop him.

All in all, cartoon characters are great fun. They show us what people can get up to, although what is portrayed on the screen or in a book is unlikely to ever happen in real life! Most importantly though, cartoon characters provide us with reasons to laugh and what could be better than that?

Dilakshika Jeyaratnam

Grade 7W

The peacock is the national bird of India and even today it is worshipped by tribal communities in parts of North and Central India. The peacock has a distinct and noteworthy place in many legends, literature, folklore and love songs. It is truly a beautiful creation.

Lakshika Navatheepan

Grade 6W

If I were a bird

Everybody wishes for things that are not always possible in the real world. Even though we may know that something is impossible, we go on building castles in the air. After all, humans are the only beings on this earth that can use their imagination to achieve the impossible. I too imagine many things, and what I imagine most is what it would be like to be a bird.

One of my favourite hobbies is sitting in the garden leisurely watching different kinds of birds flying and twittering about. As I sit watching, I often ponder on what it would be like to enter their world, a utopian dream perhaps, but one I cannot help dwelling on.

I would like to be born as a bird with a human brain. My dream is to be an Arctic Tern, a species of bird that travels nearly 12,000 kilometres across the earth from the North Pole to the South Pole. I would fly high in the sky, looking down at the various historical, religious and mythological

places along my route – places that I may not be able to visit otherwise. I would fly amidst the clouds and enjoy the lack of pollution in our beautiful, clear skies. I would also chat with my fellow beings and learn more about them and make lots of friends with other birds and animals.

If I were a bird, I would not have to study in school. This would be a great relief for me! I would be spared sitting for examinations. I would truly be “as free as a bird”! There would be no one to give me instructions; I would not have to do a job and earn money; I would not have to obey government laws and regulations; I would not have to pay any taxes; I would not face housing problems nor would I need to bother about the rising cost of living. Instead, I would simply build myself a nest on the branch of a fruit tree close by to a stream, and pluck fruit from the tree to satisfy my hunger and drink water from the stream to quench my thirst. I would live as one with nature, and nature would serve as my protector and educator.

As a bird, I would not have to lead a sedentary life. My life would be full of journeys, which would not always be possible for me as a human being. I would visit all the countries in the world and lead a carefree life, enjoying myself to the fullest.

Nithula Murugananthan
Grade 7W

The Scarecrow

A scarecrow is made of straw, sticks and old clothes. It provides invaluable help to farmers. Come rain or shine, the scarecrow tends its crops and fields. It never seems to care about its disheveled appearance. It neither eats nor drinks, and has never been known to say a word to anyone. It simply stands on its pole, faithfully and dutifully doing its job at all times. Even when birds fly up to it and perch on its shoulder or outstretched arms, the scarecrow makes no reaction, patiently waiting until the birds fly away. I like the scarecrow; it has taught me the value of being still.

Reeta Leorin Rasakumar

Grade 7W

A world without water

Adams Ale! Water was the first drink that Adam had on earth. It is the hub of life; perhaps the most extraordinary and precious natural substance. We need to use it wisely. The ever increasing global population is using up more and more water, while the effects of climate change are lessening its easy access and availability in many regions of the world. Rainfall is less predictable and floods and droughts are severe. Therefore, it is imperative that we achieve a balance between our growing needs and this vital, depleting resource.

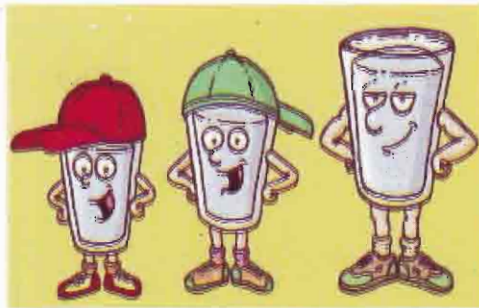
The United Nations Water Development Report and the WHO Water Facts recently found that water is less easily available and accessible today than ever before. Furthermore, fresh water is becoming increasingly polluted as it takes only one liter of waste water to pollute up to eight liters of fresh water. Extreme weather conditions in Asia and Africa have resulted in wells, tanks and rivers running dry. This, in turn, has adversely impacted

agriculture and manufacturing industries, and has all too often led to starvation and famine. Indeed, the total lack of water or its extreme scarcity could likely lead to an unprecedented crisis on a global scale.

According to the WHO Water Facts, somewhere in the world a child dies every second of a water-related disease. Nearly a billion people are deprived of safe drinking water and more than two billion lack adequate facilities and access to water. Something clearly needs to be done. Perhaps we should start by being kinder to nature.

Kirushalini Ramachandran

Grade 8W

Water, water everywhere, but not a drop to drink

Water is the common name given to the liquid state of the Hydrogen – Oxygen compound H_2O . Ancient philosophers regarded water as a basic element typifying all liquid substances. The ocean is a great body of salt water covering nearly three fourths of the surface of earth. We have a small percentage of water to drink; but we are polluting water.

Water is essential to the survival of our planet and all living organisms contain a considerable amount of it. Indeed for some, it is their very source of existence. Plants and animals require water that is unpolluted, and neither can survive if their source of water is loaded with toxic chemicals or harmful micro-organisms. If severe, water pollution can kill large numbers of fish, birds and other animals – even up to an entire species in an affected area. Pollution makes streams, lakes and coastal waters unpleasant to look at, to smell and to swim in. People who ingest polluted water become ill, and prolonged exposure could lead to lifelong health complications that get passed down from generation to generation.

According to the United Nations, a future consequence of the scarcity of water will be increasing competition for resources. Water prices are likely to soar, with various consumer groups

bidding for the limited supply. In many cases, industries and municipalities would be able to outbid small farmers, effectively driving them out of business. Moreover, even though large-scale agricultural operations might be able to afford higher prices, the cost of the rising price of water could be passed on to consumers in the form of higher food prices. This could, in turn, cause severe problems, particularly in developing countries whose populations may find themselves unable to afford the food they need.

We have all heard the saying “water, water everywhere, but not a drop to drink”. For some, this could be all too true in the not too distant future. We must use water carefully as it is essential for the survival of our planet and we must preserve and protect this vital resource for the benefit of generations to come.

Heseetha Thanancheyan

Grade 9W

A friend in need is a friend indeed

For most of us, our first friends in life are our parents. They are the first people who genuinely love and care about us. As we go through life, we encounter more and more people, many of whom we call friends. Some may remain lifelong friends while other friendships might only be short term. We might become so attached to some friends that they seem as close to us as our own shadow and we cannot imagine being separated from them. Life becomes more interesting when we have good friends and so we hope to have such friends in life.

There is a well known tale of two friends who went into a forest together and, upon encountering a bear, one friend abandoned the other, climbing a tree to

Mother Teresa

Mother Teresa is a unique woman; like Swami Vivekananda and Mahathma Gandhi, she has shown

us that the path of service to mankind is the most beautiful form of worship. She was a very saintly woman, the likes of who is seldom born.

Born to Albanian parents in 1910, this angel of peace and mercy later became a citizen of India. She was christened Agnes, before taking on the name Mother Teresa in 1931. Young Agnes was deeply religious and devoted to God. In 1948, Mother Teresa began her first children's home and school in Creek Street, Calcutta, providing relief to hundreds of homeless refugees who had fled to India from Pakistan. Two

save his own life. The abandoned friend lay on the ground and played dead, and the bear came up to him and whispered in his ear that a friend who forsakes us in times of trouble is not at all a true friend. This story tells us that friends should be loyal and reliable, remaining by our side in times of happiness as well as in times of trial.

In some instances, our friends are closer to us than our own family; but it is also possible for family members to be our friends. It is important to maintain a strong bond among friends, and faith and honesty play a vital role in genuine friendship. If a friend does not leave when we are in need, she is a real friend. We should be careful when selecting our friend; not everyone we consider a friend may be worthy of the title. True friends are rare, but they are ever ready to support and stand by us no matter what, and are indeed blessings in our lives.

Thevamirtha Tayaparan
Grade 9B

years later, she gathered her own little band of nuns and founded the now infamous order 'Missionaries of Charity'. Scores of people benefitted from their kindness, including the poorest of the poor, the destitute and downtrodden, abandoned babies, the elderly, malnourished children, and people suffering from leprosy, AIDS and other diseases; all found in Mother Teresa a compassionate mother and living saint.

Mother Teresa was always dressed in a white, handloom sari with a blue border, and was a symbol of purity in her appearance and actions. She died on 5 September, 1997 at the age of 87, after a lifetime of service and piety. If we would only collectively pledge and work together to wipe out poverty, hunger and human misery, it would surely be the most fitting memorial to her.

Saranka Puvanayogeswaran
Grade 10 W

The stone ages

We began our adventures on earth many years ago. The early stages of man's adventures are scantily recorded and for the earliest parts of our history there are no written records, only skeletons and scattered remains by which the beginning of our story must be constructed. Authorities and arguments on the earth's beginnings differ considerably, but they all concur that one mammal surpassed all others in abilities; it developed a better brain; it learnt to use its forefeet as hands; it learnt to stand up right. We had started our adventure.

The history of our early adventures on the earth falls into two parts.

1. Pre historic age
2. Historic age

At the beginning, humans were primitive beings. As time passed, we learned to communicate and began to make simple tools such as spear heads and

axes to hunt and defend ourselves. We learnt to clothe our bodies using the skins of other animals.

We learnt to make fire, one of the greatest discoveries in the history of time. Even back then, we were enthralled by art and our earliest ancestors adorned their caves with paintings of animals and nature. Idols were constructed for worship. Wild fruits and tree root satisfied our hunger before we learnt to hunt and fish. Later, we took to growing our own produce, a landmark initiative that continues to sustain our society. This also gave rise to the division of land, with man becoming bound to demarcated pieces of land, which eventually led to the concept of countries and states.

Life in the stone ages must have been incredibly interesting. Without any of the modern comforts we enjoy today, our ancestors survived and thrived, laying the foundation for what our society has evolved into. Today, there remain indigenous tribes and communities spread across the world and there has been, in recent times, a steady revival of their culture and art. We should value the uniqueness of these indigenous groups and preserve their heritage, so that it can continue to be enjoyed and appreciated by generations to come.

Kobika Pimunarajah
Grade 10B/Y

The cost of environmental pollution

For living beings to lead a healthy life their surroundings should be clean and free from pollution. Pollution is a result of our negligence and ignorance. All too often, we unthinkingly and unknowingly engage in activities that result in the steady erosion of our surroundings and the environment. We should therefore become more aware of our surroundings, and collectively strive to create an environment free from pollution.

Environmental pollution has by degrees multiplied germs, pests and insects. Furthermore, the spread of infectious diseases such as tuberculosis, dysentery and typhoid, to name a few, are caused by the pollution of air, water and the environment at large. The accumulation of garbage and stagnant water result in the multiplication of mosquitoes,

which could lead to life threatening illnesses such as malaria and dengue fever. Chemicals drained out into the sea and rivers further pollute our waters, all too often causing severe health problems.

Environmental pollution is eating away at our health and wealth. It costs governments large sums of money to combat environmental pollution. School communities and development societies should therefore band together and organize awareness campaigns to fight the increasing pollution of our surroundings and the gradual erosion of our environment.

Mathushajini Manoharan
Grade 10B/Y

Street children

During the past few years the beggar population in Sri Lanka has vastly increased. Today, it is not only men and women, but also children who go about begging for money, food and other necessities.

Several factors have led to a rise in the number of children begging on the streets. Unemployed, sickly or deceased parents are major contributing factors, as was our country's protracted ethnic conflict, which resulted in the displacement of numerous people and the destruction of countless lives and livelihoods. Many of the children we see on the streets today are neglected runaways who have not completed even their primary education. They have no place to call home or to sleep at night. They live in bus stations and railway stations, markets and places of worship, or simply on the road or on the pavement, taking shelter under trees and reaching out their arms for alms.

While on the streets, children can be easily forced into menial labour and can find themselves severely exploited – compelled to work long hours for low wages, if any at all. They can even be used as drug mules and thieves by gangs and other miscreants. Due to poverty and neglect, the plight of these children often goes unnoticed or is unknown, especially in poorer countries and rural areas.

We must always remember to consider the plight of street children and try our hardest to show compassion to them in any and all possible ways. They are, after all, our own brothers and sisters,

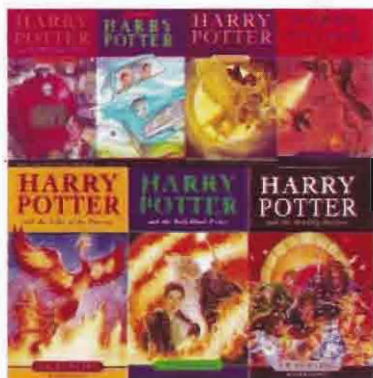
whose burden it is our duty to share.

Vithusha Lingasabesan
Grade 10B/Y

My favourite book

My hobby is reading books. I have read many books and my favourite among them is the 'Harry Potter' series. This series was written by J. K. Rowling, who was born in England on July 31, 1965, and has been translated into 27 languages. It consists of seven books, namely: Harry Potter and Philosopher's Stone; Harry Potter and the Chamber of Secrets; Harry Potter and the Prisoner of Azkaban; Harry Potter and the Goblet of Fire; Harry Potter and the Order of the Phoenix; Harry Potter and the Half Blood Prince; and Harry Potter and the Deathly Hallows. From these, my favourite book is the first one, which has many adventures and exciting moments.

The protagonist in this series is Harry Potter—a boy wizard. He attends Hogwarts School of Witchcraft

and Wizardry where he meets his two best friends Ronald Weasley and Hermione Granger. The three friends are inseparable and have many adventures together. Hogwarts is a boarding school which has, among other things, enchanted trees, steps that move of their own accord, talking paintings on the walls and various creatures including one of the most lovable— Dobby the house elf. The Headmaster of the school is Albus Dumbledore, a renowned wizard in the magical world.

The Harry Potter series is enthralling, delightful and, at times, frightening. It is rich in history, shrouded in mystery, and filled with adventure from start to finish. It takes the reader on a journey into another world, full of fun and magic, but also of fear and tragedy. It extolls the virtues of courage and loyalty, and teaches us that we are all the same, regardless of our backgrounds or beliefs, and that if we work together, we can be a force for good in this world. Above all, it is immensely entertaining and I enjoyed every minute I spent reading it.

Abiramy Sivakumar

Grade 11B/Y

Students' debt to their teachers

We now live in a perplexed world
Where people are after money and gold
Even parents entertain great expectations
From their children without hesitation

But there is a group, elite and exceptional
By teaching students, they derive satisfaction
Try their best to make them bright
For it is their wish and all their delight

When imparting knowledge you are our teachers
And in conducting sermons you are our preachers
In protecting us you are our saviours
And never do you fail to control our behaviour

The fact remains that you are our creditors
And we remain your lifelong debtors
You will always be revered and remembered
Until our bodies keep our souls sheltered

Thivyaashini Ragunathan

A/level Arts, 2012

A wait that never ends

Waiting – a part of my lifestyle.

A monster that swallows my precious time, ignoring my very being.

A deeply rooted parasite

which grows in me despite my hatred.

During my childhood,

years of fearful longing to see the outside world.

A search in the darkness

to see a glimpse of sunlight.

Waiting for the arrival of the ship

with text books, clothing and even the basic needs.

Long hours of waiting for electricity.

Waiting for the curfew to be lifted.

Sleepless nights of hard work

with endless prayers to God.

Waiting for these countless pains to be overcome
suddenly transformed me into adulthood.

Despairingly waiting to crawl out

from the 'Z score' bottleneck.

Waiting until the race is over,

is it only to reach the space of injustice?

Solution to rejoice? The cause for deception
and mourning identified?

I looked up with hope

A strong hope to get rid of this nasty monster.

God, to my annoyance the ugly monster is sitting beside me very closely

Grins at me with his dirty teeth and tells

“Give me time until the universities reopen.”

Decades of waiting lie in smithereens

No one to pick up the pieces.

When will this thirst ever be quenched?

No answer from anywhere.

Saambavi Sivaji

A/Level Arts, 2012

Child rights

Today we live in a world largely controlled by computers and other modes of science and technology. Even though science is advancing at a rapid and arguably unprecedented rate, there remain severe problems in our world – grievous injustices to combat and countless wrongs to make right. War, corruption, discrimination based on ethnicity and cast, rising levels of crime, the violation of human rights and child abuse are but a few of the societal ills we continue to face. While all of these warrant our collective and immediate attention and action, the violation of child rights and child abuse in general should be high on our list of priorities as we move forward as a united community.

Children are perhaps the greatest assets of our country. A well known proverb tell us: “Today's children are tomorrow's leaders.” If our younger generations are brought up well and with full enjoyment of their universal rights, we can surely hope for a bright future in the coming years.

In today's fast- paced, technologically driven world, protecting children from misuse and abuse is perhaps harder than ever before. Encouragingly however, there are vast numbers of organizations and individuals that have stepped in and dedicated their finances and services to protecting the world's young. With the increasing focus on human rights, it is sometimes easy to forget that children too have special, inviolable rights. Children should not be subjected to discrimination; every child has the right

to express his or her views and opinions; and perhaps most importantly of all, children have the right to an education – an imperative that should

be made available free of charge for the benefit of all, and one that should not be used as a bargaining chip or selling point in campaigns, political or otherwise.

Throughout history, children have been silent victims of war and violence. While some attention was paid to child rights after the conclusion of World War 1, the onset of World War 2 impeded any real progress in this regard. However, when the United Nations charter on human rights came into effect after World War 2, the rights of children received particular prominence and were taken into careful consideration, ultimately leading to the Convention on the Rights of the Child in 1989/1990. However, even with this international treaty in place, children across the world continue to suffer, and those in war affected areas such as Syria, Palestine, Iraq, Afghanistan, Kashmir and even, until recently, Sri Lanka, are perhaps the worst off of all. Wars have claimed countless young lives and many of the survivors have lost their families, homes and limbs; but above all, they have been robbed of the carefree childhood that they so deserve.

Children are the pillars of our future. We should always protect and promote their rights, bearing in mind that they have the potential to achieve a great many things that could benefit all humankind in the future. If every child is assured of unwavering love and affection, he or she will mature into a bright, confident adult – ready to take on the problems of the world for the betterment of us all.

Childhood is a time for fun and games. Children should be able to live without fear, assured of the knowledge that they are safe in the hands of those protecting them, be it their parents, guardians, governments or NGOs. They should be encouraged to always express their ideas and opinions, and we in turn should learn to respect their individuality and their rights.

Dilakshi Thevaganathan
A/Level Arts, 2012

A timeless playwright

World literature has seen a great number of poets and writers, but there is no one who can stand comparison to William Shakespeare. He was not only an author, poet and playwright, but was also a profound philosopher. Ben Jonson, dramatist and contemporary of Shakespeare, once pronounced that Shakespeare "*was not of an age, but of all time*". Later years would prove his prophecy.

Few dramatists can consistently showcase the best of themselves in their work, infusing their art with their own virtues, wit, rhythm, and simplicity of nature. Shakespeare's predecessors and contemporaries excelled in one or more of these ways; Shakespeare excelled in all of them, all the time. His plays are written in the blood that ran through his veins, spilling like molten lava on every word he wrote.

The Life of William Shakespeare

Shakespeare was baptized at Holy Trinity Church, in his birthplace Stratford upon Avon. As a youngster, he was educated at the local grammar school. He did

not continue his studies at University and is thought to have started working with his father instead. Later, Shakespeare devoted himself to his art, writing a large number of successful plays of the highest quality. His fame in London grew. He steadily created a name for himself as a poet and playwright, and his plays were increasingly in great demand. Shakespeare himself performed in front of Queen Elizabeth, King James I, and members of London's aristocracy and nobility.

His later years must have been a happy period, spent with his wife, children and granddaughter Elizabeth. Shakespeare died on 23 April, 1616 and was buried in the chancel of the church of Stratford upon Avon. The following inscription on his gravestone must have been written by Shakespeare himself, and it was most probably his wish that the lines be inscribed on his grave.

Good friend, for Jesus' sake forbear

To dig the dust enclosed here.

Blest be the man that spares these stones

And curst be he that moves my bones.

The Works of William Shakespeare

Shakespeare wrote 38 plays, among which the most famous are: *The Tempest*, *Hamlet*, *King Lear*, *Romeo and Juliet*, *Macbeth*, *Twelfth Night*, *The Merchant of Venice* and *Othello*. While today Shakespeare is famed mostly as a playwright, during his time dramatists were not held in high esteem. Shakespeare wrote only five poems in his lifetime but these allowed his poetic genius to be recognized. He also wrote 154 sonnets throughout the period of 1593-1600.

Conclusion

William Shakespeare is the author who has been most widely read in the Western World, and his philosophy has become so common that millions of people across generations can quote something from Shakespeare. Many of us would be able to find a situation or character to identify with in his work, and our Principal and school will continue to offer us his plays, which we will enjoy as much as audiences in Elizabethan times did.

Benick Roshna Jesuthasan

A/Level Arts, 2011

Getting the most out of your school career

School is the first social setting you enter in life. It plays a major role in moulding you for the rest of your life and provides you with your first tastes of victory and defeat. Morality and discipline are perhaps the two most important things we are taught in school. Apart from these, we also learn: languages, which are imperative in communicating with others; mathematics, which is vital for business and marketing; and science, which is essential for understanding ourselves and our surroundings.

In today's harsh world, school is one of the few places that gives you the very best life has to offer. It is the first step on the ladder of life and, needless to say, you cannot reach the top of the ladder without taking that crucial first step.

Academic achievements are a key component of doing well in school. There are several methods of study; revision is perhaps one of the most important. Revision contributes to good results at exams and neglecting it would make it unlikely that what you learn remains in your long term memory. After you complete a unit, try to revise the section by yourself. If you have doubts or are confused about certain things, discuss them with your teachers and friends. By doing this, you can gain more knowledge and have a clearer understanding than you did before. Do your revision daily as it will help you to fine tune your understanding of the subject as well as to draw conclusions and make arguments. Do a second revision with other units as this will help you to recall the concepts in each. Revise before your exams for the third time so that you are fully prepared.

Self study and regularly doing your homework are other important and useful methods of study. It is not the time you spend studying that counts, but rather the way you spend your time studying. Before you start studying, select a suitable environment. A pleasant

environment will help to get you in the mood to study. Arrange your table and keep on it only the books you intend to study from that day. When you finish studying something, try to recall its importance in brief. If you find it difficult, try again and again until you understand it thoroughly. This does not mean memorizing what you are learning. If you are aiming for good marks in mathematics, practice is the only way to achieve your goal. You cannot memorize or copy the workings of sums from your friends as this will not help you in the exam. You have to keep working at it. If you feel bored or tired, take a break; but keep going, because in the end, 'practice makes perfect'.

Most importantly though, you must have confidence to reach your goal. Don't judge yourself by your friend's progress; persevere with faith and confidence until you achieve your goal. Former Indian President Abdul Kalam was born into a poor family, but hard work and self-confidence made him a world renowned scientist. Remember, if you have confidence you can win the world.

A famous Japanese proverb says: 'If one can do it, you can do it too'. Dream your goal. Dream what you want to be and strive to achieve it. If you have an aim and act with confidence, one day your dreams will come true. Without a goal, there is no success; reaching your goal is the epitome of success. Always trust in God, respect your teachers and help your friends. This will give you immense satisfaction and will no doubt contribute to the greatest successes of your school career.

Jessica Vasanthakumar
A/Level Arts, 2012

The pros and cons of social media

Social media are media for social interaction that use highly accessible and scalable publishing techniques. It is a group of internet based applications that build on ideological and technological foundations and allow the creation and exchange of user generated content. Some examples of social media are: Facebook, Twitter, Youtube, Google+, Flickr and blogs. Social media is most commonly used by youth, who are the main target audience of this relatively new medium, which comes with its fair share of advantages and disadvantages.

Let us analyze the advantages of social media. Social media websites promote citizen journalism. Citizen journalism is quite different from traditional journalism. In traditional journalism the creators of news and other features are most often professional journalists. Traditional media is less concerned with user participation. With the onset of social media, consumers can now participate in creating and disseminating the news, as opposed to simply receiving it. Through the use of blogs, anyone can create and manage their own website, publishing on it news and articles as they wish. Here in Sri Lanka, blogs are becoming increasingly popular and research shows that about a million youth have their own blogs and websites. Furthermore, Flickr and Youtube provide us with the opportunity to share photos and videos, while Facebook and Twitter function as easy tools for social interaction.

Another advantage of social media is its ability to connect people regardless of time or place. E-learning and online education is a further benefit made possible through social media. Even in Sri Lanka, many students utilize social media for group discussions with their friends to clear various doubts they may have. Due to it being fast, easily accessible and free to use, social media play a vital role in the modern culture of computer-aided learning.

There are also however many disadvantages of social media, and a key concern in this regard is the lack of privacy it affords. The increase in the incidence of computer and internet hacking has spilled into social media as well and it has become possible for unauthorized people to hack into the profiles of others and to use the information, photos and videos they gain access to for their own use. The severity of this issue is evinced by the number of suicides that have been committed and attempted by young people, mostly young girls, whose photos have been edited and published on pornographic websites and other inappropriate sites on the internet. Social media is thus a tool for cyber-crime. A recent article in a local paper detailed how a girl in Sri Lanka had been exploited and abused by a man she had met through a social media website, who had deleted his profile thereby leaving no trace of himself after the crime. Young male professionals are also victims of cyber-crime, with hackers creating accounts with female identities and contacting these young men, who are then tricked into plying the hackers with money and other possessions. The final step of this crime is the killing of the young men after having received from them large sums of money.

Social media thus, has both advantages and disadvantages. While youth are perhaps the biggest beneficiaries of this medium, which allows them to improve their knowledge and interact with each other, this same group is also perhaps the most victimized, due to its adverse effects. Social media should therefore be used with care and it is vital that all who utilize it, especially the young, be aware of both its positive and negative impact on society.

Frina Elagunathan
A/Level Arts, 2012

The hazards of global warming

Global warming impacts the natural balance of the environment. Our climate is going through significant changes day by day.

There are many causes of global warming. The destruction and burning down of tropical forests, traffic congesting city streets, the rapid growth of unplanned industries, the use of CFC in packaging and manufacturing products and so on are but a few. Besides these, deforestation and pollution are major causative factors of global warming. The setting up of mills and factories without adequate planning also has a negative impact on the environment. These mills and factories produce black smoke which mixes with the air, increasing the amount of carbon dioxide (CO_2) that we breathe. The burning of gas such as methane (CH_4) and fuel further increases the presence of CO_2 in the environment.

The effects of global warming are hazardous to our health and does not bode well for our long term well being and survival. Holes in the Ozone layer, such as the one we know about above Antarctica, result in the sun's scorching heat penetrating the earth's atmosphere directly, causing the surface of the earth to become seriously heated. Industries such as agriculture and fisheries would also be adversely affected, which could catastrophically impede mankind's ability to sustain ourselves.

All species are important for maintaining the ecological balance. If one is lost, the whole natural environment changes. Therefore, all possible measures should be taken to prevent the dangerous effects of global warming. People should not be allowed to cut trees as, done in excess, this could lead to deforestation. Instead, they should be advised to plant more and more trees, whenever and wherever possible. Mills, factories and other buildings should be set up in organized, environmentally friendly ways. Good drainage and garbage systems should be in place to dispose of waste materials and poisonous chemicals. Most importantly, people should be made aware of the hazards of global warming and the ways to combat it, so that we can make a conscious effort to decrease the causative factors of this dangerous phenomenon and maintain the ecological balance of our planet.

Hamshika Rajkumar

A/Level Arts, 2013

Uduvil Album

Children...

And a woman who held a babe against her bosom said, "Speak to us of Children."

And he said:

Your children are not your children.

They are the sons and daughters of Life's longing for itself.

They come through you but not from you.

And though they are with you, yet they belong not to you.

You may give them your love but not your thoughts.

For they have their own thoughts.

You may house their bodies but not their souls.

For their souls dwell in the house of tomorrow, which you cannot visit, not even in your dreams.

You may strive to be like them, but seek not to make them like you.

For life goes not backwards nor tarries with yesterday.

You are the bows from which your children as living arrows are sent forth.

The archer sees the mark upon the path of the infinite, and He bends you with His might that His arrows may go swift and far.

Let your bending in the archer's hand be for gladness;

For even as he loves the arrow that flies, so He loves also the bow that is stable.

— Khalil Gibran

Class Coordinators 2011 & 2012

Grade I - 2012
Mrs. B. Thaninayagam

Grade III - 2011 & 2012
Mrs. V. Krishnakumar

Grade I - 2011
Mrs. S. S. Thevagunanathan

Grade IV - 2012
Mrs. M. S. Juthasan

Grade II - 2012
Mrs. A. Krishnakumar

Grade IV - 2011
Mr. B. Premaranjith

Grade II - 2011
Mrs. M. Hemachandra

Grade V - 2011 & 2012
Mrs. R. Yogarajah

Grade VI - 2011 & 2012
Mrs.M.Ananthanayagam

Grade IX - 2011 & 2012
Mrs.S.Saravanapavan

Grade VII - 2012
Mrs.R.Sivakumar

Grade X - 2011 & 2012
Mrs.G.Amalathas

Grade VII - 2011
Mrs.S.Vasuthevan

Grade XI - 2011 & 2012
Mr.T.Darwin Jeyaseelan

Grade VIII - 2011 & 2012
Mrs.B.Uthayanan

G.C.E Advanced Level Sectional Heads

Sectional Head - Arts
Mrs.S.Sivalingarajah

Sectional Head - Bio & Maths
Mr.S.Sivaloganathan

Sectional Head - Commerce
Mr.S.S.Manoharan

Office Staff

Seated (L-R): Ms. Kala Mahendrakumar (Supervisor - Junior School), Ms. Shiranee Mills (Principal), Ms. Suneeta Jebaratnam (Vice Principal), Ms. Mary Gnanamalar Sylvester

Standing (L-R): Mr. Paul Jeyanathan, Ms. Sivarani Suntharalingam, Ms. Mary Mayuran, Ms. Jeyanthi Arulrohan, Ms. Ahila Saunderarajan, Ms. Benick Roshna Jesuthasan, Mr. Ahilan Patrick

Karthiha Balendran

Past Pupil, Uduvil Girls' College
University Of Jaffna
Faculty Of Medicine
First Class - Distinction in Medicine
Obs & Gyn & Paediatrics

Nishika Fonseka

Volunteer at Uduvil Girls' College
(September 2012 - February 2013)
B.A., International Studies and Journalism

Helper Staff

Seated (L-R): Ms. Sugirtha Ranjithmalar (Hostel Matron), Ms. Arundathi George (Librarian), Ms. Suneeta Jebaratnam (Vice Principal), Ms. Shiranee Mills (Principal), Ms. Sivarani Suntharalingam (Assistant Hostel Warden), Mr. Paul Jeyanathan (Works Supervisor)

Standing (L-R): Ms. S. Uthayakumar, Ms. J. Markkandan, Ms. B. Poopathi, Mr. S. Atputhanathan, Mr. P. Subramaniam, Mr. K. Muththulingam, Mr. A. Soosuthasan, Mr. W. Benjamin, Mr. N. Shanmugam, Mr. K. Rasa, Mr. V. Thevarajah, Mr. S. Kiruparasa, Mr. P. Kajanathan, Mr. C. Kanapathi

Uduvil Wheels...

Mr. Kandasamy Nicksan

Mr. Sinnavi Nadarajah

Installation

2012

Head Prefect: Kamalene Mills

Seated (L-R): Ms. Suneeta Jebaratnam (Vice Principal), Ms. Manjula Ananthanayagam (Sectional Head - Junior School), Ms. Shiranee Mills (Principal), Ms. Kalanithi Mahendrakumar (Supervisor - Junior School), Ms. Saraswathi Sivalingarajah (Sectional Head - A/L Arts)

Standing 1st Row (L-R): Thuvraga Kantharuban (Senior Prefect), Shalini Selvaratnam (Senior Prefect), Kopika Kunasegaram (Senior Prefect), Kamlene Mills (Head Prefect), Thishana Ranjan (Games Captain), Prathakshana Sivasubramaniam (Senior Prefect)

Standing 2nd Row (L-R): Thaneswary Kirubanantharasa (Hostel Prefect), Priyatharsini Ratnasingam, Jeromena Iruthayanathan, Kopitha Sivanathan, Evangeline Dilanthi David, Sayanthana Rajadurai, Thiviththa Selvaranjan, Jeevamalar Antonyraj (Dining Room Prefect), Sutharsini Sivachselvam (Boarders' Union), Deluxana Uthayakumar, Sharon Dilakshy Bernard Ranjith, Priyanka Packiyannathan

Standing 3rd Row (L-R): Akshi Srishanmuganathan, Sivakasikga Sivakumaran, Kasthuri Krishnakuruparan, Leona Noilin Pathinathar, Angeline Sivaguru Joseph, Pireyanga Arulvathanan, Surya Yogalingam

Standing 4th Row (L-R): Thifya Krishnathasan, Tharminy Thiruselvam, Vijiththa Thangarajah, Jathusha Shanmuganathan, Nixsala Nadesan, Amuthini Kulatheepan, Nalina Thevaarudselvam

2011

Head Prefect: Saambavi Sivaji

Seated (L-R): Ms. Saraswathi Sivalingarajah (Sectional Head - A/L Arts), Ms. Suneeta Jebaratnam (Vice Principal), Ms. Shiranee Mills (Principal), Ms. Manjula Ananthanayagam (Sectional Head - Junior School)

Standing 1st Row (L): Hamsarthvany Maheswaran, Tharsika Selvarasa (Dining Room Prefect)

Standing 1st Row (R): Mithila Kalanithy (Boarders' Union), Juliet Sugumar (Hostel Prefect)

Standing 2nd Row (L-R): Thuvraga Kantharuban, Deluxana Uthayakumar, Saranya Nagarasa (Senior Prefect), Aarani Selvendrakumar (Senior Prefect), Saambavi Sivaji (Head Prefect), Dilakshi Thevagunananthan (Senior Prefect), Frina Elagunathan (Senior Prefect), Ganapriya Uthayakumar, Diluja Richard Reymond

Standing 3rd Row (L-R): Keerthana Kugathasan, Prathakshana Sivasubramaniam, Shalini Selvaratnam, Kopitha Sivanathan, Kamalene Mills, Mercy Andrews (Games Captain), Maathangi Karunakaran, Priyanka Packiyannathan

Standing 4th Row (L-R): Sapthika Kuladas, Kopika Kunasegaram, Thishana Ranjan, Kiruthika Sinnathamby, Evangeline Dilanthi David, Ushamini Kuleswararajan

Service

2010

Seated (L-R): Ms. Saraswathi Sivalingarajah (Sectional Head - A/L Arts), Ms. Suneeta Jebaratnam (Vice Principal), Ms. Shiranee Mills (Principal), Ms. Kalanithi Mahendrakumar (Supervisor - Junior School), Ms. Manjula Ananthanayagam (Sectional Head - Junior School)

Standing 1st Row (L-R): Jasotha Paramalingam (Games Captain), Inthuka Sriskantharajah (Head Prefect), Benick Roshna Jesuthasan (Senior Prefect), Suganya Jeyatharan (Senior Prefect)

Standing 2nd Row (L-R): Dafiniyaa Lloyd, Narthana Navaratnarajah, Thamilini Sribaskaran, Christine Ratnam, Aarunthathi Sothirajah, Tharsika Selvarasa, Juliet Sugumar

Standing 3rd Row (L-R): Saranya Nagarasa, Diluja Richard Reymond, Frina Elagunathan, Andrewjah Andrew Jeyananthan, Abirami Yogeswaran

Standing 4th Row (L-R): Saambavi Sivaji, Dilakshi Thevaganananthan, Kiruthika Sinnathamby, Aarani Selvendrakumar, Mercy Andrews, Hamsarthvany Maheswaran

Head Prefect: Inthuka Sriskantharajah

2009

Seated (L-R): Ms. Clara Arulanantham (Sectional Head - Eastern Music), Ms. Suneetha Jebaratnam (Vice Principal), Ms. Manjula Anandanayagam (Sectional Head - Junior School), Niranjala Sritharan, Thushara Thevarasa, Sugabani Ambikaibaka (Dining Room Prefect), Kalaiyarasi Ganeshalingam (Games Captain), Sujany Santhirakumar (Senior Prefect), Sivanjalli Sivashanmugapillai (Head Prefect), Ms. Shiranee Mills (Principal), Taniya Mahendrarajah (Head Prefect), Vithuja Rajamohan (Senior Prefect), Saranya Anton Joseph (Senior Prefect), Mobikka Mylvaganam, Luckshi Pirathapan, Raajini Rajendran, Ms. Saraswathi Sivalingarajah (Sectional Head - A/L Arts), Ms. Kalanithi Mahendrakumar (Supervisor - Junior School), Mr. S. Sivaloganathan (Sectional Head - A/L Science)

Standing (L-R): Mahilenthini Navaratnam (Hostel Prefect), Dafiniyaa Lloyd, Thamilini Sribaskaran, Christine Ratnam, Jarmila Balasingam (Hostel Prefect), Jasotha Paramalingam, Aarunthathi Sothirajah, Benick Roshna Jesuthasan, Narthana Navaratnarajah, Suganya Jeyatharan, Inthuka Sriskantharajah, Rasiyapriya Uthayakumar

Absent: Priyantha Thavarajasingam (Boarders Union)

Head Prefects (L-R): Sivanjalli Sivashanmugapillai
Taniya Mahendrarajah

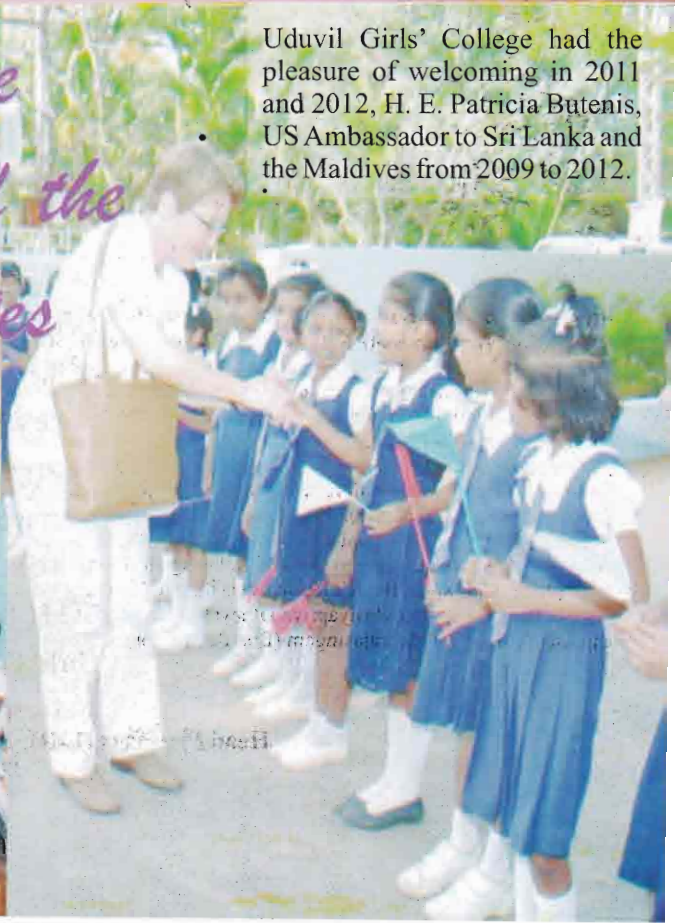
Prize Giving 2010

Principal Ms. Shiranee Mills with Ms. Sironmany Thanjaratnam (Guest of Honour), Rt. Rev. Dr. Daniel Thiagarajah (Bishop, JDCSI), Dr. Thayalini Thiagarajah (Manager), and Chief Guest Dr. Selvy Thiruchandran - Executive Director of the Women's Education and Research Centre (WERC).

Visits of the Ambassador of the United States

Uduvil Girls' College had the pleasure of welcoming in 2011 and 2012, H. E. Patricia Butenis, US Ambassador to Sri Lanka and the Maldives from 2009 to 2012.

Opening of the Saraswathy Somasundaram Memorial Building

The Saraswathy Somasundaram Memorial building, opened in October 2008, was gifted by the Christian Children's Fund of Canada (CCFC) with the intention of providing facilities for school leavers to access skills training as well as to improve the career opportunities of the students. It was inaugurated in October 2008 by Mr. Charles Parker, Counsellor, Development of the Canadian High Commission, a year after the foundation stone was laid by Dr. Chandra Ambalavanar, Fellow of the Royal College of Obstetricians and Gynecologists (FRCOG). It houses a computer lab, a Business Process Outsourcing Center as well as a conference room. The building is dedicated to the memory of Ms. Saraswathy Somasundaram, the sixth Principal of Uduvil Girls' College, who championed the provision of skills training and business enterprise opportunities for school leavers.

Sports

2012

Dr. Daya Somasundaram was the Chief Guest at the 2012 Sports Meet, in which Agnew house won the Championship.

2011

The Winslows emerged victorious in 2011, with Ms. Imelda Sugumar attending as Chief Guest.

Meet

2010

Mr. Janagan Vinayagamoorthy was the Chief Guest in 2010 when the *Agnews* took home the trophy.

2009

In 2009, *Howland* house was crowned champions. The Chief Guest on this occasion was Dr. Dinesh Jayakumaran.

Easter Bhajanai

சொன்னபடி
உயிர்த்தெழுந்தார்

2
0
1
2

அன்பின்
ஆட்கொள்ளல்

உயிர்ப்பின்
உவகை...

2010

2009

Carol Service

2012

"Mary,
Did You
Know?"

2
0
1
1

2010

The
Reason
for the
Season

Christmas
in
Song

A/L Luncheon

The Advanced Level luncheon is an annual event, held prior to the commencement of each year's A/L examination. Representatives from several neighbouring schools are invited to join the A Level batches of Uduvil Girls' College in this social event, which begins with games and songs that allow the students to mix and mingle!

Chief Guest: Dr. S. Raviraj
Guest of Honour: Ms. Helen Gnanarajan

Chief Guest: Dr. Justin Gnanapragasam
Guest of Honour: Ms. Devina Kirupairajah

2011

Chief Guest: Prof. N. Gnanakumar
Guest of Honour: Ms. S. Kalyanasundaresam

2010

Kiddies' World

2
0
1
2

Christmas
Splendour

2011

A
Fanfare
of Dance
and
Song

2
0
1
0

Kiddies'
Christmas
Cuddles

Junior School

Mr. Morley Lawrence was the Chief Guest at the 2012 Junior School Sports Meet. The winners on this occasion was *Bookwalter* house.

2011

In 2011, Dr. Thayalini Thiagarajah graced the occasion as Chief Guest and looked on as *Winslow* house emerged champions.

2012

2012

The Chief Guest on this occasion was Ms. Jeyanthi Reynolds and the winners, the *Winslows*.

Nursery

2011

Sports Meet

2010

Agnew house was placed 1st in 2010, with Ms. Indrani Jeyakumaran in attendance as Chief Guest.

2009

Mr. Arulananthan Christy Thavaranjith was the Chief Guest in 2009 when the Agnews won.

Sports Meet

2010

The Winslows took home the trophy in 2010, with Ms. Thayalnayaki Sivasubramaniam in attendance as Chief Guest.

2009

Sr. Daniella was the Chief Guest in 2011 when Winslow house emerged victorious.

The Chief Guest in 2009 was Dr. Roshini Rajanayagam.

June Splendour

An Art Exhibition was held in July 2012, to exhibit the work of the A/Level Art students of Uduvil Girls' College. The paintings of six students, done in different media and with different materials, were featured in this exhibition, which was declared open by the Chief Guest Mr. V. Balamurugan, Art and Design Lecturer at the Jaffna University.

(L-R): Vathusha Sivanathan, Kabeshana Anantharasa, Thaneswary Kirubanantharasa, Mr. S. Arulramesh (teacher), Mathuriya Ranjan, Dorothy Poovilingam, Rujana Kajendrakumar

MATHURIYA RAJAN - 2013 ARTS

- * BIRTH. - WATER COLOUR ON HARD BOARD.
- * SOCIAL DESTRUCTION. - WATER COLOUR ON PAPER
- * CROSS. - MIXED MEDIA.
- * RIGHTS DENIED. WATER COLOUR ON PAPER.
- * MUSICIANS. - WATER COLOUR ON PAPER.
- * MOTHER & CHILD. - MIXED MEDIA.

சமூகத்தின் விற்பனே ஒவியமரகம்.

KABESHANA ANANTHARASA - 2013 ARTS

- * GAZE. - OIL ON PRINTING PAPER.
- * SAVE THE TURTLES. - WATER COLOUR ON PAPER
- * ASCENSION. - MIXED MEDIA.
- * UDUVIL - FOUNDED 1824. OIL ON PRINTING PAPER.
- * FRIENDSHIP. - MIXED MEDIA.
- * ALCOHOL DESTROYS. - OIL ON PRINTING PAPER.

உணர்வுகளின் உயிரோட்டம் ஒவியங்களாகும்.

A. kabeshana

RUJANA KAJENDERAKUMAR - 2013 ARTS

- * BETHLEHEM'S JOY. OIL ON PRINTING PAPER.
- * MIRROR, MIRROR, OIL & BOARD.
- * IMAGINATION, MIXED MEDIA.
- * NATURE. - WATER COLOUR ON PAPER.
- * REST AFTER TOIL. - OIL ON PRINTING PAPER.
- * SMOKING KILLS. - MIXED MEDIA.

மெருதி கடந்து வழிகாட்டும் முடிவில்லா முதுகம்.

THANESWARY KIRUBANANTHARASA - 2013 ARTS

- * CARE OF THE ELDERLY. - WATER COLOUR ON PAPER
- * THEATER. - OIL ON PRINTING PAPER.
- * SUFFER THE LITTLE CHILDREN TO COME UNTO ME.
- * FINE ARTS. - WATER COLOUR ON PAPER
- * THULASHEE. - OIL ON PRINTING PAPER.
- * 2012 JAFFNA. - WATER COLOUR ON PAPER

ஓவியம் மட்டுமே மொனனத்திலும் பேசுவது.

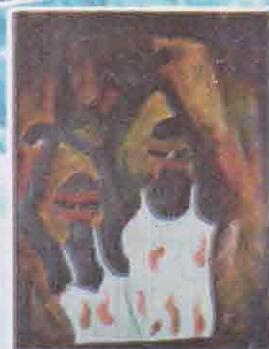

VATHUSHA SIVANATHAN - 2013 ARTS

- FINE ARTS. - MIXED MEDIA.
- LOVERS. - OIL ON PAPER.
- PUNISHMENT - MIXED MEDIA.
- TRIBULATIONS FOR REDEMPTION. OIL ON PAPER.
- SAILING. - OIL PASTEL ON PAPER.
- SISTERS. - MIXED MEDIA.

எதிர்கால ஒவியங்கள் நிகழ்காலக் கற்பனைகள்.

S. Vathusha

DORATHY POOVILINGAM - 2013 ARTS

- LOVE IN BLOOM- WATER COLOUR ON BOARD.
- LIGHT IN DARKNESS. - WATER COLOUR ON PAPER.
- OH MY SON. - OIL ON PRINTING PAPER
- TWINS. - MIXED MEDIA.
- BALANCE. - MIXED MEDIA.
- DANCER. - WATER COLOUR ON BOARD

தூய்மையின் கிறல் இதயத்தின் சித்திரங்கள்.

P. Dorathy

T20 Quiz

A series of island-wide General Knowledge quizzes, which took the form of a T20 Cricket tournament, was organized and powered by IDM and held throughout the year 2012. 24 schools participated in this unique, five round tournament, which took place in Colombo and was telecast over national television. The teams comprised 11 members and each school also had a cheering squad at every match. Uduvil Girls' College reached the finals of the tournament and emerged runners up, with Sharon Dilakshy Bernard (pictured above) being selected 'Player of the Series', after having won the 'Best Player' award three times in the tournament. Our cheering team too, were named 'Best Cheering Squad' on three occasions, including at the finals.

English Day Drama Competitions

English Day drama competitions are always a highlight of the Uduvil calendar and our students continue to excel in the Senior, Junior and Primary categories.

In **2005**, when the Northern and Eastern provinces competed together, our Senior Poetic Drama cast emerged winners of the Provincial Competition, with a brilliant performance of Shakespeare's *Merry Wives of Windsor*. The following year (**2006**), the Seniors performed Sophocles' *Antigone* and went on to become District Champions. In **2007**, our Seniors emerged Runners Up at Provincial level, performing *Merchant of Venice*, with the Primary coming in at 3rd place with their performance of *The Enchanted Shirt*, and our Juniors emerging Provincial winners for their outstanding performance of *Anne of Green Gables*, which they went on to perform at the National Competition for the first time in the school's history. **2008** saw Uduvil make a clean sweep at the Provincial competition, with winning performances by the Seniors, Juniors and Primary, performing: *A Midsummer Night's Dream*, *The Prince and the Pauper* and *The Best Gift* respectively. **2009** too, was a year of great success, with our girls winning in all three categories at the Provincial competition, the Seniors performing *As You Like It*, the Juniors performing *Heidi*, and the Primary performing *Love is the Greatest*. Our Senior and Primary casts did us proud once again in **2010** when both groups were crowned Provincial Champions and 2nd Runners Up at the National Competition, with performances of *Merry Wives of Windsor* and *The Shoemaker and the Elves* respectively. We are especially proud of **Benick Roshna Jesuthasan** for receiving the award for 'The Second Best Portrayal of a Role' in the Senior Poetic Drama category in 2010. The following year (**2011**), our Primary cast came 2nd at the Provincial competition performing *Seed of Truth*, and our Senior and Junior casts both participated at the National Competition, after emerging Provincial winners, performing *Antigone* and *The Virtue of Giving*, respectively. Congratulations to **Thilakshika Sivabalasubramaniam** on winning the 2011 award for 'The Second Best Portrayal of a Role' in the Junior category. **2012** was our most successful year so far, with our Seniors being placed Runners Up at the National competition, with a riveting performance of *Othello*, and our Primary cast coming 3rd at Nationals, performing *Kindness is All You Need*. Both groups emerged victors at the Provincial competition and **Machchajini Balasubramaniam's** performance saw her win the award for 'The Second Best Portrayal of a Role' in the 2012 Senior Poetic Drama category at the National level.

Achievers

Provincial Games 2012 - 4x100m Relay Team (U.19)
- 1st Place, setting a new Provincial Games record
All Island Games 2012 - 4x400m Relay Team (U.19)
- 5th Place

(L-R): Kasthuri Sivagnanaranjan, Kiruthika Sinnathamby, Mr. P. Tharmakumaran (Sports Director), Mercy Andrews, Mythili Jokananthan

Selected for Hockey National Pool Trials 2011 (U.19)

(L-R):
 Beulah Rajasooriya
 (Goal Keeper)
 Mercy Andrews
 Kiruthika Sinnathamby
 Kamalene Mills

Kamalene Mills
Provincial Games 2012
High Jump (U.19) -
1st Place
Selected for Basketball
National Pool Trials 2012
(U.19)

Sivarakini
Navaraththinasamy
Provincial Games 2012
High Jump (U.17) -
1st Place

Selected for Hockey
National Pool Trials
2012 (U.17)

Luxshika
Rajendran

Bible Quiz - Provincial and National
Champions 2012 (Junior Category)

(L-R): Anne Surendran, Virginia Yoharaja, Vaishnavi Ulahanathan, Dilshan Udayanan, Jelina Ganesan, Hepsiba Arulrohan

'Light of the World'
Bible Verse Recitation
Competition 2012

Shalomi Jebaratnam
3rd Place
(Intermediate Category)

Bible Quiz - Provincial Champions
2012 (Senior Category)

(L-R): Kalaimagal Kaneshalingam, Shalomi Jebaratnam, Vasanthini Muthukumarasami, Christine Thayaparan, Beula Princemohan, Sheruja Antony

**Participants at the Provincial
Maths Quiz Competition 2012**

(L-R): Thenuja Sivabalachandran, Janusha Sivagnanam, Ramajini Gnanasuthan (3rd Place)
Absent: Keerthika Sivabalasubramaniam

**Participants at the Provincial
Science Quiz Competition 2012**

(L-R): Krishalini Ramachandran, Hesitha Thanandhayan, Viruthika Senthoorchelvan

**Participants at the Provincial Social
Science Quiz Competition 2012**

(L-R): Bhiranavi Satchithanathan, Mathushalini Jeyasingam, Kamshika Rajkumar, Vinuja Prabakaran

**English Poetic Drama Competition,
National Level – 2nd Best Portrayal of a Role**

(L-R): Benick Roshna Jesuthasan (2010), Thilakshika Sivabalasubramaniam (2011), Machchajini Balasubramanian (2012)

Saambavi Sivaji
English Day 2010, National Level – Impromptu Speech, 2nd Place

Hesitha Thananjayan
Tamil Day 2012, Provincial Level – Essay Writing, 2nd Place

Students who passed the Grade 5 Scholarship Examination 2012

Seated (L-R): Mr. B. Premaranjith, Ms. L. Srikamalanathan, Ms. Shiranee Mills (Principal), Ms. K. Mahendrakumar (Supervisor - Junior School), Ms. R. Yogarajah
1st Row (L-R): Ketharna Sureshkumar, Arabi Akilan, Nithusha Sriranjana, Jeevaranjitha Seevarathinam, Arani Sivasakthivel, Sharutha Kalanathan, Priyanka Alanhumer, Kirushangi Balandran
2nd Row (L-R): Bijosilin Marisilin, Mathusan Manokumar, Kevin Thavachelvam, Vernughanan Jegatheeswaran, Sharujan Piruthiviraj, Subajan Partheepan
3rd Row (L-R): Jeshalini Nanthivarman, Thanushika Thiruskantharajah, Vaishnavi Uthayakumaran, Jeyasalomaya Jeyamohan, Pavulini Rajaratnam, Sowmija Anandarajah, Tharmika Nigushan, Braveena Easan

Winners of the Provincial Level English Day Group Singing Competition 2012 (Senior Category)

1st Row (L-R): Anaksica Ulahanathan, Tharshini Sivarasa, Thushithra Selvarajah, Kirushanthini Vijayakumar, Shalomi Jebaratnam, Jeevamalar Antonyraj, Vithusha Lingasabesan, Mathushajini Manoharan, Srithulasiya Sriranjithkumar, Kalhi Kobal, Thaneswary Kirubanantharasa
2nd Row (L-R): Thakshayani Uthayakumar, Neruja Selvarasa, Dalsy Jesuthasan, Kopika Kunasegaram, Thishana Ranjan, Leona Noilin Pathinathar, Evangeline Dilanth David, Sharomi Tharmalingam
Absent: Nilojini Antonipillai, Sutharshahini Sivachselvam, Debora Arasakulasingam, Keerthana Sivachselvam, Kobika Pimunarajah

Winners of the Provincial Level English Day Group Singing Competition 2012 (Junior Category)

1st Row (L-R): Sahirthiya Pathamatheepan, Laykka Paramanathan, Jivinsika Uthayakumar, Gilogi Pragesh, Dilani Arulrajah, Shedine Shiny Dayas, Aancy Newmen Ranjith, Kajenthini Balandran, Jarlmozhi Thayaparan, Sivasakthika Sugumar
2nd Row (L-R): Yathusha Sasikaran, Subraja Guganesan, Mathushana Yoharajah, Pranavy Prabakaran, Rammiya Anantharuban, Mathusha Gunasekaram, Dusmini Balabaskaran, Swetha Ramileswaran, Eilleen Darwin Jeyaseelan, Thenisha Sivakumar, Rahavi Joharatnam
Absent: Daniya Rosel Sritharan, Pranavy Vickneswaran

Winners of the Provincial Level Folk Dance Competition 2012

(L-R): Harshiya Antongratan, Mathushajini Shanthakumar, Tishange Selvavinayagan, Thurka Ragu, Sribanujah Aumhary Selvaprakasanyagam, Komathy Gnanasegaram, Thivya Sivanesan, Parivathini Tharmabalasundaram, Sutharshini Kugathas
Absent: Abinaya Sugeerthan

Cast of 'Othello' - Runners Up at the National English Poetic Drama Competition 2012

1st Row (L-R): Kasthuri Krishnakuruparan, Angeline Joseph, Leesha Ragunathan, Sayanthana Rajadurai, Jeromina Iruthayanathan, Thuvaga Kantharuban, Kamalene Mills

2nd Row (L-R): Machchajini Balasubramaniam, Luxshika Rajendran

3rd Row (L-R): Nixsala Nadesan, Diluxsana Udayakumar, Nalina Thevaarudchelvam

Cast of 'Kindness is All You Need' - Second Runners Up at the National English Day Drama Competition (Primary category) 2012

Seated (L-R): Jathavi Vasuthevan, Tharmika Nigushan, Abiramy Vijayakrishnan, Priyanka Alanhumer, Braveena Easan

Standing 1st Row (L-R): Kirushangi Balendran, Mathusha Sureshtharan, Thanuja Mahalingam

Standing 2nd Row (L-R): Miruthunjan Pathmatheepan, Jeyasalomeya Jeyamohan, Dilshanth Udayanan

Sportswoman of the Year:
Kiruthika Sinnathamby

Best Results, G. C. E. O/L:
Jathusha Shanmuganathan

Prize Giving 2011

Student of the Year:
Saambavi Sivaji

Sense of Responsibility, Hostel:
Juliet Sugumar

All Round Student, Gr. 6-10:
Machchajini Balasubramaniam

All Round Student, Gr. 11-13:
Kamalene Mills

All Round Student, Gr. 1-5:
Santhuja Kirubakaran

Student Councillor of the Year (shared prize):
Aarani Selvendrakumar

Student Councillor of the Year (shared prize):
Frina Elagunathan

Prize for Information Communication
Technology: Thuvaraga Kantharuban

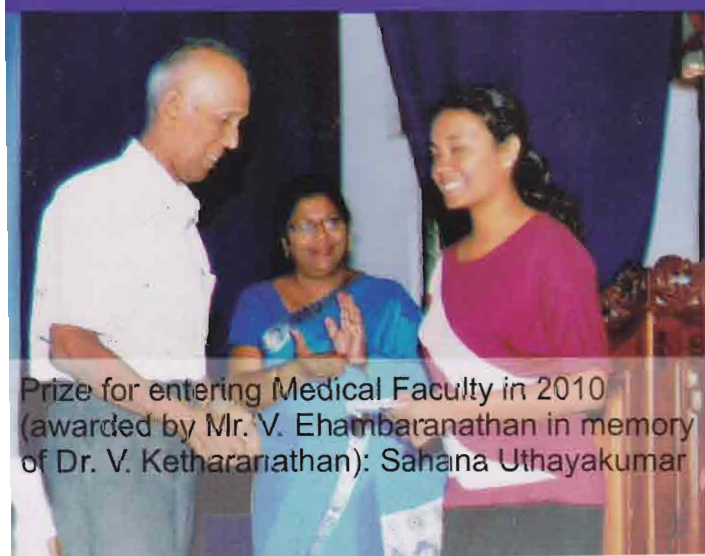
Prize for Carnatic Music:
Suganya Jeyatharan

Prize for Dramatics (Tamil):
Dilani Paramsothymoorthy

Prize for English Literature:
Prathakshana Sivasubramaniyam

Prize for entering Medical Faculty in 2010
(awarded by Mr. V. Ehambaranathan in memory
of Dr. V. Ketharariathan): Sahana Uthayakumar

Prize for Oriental Dance:
Subekka Srishanmugarajah

Hockey Under 19 Team

Kneeling (L-R): Thabothiny Vijayakumar, Kuloshiya David, Subankany Thirugnanamoorthy, Mary Thanushika Thamilarajan
Seated (L-R): Mr. P. Tharmakumaran (Sports Director and Coach), Kamalene Mills (Vice Captain), Ms. Shiranee Mills (Principal), Thadshajini Yogeswaran (Captain), Ms. Brighta Karunairatnam (Teacher in Charge)
Standing (L-R): Thushany Raveendran, Johana Mathan, Buelah Rajasooriya, Dilakshana Satkunarasa, Habila Kumaralingam, Luxshika Rajendran, Janane Jeganathan
Absent: Pirabalini Kanapathipillai, Thulasika Kanesalingam, Princika Pirabakaran

Hockey Under 17 Team

Kneeling (L-R): Subankany Thirugnanamoorthy, Kuloshiya David, Thabothiny Vijayakumar, Mary Thanushika Thamilarajan, Princika Pirabakaran, Kansika Jasotharan
Seated (L-R): Ms. Brighta Karunairatnam (Teacher in Charge), Buelah Rajasooriya (Captain), Ms. Shiranee Mills (Principal), Mr. P. Tharmakumaran (Sports Director and Coach)
Standing (L-R): Janane Jeganathan, Luxshika Rajendran, Thushany Raveendran, Habila Kumaralingam (Vice Captain), Thulasika Kanesalingam, Dilakshana Satkunarasa, Johana Mathan, Thadshajini Yogeswaran, Thurka Kamalammathan

Hockey Under 15 Team

Kneeling (L-R): Prinska Pirabakaran, Mary Thanushika Thamilarajan, Thabothiny Vijayakumar, Kuloshiya David

Seated (L-R): Mr. P. Tharmakumaran (Sports Director and Coach), Ms. Shiranee Mills (Principal), Luxshika Rajendran (Captain), Ms. Brighta Karunairatnam (Teacher in Charge)

Standing (L-R): Kansika Jasotharan, Thurka Kamalanathan, Johana Mathan, Dilakshana Satkunarasa, Thulasika Kanesalingam, Thushany Raveendran, Janane Jeganathan (Vice Captain), Subankany Thirugnanamoorthy

Hockey Under 14 Team

Kneeling (L-R): Sutharshini Balachchandran, Powliny Rajaratnam, Princika Pirabakaran, Jathusha Tharmaratnam

Seated (L-R): Mr. P. Tharmakumaran (Sports Director and Coach), Thabothiny Vijayakumar (Captain), Ms. Shiranee Mills (Principal), Subankany Thirugnamoorthy (Captain), Ms. Brighta Karunairatnam (Teacher in Charge)

Standing (L-R): Kayathri Vaiththilinkam, Mayoolini Arulanantham, Manoranjini Manoranjan, Johana Mathan, Dilakshana Satkunarasa, Mary Thanushika Thamilaranjan, Vinthuji Anantharaja, Thadchajini Tharmarasa

Absent: Amalajelina Ganarasa, Rukshana Thevathas

Basketball Under 19 Team

Kneeling (L-R): Remenciya Lawrance, Thanuya Rathnam, Tharsika Yogeswaran, Sailaya Vinayagamoorthi

Seated (L-R): Mr. Jegatheeswaran Sivakurunathan (Coach), Mr. P. Tharmakumaran (Sports Director), Ms. Shiranee Mills (Principal), Ms. Brighta Karunairatnam (Teacher in Charge), Kamalene Mills (Captain)

Standing (L-R): Thadshajini Yogeswaran, Keerthana Ithayaraj, Thishana Ranjan (Vice Captain), Sivarakini Navaraththinasamy, Jeevamalar Antonyraj

Absent: Libona Anton Bernard, Pushpamalar Antonyraj

Basketball Under 13 Team

Seated (L-R): Mr. Jegatheeswaran Sivakurunathan (Coach), Mr. P. Tharmakumaran (Sports Director), Ms. Shiranee Mills (Principal), Ms. Brighta Karunairatnam (Teacher in Charge), Navarubana Naguleswaran (Captain)

Standing (L-R): Kanusta Suthakaran (Vice Captain), Thivija Nantheeswaran, Jude Kiresiya Gnanaseelan, Sangavi Maheswaran, Thakshana Vijayasooriyan, Bavithra Ramachchandran, Kalistina Rejikumar, Darnika Navaratnam, Diluxshika Narenthiran

Absent: Kavija Mohanathas, Shiromi Karthikesan, Priyanka Vigneswaran, Thrisha Vijayaraj, Themathura Kengasuthan

Netball Under 19 Team

Kneeling (L-R): Remenciya Lawrence, Gayathiri Sivananthan

Seated (L-R): Mr. P. Tharmakumaran (Sports Director), Ms. Shiranee Mills (Principal), Ms. Brighta Karunairatnam (Coach and Teacher in Charge), Keerthana Ithayaraj (Captain)

Standing (L-R): Srirami Jeganathan, Libona Anton Bernard, Gaushi Sukumar, Kamalene Mills, Thishana Ranjan, Jeevamalr Antonyray, Thadshajuni Yogeswaran

Netball Under 15 Team

Seated (L-R): Mr. P. Tharmakumaran (Sports Director), Ms. Shiranee Mills (Principal), Sivanika Rasenthiran (Captain), Ms. Brighta Karunairatnam (Coach and Teacher in Charge)

Standing (L-R): Yathavi Rameswaran, Sinthuja Uthayarajah, Sheyarani Srinathan, Dilani Kuneswaran, Kanisiya Gunasekaram, Lanuja Jeyarasa, Tharsika Kamalathanas, Mathusha Kalamohan, Janalini Sathiyaseelan

Badminton Team

Seated (L-R): Mr. P. Tharmakumaran (Sports Director and Coach), Ms. Shiranee Mills (Principal), Ms. Brightha Karunairatnam (Teacher in Charge), Mahilenthini Navaratnam (Captain)
Standing (L-R): Niroja Sivasakthivel, Thabothini Vijayakumar, Shalomi Jebaratnam, Kamalene Mills, Mercy Andrews, Subangini Thirugnanamoorthy, Kuloshiya David

Cricket Team

Kneeling (L-R): Prathagini Tharmaseelan, Kujana Kajendrakumar
Seated (L-R): Mr. P. Tharmakumaran (Sports Director and Coach), Ms. Shiranee Mills (Principal), Ms. Brightha Karunairatnam (Teacher in Charge), Libona Anton Bernard (Captain)
Standing 1st Row (L-R): Thishana Ranjan, Kamalene Mills, Leona Noilin Pathinathar, Salomi Rajamarkandan
Standing 2nd Row (L-R): Keerthana Ithayaraj, Jajitha Sivalingarasa, Thivaraga Ratnasingam, Sharon Dilakshy Bernard

Athletics Team

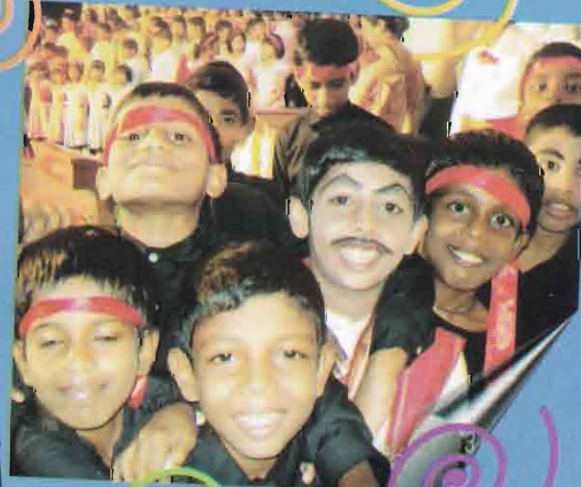
Seated (L-R): Mr. P. Tharmakumaran (Sports Director and Coach), Sivarakini Navaraththinasamy, Ms. Shiranee Mills (Principal), Kamalene Mills, Mercy Andrews, Ms. Brighta Karunairatnam (Teacher in Charge)
Standing (L-R): Pushpamalar Antonyraj, Thushany Raveedran, Thulasika Kanesalingam, Vivekajini Sundarathas, Kiruthika Sinnathamby, Kajana Julies, Kasthuri Sivagnanaranjan, Habila Kumaralingam, Luxshika Rajendran

Children at play...

All in a Day's Work...

ஹரியட் உவின்ஸ்லோ அம்மையாரின் நாளேட்டிலிருந்து....

ஏப்ரல் 15, 1820

கடந்த திங்கட்கிழமை நான் திரு. W. உடன் உடுவிலுக்குச் சென்றேன். அங்கு பாழடைந்த நிலையில் உள்ள வீட்டையும், ஆலயத்தையும் பார்த்தோம். இவை எங்களுக்காத் திருத்தப்படுகின்றது. இது முன்னர் பிரான்சிஸ்கன் சபையைச் சேர்ந்த குருவானவர் வசித்த வீடு. இவ் வீட்டின் சுவர்கள் உடைந்த நிலையில் இருக்கின்றன. காலப் போக்கில் அருகில் இருந்த அரச மரத்தின் வேர்கள் சுவர்களில் ஊடுருவியதால் இவ் வீடு அதிகமாகப் பாழடைந்து விட்டது.

இங்கு சுற்றாடலில் உள்ள வயல்களில் பெரும் பகுதி பயிரிடப்பட்டுள்ளன. நெல் வயல்களும், பனஞ்சோலையும் குழ இருக்க, அதன் நடுவிலுள்ள கிராமங்களில் மக்கள் நிறைந்து காணப்பட்டனர். நாங்கள் பார்த்த வீடு சிறியது தான். இதில் திரு. S.தம்பதிகளுடன் வாழ உடன்பட்டுள்ளோம். மிஷன் சங்கம் போதிய பணத்தை அனுப்பும் போது இவ் வீட்டைப் பெருப்பிக்கலாம். அல்லது வேறொரு இடத்தில் ஒரு வீடு கட்டலாம்.

நாங்கள் இப்பொழுது குடியிருக்கும் வீட்டைப்பற்றி உங்களுக்கு விவரிக்க வேண்டுமென நீங்கள் எதிர்பார்க்கலாம். சில வேளை எங்களை இங்கு

சந்திக்க நீங்கள் விரும்பலாம். இது நீண்டதும் நல்ல வசதியானதுமான வீடு. முன்புறம் ஒரு விறாந்தை இருக்கின்றது. பின்புறம் வேறு சிறிய வீடுகளும் தோட்டமும் இருக்கின்றன. இதில் முன்பக்கத்தில் நான்கு அறைகளும் பின்புறத்தில் நான்கு சிறிய அறைகளும் இருக்கின்றன. நாங்கள் பாவிக்கும் அறை முன்பக்கதிலுள்ளது. 16 சதுர அடி அளவு உள்ளது. எங்கள் உடைமைகளை இந்த அறையில் வைத்திருக்கிறோம். இருந்தும் நாங்கள் போய்வர போதிய இடவசதி இதிலுண்டு.

நிலம் சுண்ணாம்புக் கலவையால் செய்யப்பட்டுள்ளது. சுவர்கள் கற்களினால் கட்டப்பட்டு சுண்ணச் சாந்து பூசப்பட்டு வெள்ளையடிக்கப்பட்டுள்ளது. வீட்டின் கூரை, அமெரிக்காவிலுள்ள எளிய வீடுகளைப் போன்று அமைத்து பனை ஓலையால் வேயப்பட்டள்ளது. கீழிருந்தபடி கூரைக்கு போடப்பட்ட பனஞ் சிலாகைகளையும், ஓலைகளையும் பார்க்கலாம். இத்தகைய கூரைகளில் கறையானும் வேறு பூச்சிகளும் குடிகொள்வதுண்டு. அணில்கள் கூடுகட்டும். பாம்புகளும் சில வேளைகளில் கூரையிலிருந்து விழுவதுண்டு. இதைப்பற்றி நான் முன்பு போல் அதிகமாக கவலைப்படுவதில்லை. ஓரளவு அபாயம் இருந்தாலும், எங்கள் பரமபிதாவின் அனுமதியின்றி எங்களை இவையொன்றும் தீண்டாது என்பதே என் நம்பிக்கை.

*Extracts from “நெஞ்சின் அலைகள்” – a translation of Ms. Harriet Winslow's memoirs by Rev. D. R. Ampalavanar.

என் மிஷனெரி வாழ்க்கையில் கடந்த வாரம் பிற சமய மக்கள் மத்தியில் நான் அடைந்த அனுபவம் இன்பமாயிருந்ததென்றே கூறவேண்டும். திங்கட்கிழமை காலையில் எங்கள் மாணவரில் ஒருவன் வேறு பன்னிரண்டு சிறுவர்களோடு வந்து எங்களுடன் தங்க விரும்பினார்கள். அதன் பின் ஒரு மதிப்புள்ள நபர் தன்னுடைய இரண்டு மகன்களை திரு. W.விடமும் என்னிடமும் பயபக்தியாய் கொண்டு வந்து ஒப்படைத்தனர். தன் பிள்ளைகள் ஒவ்வொரு வருடைய கையையும் எங்கள் கைகளின் மேல் வைத்து இனிமேல் இவர்கள் உங்களுடைய பிள்ளைகள். நீங்கள் தான் இவர்களுக்கு தாயும் தகப்பனாமாயிருக்கிறீர்கள் என்று கூறினார். வந்தவர்களுள் ஒன்பது பேரை நாங்கள் ஏற்றுக் கொண்டோம். இவர்களைக் கவனிக்கும் பொறுப்பு என்னிடம் விடப்பட்டது. இவர்களுக்குரிய பாடங்களை படிப்பிப்பதிலும், சமயப் போதனைகளைக் கொடுப்பதிலும், நாளாந்த தேவைகளைக் கவனிப்பதிலும் எனக்கு மிக்க மகிழ்ச்சியளிக்கிற தென்பதை நான் உங்களுக்கு கூறத்தேவையில்லை. இன்றிரவு இப் பிள்ளைகள் எங்கள் பக்கத்திலே நிலத்தில் உட்கார்ந்து சோற்றையும் கறியையும் உண்ணும் போது திரு. W. அவர்களைப் பார்த்த பின் தானும் அவர்களைப் போல் கரண்டி முள்ளைக் கைவிட்டு

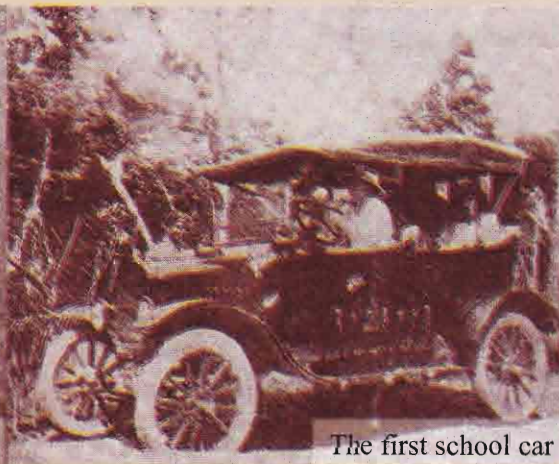
வலக்கையினால் உண்ணத் தொடங்கினார். கடவுளுடைய ஆசியைக் கூறியபின் இப் பிள்ளைகள் மனநிறைவோடு மலர்ந்த முகத்துடன் இருப்பதைக் கண்டு நாங்கள் பெருமகிழ்ச்சியடைந்தோம். எங்கள் நாட்டிலுள்ள எங்கள் நண்பர்கள் இதனைக் கேள்விப்பட்டு மகிழ்வார்களென்றே நினைக்கிறேன். இப் பிள்ளைகள் எனதன்புக்குரியவர்களாகி விட்டார்கள். இவர்களின் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொள்வதில் என் மனம் மகிழ்ச்சியடைகிறதென்பதையிட்டு நீங்கள் ஆச்சரியப்படமாட்டீர்களென்பதே என் நம்பிக்கை.

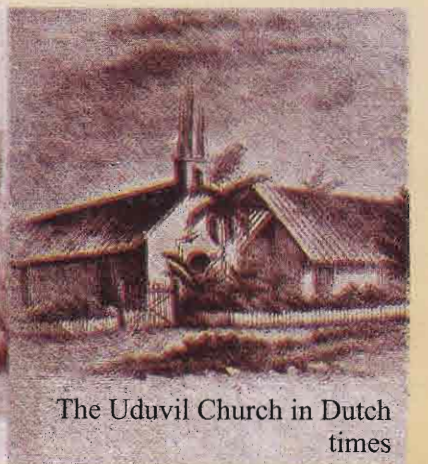
Ms. Harriet Winslow

Rev. Miron Winslow

The first school car

The Uduvil Church in Dutch times

நினைவலைகள்...

Eliza Agnew

இலங்கை அமெரிக்கமிஷன் சங்கத்தின் கேள்விக்கிணங்கி அமெரிக்கன் போட் சங்கத்தாரால் உடுவிற பாடசாலைக்கு அனுப்பப்பட்ட Miss. Eliza Agnew அம்மாள் இங்கு வந்து தற்போது நூறு வருடங்களாகின்றன. 1839ம் ஆண்டு மார்கழி மாசத்தில் அக்னு அம்மாள் அமெரிக்காவிலிருந்து இங்கு வந்து சேர்ந்தார். 100 வருடங்கள் கடந்தும் அவரின் ஞாபகம் அவரிடம் படித்து உயிரோடிருக்கும் மாணவர் மனதிலும், படித்து இறந்தோரின் 2ம் 3ம் 4ம் சந்ததியார் மனதிலும் மற்றும் அவருடன் பழகின பெரியோரின் மனதிலும் அழியாதிருக்கின்றது. தன் அழகிய சீவிய காலத்தை யாழ்ப்பாணப் பெண்மணிகளுக்காகத் தத்தம் செய்த அம்மாளின் 100ம் வருடக் கொண்டாட்டத்தை நாம் கொண்டாடாவிட்டாலும் ஞாபகத்திற்குக் கொண்டு வருவது நமது கடமையாதலால் அம்மாளின் சீவிய சரிதையைப் பற்றிச் சிலவற்றைக் கூறலாம்.

இவர் அமெரிக்காவிலுள்ள நியூயோர்க் பட்டணத்தில் 1809ம் ஆண்டு மாசி மாதம் 2ந் திகதி பிறந்தார். 8 வயதாயிருக்கும் பொழுது இவரைப் படிப்பித்த உபாத்தியாயர் பூமி சாஸ்திரப் பாடம் படிப்பிக்கும் போது, கிறிஸ்தவர் அல்லாதவர் வசிக்கும் தேசங்களை காட்டி அங்குள்ள சனங்களைப் பற்றிப் பேசினார். இது அவர் மனதில் ஓர் எழுப்புதலை உண்டாக்கிக் கடவுளுக்குச் சித்தமானாற் தான் அவ்விடத்திற்கு “மிஷனெரியாகப் போவேன்” என்ற தீர்மானத்தை உண்டாக்கிற்று. 30 வயது வரையும் தன் தீர்மானத்தை நிறைவேற்ற முடியவில்லை. வீட்டில் அவரின் பராமரிப்பின் கீழ் முதியோர் பலர் இருந்தனர். அவர்கள் இறந்த பின் 1839ம் ஆண்டு ஊழியத்துக்குத் தம்மை ஒப்புக் கொடுத்து 13000 மைலுக்கப்பாலிருந்து 6மாசக் காலம் பாய்க்கப்பலில் நன்னம்பிக்கை முனையைச் (Cape of Good Hope) சுற்றியோடிப் பல கஷ்டங்களையும் அனுபவித்து 1839ம் ஆண்டு மார்கழி மாசம் யாழ்ப்பாணத்திலுள்ள உடுவிற பாடசாலைக்கு வந்து சேர்ந்தார். அவர் வந்த காலத்தில் இப்போது உள்ள வசதிகள் ஒன்றுமிருக்கவில்லை. ஆனால் மிஷனெரி மாறும் ஆங்கிலமறிந்தவர்களும் இருந்தார்கள். அவர் உடுவிற பாடசாலையைத் தம் சொந்த வீடும், யாழ்ப்பாணத்தைச் சொந்தத் தேசமுமாக்கி, அதன் உயர்வுக்கும், வாழ்வுக்குமாகப்

பெண்பாலரைப் படிப்பிப்பதே முதற் கடமையென்று கண்டு ஊக்கமான வேலை செய்தார். 43 வருடம் வேலைசெய்தும் ஒரு முறையாவது சொந்த ஊர் போகவுமில்லை. பெரிய வருத்தமாயிருந்ததுமில்லை. ஒரு முறை மாத்திரம் மிஷனெரிகளின் நெருக்குதலினாற் பழனி மலைக்குச் சுகத்துக்குப் போனார். முதன் முதல் விவாகம் செய்யாது யாழ்ப்பாணம் அடைந்த கன்னிகை இவரே. இவ்வம்மாள் கட்டையான தோற்றமும் நல்ல பருத்த பெலமான உடம்பும் உற்சாகமான ஆவியும் உடையவராயிருந்தார். தலை மொட்டை போற் காணப்படும் குறுகிய மயிருடையவர். அதிக முயற்சியும் சுறுசுறுப்பான நடையும், மிகுந்த தேவபக்தியும், ஜெபஜீவியமும் உள்ளவர்.

இவர் இங்குற்ற காலத்தில், கனம் ஸ்போல்டிங் ஐயரும் அம்மாவும் பாடசாலைப் பொறுப்பை நடாத்தி வந்தார்கள். இவர்களுடன் அக்னு அம்மாவும் பள்ளிக்கூட வேலைகளைச் செவ்வனே செய்து வந்தார். இக் காலத்திற் பெண்பிள்ளைகள் படிக்கவேண்டுமென்ற விருப்பம் கூடிக்கொண்டு வந்தது. 1840ம் வருடத்தில் 100 பிள்ளைகள் விடுதிவிட்டுப் பாடசாலையிலிருந்தனர். இவர்களுடைய சாப்பாடு, உடுப்புப் புஸ்தகச் செலவுகளும் பிற செலவுகளும் இனாமாக அமெரிக்காவிலுள்ள நல்லுபகாரிகளாற் கொடுக்கப்பட்டன. அப்போது ஒரு பிள்ளைக்கு உரிய வருடச் செலவு 4, 5 பவுண். இக்காசைப் பெற்றுப் படித்த ஒவ்வொருவருந் தங்கள் நல்லுபகாரிமாரின் பெயரையுந் தங்களுக்கு வைத்துக் கொண்டார்கள். பள்ளிக்கூடத்திற் படிக்கும் காலம் 5 வருடங்கள். அக் காலம் முடிந்தவுடன் வகுப்பு முடித்துத் தம் வீடுகளுக்குப் போகக்கூடியவர்கள் போக மற்றவர்கள் பாடசாலையிலேயேயிருப்பார்கள். படிக்கும் காலத்தில் நன்னடத்தையுள்ளவர்களுக்கு விவாக மேற்படும் பொழுது 75 இறைசால் சீதனமும் கலியாணச் செலவுக்காக 15 இறைசாலும் கொடுத்து வந்தார்கள். பள்ளிக்கூடத்திலிருந்து விவாகம் செய்தோர்க்குப் பள்ளிக்கூடமே பெண்பிள்ளை வீடாக இருக்கும். பெண்பிள்ளை விவாகத்திற்குரிய உடுப்புகள் உடுத்த பின் அம்மாவே முக்காடு போட்டு ஆலயத்திற்கு கூட்டிப்போவார்.

1846ம் ஆண்டுக்குப் பின் சீதனம் கொடுக்கும் வழக்கத்தை நிறுத்திப் பாடசாலை முடித்துப் போவோருக்கு உடுப்புகள் (Outfit) கொடுத்து வந்தனர். அவையாவன:- விசேட தருணத்திற்குப் பாவிக்கத்தக்க நல்ல சீலை சட்டை ஒன்றும், பொதுப்பாவிப்புக்குரிய சீலை சட்டை ஆறும் (சீலை 7யார்), தலையணியும் உறைகளும், துப்பட்டியும், துண்டுகள் முட்டின மெத்தையும் பாயும், சாப்பிடுகிற வட்டிலும், கலியாணத்திற்குப் போடுகிற துப்பட்டியும், புஸ்தகங்களும், பேனை, பென்சில், காகிதம் முதலியவைகளுமாகும். இவற்றின் பெறுமதி 1பவுண் 8சிலி 6பென்ஸ். இன்னும் சில காலத்தின் பின் இவ் வழக்கமும் நீக்கப்பட்டுப் பாடசாலை நீங்குவோருக்கு வேதமும் பாட்டுப் புத்தகமும் தையல் வேலைக்குரிய சாமான்களும் கொடுக்கப்பட்டன. அம்மாவுடைய காலத்திற் படிப்பு முடித்துப் போகும் பிள்ளைகட்கு, அவர்கள் பள்ளிக்கூடத்தில் எழுதிய தினபோதம், வேதபோதம் முதலிய கொப்பிகளையும், ஆங்கில புத்தகங்களையும் கொடுத்து விடுவது வழக்க மாயிருந்தது. அதுமாத்திரமல்ல பாலியர் நேசன் என்ற பத்திரிகையுஞ் சேர்த்துப் புத்தகமாகக் கட்டிக் கொடுத்துவிடுவர். தங்களுடைய கொப்பிகளையும் புஸ்தகங்களையும் தாம் நெடுங்காலமாக வைத்திருந்த தாகவும் தங்கள் பிள்ளைகளும் அவைகளை வாசித்த தாகவும் Mrs. Vettivelu, Mrs. W.M.Mather அவர்கள் சொன்னார்கள். Mr. N.S.Samuel வித்தியாதரிசி அவர்களுந் தமது தாயார்; Elizabeth Clark (Mrs. Santiapillai) பள்ளிக்கூடத்திற் பெற்றுக் கொண்ட அமெரிக்கன் வாசினைப் பாடப் புஸ்தகங்களிலிருந்து கதைகளை முதன் முதலாக வாசிக்கத் தொடங்கிய தாகவும் கூறினர்.

அக்காலத்திற் கீழ் வகுப்பு 5ம் வகுப்பென்றும் மேல் வகுப்பு முதலாம் வகுப்பென்றும் அழைக்கப்பட்டன. பாடங்கள் முற்பகுதியில் ஆங்கிலத்திலும் தமிழிலும் கற்பிக்கப்பட்டன. முற்பகுதியில் வேதம் மிகவும் கவனத்துடன் அக்னு அம்மாவாலும், ஸ்போல்டிங் ஐயராலும், பின் கவுலந்து ஐயராலும் பின் சாமுவேல் கவுலந்து பண்டிதராலும் கற்பிக்கப்பட்டது. அக் காலத்திற் படித்தோர் வேதம் முழுவதையும் தீர்க்கமாய்க் கற்று உத்தம கிறிஸ்தவர்களா யொழுகி னர். தையல் விசேஷித்த பாடமாகக் கற்பிக்கப்பட்டது. ஸ்போல்டிங் அம்மாவும் அக்னு அம்மாவும் மற்றும் சுதேச பெண் உபாத்தியாயினிகளும் தையற் பாடத் தைக் கற்பித்தனர். அக்னு அம்மாள் ஒவ்வொரு

சின்னக் காரியத்தையும் பழக்குவர். ஊசி, கத்திரிக் கோல் கொடுக்க வேண்டிய மாதிரி, தலையணையுறை மாற்றும் விதம், இழைப்போடும் விதம், சிறு பிள்ளை களுக்கு உடுப்புத் தைக்கும் விதம் முதலிய ஒவ்வொரு காரியத்தையும் பற்றிச் சொல்லுவார். அவர் அடிக்கடி தன்னிடம் படித்தவர்களின் வீடுகளுக்குச் சென்று, வீட்டையும் சாமான்களையும் எப்படி வைத்திருக்கிறார்களென்றும், சீவியத்தை எப்படிக் கழிக்கிறார்களென்றும் பார்த்து வருவர். அது மாத்திர மல்ல அவர்களையும் அவர்கள் பிள்ளைகளையும் சனிக்கிழமை, ஞாயிற்றுக்கிழமைகளில் பாடசாலையிலே வந்து தங்கும்படி ஒழுங்கு செய்வார். தற்போது உபகாரச் சம்பளத்துடன் இளைப்பாறியிருக்கும் Mr. Thamboo Buell தமது தாயாருடன் பாடசாலையில் வந்து தங்கியவர்களில் ஒருவர் என்று சந்தோஷத்துடன் அறிவித்திருக்கிறார்.

இவருடைய காலத்தில் மிஷனரிமாராகப் பாடசாலையிலே கனம். ஸ்போல்டிங் ஐயரும் அம்மாவும், கனம். கவுலந்து ஐயரும் அம்மாவும், கனம் உவ்ரிசிலி ஐயரும் அம்மாவும், Dr. சாமுவேல் ஐயரும் அம்மாவும் இருந்தனர். சுதேச உபாத்தியாயர்களாக Mr. Joel ஆணல்ட், Mr. Niles, Mr. Page உபாத்தியாயரும், அவர் மனைவியும் சேராமில்லர், மாதா ரூஸ்வேட் என்பவர்களும் தொண்டாற்றினர். Miss. Betsy Daris என்பவர் விடுதிப்பராமரிப்புக்காரராகவும், வள்ளர் அக்காத்தை என்பவர் பிள்ளைகளுக்குத் தவியாளராகவும், ஐயங்கிக் கிழவன் காவற்காரனாகவும், Rev. Hoisington போதகராகவும், Messers இராமு, Davis ரென்னன்ஸ் என்போர் கணக்கர்மாராகவும் கடமை புரிந்தனர். கனம் ஸ்போல்டிங் ஐயர், வேதம், ஆங்கிலம், பூமிசாஸ்திரம் முதலிய பாடங்களைப் படிப்பிப்பது மாத்திரமல்ல முழப் பள்ளிக்கூடத்தின் பொறுப்பையும் ஏற்றிருந்தார். பிள்ளைகளுக்கு வருடப்பிறப்பு முதலிய கொண்டாட்ட நாட்கள் வரும் போது ஊஞ்சல் கட்டிக்கொடுப்பார். பெத்தாத்தை கோயிலுக்கருகிலிருக்கும் புளியமரத்தில் ஊஞ்சல் கட்டியாடும் பொழுது அதி உயரமாக ஆடின பிள்ளையைப் பெத்தாத்தை வருகிறதென்று பிள்ளைகள் பயப்படுத்தி விழப்பண்ணியதாக ஒரு பழங்கதை கூறுவார்கள். ஸ்போல்டிங் ஐயர் பிள்ளைகளுடைய நாளாந்தக் கடமைகளையும் காலையிற் சுற்றிப்பார்ப்பார். அவர்கள் கூடிய பின் விளக்குமாறுகளை அல்லது புஸ்தகங்களை வெளியில் விட்டிருந்தால் ஐயர் அவகளை எடுத்துப்போய் தன்னுடைய படிக்குமறையில்

வைத்து விடுவார். மறுநாட் காலையின் பிள்ளைகள் போய் “ஐயர், நாங்கள் இனிமேல் வெளியில் விடமாட்டோம். தயவு செய்து தரவேண்டு”மென்று கூறி வாங்கி வருவதாக கூறுவார்கள். இப்பொழுது இருக்கும் அக்னு அம்மாளுடைய மாணவரைச் சந்தித்த பொழுது தங்களைப் படிப்பித்த ஒவ்வொருவரைப் பற்றியும் குறிப்புரைகள் கூறினார்கள்.

அக்னு அம்மாளுடைய காலத்தில் மாணவருடைய நாளாந்தக் கடமைகளைப் பற்றிப்பார்ப்போம். அம்மா அதிகாலையில் 4 மணிக்கு எழுந்து ஸ்நானம் செய்வார். 5மணி போல் எல்லாரும் எழும்புவதற்கு மணியடிப்பார். அப்போது மணாவர் யாவரும் எழுந்து தந்த சுத்தி செய்து உடுப்புகள் அணிந்து கொண்டு 5.30 மணிக்கு வைக்கப்படும் கூட்டத்திற்குப் போவார்கள். அந்த நாளுக்குரிய வசனத்தையும் பாட்டையும் மனப்பாடம் பண்ணிச் சொல்லுவார்கள். பின் எழுத்து ஒழுங்கின்படி கிறீஸ்தவ பிள்ளைகள் ஒரு நாளுக்கு ஒருவராக வேதம் வாசித்து செபம் செய்வார்கள். செபக்கூட்டம் முடிந்ததும் பிள்ளைகள் கூட்டுவதற்கும் துடைப்பதற்கும், சமைப்பதற்கும் பிரிவு பிரிவாகப் போவார்கள். அக்னு அம்மாவுடைய பிரமாணப்படி முதல் வகுப்பு பிள்ளைகள் மிஷன் வங்களாவைக் கூட்டித் துடைக்க வேண்டும். 2ம் வகுப்பார் பள்ளிக்கூட அறை கூட்டித்துடைக்க வேண்டும். இன்னுமொரு பகுதியார் சாப்பாட்டறை கூட்டித்துடைத்து சாப்பிடும் போது இருப்பதற்கு பாவிக்கிற பாய்கள் விரிக்க வேண்டும். மற்றவர்கள் செப அறைகளையும் வெளி நிலங்களையும் கூட்ட வேண்டும். சமையல் செய்வதற்கு எட்டுக் கூட்டங்களாக பிரிக்கப்பட்டு ஒவ்வொரு கூட்டத்தினர் சமைக்கப் போவார்கள். தேங்காய் துருவுவது, கூட்டு அரைப்பது, இறால் நோண்டுவது, கறிச்சாமான்களை வெட்டிக் கறி கூட்டிச் சமைப்பது பிள்ளைகளுடைய வேலையாகும். காலையோறும் யாவரும் தங்கள் சொந்த வட்டில்களை சாம்பல் போட்டு மினுக்கிச் சாப்பாட்டறையில் வைப்பார்கள். காலைச் சாப்பாடு 8மணிக்கு கொடுக்கப்படும். மோரும், சோறும், வாழைப்பழமும் கொடுக்கப்படும். மத்தியானம் ஒரு மணிக்கு மத்தியானப் போசனமளிக்கப்படும். இராச்சாப்பாடு 5.6 மணி வரையில் இருக்கும். காலை வகுப்புக்கள் 8.45க்குத் தொடங்கி 12மணிக்கு முடியும். பின் னேரம் 1.45க்குத் தொடங்கி ¾ மணித்தியாலத்திற்கு கொப்பி எழுத்தும் 2.30 தொடங்கி 4.30 வரைக்கும் தையல் வகுப்புக்களுமிருக்கும். இடையிடையே பாட்டு

வகுப்புக்களுமிருக்கும். இரவில் 6-8 வரைக்கும் இராப் பள்ளிக்கூடமிருக்கும். அதன் முடிவிற்பாட்டுப் பாடிச் செபம் செய்து போவார்கள். பள்ளிக்கூடப் பிரமாணங்கள் எழுதப்பட்டு மண்டபத்திற் தூக்கப்பட்டிருக்கும். பிள்ளைகள் நடக்கும் போதும், ஓடும் போதும், பேசும் போதும் அமைதியாயும் ஒழுக்கமாயுமிருக்க வேண்டும். மணியடித்தவுடன் சாப்பாட்டறைக்குப் போகவேண்டும். மூக்கைக் குத்தி நகை போடக்கூடாது. வெற்றிலை பாக்குப் புகையிலை பாவிக்கக்கூடாது. இக்கட்டளைகளை மீறினோர் தண்டிக்கப்பட்டனர்.

அம்மாவுடைய காலத்தில் இருந்த மார்க்க நிலை விசேடமானது. அக்காலத்தில் அதிகமானோர் சைவக்குடும்பத்திலிருந்து வந்தோராயிருந்தனர். இவர்களுக்குக் கிறீஸ்துவைப் பற்றிப் படிப்பிக்கப்பட்டது. அநேகர் உண்மையாகக் கிறீஸ்துவை ஏற்றுக் கொண்டு முடிவு பரியந்தம் நிலைத்திருந்தார்கள். சபையோடு சேர்ந்தோர் பலர் உபதேசிமார், போதகர்மார், உபாத்திமாரின் மனைவிகளாயினர். சிலர் வேதாகம சாஸ்திரிகளாகிக் கிராமங்களில் வேலை செய்தனர். அம்மா தமிழில் அதிகமாகப் பேசாவிட்டாலும் வேதத்தைப் படிப்பதிலும் ஜெபத்திற் தரித்திருப்பதிலும் பிள்ளைகளை உற்சாகப்படுத்திவருவார். இவரிடம் படித்தவர்களில் 600 பேர் கிறீஸ்தவர்களானார்கள். பலர் சைவ ஆடவரை விவாகம் செய்த போதும் தங்கள் விசுவாச நிலையிற் தவறவில்லை. முன்மாதிரியான சீவியம் செய்து அவர்களையும் தங்கள் பிள்ளைகளையும் ஆதாயப்படுத்தினர். மாவிட்டபுரத்திலிருந்த ஓர் பெண் பிள்ளை சில காலம் படித்துக் கிறீஸ்தவராக வந்தார். அவருக்கு ஒரு சைவப் பூசாரியை விவாகம் செய்தார்கள். ஆனால் அவரோ தன் விசுவாசத்தை விட்டுவிடவில்லை. ஒரு நாளும் திருநீறு பூசவுமில்லை, சைவக் கோவிலுக்குப் போகவுமில்லை. உபத்திரவம் வந்தாலும் பொறுமையாக சகித்தார். தன்னைப் படிப்பித்த சின்னம்மாவை மறுமையிற் காண்பேனென்ற நம்பிக்கையோடிருந்தாரென்று சாட்சி சொன்னார்கள். அவரிடம் படித்தவர்கள் கிறீஸ்தவ குடும்பத் தலைவிகளாகிச் சபைக்கும் சன சங்கத்துக்கும் விசேட தொண்டாற்றினர்.

அக்னு அம்மாவின் காலத்தில் பள்ளிக்கூட வளவும் கட்டிடங்களும் குறைவாக விருந்தன. மிஷன் வங்களாவும், ஐயருடைய படிப்பறையும் (இப்போ இருக்கும் English School Office) பெரிய பள்ளிக்கூட

அறைக்கு மேற்குப் பக்கமாகவிருக்கும் 4 அறைகளும், குசினி, சாப்பாட்டறை, செபஅறை, சூத்திரக்கிணற் றோடு சேர்ந்த குளிக்கிற அறைகளுமிருந்தன. ஒரு பள்ளிக்கூட மண்டபம் நீளமாகப் போடப்பட்டு சில காலத்துக்குப்பாவிக்கப்பட்டது. இவைகளுடன் வீட்டால் வருபவர்கள் பிள்ளைகளைச் சந்தித்துப் பேசுவதற்காக ஓர் சிறிய கட்டடமுமிருந்தது. 1874ம் வருடத்தில் பள்ளிக்கூட 50ம் வருட யூபிலி கொண்டாடுவதற்கான ஆயத்தங்கள் செய்யப்பட்டன. Dr. Samuel கவுலந்து ஐயரும் அம்மாவும் நியமிக்கப்பட்டனர். யூபிலி ஆனி மாசம் 11ந் திகதி கொண்டாடப்பட்டது. கூட்டம் உடுவிற தேவாலயத்தில் நடந்தது. ஆலயம் பழைய மாணவராலும், அவர்களின் பெற்றோர், புருஷர், பிள்ளைகள் மற்றும் சிநேகிதராலும் நிரப்பப்பட்டிருந் தது. S.W. கவுலன்ட் ஐயரும் Rev. Handy, Rev. Hunt, Mr. Anold, Mr. Page என்போர் பேசினார்கள். அப்போ பள்ளிக்கூடத்தில் உபாத்தியாயராயிருந்த ஒருவர் பாடசாலையிற் பெற்றுக் கொண்ட நன்மைகளைப் பேசினார். அதன் பின் வந்திருந்தோரிற் பலர் தங்கள் நன்றியைக் காட்டும் பொருட்டுத் தாங்கள் அணிந்த நகைகளிற் சிலவற்றைக் கொண்டு வந்து காணிக்கை யாக வைத்தார்கள். பொன் மோதிரம், வெள்ளி மோதிரம், கடுக்கண், கழுத்து மணி, தலைநகை முதலிய பல நகைகளிருந்தன. 2 மணி போல் மத்தியானச் சாப்பாடு இருந்தது. அநேகர் பங்கு பற்றினர். அதன் பின் பழைய மாணவரால் அக்னு அம்மாளுக்கு ஒரு உபசாரப் பத்திரம் வாசிக்கப்பட்டு 165 பவுண் உபகாரமளிக்கப் பட்டது. அப் பணம் வட்டி யிற் போடப்பட்டு வறிய பிள்ளைகள் படிக்க ஒழுங்கு செய்யப்பட்டது. யூபிலி நாளில் வந்திருந்த பழைய மாணவர் யாவருக்கும் பெரிய சந்தோஷ நாளாக முடிந்தது.

காலம் போகப்போகப் படிக்க வரும் மாணவரின் தொகை அதிகரித்து வந்தது. அமெரிக்காவிலிருந்து வரும் நன்கொடைப் பணமும் குறையத் தொடங்கின படியால் படிக்கும் மாணவர் சம்பளக்காசில் ஒவ்வொரு பகுதியைக் கொடுக்க வேண்டுமென்று தீர்க்கப்பட்டது. பள்ளிக்கூட கட்டிடம் போதாமல் இருந்தபடியால் அப்போதிருந்த Rev. J.S. Smith ஐயருடைய உதவியோடு இப்போ இருக்கும் பெரிய பள்ளிக்கூட அறை கட்ட ஒழுங்கு பண்ணப்பட்டு அதன் மூலைக் கல் வைக்கும் கொண்டாட்டம் 1880ம் ஆண்டு தை மாசம் நடை பெற்றது. அம் மூலைக்கல் ஒரு பெட்டி போற் செய்யப்

பட்டு, அதற்குள் வேதம், அக்காலத்துப் பொன், வெள்ளி, செம்பு நாணயங்கள் வைக்கப்பட்டதென்று அக் கூட்டத்திற் சமூகமாயிருந்த பழைய மாணவர் சொன்னார்கள். அம் மண்டபம் இப்போதும் இருக்கிறது.

அம்மா வந்த காலத்தில் தமிழ்ப் படிக்கிறதற்காக ஒரு உபாத்தியாயரிடம் எத்தனை எழுத்துக்கள் உண்டென்று கேட்டாவாம். 247 என்றாராம். “26 எழுத்துக்கள் உள்ள பாஷையைப் படித்த நான் இதை எப்படிப் படிப்பேன்” என்று கூறித் தமிழ் படிக்க வில்லையாம். அவர் நீண்ட காலம் இங்கே இருந்தாலும் தமிழ் பேசமாட்டா. சில சொற்களை மாத்திரந்தான் சொல்லுவார். மற்றோர் பேசும்பொழுது விளங்கிக் கொள்வார். ஒரு முறை ஓர் பிள்ளை உடுப்பில் இழைத்துப் போட்டது சரியில்லாமல் இருந்தது. அதைப்பார்த்து “குத்து, குத்து, கூடாது, புருஷன் குத்துவான்” என்றாராம். இப்படி இளைப்போட்டுக் கொடுத்ததால் புருஷன் அடிப்பார். என்பதை நினைத்து இப்படிச் சொன்னாராம். அம்மாவுடைய கீழ் அறைக்கு கிட்ட மல்பெரி மரம் இருந்தது. காய்களைக் காணமற் பிடுங்குவது மாணவரின் வழக்கம். அம்மா கண்டால் கள்ளன், கள்ளன் என்று உரத்துச் சத்தம் போட யாவரும் ஓடிவிடுவார்களாம். பிள்ளைகள் தலை சீவிக் கொண்டை கட்டியபின் சிறு கண்ணாடி இரண்டை வைத்துப் பார்ப்பார்களாம். இதைக் கவனித்த அம்மா தன் கீழ் அறையின் சுவர்களின் எதிர்ப்பக்கமாக இரு பெரிய கண்ணாடிகளைத் தூக்கி வசதியாக்கினார் களாம். ஞாயிற்றுக் கிழமைகளிற் கூட்டத்திற்கு வரும் பழைய மாணவர், தங்கள் பிள்ளைகளைக் கொண்டு வந்து காட்டும் பொழுது அவர்களுக்கு அப்பமும் வாழைப்பழமும் கொடுத்துத் தன் பேரப்பிள்ளைக ளென்று சொல்லுவாராம். ஓய்வுநாள் மிகவும் பயபக்தியாகக் கவனிக்கப்பட்டது. முதல்நாள் பின்னேரம் கூட்டித்துடைத்துச் செய்ய வேண்டிய கடைமைகள் செய்து வைப்பார்கள். அன்று காலை யிலும் சாயாந்தாரத்திலும் கூட்டமிருக்கும். இடைவிட்ட நேரங்களிற் பிள்ளைகள் ஓய்ந்திருந்து விருப்பமான பாட்டுக்களைப் பாடுவார்கள். செபம் செய்வார்கள். அன்றையத் தினத்தில் அவசரமற்ற வேலைகளை செய்வதில்லை. சாமான்களொன்றும் வாங்கப்பட மாட்டா. அக்காலம் ஓய்வுநாள் அனுசரிக்கப்பட்டது போலவே தற்போதும் நடக்கிறதென Mrs. W. M. Mather சொன்னார். 1880ம் வருடத்தின் பின் அம்மா வயது சென்று பெலவீனப்பட்டதாற்

பாடசாலை வேலையை விட்டு, வேதாகம சாஸ்திரிகளுடைய வேலையை மேற்பார்வை செய்யத் தொடங்கினார். அந் நாட்களில் பழைய மாணவர் பலர் வந்து சந்திக்கவும், அவர் பலரைக் கிராமங்கள் தோறும் போய்ச் சந்திக்கவும் தருணம் கிடைத்தது. அக் காலத்திற் பயணம் பண்ணுவதற்கு வேறு வசதிகள் இல்லாததால் நாலு மனுஷரால் இழுக்கப்படும் இழுவை வண்டியிற் பிரயாணம் செய்வார். செல்லும் போது சிறு சிறு துண்டுப் பிரசுரங்களை கொண்டுபோய்ச் சிறு பிள்ளைகளுக்குக் கொடுப்பார்.

கடைசியான காலத்தை Misses Sairdeh அம்மாமாருடன் மாண்பாயிற் கழித்தார். இவர்களுமையான வருத்தமாயிருக்கிறாரென்பதைக் கேள்விப்பட்டவுடன், அவரின் மாணவர் கூடிவந்து ஒருமனதுடன் ஜெபித்தார்கள். அப்போது அவ்விடமிருந்த மிஷனெரி, அம்மாவைப் பார்த்து, “நான் உமக்காகச் செபிக்க வேண்டிய விசேஷ காரியம் ஏதும் உண்டா?” என்று கேட்டார். அம்மாள் பதிலாக “யாழ்ப்பாணத்துப் பெண்கள் கிறிஸ்துவன்டைக்கு வரவேண்டுமென்பதே என் விருப்பம். அதற்காகவே செபிக்க வேண்டும்” என்று கூறினார். பின் அவரின் கடைசி நேரமாகிய 1883ம் ஆண்டு ஆனி மாதம் 14ந் திகதி மிகவும் சந்தோஷமாகவும் ஆறுதலாகவும் நித்திய இராட்சியத்துட் பிரவேசித்தார். அம்மாளின்

மரணத்தைக் கேட்டவுடன் பழைய மாணவர் எல்லோரும் வந்து, தங்கள் நன்றியைக் காட்டினர். அவருடைய சரீரம் உடுவில் மிஷன் சுவக்காலையில் அடக்கம் செய்யப்பட்டது. அத்தருணம் யாழ்ப்பாணத்திலுள்ள எல்லா மிஷனெரிமாரும் சுதேச போதகர்மார், பிரசங்கிமார், உபாத்திமார், அரசாட்சி உத்தியோகஸ்தர், நியாயதூரந்தர் முதலியோர் சமூகமளித்தனர்.

தற்போது அவரை ஞாபகப்படுத்தும் சில சின்னங்கள் நம்மத்தியில் இருக்கின்றன. அவையாவன:- அக்னு மாமரம் என அழைக்கப்படும் அவரால் நாட்டப்பட்ட மரம், சுவக்காலையில் இருக்கும் அவரின் கல்லறை, உடுவிற் தேவாலயத்திலுள்ள அவரின் ஞாபகக்கல், அவரின் ஞாபகத்திற்காக உடுவிற் தேவாலயத்தின் கிழக்குப் பக்கத்தில் வைக்கப்பட்டிருக்கும் பலவண்ணக் கண்ணாடி யன்னல் (இது சூசின் அம்மா காலத்தில் மாணவரால் வைக்கப்பட்டது).

யாழ்ப்பாணத்தின் தற்கால நன்றிலைக்கு ஆதி காரணராயிருந்த இவ்வரிய அம்மாளின் சீவியத்தை நாம் நன்றியுடன் மதித்து நினைவு கூருகிறோம்.

“அவர் மரித்தும் இன்னும் எங்களுடன் பேசுகிறார்”

- Mrs. L. M. Chelliah

Ms. Eliza Agnew

Ms. Agnew's memorial tablet in the Uduvil Church

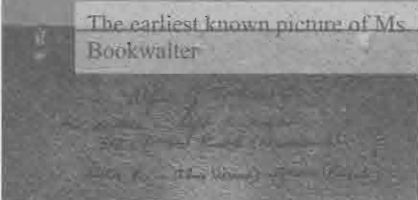
*Pictured in the background is a Mango tree planted by Ms. Agnew during her tenure as Principal.

புக்வோல்டர் அம்மையார்

வாணி நீ சொல்லு

- திருமதி தங்கராணி நடராசா

வாணி! உன்றன் வளமே என்றும்
பேணி வளர்க்கும் பெருநில மக்கள்
யாழ்ப்பாணத்தார் என்பதை உலகிற்
கேட்கா தாயார்: கீழைத் தேசம்
எங்குமே கல்வி எழில்விடு முன்னே
இங்குள் உடுவில் இலங்கிய தன்றோ!
ஆணொடு பெண்ணும் அவனியிற் சரிநிகர்
காணெனும் கொள்கை காட்டி நிறுவிய
பெண்கள் விடுதிப் பெருங்கல் லூரி
திங்கள் உடுவின் திரள்நடு வென்ன
பல்வித மான பயனுள் ஞானக்
கல்விக் கதிர்கள் கான்றதி னாலே:
அத்தகை நிலையைத் தரும்பணி புரிந்த
வித்தகச் செல்வி வியன் புக் வால்ந்றர்
இத்தினத் தெங்கள் மத்தியி லில்லை:
மெத்தவும் அவள் செய் பத்தியி னாலும்
நித்தமும் சேவை நினைப்பத னாலும்
முத்தியி லிருப்பாள்: மோன மொழியில்
எங்கள் கருத்தை இயம்பி தேவீ
அங்கவள் தன்னை அணுகும் போது:-

“எங்கோ பிறந்து ஏகவின் அழைப்பால்
இங்கே வந்து எம்முடன் இருந்து
வாழ்விலும் தாழ்விலும் வற்றா ஊற்றாய்
நாள்முழு தெல்லாம் நமக்காய் உழைத்து,
அன்பை அறிவை அறத்தை அருளைப்
பண்பை உடுவிற பள்ளிக் கூடத்
தூடாய் உடலில் உயிரிற் புகுத்தி
வாடா மலராய் வயங்கிடும் ஒளியாய்
விளங்கினை முப்பது வியத்தகு ஆண்டாய்
களங்கமில் நெஞ்சக் கருத்தொடு மேலைக்
கலைகளை உடுவிற கல்லூ ரிதனில்
நிலைபெறச் செய்து, நித்திய மான
எங்கள் கலைகளில் இசையொடு நடனம்
பொங்கிட ஆர்வம் பொலிந்திடக் காட்டி,
வீட்டுப் பணியொடு விஞ்ஞா னக்கலை
கூட்டி அறிவைக் கொளுத்தி வளர்த்தனை:

வாழ்த்து

உன்னிடம் பயின்றோர் உலகினி லெங்கும்
முன்னிடத் துறைய முதல்வர்க ளாக,
தன்னல மற்று இந்நிலத் தென்றும்
மின்னிட விழைந்தாய்: மேலும், உன்றன்
கண்ணிய மான புண்ணிய முறைகளை
எண்ணிடத் தகுமோ? எவ்வா தரவும்
இல்லாப் பெண்கள் இளைஞர் யார்க்கும்
நல்லா தரவை நல்கி அவர்க்கு
ஒருவழி காட்டி உறுதியை ஊட்டிப்
பெருநெறி வாழ்ந்தாய், பிரிந்தோ முன்னை,
அன்னையாய் எம்மை ஆதரித் தென்றும்
உன்னல மெண்ணா துலகோர்க் காக
பெண்மை உயரப் பெரும்பணி புரிந்தாய்,
மண்ணிடை வாழ்ந்த மாதே! அன்னாய்!
புண்ணியன் ஞானன் புனிதன் ஏசுவின்
கண்ணிய உரைகளை நண்ணிநீ பரப்பி
எண்ணியபடியே எடுத்தது முடித்தாய்:

மண்ணினில் உன்னை மறவோம்!” என்று
வாணிநீ சொல்லு, வாணி நீ சொல்லு,
நாணிநில் லாதே! சென்று
வாணிநீ சொல்லெம் வணக்கம் பலவே!.

Silver Jubilee Celebrations - On the way to the tree planting

The Jubilee Tree

Ms. Bookwalter at the Chinnakur Station

In the garden

Silver Jubilee Celebrations - Ms. Bookwalter is presented with a bouquet of flowers

The English School Staff

செல்வி அரியம்

நன்மொழி வாழ்த்து

- ஆசிரியப்பா

Ms. Ariam Hudson Paramasamy

Staff 1955

Ms. Paramasamy speaks at her farewell

Being garlanded at her farewell

Bible reading at the opening of the Jubilee Hall, 1974

நீடுவா ழியரோ! நீடுவா ழியரோ!!
 பீடார் சமயப் பெருநெறித் தொண்டு
 நாடிநன் காற்றி நானில மேத்த
 நீடுவா ழியரோ!! நீடுவா ழியரோ!!
 எண்டிசை போற்றுஞ் சண்டிருப் பாயினிற்
 பண்டிசை நிறுவிய பழங்குடித் தோன்றல்
 காமரு புலவன் கட்சன் பரம
 சாமி யென்னும் சான்றோன் பயந்த
 கற்பகப் பூங்கொடி!! கலைமணி விளக்கு!!
 பொற்புறு குணநலம் பொதிந்த பெட்டகம்!!
 ஏனுறு பெண்மையுந் தாய்மையு மென்றும்
 மானுறுப் பெற்ற மங்கையற் கரசி!!
 பீடுசால் ஆசியப் பிறங்குகிற் நாட்டில்
 முதன் முதற் றோன்றிய முசியா விடுதி
 மடந்தையர் கழக மாய்மிளிர்ந் தோங்கித்
 திடம்பெறு கல்விச் செழுமப்பயிர் வளர்க்கும்
 மாணம் உடுவில் மகளிர்கல் லூரியில்
 ஆங்கிலஞ் செந்தமிழ் அருங்கலை பயின்று
 மேற்புல வித்தக விருதுகள் பெற்று
 மற்றக் கழகம் மாட்சியிற் பொலிந்து
 சொற்ற நாற்பயன் தோற்ற நல்க
 நலங்கிள் இலங்கை நங்கைமகிழ் கூர
 முதலதி பதியாய் முகிழ்த்த கலாநிதி!!
 ஆங்கண் முப்ப. தாண்டுகள் காரும்
 பாங்கார் ஆங்கிலம் பைந்தமிழ் இசையே
 நாடகம் நாட்டியம் நல்லுடற் பயிற்சி
 அறிவுக் கலையே யாமுதற் கல்வி
 சமய போதனை சாதனை யனைத்தும்
 மறுவறப் புகட்டிய மதுர நாயகி!!
 ஓலை வேய்ந்த பழைமைச் சிறுகுடில்
 பணியக மாக்கி யொருபுறத் தாங்கண்
 சுழல்வரு தவிசின் மீமிசை யிருந்து
 வதன மாமதி தண்ணில வெறிப்பக்
 குமுதச் செவ்வாய் நித்திலம் கொழிப்ப
 அமுத மென்மொழி யளைந்து கழகத்துப்
 பயிலுந ரிடமும் பயிற்றுந ரிடமும்
 இயலும் பலபணி யியற்றுந ரிடமும்
 அன்பே கந்தா ஆணையே செல்ல

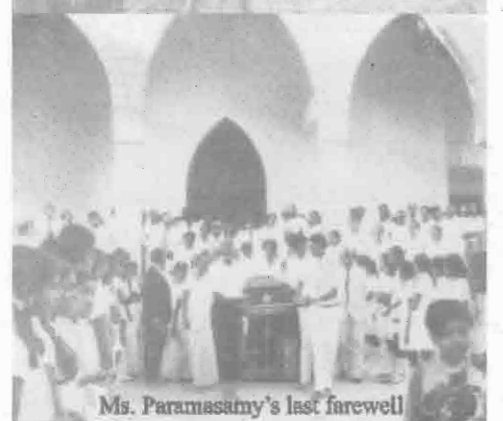
*செல்வி பரமசாமி உடுவிலின் ஐந்தாவது அதிபர்.

பரமசாமி வாழ்த்துப்பா

எல்லாம் ஒருமையில் இயக்கா தியங்க
நல்லர சோச்சிய நங்கையர் திலகம்!!
உயிராற் பொருளா லுடலாற் றம்மைச்
செயிரற்ச் சமர்ப்பணஞ் செய்தபுக் வாட்டர்
சிந்தை யாகிய தெண்ணீர்ப் பொய்கையில்
முந்துற மலர்ந்த சுந்தரத் தாமரை!!
ஆயிரம் புதல்விய ரவர்க்குரி யவராய்
மேயின ராக வேண்டும் புதல்வர்
இல்லாக் குறைக்கு நல்லிறை யிரங்கிச்
சொல்லார் கலைஞன் வீரசிங் கனையும்
அடியேன் றன்னையு மாங்கவர்க் களிக்கப்
பொன்போற் புதல்வ ராயெமைக் கொண்டு
கண்போற் பேணிக் கவசமாய்க் காக்கும்
அருட்குணம் நிறைந்த ஆருயி ரன்னை!!
கிழமை தோறுங் கூடும் அவையிலும்
பருப முடிவிலும் சிறப்புறு நாளிலும்
சமய நன்னெறிச் சாரம் என்ற
அமைதரு மொழுக்க அறிவுரை என்றா
உலகினிற் பெரியோர் வாழ்நெறி என்றா
வேண்டிய வெடுத்துக் காட்டும் விளக்கமும்
கூட்டிப் பாற்கடல் குனிந்திடும் வண்ணம்
செவிவா யாக நெஞ்சகம் நிறைய
உரையமு தளிக்கு மொப்பில் சபாமணி!!
செல்வி அரியம் பரம சாமி
எனும்பெய ரெல்லோர் நாவினும் நெஞ்சினும்
இனித்திடப் பழகிய கேண்மையை மறவோம்:
“உண்மை உன்னை விடுதலை யாக்கும்”,
என்னும் பொன்மொழிக் கிலக்கிய மாகிய
செல்வி பரம சாமி நீசெய்,
நன்றியை மறவோம்: நன்றியை மறவோம்:
கன்றிய மனத்தொடு கசிந்துரைக் கின்றோம்:
கலைப்பயிர் வளர்த்துக் கதியெமக் களித்தோய்!!
எல்லா மாகி யெங்களை யாளும்
வல்லவ னருளா லுடல்நல மருவி
நின்பாற்பயின்ற மாணவர் தொகையினும்
பன்னாள் வாழிய - படிமிசை யானே.

(பண்டிதர் சோ. இளமுருகனார் பாடியது.)

*பண்டிதர் சோ. இளமுருகனார், ஆசிரியர் உடுவில் மகளிர் கல்லூரி. சோமசுந்தரப் புல்வரது மகன்.

அயராது சேவையில்

பழனிறங்கன் சுப்ரமணியம்

1980ம் ஆண்டு ரூத் அக்காவால் பிற மாவட்டத்தில் இருந்து அழைத்து வரப்பட்டு 32 வருடங்கள் உடுவிலில் சேவை ஆற்றி உடுவிலின் ஓர் அங்கத்தவராகவே மாறிவிட்ட 'மணியம்' என எல்லோராலும் அழைக்கப்படும் சுப்ரமணியம் உடுவிலில் ஆற்றியசேவை, ஆற்றிவரும் சேவை அளப்பெரியது. திருமதி.சரஸ்வதி சோமசுந்தரம், கலாநிதி. செல்வி செல்லையா ஆகியோரின் காலம் தொட்டு, தற்போது திருமதி. ஷிராணி மில்ஸ் அவர்களின் கீழ் தனது பணியைத் தொடரும் இவர் மூன்று அதிபர்களின் கீழ் வேலை செய்த பெருமைக்குரியவர். தனது பணியை உடுவிலிற்கு திருப்பதியும் மகிழ்ச்சியுமாக ஆற்றி வரும் இவருக்கு உடுவில் பல உதவிகளை வழங்கியதை அவர் இன்றும் நினைவு கூறுகிறார். கலாநிதி. செல்லையாவின் காலத்தில் இவரது தங்கையின் திருமணம் உடுவில் குடும்பத்தின் உதவியுடன் நாடாத்தப்பட்டமையை தன்னால் என்றும் மறக்கமுடியாது என்று கூறினார். உடுவிலின் வளர்ச்சிக்காக எப்போதும் பாடுபடும் இவர், 1980 இலிருந்து இன்றுவரை உடுவிலில் பல மாற்றங்கள் ஏற்பட்டுள்ளது எனக் குறிப்பிட்டார், இவற்றுடன் இன்னும் பல மாற்றங்கள், முன்னேற்றங்கள் ஏற்படவேண்டும் என்பதே இவரின் விருப்பமாகும். இவர் உடுவில் மீது கொண்ட பற்றும், உடுவில் இவர்மேல் கொண்ட பற்றுமே இவரது நீண்ட சேவையின் காரணம்.

செல்லன் அற்புதநாதன்

அதிபர் செல்வி செல்லையா அவர்களின் ஊரைச் சேர்ந்த அற்புதநாதன் கலாநிதி செல்லையாவின் மூலமாக உடுவிலில் 1980ம் ஆண்டு தனது பணியை ஆரம்பித்தார். 32 வருடங்களாக உடுவிலில் இவர் ஆற்றிவரும் சேவை அளப்பெரியது. உடுவிலின் ஓர் தூண் போல் எந்நேரத்திலும் உடுவிலிற்காக உழைத்து வருகின்றார். உடுவில் அளித்த உதவிகளை தன்னால் மறக்கவே முடியாது என கூறினார். “எனது மகளின் படிப்பிற்கு உதவியது மட்டும் அன்றி, அவள் இறந்தபொழுதும் ஆதரவுடன் கைகொடுத்தனர்” என்பது இவர் கருத்து. மாணவர்களாலும், ஆசிரியர்களாலும் நடாத்தப்படும் ஊழியர்கள் தின விழா தனது வாழ்வில் மறக்க முடியாத சம்பவம் எனக் கூறினார். இவரது உடுவில் வாழ்க்கையில் சவாலாக அமைந்த நேரம் இந்தியன் ஆமி காலமே, அந்நேரத்திலே இவர் பல நெருக்கடிகளைச் சந்தித்தார். உடுவிலிலிருந்து இவர் பெற்றுக்கொண்ட பெரிய சொத்தாக எண்ணுவது அதிபர், ஆசிரியர்கள் மற்றும் மாணவர்களின் அன்பையே. உடுவில் இன்னும் பல படிகளைத் தொட்டு மேலே செல்ல வேண்டும் என்பதே இவரது ஆசை. இவரது முத்த சகோதரனான, துரைசிங்கம் அவர்கள் எமது பாடசாலை அதிபர் செல்வி. பரமசாமியினுடைய காலத்தில், அவரது மிஷன் இல்லத்தில் பணியாற்றி வந்தார் எனபது குறிப்பிடத்தக்கது.

வேலுப்பிள்ளை தேவராஜா

வேலுப்பிள்ளை தேவராஜா உடுவில் கிராமத்தைச் சேர்ந்தவர். அதிபர் செல்வி செல்லையாவின் காலத்தில் இங்கு இணைந்தார். உடுவில் குடும்பத்தில் தானும் ஓர் அங்கத்தவனாக இருப்பதையிட்டு மகிழ்ச்சியடையும் இவர் அதிபர், ஆசிரியர்கள், மாணவர்களின் அன்பைத் தான் பெற்றுக்கொண்டிருப்பதாகக் குறிப்பிடுகிறார். ஊழியர்கள் தின விழாவில் தம்மைக் கௌரவிப்பதைத் தனது வாழ்கையில் மறக்கமுடியாத ஒரு நிகழ்வாகக் குறிப்பிட்டுள்ளார். உடுவிலில் உள்ள சூழல், அன்பு, மற்றும் அடிப்படை வசதிகள் வேறு எங்கும் கிடைக்கமாட்டாது என தனது மகிழ்ச்சியைத் தெரிவித்தார். எதிர்காலத்தில் பாடசாலை மிகவும் உயர்ந்த நிலையை அடையும் என்பதை ஆணித்தரமாகக் குறிப்பிட்டார்.

பல வருடங்கள்

சின்னவன் கணபதி

1992ம் ஆண்டில் வேலைக்காகக் காத்திருந்த வேளையில் உடுவில் மகளிர் கல்லூரி கணபதி அவர்கட்டு கைகொடுத்து உதவியது. இருபது வருடங்களாக உடுவிலில் கணபதி அவர்கள் தமது சேவையை ஆற்றி வருகின்றார். உடுவிலில் வேலை செய்வதைப் பெருமையாக எண்ணும் இவர், தான் உடுவிலில் சேர்த்த சொத்தாக அதிபர், ஆசிரியர், மாணவர்களின் அன்பைக் குறிப்பிடுகின்றார். உடுவில் இவரது வாழ்வில் ஒரு மிக முக்கியமான அம்சம், அதை இவரால் மறக்க முடியாதது கல்லூரிக் குடும்பத்தால் நடாத்தப்படும் ஊழியர் தின விழாவும் அவர்களால் கொடுக்கப்படும் பரிசுகளும் தான். இவரது சேவை பல வருடங்களாகத் தொடர்க்காரணம் இவர் உடுவிலில் கொண்ட பற்றும், வேளையில் கொண்ட திருப்தியுமே. உடுவில் மாணவர்கள் நன்றாக முன்னேறி அதிக பெறுபேறுகளைப் பெறவேண்டும் என்பதே இவரது ஆசை.

கணபதிப்பிள்ளை ராஜா

1986ம் ஆண்டு உடுவிலில் சிற்றூழியராக இணைந்தவர் கணபதிப்பிள்ளை ராஜா. 'ரவி' என எல்லோராலும் அழைக்கப்படுபவர். இருபத்துஆறு வருடங்களாக இங்கு வேலை செய்கிறார். தன்னுடைய உடுவில் வாழ்க்கை மிகவும் சந்தோஷமான வாழ்க்கை எனக் குறிப்பிட்டுள்ளார். அதிபர் ஆசிரியர்களின் அன்பை தான் பெற்றுக் கொண்டதாகப் பெருமிதத்துடன் குறிப்பிட்டார். நாடகப்போட்டிகளுக்காக ஆசிரியர்கள், மாணவர்களுடன் இணைந்து பல இடங்களுக்குச் செல்லக்கூடியதாக இருந்தது என்பது இவரது கருத்து. உடுவிலில் வேலை செய்வது என்பது இவருக்குப் பிடித்தமான விடயம். உடுவிலின் ஒழுக்கம், பண்பாடு தன்னை மெய்சிலிர்த்த வைத்திருக்கின்றது எனத் தனது மகிழ்ச்சியைத் தெரிவித்தார். இத்தனை வருட காலத்தில்

உடுவில் முன்னேற்றப்பாதையில் செல்வதாகக் குறிப்பிட்ட இவர், ஊழியர் தின விழாவில் ஒவ்வொரு வருடமும் தம்மைக் கௌரவிப்பதை மறக்க முடியாத தருணங்களில் ஒன்றாக குறிப்பிட்டார். எதிர்காலத்தில் பாடசாலை அனைத்துத் துறைகளிலும் முன்னிலை வகிக்க வேண்டும் என்பது இவரது விருப்பம்.

W. பென்ஜமின்

ஆசிரியை ஜோஷ்வாவினால், 1989ம் ஆண்டு உடுவிலிற்கு அழைத்து வரப்பட்டவரே பென்ஜமின். 'பென்ஜி' என எல்லோராலும் அன்பாக அழைக்கப்படுபவர். ஆரம்பத்தில் பகுதி நேர ஊழியராகக் கடமையாற்றிய இவரின் வினைத்திறமான வேலையின் காரணமாக முழுநேர ஊழியராக உடுவில் குடும்பத்தில் இணைந்தார். தோட்டத்தில் வேலை செய்தாயினும் சரி, சமையலறை வேலைகளானாலும் சரி, இவரிடம் ஒரு முழுமையையும், நேர்த்தியையும் காணலாம். அதிகாலை 4 மணிக்கு எழுந்து மாணவிகளுக்குத் தேநீர் தயாரிப்பார். உடுவிலில் வேலை செய்வதில் பெருமிதம் கொள்ளும் இவர், உடுவிலின் வளர்ச்சிக்காக அயராது உழைப்பவர்களில் ஒருவர். சிறுவர்களுடன் தனது சாயங்காலப் பொழுதுகளைக் கழிப்பதில் மிகவும் விருப்பமுடையவர். ஆசிரியை அருந்ததி ஜோர்ஜ் அவர்கள் இவரைப் பற்றி "பென்ஜி தன்னுடைய சிற்றுண்டிகளை சிறுவர்களுக்காக சேமிப்பார்" எனக் குறிப்பிட்டார். உடுவில் இன்னும் பல சிகரங்களைத் தொடவேண்டும் என்பது இவரது விருப்பம்.

மலர்களின் நடுவே மலர்ந்துள்ள

இயற்கை அன்னையின் கொடைகளில் ஒன்றான உடுவில் மகளிர் கல்லூரி இன்று தனது 189 வது ஆண்டில் காலடி பதிக்கின்றது. உடுவிலின் சிறப்பம்சமே இங்கு காணப்படும் பச்சைப்பசேலென்ற மரங்களும் பூக்களும் தான். உடுவில் ஒரு அழகிய பூக்களின் சாம்ராச்சியம். ஒவ்வொரு மரங்களும் நாம் கடந்து வந்த நாட்களை நினைவூட்டும் ரூபகச்சின்னங்கள். உடுவிலிற்குள் காலடி எடுத்து வைக்கும் ஒவ்வொருவர் மனதையும் இனம்புரியாத சந்தோஷம் வருடிச்செல்லும். பாடசாலை வாயிலை அடைந்தவுடன் வந்தாரை வரவேற்பது போல் நீண்டு வளர்ந்த அசோக மரங்களின் அணிவகுப்பைக் காணலாம்.

மரங்களை நடுதல், அவற்றைப் பேணிப்பாதுகாத்தலில் அத்தீத விருப்பமும், அக்கறையும் கொண்டவராகத் திகழ்ந்தவர் எமது கல்லூரியின் நான்காவது அதிபர் செல்வி புக்வோல்ற்றர் அவர்கள். இன்றும் புக்வோல்ற்றர் அம்மையாரின் பிறந்த தினமான நொவெம்பர் 24ம் திகதியை ஒவ்வொரு வருடமும் மரம் நடுகை தினமாக உடுவில் சமூகம் அனுஷ்டிக்கின்றது.

நமது அலுவலகத்திற்கு முன்னாலும், உயர்தர வகுப்புகளுக்குச் செல்லும் நடைபாதையிலும் காணப்படும் 'Flame Of The Forest' என ஆங்கிலத்தில் வர்ணிக்கப்படும் வாகை மரம் மே, யூன் மாதங்களில் பூத்துக்குலுங்கும் அழகே தனி. சிவப்பு நிறப்பூக்கள் மரம் முழுவதையும் தழுவியவண்ணம் காணப்படும். ஏனைய நாட்களில் வெறுமையாகக் காணப்படும் இம்மரத்தைப் பூக்களோடு பார்க்கின்ற போது பார்ப்பவர்களைப் பிரம்மிக்க வைக்கும்.

அடுத்ததாக எங்களுடைய பாடசாலையின் ஆரம்பமான 'Mission House' இன் முன்பாகக் காணப்படும் பூந்தோட்டம் பலவகைப் பூக்களையும் செடிகளையும் தன்னகத்தே கொண்டு மிடுக்குடனும் எழிலுடனும் காணப்படுகின்றது. காலப்போழுதின் அழகை மேலும் மெருகூட்டுவன இந்தப்பூக்களும் செடிகளும் தான். இத்தோட்டத்திற்குள் நுழைந்தவுடன் ஏதோ தாவரவியற் பூங்காவிற்குள் நுழைந்துவிட்டோமோ என எண்ணத்தோன்றுமளவிற்கு அரிய பூக்களும், செடிகளும் அழகாகத் தோட்டத்தை அலங்கரிக்கின்றன. பல வகைகளிலும் நிறங்களிலும் பூத்துக்குலுங்கும் செவ்வரத்தை, தோட்டத்தின் எழிலைமேலும் மெருகூட்டும் ரோஜாப்பூக்கள்.

மகளிர் கல்லூரி

வெள்ளைநிற ஆடையைப்போர்த்தியிருப்பது போன்ற தேமாப்பூக்கள் மரம் முழுவதிலும் படர்ந்து காணப்படும். 'Mission House' நகுள் செல்லும் வாயிலை அலங்கரிக்கும் போகன்விலா, றம்புட்டான் பூ என எல்லோராலும் அழைக்கப்படும் சிவப்புநிறப்பூக்கள், இவை மட்டுமல்ல இங்கிருக்கும் பூக்களின் அட்டவணை மிகவும் நீளமானது. மே மாதத்தில் மட்டும் வந்து மறையும் 'May Flower' எங்கள் மாணவிகள் மீது கொண்ட காதலினால் உடுவிலில் மட்டும் ஜீலை வரை காத்திருப்பதைக் காணலாம். பல நிறங்களில் 'Cone Flowers', 'Lily', அந்துாரியம் என அட்டவணை நீண்டு கொண்டே காணப்படுகின்றது.

அன்றலர்ந்த இந்தப் பூக்களுக்கும் 'Nursery' ஜ நோக்கி வரும் பிஞ்சு முகங்களுக்கும் இடையில் பெரிய வேறுபாடொன்றும் இல்லை.

இங்கு பூக்கள் மட்டுமல்ல, பல வகையான குரோட்டன் வகைகளும் காணப்படுகின்றன. என்றுமே பச்சைப்பசேலென்று காணப்படும் 'Ever Green' செடியைப்பற்றிக் கட்டாயம் குறிப்பிட வேண்டும். 'Building Guard' என அழைக்கப்படும் குரோட்டன் தோட்டத்தின் காவலாளிகள் போல் இரு மருங்கிலும் கணப்படுகின்றன. ஆணைக்கோரை வகைகளும், தம்பேஜியாச் செடிகளும் ஏராளமாகக் காணப்படுகின்றன. தம்பேஜியாச் செடியின் நாவல் நிறப்பூக்கள் அழகிற்கு மேலும் அழகு சேர்ப்பன.

பாடசாலையின் 'Jubilee Hall' இற்கு முன்னாற் காணப்படும் மகிழ்மரம் மிகப்பழமையான ஒரு சொத்து. ஏறத்தாள 1880 களிலேயே இம்மரம் பாடசாலையிற் காணப்பட்டமைக்கான சான்றுகள் காணப்படுகின்றன. 1880ம் ஆண்டு எடுக்கப்பட்ட ஆசிரிய - மாணவிகள் புகைப்படத்தில் நீங்கள் இந்த மரத்தைக் காணலாம். பனை வகைகளில் அரிதான கிளை வைத்த மடுப்பனை கூட எமது பாடசாலையிலே காணப்படுகின்றது.

அடுத்து
எ ம து

முன்னாள் அதிபர் திருமதி சரஸ்வதி சோமசுந்தரம் அவர்களின் ஞாபகார்த்த கணனி ஆய்வுகூடத்திற்கு முன்னால் காணப்படும் மகிழ் மரத்தைப் பற்றி ஆராய் வோம். இம்மரத்திற்குப் பின்னால் பல கவையான சம்பவங் கள் காணப்படுகின்றன. இம்மரம் பூத்துக்குலுங்கும் காலம் பங்குனி, சித்திரை மாதங்களே. இக்காலத்தில் இம்மரத் தைப் பார்த்தால் தங்கத்தால் அலங்கரிக்கப்பட்டிருப்பது போல் மஞ்சள் பூக்கள் மரத்தை அலங்கரித்துக் காணப் படும். மரத்தை மட்டுமல்ல

நிலத்திலும் கூட மஞ்சள் கம்பளம் விரிக்கப்பட்டிருக்கும். சரி அந்த சுவையான சம்பவத்திற்கு வருவோம். மாணவிகள் யாசகம் கேட்போரைப் போல் மரத்திற்குக் கீழே நின்று கைகளை நீட்டிப் பூக்களிற்காக யாசிப்பர். மேலிருந்து விழும் பூக்களை போட்டி போட்டு கைகளில் ஏந்திக் கொள்வர். ஒவ்வொருவர் மனதிலும் ஏதாவதொரு விருப்பத்தை வைத்துக்கொண்டு பூக்களை ஏந்துவர். ஒருவர் ஏழு பூக்களை ஏந்தினால் அவர்களுடைய விருப்பம் நிறைவேறும் என்பது மாணவிகளின் நம்பிக்கை. ஏழு பூக்களை ஏந்துவதற்காக மணிக்கணக்காகக் காத்திருப்பர்.

பங்குனி, சித்திரை மாதங்களில் தான் முதலாம் தவணைப் பரீட்சைகள் நடைபெறும். அனேகமாக மாணவிகளின் வேண்டுகோள்கள் எல்லாம் பரீட்சைகளில் அதிக புள்ளிகளைப் பெற வேண்டும் என்பதாகவே இருக்கும். இந்நிகழ்வை இது ஒரு தொடர்கதை எனக்குறிப்பிடலாம். ஒவ்வொரு வருடமும் இந்நிகழ்ச்சி தவறாது நடைபெறும்.

நிறைவாக நாங்கள் பார்க்க இருப்பது பாடசாலை மைதானத்திற்கு காணப்படும் நாவல் மரத்தைப் பற்றியே. இங்கு காணப்படும் பழமையான மரங்களில் இதுவும் ஒன்று. நாவல் மர அடிவாரம் அனைவருக்கும் பிடித்தமான ஒரு இடம். சிறுவர்கள் முதல் உயர்தர மாணவிகள் வரை இங்கு தான் பிரசன்னமாகியிருப்பர்.

எமது விடுதி மாணவிகளுக்குப் பிடித்தமான மரங்களில் இந்த நாவல் மரமும் ஒன்று. மாலை வேளைகளில் நாவற் பழங்களைக் களவாடுவது இவர்களின் வழக்கம். அக்காலத்தில் மாணவிகளைக் கவனிப்பதற்காக தாதி ஒருவர் நியமிக்கப்பட்டிருந்தார். அனைவரும் அவரை “சின்னப்பிள்ளை அக்கா” என அழைத்தனர். விடுதி மாணவிகள் அளவுக்கு அதிகமாக நாவற் பழங்களை உட்கொண்டதும் சின்னப்பிள்ளை அக்காவினால் ‘quinine’ மருந்து வழங்கப்பட்டதும் அனைவரும் அறிந்த ஒரு விடயம்

உடுவில் மகளிர் கல்லூரி எனும் அழகு ராணியை மெருகூட்டும் அம்சங்களில் எமது பூமரச் சாம்ராச்சியத்தின் பங்களிப்பு அளப்பெரியது!

சாம்பவி சிவாஜி
க.பொ.த உயர்தரம், 2012

“To you who knew the joys of Uduvil, remembrance is sweet: You have picked flowers from the garden in all their gay colours and caught the scent of jasmine; you've laughed with the little pink lilies as they sprang forth after the first rain; you've wandered along the garden paths in the evening twilight. Thank God for Uduvil flowers!”

- Ms. Lulu Bookwalter, 1950

“கைகொடுப்போம்”

வ

ன்னி இறுதி யுத்தத்தில் பாதிக்கப்பட்ட மக்களிற்கு கைகொடுக்கும் முகமாக ஆசிரியர்களால் 2009ம் ஆண்டு இந்நிகழ்வு நடாத்தப்பட்டது.

ஆசிரியர்கள் தமக்குள் மறைந்திருந்த திறமைகளை வெளிக்கொணரும் மேடையாகவும் இது அமைந்தது. இதில் நாடகம் தனி, குழுப் பாடல்கள் என்பன ஆசிரியர்களால் அரங்கேற்றப்பட்டன. திரு மனோகரன் அவர்களின் வழிநடத்தலின் கீழ் ஆசிரியர்களினால் “மாமி ஒரு சனாமி” என்னும் நாடகம் அரங்கேற்றப்பட்டது. இந் நாடகத்தில் திரு செந்துாச்செல்வன், திரு என் பாபு, செல்வி கருணசீலி அலோசியஸ், செல்வி எடித்தா அரசரட்ணம் ஆகியோர் பங்குபற்றி அனைவரையும் ஆனந்தத்தில் ஆழ்த்தினர். அதிபர் ஷிராணி மில்ஸ், திருமதி கலா மகேந்திரக்குமார், திருமதி சுனித்தா ஜெபரடணம், திருமதி மஞ்சளா ஆனந்தனாயகம், திரு டார்வின் ஜெயசீலன், திருமதி ஜெப் சுதர்சன், திருமதி றொபினி ஜோகராஜா, செல்வி அருந்ததி ஜோர்ஜ், செல்வி சுலக்ஷனா செல்லையா, செல்வி மெரீன், திருமதி விஜயராணி கிருஷ்ணகுமார், திரு புலேந்திரன், திருமதி மைனாவதி அன்று ஜெயானந்தன், திருமதி இன்பராணி ஞானரட்னம், செல்வி ஜசோ பாலசிங்கம், திருமதி ஜான்சி ரம்லேஸ்வரன், செல்வி கருணசீலி அலோசியஸ் ஆகியோரால் பாடல்களும் செல்வி கிளேரா அருளானந்தம் அவர்களால் வயலினும் மீட்டப்பட்டது. அனைத்துப் பாடல்களுக்கும் திருமதி கலா மகேந்திரக்குமார் அவர்களினால் ஓர்கள் வாத்தியம் மீட்டப்பட்டது. ஒக்டோபாட் வாத்தியமும் இசைக்கப்பட்டது. ஆசிரியர்கள் தமது இனிய குரல்களால் அனைவரையும் கவர்ந்தனர். திருமதி சதீஷினி தயாபரன் மற்றும் செல்வி ஆரணி செல்வேந்திரக்குமார் ஆகியோரால் நிகழ்த்தப்பட்ட தனி நடனம் அனைவராலும் மெச்சப்பட்டது. ஆசிரியர்களின் பாடல்களை மாணவர்கள் மிகவும் விருப்பத்துடனும், பலத்த கரகோஷத்துடனும் வரவேற்றனர்.

இதன் மூலம் சேர்க்கப்பட்ட பணத்தின் மூலம் வன்னி இறுதி யுத்தத்தில் பாதிக்கப்பட்டு வன்னியில் இருந்து இடம் பெயர்ந்து யாழ் போதனா வைத்தியசாலையில் அடைக்கலம் புகுந்த மக்களிற்கு அடிப்படை, அத்தியாவசியப் பொருட்கள் கொள்வனவு செய்யப்பட்டு அவர்களின் உடனடித் தேவைகள் பூர்த்தி செய்யப்பட்டது. ஆசிரியர்கள் நேரடியாகச் சென்று உலர் உணவுப் பொருட்கள் மூலம் உதவி வழங்கினர். சிறுவர் முதல் பெரியோர் வரை மிகவும் மகிழ்ச்சியுடனும் நன்றியுடனும் அவற்றை ஏற்றுக் கொண்டனர். உடுவில் மகலீர் கல்லூரி கல்வி வழங்குவது மட்டுமன்றி பலரது தேவைகளுக்கும் ஆங்காங்கே கைகொடுத்து வருகின்றது.

முலக்ஷி தேவகுணானந்தன்
க.பொ.த உயர்தரம், 2012

எங்கள் அன்பிற்குரிய ருத் அக்கா

அதிபர் திருமதி சர்ஸ்வதி சோமசுந்தரம் அவர்களின் காலத்தில் 1975ம் ஆண்டு உடுவிலில் இணைந்தவர் ருத் ஷலோமி விநாசித்தம்பி. “ருத் அக்கா” என்று எல்லோராலும் அழைக்கப்படுபவர். ஆரம்பத்திலிருந்தே பாடசாலை விடுதியின் ஓர் தூணாக விளங்கினார். ‘Hostel Matron’ பதவியை செவ்வனே நிறைவேற்றியவர். ருத் அக்காவிடம் எந்தவொரு வேலையைக்கொடுத்தாலும் சலிக்காமல் உடனே நிறைவேற்றுவார். இயல்பாகவே அமைதியான சுபாவமுடையவர். பழமரங்கள் செடிகளைப் பேணிப்பாதுகாத்தல் இவருக்குப்பிடித்தமான விடயங்களில் ஒன்று. எந்தவொரு பொருளையும் வீணாக்காமல் பிரயோஜனப்படுத்துவதில் வல்லவர். மாலைவேளைகளில் மாணவிகளின் உதவியுடன் நிலத்தில் விழும் புளியம்பழங்களை கவனமாக எடுத்து, பின் சமையல் தேவைகளுக்கு உபயோகிப்பார். பாடசாலையில் உள்ள பழமரங்களை நேர்த்தியுடன் பராமரித்து அவற்றின் கனிகளை, விடுதி மாணவிகளுக்கும், விடுதியில் தங்கியிருக்கும் ஆசிரியர்களுக்கும் பகிர்ந்தளிப்பார். சொக்லேட் கேக் மற்றும் குக்கீஸ் தயாரிப்பதில் இவருக்கு நிகர் இவரேதான்.

1987, 1995, 1996 காலப்பகுதியில் இடப்பெயர்வின் காரணமாக பாடசாலையில் இருநூற்றி ஐம்பதிற்கும் மேற்பட்ட குடும்பங்கள் தங்கியிருந்தனர். உணவு நெருக்கடி காணப்பட்ட போதிலும் விடுதி மாணவிகளைக் கவனிப்பது போல் இங்கு தங்கியிருந்தவர்களையும் உபசரித்த பெருமைக்குரியவர். பாடசாலையில் வேலை செய்யும் சிறுநூழியர்களை அன்பாக நடாத்துவார். ருத் அக்காவிற்கு சிறுவர்களை மிகவும் பிடிக்கும். விடுதியில் தங்கியிருந்த சிறுவர்கள் அனைவரும் ருத் அக்காவின் அன்பிற்குரியவர்கள். விடுதி மாணவிகள் சுகயினமுற்றிருந்தால் தானே கைவைத்தியம் செய்வார். முப்பத்து மூன்று வருடங்கள் உடுவிலில் சேவையாற்றி, 2008ம் ஆண்டு இவர் ஓய்வு பெற்ற போது மாணவிகள் சிந்திய கண்ணீர் ருத் அக்கா மேல் அவர்கள் கொண்ட அன்பின் அடையாளம்.

*இந்தக் கட்டுரையை எழுதுவதற்குத் தகவல்களை வழங்கிய செல்வி அருந்ததி ஜோர்ஜ் அவர்களுக்கு எமது நன்றிகள்.

சிறுவர்களின் கைவண்ணம்...

பூக்கள் மிகவும் அழகானவை.

பூக்கள் பல்வேறு நிறங்களிலும் வடிவங்களிலும் காணப்படும்

ரோஜா மல்லிகை தாமரை அல்லி செவ்வரத்தை நித்திய கல்யாணி போன்ற பல இனப் பூக்கள் காணப்படுகின்றன

மலர்களை ஒன்றாகச் சேர்த்து மாலையாகக் கட்டி இறைவனுக்குப் போடுவர்

மலர்கள் மிகவும் வாசனையுடன் காணப்படும்

பூக்களில் தேனி வந்து தேனை விரும்பிக் குடிக்கும்

பிலன்சியா கிறிஸ்டிநாதன்
தரம் 1R

பூக்களில் பல நிறங்கள் உண்டு

பூக்களில் பல இனங்கள் உண்டு

மகரந்தச் சேர்க்கைக்கு உதவுவன பூக்களே ஆகும்

பூக்களில் உள்ள தேனை நாடி வண்டுகள் வரும்

பூக்களை மாலை கட்டவும் இறைவனுக்குச் சாத்துவதற்கும் பயன்படுத்துவர்

அந்தூரியம், ரோஜா, ஓக்கிட் போன்ற பூக்களை ஏற்றுமதியும் செய்கின்றனர்

சில பூக்கள் காலையிலும் சில பூக்கள் மாலையிலும் மலர்கின்றன.

பெரும்பாலான மங்கள காரியங்களுக்குப் பூக்களைப் பயன்படுத்துவர்

இரவில் பூக்கும் பூக்கள் வெள்ளை நிறமுடையவை.

பூக்களில் நான்கு இதழ்கள், ஐந்து இதழ்கள், பல இதழ்கள் உள்ள பூக்களும் உண்டு.

விதுஷா துஸ்யாந்தன்
தரம் 5R

பூக்கள்

பூக்கள் கண்ணுக்குக் கவர்ச்சியையும் மனதிற்கு மகிழ்ச்சியையும் தருகின்றன.

மனிதர் முதல் வண்டுகள் வரை பூக்களின் அழகில் மயங்குகின்றன.

பூக்கள் இயற்கை அழகு அளிக்கும் ஒரே செல்வமாகும்.

பல பல வடிவங்களில், பல பல வர்ணங்களில் பூக்கின்றன.

ஆழகை விரும்பும் அனைவரும் பூக்களை விரும்புகின்றனர்.

இவை “கம கம்” என மணம் வீசும்.

தேனீக்கள் பூக்களை நாடித் தேனருந்துகின்றன.

மாலைகள் கட்டவும் இவை உதவுகின்றன.

வாசனைத் தைலங்கள் வடித்தெடுக்கவும் பூக்கள் உதவுகின்றன.

பூச்செடிகளை வளர்ப்பதன் மூலம் நாம் பெரும் பயன் பெறமுடியும்.

நந்தகோபி பன்சரட்னம்
தரம் 5R

பூக்கள் மிகவும் அழகானவை.

பூக்களில் பலவிதங்கள் உண்டு.

பூக்களில் பலவிதமான மூலினகள் எடுக்கப்படுகின்றன.

பூக்களை வண்டுகள் தேனீக்கள் நாடிவருகின்றன.

அவை பூத்துக் குலுங்கி அழகான காட்சி அளிக்கும்.

நிறோஜா பாஸ்கரன்
தரம் 1G

எனக்குப் பிடித்த பாடம் ஆங்கிலம்.

நான் காலையிலும், மாலையிலும் ஆங்கிலப் பாடம் படிப்பேன்.

வியாழன் தவிர ஏனைய நாட்களில் ஆங்கிலப் பாடம் கற்பிக்கப்படும்.

ஆங்கிலப் பாடத்தில் கேட்கப்படும் வினாக்களுக்கு மிகவும் சுலபமாக விடையளிக்கலாம்.

ஆங்கிலப் பாடத்தில் மிக இலகுவாகவும், எளிமையான பாடல்களைப் பாடுவேன்.

ஆங்கிலம் என்பது ஒரு சர்வதேச மொழியாகும்.

பிறநாட்டவருடனும், பிற இனத்தவருடனும் பேச இம்மொழி எமக்கு அவசியம்.

உயர்கல்விக்குத் தேவையான நூல்களைக் கற்பதற்கு ஆங்கிலம் உதவுகிறது.

கணனிக் கல்வியைக் கற்பதற்கு ஆங்கிலம் உதவுகிறது.

இவ்வாறு ஆங்கிலம் பலவழிகளில் முக்கியம் பெறுவதனால் நான் ஆங்கிலப் பாடத்தை விரும்புகின்றேன்.

அபிராமி கலைசெல்வன்
தரம் 4B

விளையாட்டு நேரம்

நான் விரும்புவது விளையாட்டு நேரம்.

மாலை நேரம் விளையாடுவது நல்லது.

விளையாடுவது உடம்பிற்கு ஓர் உடற்பயிற்சி ஆகும்.

விளையாடுவோமானால் மனதிற்கு மகிழ்ச்சி ஏற்படும்.

விளையாட்டை எல்லோரும் விரும்புவார்கள்.

கிபெகந் ஜீவகன்
தரம் 1G

எனது குடும்பம்

ஒவ்வொரு மனிதனின் வாழ்விலும் முக்கியமானது குடும்பம் ஆகும்.

அன்னையும் பிதாவும் முன்னறி தெய்வம் என்ற பழமொழிக்கு ஏற்ப தாயும் தந்தையும் முதன்மையானவர்கள்.

எனது குடும்பத்தில் ஐந்து அங்கத்தவர்கள் உள்ளனர்.

என் பெற்றோர்கள் எங்களைக் கண்ணை இமை காப்பது போல் காத்து வருகின்றனர்.

எந்தக் குழந்தையும் நல்ல குழந்தை தான் மண்ணில் பிறக்கையிலே அது நல்லவராவதும், கெட்டவராவதும்

அன்னை வளர்ப்பினிலே என்ற கண்ண தாசனின் வரிகளை நாங்கள் அறிவோம்.

எங்கள் பெற்றோர்கள் எங்களைப் பற்றி பெருமையாகப் பேசும் அளவிற்கு மிகவும் ஒழுக்கமாக நடந்து வருகிறோம்.

கிருசாலினி சுமந்திரன்
தரம் 4B

எனக்குப் பிடித்த பாடம் ஆங்கிலம்.

நான் ஆங்கிலப் பாடத்திலே மிகவும் சுடிய புள்ளிகளை எடுப்பேன்.

ஆங்கிலப் பாடத்திலே அதிகமான பாடல்களும் கதைகளும் உள்ளன.

அனேகமாக விஞ்ஞான, தொழில்நுட்ப புத்தகங்கள் ஆங்கிலத்திலேயே எழுதப்பட்டுள்ளன.

ஆங்கிலம் ஒரு சர்வதேச மொழி ஆகும்.

ஆங்கிலம் சமூகத்தில் நன்மதிப்பைப் பெற்றுத் தரும்.

ஆங்கிலத்தை இலகுவாகக் கற்றுக் கொள்ளலாம்.

உலகில் உள்ள அனைவராலும் ஆங்கிலம் பேசப்படுகின்றது.

சந்தோஸ் சுதர்ஷன்
தரம் 1G

மாணவர்களின் ஆக்கங்கள்

புகையிரதத்தில் எனது முதற்பயணம்

சென்ற ஆண்டின் இறுதியில் ஐந்தாம் வகுப்புத் தேர்வில் சிறப்பாகச் சித்தியடைந்தேன். எனது அப்பா மிகவும் மகிழ்ச்சியடைந்தார். மார்கழி விடுமுறையின் போது என்னைக் கண்டிக்குக் கூட்டிச் செல்வதாகக் கூறினார். அதைக் கேட்ட போது நான் துள்ளிக் குதித்து மகிழ்ச்சி அடைந்தேன். மார்கழி பத்தாம் நாள் விகாரமாதேவிப் புகையிரதத்தில் செல்வதாகக் கூறினார். அந்த நாளும் வந்தது. அன்று அதிகாலையில் நாங்கள் பயணத்திற்கு ஆயத்தமானோம். அம்மாவும் அப்பாவும் எங்களை வழியனுப்பி வைத்தனர். அப்பாவுடன் நான் கோட்டை புகையிரத நிலையத்தை அடைந்தேன். பிரயாணச்சீட்டுப் பெற்றுக் கொண்டதன் பின்னர் நாங்கள்

உள்ளே சென்றோம். சிறிது நேரத்தில் புகைவண்டியின் ஊதுகுழல் சத்தம் கேட்டது. புகைவண்டி மேடையில் நின்றதும் மக்கள் ஆரவாரத்தோடு ஒருவரையொருவர் தள்ளியும் நெருக்கியும் உள்ளே ஏறினர். அவர்களில் சிலர் வசதியான இடங்களில் அமர்ந்து புன்முறுவல் பூத்தனர். சிலர் வசதியான இடம் கிடைக்காமையால் முகம் சோர்ந்தனர். என் அப்பா எப்படியோ வசதியான இடம் பிடித்து என்னை யன்னல் அருகில் அமரும்படி செய்தார். வண்டி நீண்ட குரல் எழுப்பிக் கொண்டு புறப்பட்டது. நான் யன்னல் வழியாக அனைத்தையும் இரசித்தேன். சோலைகள் கண்கொள்ளாக் காட்சியாக விளங்கின. இடையிடையே நீர் நிறைந்த பசுமையான வயல்வெளிகள் தோன்றின. குரங்குகள் மரங்களிலே தாவித்திரிந்தன. சிறு சிறு வீடுகளும் பரந்த வயல் வெளிகளும் காணப்பட்டன. தேயிலைத் தோட்டங்கள் பச்சைக் கம்பளம் போர்த்தமை போல் காட்சியளித்தன. புகைவண்டி கடுகண்ணாவைப் புகையிரத நிலையத்தில் சிறிது நேரம் தங்கிப் புறப்பட்டது. “இனி கண்டி வந்துவிட்டது,” என்றார் அப்பா. சிறிது நேரத்தில் புகையிரதம் கண்டிப் புகையிரத நிலையத்தை அடைந்தது. நாங்கள் பொருட்களுடன் இறங்கினோம். கண்டி மாநகரம் அழகொளிரக் காட்சி தந்தது. எனது முதற் புகையிரதப் பயணத்தை என்னால் என்றுமே மறக்க முடியாது.

வைஷ்ணவி மகேந்திரராஜா

தரம் 6 B/Y

நான் ஒரு பறவையானால்

நான் ஒரு பறவையானால் விண்ணிற் பறந்து பல அரிய காட்சிகளைக் கண்டு மகிழ்வேன். நான் சிறிய பழங்களைப்

பறித்து, உண்டு மகிழ்வேன். என்னைப் போன்ற பல பறவை நண்பர்களுடன் சந்தோஷமாக வாழ்வேன். திண்ணையில் வீசியிருக்கும் நெல் மணிகளைக் கொத்திக் கொத்தி உண்பேன். நான் எனது பெற்றோரை மதிப்பேன். அம்மா கூறும் வார்த்தைகளுக்குக் கட்டுப்படுவேன். பாட்டி கூறும் பஞ்ச தந்திரக் கதைகளைக் கேட்டு இரசிப்பேன். நான் வயலுக்கு என் வண்ண இறக்கை களை அடித்துப் பறந்து செல்வேன். பூத்துக் குலுங்கி இருக்கும் நெல் மணிகளை உண்பேன். நான் மட்டும் உண்ணாமல், என் இன எல்லாப் பறவைகளையும் அழைத்து உண்பேன். எல்லோரும் என்னைப் பாராட்டும் வண்ணம் நடந்து கொள்வேன். என் இன சிறிய பறவைகளுக்கு வழிகாட்டியாக அமைவேன். எமது சந்ததியினருக்கு அறிவுரைகளைச் சொல்லிக் கொடுப்பேன். அவையாவன பொய் சொல்லக்கூடாது,

மற்றவர்களுடன் சேர்ந்து வாழ வேண்டும், பெரியோரை மதிக்க வேண்டும் என்பனவாகும். இவை அனைத்தும் அவர்கள் கேட்டு நடந்தால் நான் மிகவும் மகிழ்ச்சி அடைவேன்.

தேஸ்னி சிறீகரன்

தரம் 6 B/Y

அன்று எனக்கு விடுமுறையாதலால் மாலை தந்தையுடன் ஓய்வு நேரத்தைக் கழிக்க பூங்காவிற்குச் சென்றிருந்தேன். வண்ண வண்ண மலர்கள் அழகாக வெட்டப்பட்டு, வளர்க்கப்பட்டு என்னைக் கவர்ந்தன. எனினும் வேறு ஓர் இடத்தை நோக்கி விழிகள் நகர்ந்தன. ஓரிடத்தில் வட்டமாக எல்லோரும் குழுமி நின்று ஏதோ பார்த்துக் கொண்டிருந்தனர். எனக்கும் அது என்னவென்று பார்க்க வேண்டும் போல் ஆவலாயிருந்தது. நான் அங்கு பார்த்த சம்பவம் இன்னும் என் மனதை நெகிழ வைத்துக் கொண்டுதான் இருக்கின்றது. ஆம்! அங்கு ஒரு முதியவரும் ஒரு சிறுமியும் வேடிக்கை விளையாட்டுக்கள் காண்பித்துக்கொண்டு இருந்தனர். நானும் இரசித்துக் கொண்டிருந்தேன். இறுதியில் அந்த முதியவர் ஓர் நீண்ட மூங்கில்த் தடியின் நுனியில் அக்குழந்தையைப் பிடித்துக் கொண்டிருந்தார். சிறுமியோ பயமும் பதறலுமாக மூங்கிலின் மறுமுனையில் அந்தரத்தில்த் தொங்கிக் கொண்டிருந்தாள். ஆனால் பார்ப்பவர்கள் கைதட்டி ஆரவாரித்துக்கொண்டிருந்தனர். அவர்களைப் போல் என்னால் இரசிக்க முடியவில்லை. எனக்கு மனம்முழுவதும் பதற்றமாயிருந்தது. சில வினாடிகளின் பின் மெல்ல மெல்ல அச்சிறுமியை இறக்கிவிட்டார். எல்லோரும் அந்த முதியவர் விரித்திருந்த துண்டின் மேல் சில்லறைப் பணத்தை வீசி விட்டுக் கலைந்து சென்றுகொண்டிருந்தனர். ஆனால் என் மனமும் விழிகளும் அவர்களின் மேல் நிலைத்திருந்தன. முதியவரின் விழிகளில் துயரத்தைக் கண்டேன். விம்மியபடி நின்ற சிறுமியை அணைத்தபடி அவளது முதுகைத் தடவிவிட்டார். அவர்களை நெருங்கி “ஏன் இப்படிக் கஷ்டப்பட்டு உயிரைப்பணயம் வைத்து வேடிக்கை காட்டுகின்றீர்கள்?” எனக் கேட்டேன். கலங்கிய விழிகளுடன் அந்த முதியவர் என்னைப் பார்த்து “தம்பி இப்படி செய்தால்த் தான் நாங்கள் வாழ முடியும்” என்றார். எனக்கு மனதில் தாங்க முடியாத துயரம் நிரம்பியது. உலகில் இத்தனை துயரங்களின் மத்தியிலும் மக்கள் வாழுகின்றனர் என உணர்ந்தேன். அந்த முதியவரும் சிறுமியும் பட்ட துயரம் அவர்கள் வயிற்றுப் பிழைப்பிற்காக உயிரையும் துச்சமென நினைத்துப் படும் கஷ்டம் இன்று நினைத்தாலும் உலுக்கும் சம்பவமாகவே உள்ளது.

காயத்திரி வைத்திலிங்கம்

தரம் 7W

மறக்க முடியாத ஒரு கணம்

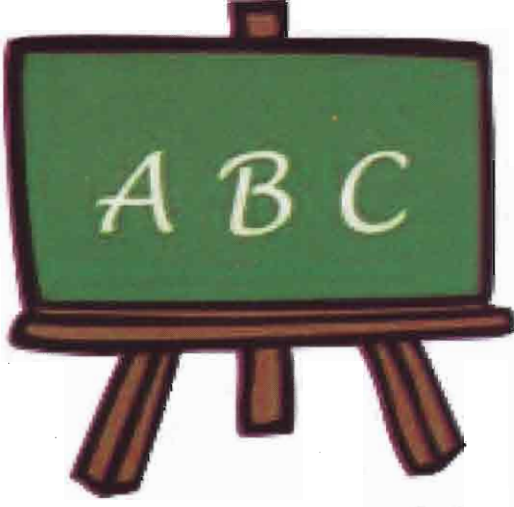
அன்று வெள்ளிக்கிழமை பாடசாலை விட்டதும் வெளியே ஓடி வந்தேன். எனக்கு முன்னால் ஓடிய எனது நண்பி அனுஷ்கா திடீரென வீதியைக் கடந்தாள். வீதியில் வேகமாக வந்த வாகனம் அவளை மோதித் தூக்கி வீசியது. வீதியில் நடந்த விபத்தைக் கண்டு நான் பயந்து போனேன். ஐயோ! எனக் கத்திக்கொண்டு அவ்விடத்திற்கு எல்லோரும் விரைவாக ஓடினோம். சில நிமிடங்கள் என்னால் அதிர்ச்சியிலிருந்து விடுபடமுடியவில்லை. வீதி ஓரத்தில் சுருண்டு, திரண்டு உருமாறியபடி அவள் கீழே கிடந்தாள். அவள் உடம்பிலிருந்து இரத்தம் ஆறாகப் பெருகியது. அங்கிருந்த அனைவரும் ஐயோ! ஐயோ! என அமும் சத்தம் என் மனதைப் பிளந்தது. அவள் எனது

இன்பத்திலும் துன்பத்திலும் கலந்து கொள்பவள். “அனுஷ்கா!” என ஓலமிட்டேன். என் கண்களிலிருந்து கண்ணீர் சொரிந்தது. அங்கு கூடி நின்ற மக்கள், அவளுக்கு முதலுதவி செய்தனர். எனக்கு என்ன செய்வதென்று தெரியாமல் திகைத்தேன். அக்கணப்பொழுதில் “அம்புலன்ஸ்” வாகனம் அலறிக் கொண்டு வந்து அவளைத் தூக்கிக் கொண்டு மாயமாக மறைந்தது. எனது நண்பியின் கவனக்குறைவே இந்த விபத்துக்குக் காரணம். இச்சம்பவம் என் வாழ்க்கையில் இன்றும் என்றும் மறக்க முடியாத ஒரு துக்க நிகழ்வாகவே உள்ளது.

நிதிலா முருகானந்தன்

தரம் 7W

நான் யார் தெரியுமா? நான் தான் கரும்பலகை. நான் பாடசாலைகளில் கூடுதலாகக் காணப்படுகின்றேன். சிறுவர்களான நீங்கள் பாடசாலை நாட்களில் என்னைப் பார்க்காத நாளே இல்லை. பாடம் படிக்கும் போதும் என்னில் எழுதும் போதும் என்னைப் பார்த்துக் கொண்டே இருக்கின்றீர்கள். சில மனிதர்கள் என்னைப் பார்த்துக்கொண்டே இருக்கின்றார்கள். சில மனிதர்களோ என்னைப் பார்ப்பதே இல்லை. ஏனென்று கூடத் தெரியவில்லை. என்றாலும் என்னை ஒரு நாளாவது பார்ப்பார்கள் என நம்புகின்றேன். என்னை ஆங்கிலத்தில் “Black board” என்பார்கள். சில மனிதர்கள் என்னைத் தமிழில் கரும்பலகை எனச் சொல்வார்கள். சில மனிதர்களோ என்னை ஆங்கிலத்திலேயே

சொல்வார்கள். கூடுதலாகக் கணிதம் என்னும் பாடத்தில் என்னைத்தான் பார்த்துக்கொண்டே இருப்பார்கள். ஏனென்றால் அப்பாடத்தில் விளங்கினவற்றையும் விளங்காதவற்றையும் என்னில் தான் எழுதி விளங்கப்படுத்துவார்கள். அந்தப்பாடத்திலே கூடுதலாக என்னை அவதானிப்பார்கள். ஆசிரியர்கள் அனைவரும் என்னைக் கவனிப்பார்கள். என்னில் தான் அனைத்தையும் எழுதுவார்கள். பாடங்கள் எல்லாவற்றிற்கும் நான் தேவைப்படுகின்றேன். அவர்களுக்கு உதவுகின்றேன். பாடசாலை நாட்களில் தான் என்னைக் கூடுதலாகப் பயன்படுத்துகின்றார்கள். எல்லோரும் என்னைக் கவனிப்பார்கள். என்னைப்போல் பல பேர் இருக்கின்றார்கள். என்னை அவர்கள் அழகாக வைத்திருப்பார்கள். எனக்கு அவர்களோடிருக்க சந்தோஷமாக இருக்கும். என்னைப் போல் யார் தான் இவ்வளவு சந்தோஷமாக இருப்பார்கள்!

அமலஜெலீனா ஞானராசா

தரம் 7W

இன்றைய சிறுவர்கள் நாளை தலைவர்கள்

நிலவுக்கு வெளிச்சமாக
நெருப்புக்கு வெப்பமாக
விதைக்கு வார்த்தையாக
கடலுக்கு நீலமாக
வீட்டுக்கு பிள்ளையாக
நாட்டுக்கு தலைவராக
காலுக்குச் செருப்பாக
மரத்திற்கு வேராக
இன்றைய சிறுவர்கள்
நாளை தலைவர்கள்

இவர்கள் செல்வதற்கு ஏது தடை
இவர்களிடமுள்ளது படை
இவர்கள் இறைவனின் கொடை
இவர்களிடமுள்ளது ஏறு நடை
இன்றைய சிறுவர்கள் நாளை தலைவர்கள்

கோபிதா செல்வராஜன்

தரம் 10W

ஓசோன் படலம்

வளிமண்டலத்திலுள்ள ஓட்சிசன் அணுக்களில் மூன்று ஓட்சின் அணுக்கள் சேர்ந்து உருவானதே (O³) ஓசோன் படலமாகும். இது புவியிலிருந்து சுமார் 5 கி.மீ – 35 கி.மீ இற்கு மேலே காணப்படுகிறது. இது சூரியனில் இருந்து வரும் நச்சுக்கதிர்களான ஊதா கலந்த Ultra Violet (U.V) கதிர்களை பூமிக்கு வராது தடுக்கிறது. சமீப காலமாக ஓசோன் படலம் அழிவுற்று வருவதாக விஞ்ஞானிகள் கருத்து தெரிவித்துள்ளனர்.

இது 1% குறையும் போது 2% U.V கதிர்கள் பூமியை அடைகிறது. இதனால் மனிதனுக்கு மட்டுமல்ல தாவரங்களுக்கும் பெரும் பாதிப்புக்களை ஏற்படுத்துகின்றன. இதன் பாதிப்பின் முதல் கட்டமாக துருவப் பிரதேசங்களில் வாழ்பவர்களுக்கு தோல் புற்று நோய் ஏற்பட்டுள்ளதாகத் தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளது. இது அழிவுருவாவதற்குப் பிரதான காரணம் குளோரோ புளோரோ கார்பன் (CFC) ஹோலான், கார்பன் டெட்ரா குளோரைட்டுக்கள், மெதைல் குளோரோபோம், மெதைல் புரோமைட்டு என்பவற்றின் நுகர்வுகளேயாகும். இதில் சி.எவ்.சி பிரதான இடத்தை வகிக்கிறது. இது பெரும்பாலும் குளிருட்டிகளில் பாவிக்கப்படுகிறது. இந்த சி.எவ்.சி ஆனது வளியை விட பாரம் குறைந்தது. ஆகையால் மேலெழுந்து சென்று ஓசோன் படலத்தைத் தாக்குகிறது.

இதனால் ஓசோன் படலத்தில் துளைகள் விழுகின்றன. இவ்வாறு விழும் துளைகள் 1985ஆம் ஆண்டு அட்லாந்திக்கு மேலாக இருப்பதை கண்டார்கள். அதே ஆண்டு ஓசோனைப் பாதுகாக்க வியன்னா மாநடும், 1987ஆம் ஆண்டு மொன்றியல் மாநாடும், 1992ஆம் ஆண்டு கோபனேகன் மாநாடும் கூட்டப்பட்டன. இம்மாநாடுகளின் அடிப்படையில் மேற்கூறிய ஓசோனை தாக்குபவைகளை அழிப்பதற்கு 25 நாடுகள் உடன்பட்டு தெரிவித்த பின் இலங்கை உட்பட 149 நாடுகள் உடன்பட்டன. சி.எவ்.சி, ஹோலான் என்பவற்றிற்கு பதிலாக ஐதரோ புரோரோகார்பன் (HFC) பயன்படுத்தப்படுகிறது. இதனால் ஓசோன் பாதிப்பு மிகக் குறைவாக இருக்கிறது. தற்போது ஓசோன் துளையை ஏற்படுத்தும் மனிதனின் செயற்பாடுகள், கண்டுபிடிப்புக்கள் என்பவற்றை நிறுத்துவதாலும், தீயணைப்புக்காக பழைய முறைகள் அகற்றப்பட்டு வேடர்மிஸ்ட் தொழினுட்பம், நீர் தெளிப்பான், பைன்பார் குளேட் தொழினுட்பம், தாசிப்படலத்திற்காக விரல்பம்புகள், இராசயன அழுத்த டிஸ்க் மென்ஸ்கள் போன்றவற்றைக் கையாளுவதாலும் குளிருட்டிகளுக்காக சி.எவ்.சி அற்ற குளிருட்டிகளைப் பயன்படுத்துவதாலும் ஓசோன் படலம் பெரிதும் பாதுகாக்கப்பட்டு வருகின்றது. இந்த உலகத்திலே மனித நிலவுகை, தாவர நிலவுகை, விலங்கு நிலவுகை ஆகியன நிலைத்திருப்பதற்கு இது பெரிதும் துணைபுரிவதனால் அதை அழிக்கும் செயற்பாடுகளை தவிர்ந்து ஓசோன் படலத்தைப் பாதுகாப்போம்

மேதிகா செல்வராசா

தரம் 9B/Y

விஞ்ஞானத்தின் விந்தை

விஞ்ஞானம் என்ற ஞானம் ஒன்றேதான்!

விந்தை என்ற பதமும் ஒன்றே தான்!

பூமியொரு உருண்டை என நம்பவைத்தவனும் - அவனொருவன்தான்!

இருக்கும் உலகம் பூதங்களென ஐந்துண்டோ

வான்வெளி, நில வெளி யாவும் அறிந்தேன்

வான்வெளியில் விளையாடவும் கற்றுக் கொண்டேன்

விஞ்ஞானிகள் வான்வெளியில் உலாவிவர

றொக்கெற் சற்றலைட் ஊர்ந்து வர நடுவே

சூரியனாம் நாற்றிசையும் சமுன்ஹாடும் கோள்கள் அவை

கணணி மூலம் கட்டுப்படும் செயற்கைக்கோள் - அதுவே

விஞ்ஞானிகளின் எதிர்கால வளர்ச்சிக்கோள்!

கடல்கடந்து தரைகடந்து சென்றவர் ஆம்ஸ்ரோங்

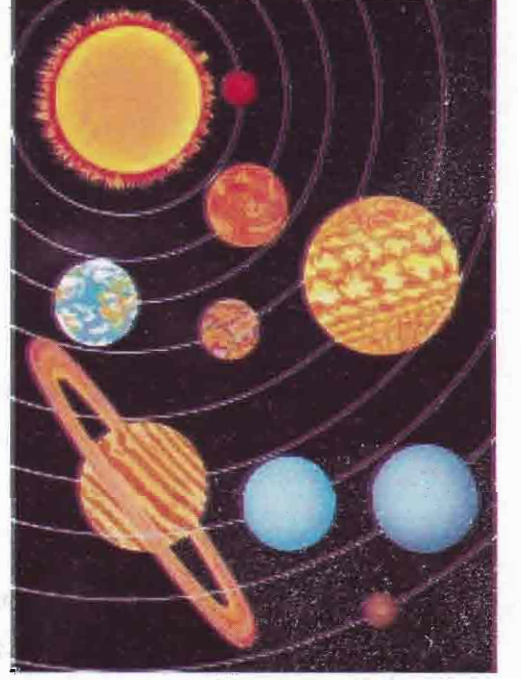
சந்திரனில் காலைப்பதித்த பெருமையும் ஓர் விந்தை!

உலகிற்காக தன்னை அர்ப்பணித்த மந்தையவர் கல்யாண

பூவுலகத்தாயின் மடியில் மடிந்ததும் ஓர் விந்தையே

செயற்கைக் கோள் தானியங்கி வென்று வரும் செய்தி

கண்டு திகைப்பது தான் விஞ்ஞான விந்தையே

நிருஜா பாச்கரன்

தரம் 10W

அம்மா

உன்னைப் பற்றிக் கவிதையா? - உன்

உயர்வதை வடிக்க என் வார்த்தைகளோ

கவிதையில் பொய்யிருக்கும் - உன்

களங்கமற்ற அன்பு பொய்த்திடுமோ

கருவினுள் உரு சுமந்து

கருணையைச் சுரப்பவளே

வறுமையின் கொடுமையிலும்

வரங்களின் வள்ளல் நீயோ

புன்னகை தொலைத்து - என்னை

புதுமை காணச் செய்தவளே

பூக்களால் உன்னைப் பூசிக்கவோ

பூவுலகின் பூக்கள் போதாதே

என் ஜனத்தில் அன்று

மறு ஜென்மம் கொண்டவளே

என் மரணத்தின் விளிம்பு வரை

மண்டியிடுவேன் உன் இன்பமான

அன்பிற்கு முன்னே.

அம்மா உன் அரவணைப்பு

அந்த சுகம் யார் தருவார்

அன்பின் ஆழ்கடல் நீ - அதன்

ஆழத்தை அளக்கவும் கூடுமோ

றொக்ஷினி சத்தியசீலன்

தரம் 10B/Y

கல்வியின் நோக்கம் ஒழுக்கம்!

மனிதனுக்கு மனிதன் எனும் உயரிய அடையாளத்தைத் தருவது ஒழுக்கம். எனவே இது உயிரினும் மேலாக மதிக்கப்படும் எனும் இக் கருத்து வள்ளுவரின் வாய்மொழி ஆகும்.

சிறு வயதியிலேயே ஒழுக்க நெறியைக் கடைப்பிடிக்க வேண்டும். அப்போது வாழ்வு ஒழுங்குபடுத்தப்படும். ஒழுக்கம் வளர வளர வாழ்வும் வளம் பெறும். ஒழுக்கம் நிறைந்த வாழ்க்கைப் பாதையை வெளிச்சம் போட்டுக் காட்டுவது கல்வியே ஆகும். சட்டம், ஒழுங்கை மதித்து, பிற சமயம், கலாசாரம் என்பவற்றை மிதியாது சமூகத்தில் நற்பிரயோக நாம் தலைநிமிர்ந்து வாழ வேண்டும் என்று கல்வியே, எமக்கு

கருத்துரைக்கிறது. சிறந்த கல்விமான்கள் யாவரும் உன்னத ஒழுக்க சீலர்களாகவே வாழ்ந்தார்கள், வாழ்கின்றார்கள். மனித மனத்தை அலைமேல் துரும்பாக அலையவிடாது ஒழுங்குபடுத்தும் ஆற்றல் கல்விக்கே உரியது. “கற்றோருக்குச் சென்ற இடம் எல்லாம் சிறப்பு” என்கிறார் ஒளவைப்பாட்டியர். அந்தக் கல்விச் சிறப்புக்குரியவர்கள் ஒழுக்கம் மிக்கவர்களாகவும் இருப்பார்கள். அந்த ஒழுக்கம் இல்லையேல் கல்வி தாமரை இலைத் தண்ணீர் போல ஆகிவிடும்.

கல்வித் துறையில் எத்தனையோ மகான்களின், ஒழுக்க சீலர்களின் வாழ்க்கை வரலாறுகள் புகுத்தப்பட்டு இருக்கின்றன. இதற்குக் காரணம் அவ் அறிஞர்களின் வாழ்க்கை வரலாற்றைப் படிப்பவர்கள் தாமும் அப்படி வாழப்பழகும் மனோநிலையை அடைய வேண்டும் என்பதற்காகவே ஆகும். நீர் உயர நெல் உயர்வது போல கல்வி உயர ஒழுக்கமும் உயரும். ஏரானது நிலத்தைப் பண்படுத்தி நல் விளைச்சலுக்கு வழி வகுப்பது போல கல்வி நம் மனதைப் பண்படுத்தி ஒழுக்கம் எனும் பயிர் வளர வழிவகுக்கும். நம் வாழ்வை எப்படி வாழவேண்டுமென எடுத்துரைப்பது கல்வி ஆகும். அக் கல்வியின் கடதாசிப் பெறுபேறு பரீட்சை முடிவுகளாக இருக்கலாம். ஆனால் வாழ்க்கைப் பெறுபேறு ஒழுக்கமே ஆகும்.

படித்துப் பட்டம் பெற்றவர்களாக இருப்பினும் குடிப்பழக்கம் முதலான தீயொழுக்கம் உடையவர்களை சமூகம் வெறுத்தொதுக்கிறது. அதற்குக் காரணம் அவர்கள் தமது கல்வியை சீரியை திசைவழியில் பயன்படுத்தாமையே ஆகும். இன்றைய உலகில் மாணவப்பருவத்தினர் ஒரு சிலர் நெறிதவறி தமது எதிர்காலத்தைப் பாழாக்கி மனம்நோவதைக் காணக்கூடியதாக உள்ளது. இதற்குக் காரணம் அவர்கள் கல்வியில் அதிகம் நாட்டம் காட்டாமையே ஆகும்.

ஆதலால் மாணவர்கள் இளமைக் கிறுக்குகளுக்கு ஆளாகாது, அர்ப்பணிப்புடன் செயற்படுவதன் மூலம் கல்விச் செல்வத்தை மட்டுமன்றி எதிர்காலத்தில் செல்வச் சிறப்பையும், பட்டம், பதவிகளையும் பெற்று நாட்டின் நற்பிரஜைகளாக, ஒழுக்க சீலர்களாக வாழ வேண்டியது மாணவர்களது கடமையாகும்.

“ஒழுக்கம் விழுப்பம் தரலால் ஒழுக்கம் உயிரினும் ஓம்பப்படும்”

சுபாங்கனி திருஞானமூர்த்தி

தூரம் 10B/Y

தகரப் பீங்கான்

தண்டுப்பகுதி கொஞ்சம் மெல்லியதாக இருந்தாலும் அதன் கிளைகள் பாய்ந்தோடும் நதிகளாய்ப் பரந்திருந்தன. அடர்த்தியான இலைகள், கொத்துக் கொத்தாய் காய்கள் ஆகியவைகளோடு செழிப்பாயிருந்தது அந்த வேப்பமரம்.

அதன் நிழலில் கோழிக்கூட்டை விட மோசமான ஒரு குடில் கூரையிலும் சுற்றுப்புறத்திலும் எக்கச்சக்கமான துவாரங்களுடன் சூரியக்கதிர்களை வரவேற்கக் காத்திருந்தது.

அக் குடிசைக்குள் முதிர்வயதுக் கிழவி தனிமையில் படுத்துக்கொண்டு முனகிக் கொண்டிருந்தாள். அப்போது யாரோ வந்து படலையைத் திறக்கும் சாடைகண்டு “யாரது” அவளது பொக்கை வாயால் வார்த்தை சக்கையாகி வந்தது. “நான் தான் வந்திருக்கிறேன் பாட்டி” என்ற சிறுபிள்ளையின் குரல் கேட்டு “யாரது மீனாக் கண்ணுவா?” என்றுவாறே பாட்டி பக்கத்தில் கிடந்த தடியின் உதவியோடு எழுந்து சென்று படலையைத் திறந்தாள்.

அங்கே அவளின் பேத்தி மீனா தகரப்பேணிகளில் இரண்டு மூன்று பாண் துண்டுகளோடு நின்று கொண்டிருந்தாள். “இந்தாங்க பாட்டி பாண்” என்றவாறு தகரத்தட்டை நீட்டினாள். “நீங்களெல்லாம் சாப்பிட்டீங்களா?” என்று பாண் துண்டுகளை எடுத்துக் கொண்டு தகரத்தட்டை நீட்டியவாறு கேட்டாள் பாட்டி. “என்ன பாட்டி நீ! என்றாயினும் நாங்க சாப்பிட முதலுனக்கு சாப்பாடு தந்திருக்கிறாங்களா அம்மா? நீ என்னடான்னா சாப்பிட்டீங்களா அன்னு கேக்கிறாய்” என்றாள் மீனா. “என்னம்மா செய்யிறது பெத்த பாசத்தை மறக்க முடியுமா?” “உனக்கு அவங்க மேல பாசமிருக்கு ஆனா அவங்களுக்கு உங்க மேல பாசமில்லையே” என்றாள் மீனா. “ஏம்மா அப்படிச் சொல்லுறாய் அவங்களுக்கு ஏன் மேல நிறையப் பாசமிருக்கு” “அப்படியென்றால் ஏன் உன்ன ஓலைக்குடிசையில் கோழியன் மாதிரி அடைச்சப்போட்டிருக்கினமெல்ல! எங்களுக்கெல்லாம் பளிங்குத் தட்டில் பரிமாறுற அம்மா ஓனக்கு மட்டும் ஏன் தகரத்தட்டில் தாறாங்கள்?”

“அட அதுவா எனக்கு வயசாச்சில்ல, குலையை வெட்டினதுக்குப்பிறகு எதுக்கு வாழைமரம்? அது மாதிரித் தான் பிள்ளை நானும்” என்று சொல்லும் போதே கண் கலங்கிற்று. “என்னபாட்டி கண் கலங்குது” “தூசி விழுந்து போச்சம்மா” “சரி பாட்டி நான் போறன், அம்மா தேடுவா” என்றவாறு அக் குடிசைக்குள் முன்னால உள்ள பெரிய வீட்டை நோக்கி ஓடினாள். அந்தப் பெரிய வீடு அக் கிழவியின் மகனுடையது. அவளது அப்பா சின்ன வயசிலேயே இறந்திட்டார். எவ்வளவோ சிரமப்பட்டு அவனைப் பாடுபட்டு வளர்த்துப் படிக்க வைத்தாள் அவள். அவன் படித்துப் பட்டம் வேண்டிய பின்பு தானாகவே திருமணம் செய்து கொண்ட பின் மனைவி சொல்லே மந்திரமாய்ப் போச்சு. கடைசியில் பெற்று வளர்த்தவள் குடிலுக்கும் நேற்று வந்தவள் மாளிக்கைக்கும் சொந்தக்காரரானார்கள்.

அன்று இரவு காற்று அதிகமாகியது. குடிசையால் அக் காற்றுக்கு ஈடுகொடுக்க முடியவில்லை. அங்குமிங்குமாய் அசைந்தது. மழை வேறு கொட்டத் தொடங்கியதால் செய்வதறியாது முதியது முனகியது. “ஏய் மீனா இங்கிருந்த தகரப்பேணி எங்க?” தேடியும் கிடைக்காத அலுப்பில் கடுமையாகக் கேட்டாள் தாய். “அத நான் தான் பத்திரமா எடுத்து வச்சன்” “கெதியா அதைத்தா பாட்டிக்குச் சாப்பாடு கொடுக்க வேணும்” என்றாள் தாய். “மாட்டேன் அம்மா” “ஏய்! ஏன் வீணா அடம்பிடிக்கிறாய்” என்று இரண்டு தட்டுத் தட்டினாள். மீனா அழுத் தொடங்கி விட்டாள். அவளின் அப்பா “சரி அழாதே ஏன் அது உனக்கு வேண்டும் என்றாவது சொல்லு” அவள் “பாட்டிக்கு வயசானதால் தகரப்பேணியில் சாப்பாடு கொடுக்கிறீங்க. உங்களுக்கு வயசானதுக்குப் புறம் நான் எங்க போய் தகரப்பேணி தேடுவேன். அதுதான் எடுத்து வச்சிட்டன்” என்றாள்.

தவறை உணர்ந்த அவர்கள் குடிலை நோக்கிச் சென்றார்கள். குடில் தலைமட்டமாகியிருந்தது. அதைக் கண்டவர்கள் திக்கென்று போயிற்று. ஓடிப்போய் சாய்ந்த குடிலை அப்புறப்படுத்தி பார்க்க அவள் உயிர் இவ்வுலகை விட்டுப் பிரிந்து பலமணி நேரம் ஆகியிருந்தது. அவர்களுக்குப் பூமி வாயைத் திறந்து வானை விழுங்குவது போல் இருந்தது. வாழ்க்கை என்னும் ஓடத்தில் துடுப்புக்கள் புதிதாய் இருந்தாலும் சரி பழசாய் இருந்தாலும் சரி துடுப்பிலிருந்தால் தான் ஓடம் ஓடும். அத் துடுப்பையே சுமையாய் பார்த்தால் சுமக்க முடியா வேதனைகளைச் சுமக்க வேண்டி வரும்.

சாருகா திருலிங்கம்
தரம் 10B/Y

ஏற்றம் அளித்தாய் எழிலே என் தாய்

விண்ணும் மண்ணும் வீசங்காற்றும்
வியக்கும் உன்னாலே
என்னுள் இருக்கும் ஏற்றம் முழுதும்
என்னவள் உன்னாலே
கண்ணும் உந்தன் கவிதை முழுதும்
கருத்தே என் தாயே
எண்ண வீச்சை எழுத்தில் முடிக்க
என்னால் முடியாதே

வாழ்வில் உயர வழிகள் சொன்னாள்
வண்ணத் தாயவளே
ஊழ்வினை என்னைத் துரத்திய போதும்
உறுதுணையானவளே
தாழ்வு வரினும் தயவாவாள்
என்றும் தாயவளே
ஏழ்மை அகற்ற ஏற்றம் தருவாள்
எழிலே என் தாயே

தனிநிகர் பேறவள் தரணியில் உயர்ந்தவள்
தலைத்திடும் இன்று ஊற்று
கனியுள்ளம் கொண்டவள், கடுமையின் எதிரவள்
காப்பாற்றும் அடைக்கலம்
இனிய நல் தாயவள் இமையாய் இருப்பவள்
இன்பமே தருபவள்
புனிதத்தின் புஸ்பமாம் புதுமையாய் நிதம் - அவள்
புகழினைப் பாடுவோன்றேன் நான்.

தயாளினி குணலிங்கம்

தரம் 9B/Y

ஏழை சொல் அம்பலம் ஏறாது

அதிகாலை வேளையிலே பட்சிகள் சத்தத்துடனும், கோயில் மணி ஓசை ஒலிக்கவும், இலைகளின் மேல் பனித்துளிகள் கன்னத்தில் பருக்கள் போல விழுந்திருக்கும். இதமான காலை வேளையில் அம்மாவின் குரல் கேட்டு குழந்தைகள் போல குழைந்தெழுந்தான் விமலகாந்தன். ஏறும்புகள் போல சுறுசுறுப்பாக தன் காலைக் கடமைகளை முடித்துவிட்டு இறை தரிசனம் புரிந்து விட்டு முதல் முதல் தன் தாயின் ஆசியுடன் வேலைக்கு கிளம்பினான். விமலகாந்தன் ஏழையாக இருந்தாலும் வறுமையிலும் செம்மையானவன். தன் வீட்டுக் கஷ்டத்தை உணர்ந்து நடப்பவன். தன் தங்கையின் மேல் படிப்புக்கு பணம் தேவைப்பட்டதால் வேலை தேடி அலையும் போது இறைவன் கருணையால் அவனுக்கு நகைக் கடையில் ஒரு நல்ல வேலை கிடைத்தது.

இன்று தான் முதல் முதலாக வேலைக்கு போகிறான். அவன் கடைவாசலை அண்மித்ததும் அங்கு அவனது பழைய கூட்டாளி மோகனைக் கண்டான். இருந்தும் அவனும் மீண்டும் நட்பைத் தொடர விமலகாந்தன் விரும்பவில்லை. காரணம் மோகன் பெரிய பணக்காரன் தானோ ஏழை. முந்தி தான் சின்னவனாக இருக்கும் போது நண்பர்களாக இருந்தோம். இப்ப அதைக் கனவிலும் நினைத்துப் பார்க்கவில்லை. எல்லாம் காலம் செய்த கோலம் என எண்ணிக் கொண்டு தன் வேலையை ஆரம்பித்தான்.

விமலகாந்தன் மிகவும் நல்லவன். ஒழுங்கு முறையானவன். தினமும் வேலைக்கு ஒழுங்காகப் போவான். தன் வேலைகளை அர்ப்பணிப்புடன் செய்வான். அதனால் அவனுக்கு சம்பளமும் நிறைய கிடைத்தது. ஆனால் மோகனோ களவெடுக்கும் மனப்பாங்கு கொண்டவன். வேலைக்கு ஒழுங்காகச் செல்வதில்லை. பேராசை பிடித்தவன். அதனால் அவனுக்குச் சம்பளம் விமலகாந்தனைவிட குறைவாகவே கிடைக்கும். இதனால் மோகனுக்கு ஒரு தீய எண்ணம் தோன்றியது. இந்த நகைக் கடையில் கொஞ்ச நகையைச் சூறையாடுவோமா என்று நினைத்தான். ஆனால் தக்க தருணம் கிடைக்கவில்லை. அதை அவன் எதிர்பார்த்திருந்தான்.

ஒரு முறை முதலாளியின் அம்மாவுக்கு சுகவீனம் கடுமை என்று முதலாளி கடைப் பொறுப்பை விமலகாந்தனிடம் ஒப்படைத்தார். இந்த சமயம் பார்த்து மோகன் கடையில் உள்ள கொஞ்ச நகைகளைச் சூறையாடிவிட்டான். கடையில் நகைகள் காணாமல் போனதை அறிந்த முதலாளி கடைக்கு வந்து இதைப்பற்றி விசாரித்த போது மோகன் “விமலகாந்தன் திருடியதை என் கண்ணால் பார்த்தேன்,” எனக்கூறினான். பாவம்! விமலகாந்தன் என்ன செய்வான். அவனோ ஏழை. உண்மைகள் மறைக்கப்பட்டன.

முதலாளியும் மோகனின் பொய்யை நம்பினான். முதலாளி கூறினார். “விமலகாந்தன் நீ தான் நகைகளை திருடியிருப்பாய். காரணம் நீ ஏழை என்ற காரணத்தால் உன் வறுமையைப் போக்க திருடியிருப்பாய். என் நகைகளை என்னிடம் திருப்பிக் கொடு,” எனக் கூறினார். உண்மையைச் சொல்ல விமலகாந்தன் உதடுகள் துடித்தன. ஆனால் சொல்ல முடியாத நிலை. அங்கே ஒரு அதிசயம் காத்திருந்தது. ஒரு பொலிஸ் ஜீப் வண்டி வந்து இறங்கி விமலகாந்தனைப் பிடித்துக் கொண்டு சென்றது.

பார்த்தீர்களா அன்பான மாணவர்களே! இந்த சமூகத்தை. மோகன் தான் திருடினான். ஆனால் அவன் பணக்காரன் என்றபடியால் அவன் தன் திருட்டுத்தனத்தை மறைத்துவிட்டான். ஆனால் விமலகாந்தன் ஏழை என்றபடியால் பழி அவன் மேல் விழுந்தது. ஏழையின் உண்மைகள் மறைக்கப்பட்டது. இதில் இருந்து “ஏழையின் சொல் அம்பலம் ஏறாது” எனத் தெளிவாகிறது.

டிவேக்கா நடராஜசுந்தரம்

தரம் 849Y
-149-

வாழ்வைப் பிரதிபலிக்கும் இலக்கியங்கள்

உரையினாலேனும் செய்யுளினாலேனும் இயற்றப்படும் நூல்கள் எல்லாம் பொதுவாக இலக்கியத்தின் பாற்படுமெனினும் வாழ்க்கையின்கண் வரும் அனுபவங்களை அழகுறப் புனைந்து கூறும் நூல்களே சிறப்பாக இலக்கியமெனக் கருதத்தக்கன. இலக்கிய நூலாசிரியன் ஒருவனுடைய மனோபாவம், அனுபவம், குறிக்கோள், சூழல் முதலியவற்றிற்கிணங்கவே அவனியற்றும் நூலின் நடை, தன்மை, அமைப்பு முதலியன உருக்கொண்டு இருந்தாலும் அவ்வின்கியத்தில் அது தோன்றிய காலத்திற்குரிய வாழ்வியல் சிந்தனைப் பிரதிபலிப்பே பிரதானப்பட்டிருக்கும் எனலாம். இவ்வாறு இலக்கியங்கள் அவ்வக் காலத்திற்குரிய வாழ்வியல் அம்சங்களைப் பிரதிபலித்துக் காட்டுவதனால் இலக்கியங்களைக் காலத்தின் கண்ணாடி என்பர்.

“காலத்திற்கேற்ற வகைகள் அவ்வக் காலத்திற்கேற்ற ஒழுக்கமும் நூலும்” என்ற பாரதியின் கூற்றானது ஒவ்வொரு காலத்திலும் தோன்றுகின்ற இலக்கியங்கள் அவ்வக் காலத்தினுடைய வாழ்வைப் பிரதிபலிக்க வேண்டும் என்பதாகும். இவ்வாறு இலக்கியங்கள் வாழ்வைப் பிரதிபலித்து நிற்கும் தன்மையினை தமிழிலக்கியங்கள் வாயிலாக அறிய முடிகின்றது. தமிழிலக்கிய வரலாற்றின் முதற்காலமாகக் கொள்ளப்படுகின்ற சங்ககாலம் தொட்டு இன்று வரையுள்ள மரபு நவீன இலக்கியங்கள் வாழ்வைப் பிரதிபலிக்கின்றமையை அறிய முடிகின்றது. அந்த வகையில் சில இலக்கியங்கள் வாயிலாக வாழ்வு பிரதிபலிக்கப்படும் முறையினை அடுத்து நோக்கலாம்.

ஒருவன் எவ்வளவு தான் செல்வங்களைக் கொண்டு இருந்தாலும் அவன் குழந்தைச் செல்வத்தைப் பெற்ற பின்பே அவனது வாழ்வு முழுமையடைகின்றது எனத் தமிழ்ச் சமுதாயம் குழந்தைப் பேற்றை வலியுறுத்தி நிற்கின்றது. குழந்தைச் செல்வம் இல்லாதவர்களது வாழ்வில் இனிமையைக் காண முடியாது. இக்கருத்தை

“படைப்பு பல படைத்து பலரோடு உண்ணும்

உடை பெருஞ் செல்வராயினும் - இடைப்படக்

குறுகுறு நடந்து சிறுகை நீட்டி

இட்டுந் தொட்டும் கவ்வியும் துழந்தும்

நேய்யுடை அடிசில் மெய்ப்பட விதிர்த்தும்

மயக்குறு மக்கள்.....” என்ற அறிவுடை நம்பியின் புறநானூற்றுச் செய்யுள் எடுத்தி

இதே கருத்தையே

“குழலினிது யாழினிது என்பர் தம் மக்கள்

மழலைச் சொல் கேளா தவர்”

என வள்ளுவரும் கூறுகின்றார். இவற்றின் மூலம் குழந்தைப்பேற்றுடன் தான் இல்லற வாழ்வு பூரணத்துவமடைகின்றது என்ற வாழ்வியலம்சம் வெளிப்படுத்தப்படுவதனைக் காண முடிகின்றது.

அதேபோல் மனிதன் சமூகத்தில் உயர்ந்தவனாக மதிக்கப்பட வேண்டுமென்றால் கல்வியறிவுமிக்க சான்றோனாகக் காணப்பட வேண்டும். ஒவ்வொருவரும் கல்வியை வெறுப்பில்லாமல் கற்று வாழ்வில் முன்னேற வேண்டும் என்பதை

“உற்றுழி உதவியும் உறுபொருள் கொடுத்தும்

பிறறை நிலை முனியாது கற்றல் நன்றே”

எனும் நறுந்தொகை அடிகளும் எடுத்தியம்புகின்றன. உதவி செய்தும் பொருட்களை அன்பளிப்பாகக் கொடுத்தும் கல்விகற்பது மட்டுமல்லாமல் வறுமைப்பட்டவிடத்தும் பிச்சையெடுத்தாவது கல்வியைப்பெற வேண்டும் என்றும் மேற்கூறப்பட்ட பாடல்கள் வாயிலாக அறியமுடிகின்றது. இவற்றினுடாக கல்வியின் பெருமை எடுத்துக்காட்டப்பட்டிருப்பதோடு ஒவ்வொருவரும் கல்வியினுடாக முன்னேற வேண்டும் என்பதும் வலியுறுத்தப்படுகின்றது.

இரட்டைக் காப்பியங்களுள் ஒன்றான சிலப்பதிகாரம் கோவலன் கண்ணகி கதையைக் கூறும் காப்பியமாக விளங்குகின்றது. இக்காப்பியம் இவர்களது வாழ்வைக் கவித்துவமாகப் பேசினாலும் முப்பெரும் உண்மைகளை சமூகத்திற்கு எடுத்துக் கூறுவதாக அமையப்பெற்றுள்ளது. அரசியல் பிளைத்தோர்க்கு தருமதேவதையே யமனாக அமையும். புகழ் செறிந்த கற்புடைய மகளிரை உயர்ந்தோர்கள் போற்றுவார்கள் ஒருவன் செய்த வினைப்பயன் தப்பாமல் அவனை வந்தடையும் எனும் முப்பொருள் உண்மைகள் வலியுறுத்தப்பட்டுள்ளன. இதனைப் பாண்டியன், கண்ணகி, கோவலன் வாயிலாகவும் எடுத்துக் கூறியுள்ளார் இளங்கோ. இவ்வுண்மைகள் தவிர மனைவியை விடுத்து பிற பெண்களுடன் கொள்ளும் உறவின் தீமை, துன்பங்களுக்கு ஆசையே காரணம் போன்ற அறக்கருத்துக்களும் கூறப்பட்டுள்ளன.

உலக வாழ்க்கையில் ஒருவர் இன்னொருவருக்கு செய்கின்ற ஆபத்துக்கால உதவியானது உலகத்திலுள்ள எல்லாவற்றைக் காட்டிலும் மேலானதாகும். அந்த உதவியை நாம் உடலில் உயிர் இருக்கும் வரையிலும் மறக்கக்கூடாது என்கின்றார் வள்ளுவர்.

“காலத்தினாற் செய்த நன்றி சிறிதெனினும் ஞாலத்தின் மானப் பெரிது”

இவ்வாறு கூறுவதுனுடாக மக்களும் நாட்டையாள்பவர்களும் பிறருக்கு உதவி செய்தும் பிறரது நன்றிக்கடனை மறவாமலும் வாழ்ந்தால் நாட்டில் போரோ பிரச்சனைகளோ வன்முறைகளோ நிகழாது என்கின்றார். இவற்றைவிட நவீனகாலத்து இலக்கியங்களான நாவல், சிறுகதை ஆகிய புனைகதைகளினுடாகவும் வாழ்க்கை அம்சங்கள் பிரதிபலிக்கப்படுவதனைக் காண முடிகின்றது. எமது தமிழ்ச்சமூகத்தில் காணப்படுகின்ற சாதிப்பிரச்சனை, பெண்அடிமைத்தனம், தொழிலாளர் பிரச்சனை போன்ற பல பிரச்சனைகளை இவ்விலக்கியங்கள் வாயிலாகப் படைப்பாளிகள் வெளிப்படுத்தியுள்ளமையைக் காணமுடிகின்றது. குறிப்பாக ஈழத்துப் படைப்பாளிகளான .டானியல் தனது பஞ்சமர், கானல், அடிமைகள் போன்ற நாவல்களினுடாகவும், செ.கணேசலிங்கம் தனது சடங்கு, நீண்ட பயணம் போன்ற நாவல்களினுடாக சாதிப்பிரச்சனையையும், பொ.பத்மனாதன் “பொன்னம்மாளின் பிள்ளைகள்” என்ற நாவலினுடாகவும் பெண்களின் பிரச்சனைகளையும் வெளிப்படுத்தியுள்ளனர்.

இவ்வாறாகத் தமிழில் உள்ள இலக்கியங்கள் ஒவ்வொன்றும் வாழ்வைப் பிரதிபலித்து நிற்பதைக் காண முடிகின்றது. கல்வி, ஒற்றுமை, மழலைச் சிறப்பு, கொடை, பஞ்சம் போக்கல், பொதுவுடைமைச் சிந்தனை, தொழிலாளர் - பெண்கள் போன்றோர் எதிர்கொள்ளும் பிரச்சனைகள், சாதிப்பிரச்சனை என இன்னோரன்ன வாழ்வியல் அம்சங்களைத் தாம் தோன்றிய காலத்தினடியாக அவ்வக்காலத்தில் தோன்றிய இலக்கியங்கள் பிரதிபலித்து நிற்பதைக் காண முடிகின்றது.

காருண்யா குணரட்ணம்

தரம் 10W

விஞ்ஞானத்தின் விந்தை

மாற்றம் அடைந்து வரும் உலகினிலே மாற்றங்கள்
விஞ்ஞானம் செய்யும் விந்தை மிகு செயலாலே
ஐயனவன் படைத்த உலகினிலே
ஐந்து மில்லியன் வருடம் முன்
ஐந்தறிவு ஜீவராசிகளுடன் வாழ்ந்தவனே
அதிசயிக்க வைக்கும் உன் செயல்கள்

விண்வெளி தொட்டு பூமியின் மாறன் படை வரை
வியக்க வைத்திடும் விஞ்ஞான படைப்புக்கள்
உயிரிகளைத் துச்சம் என எண்ணி
உயரப் பறந்தான் அண்டத்திற்கு
புதுச் சரிதம் படைத்திடவே
புது உலகம் அவன் கண்டிடவே

ஆயிரமாயிரம் ஆண்டுகள்
ஆராய்ச்சி பல செய்து
செவ்வாய் கோளினை செதுக்கிய சாதனையை
இவ்வாய் எப்படிச் சொல்லி முடித்திடுமோ??
விஞ்ஞானம் என்பது ஐந்தெழுத்து – அதனில்
விஞ்ஞானி என்பவன் நாலெழுத்து
இவர்களின் எழுத்தோ பல்லாயிரம் - ஆனால்

மக்களின் எழுத்தே தலையெழுத்து
கத்தி கொண்டு உடலறுத்த மருத்துவம் அன்று
கத்தி இன்றி ரத்தம் இன்றிய அதே
மருத்துவம் இன்று
கடவுளின் துளிகளைக் கண்டறிந்து
உயிரின் சேர்க்கையை உலகறிய
அணுக்கள் மோதும் ஆராய்ச்சி
அடியினில் நடக்குது பூமிக்கு

ஒளியின் வேகம் வளியின் வேகம் தானோ!!!!
விமானங்கள் படைப்பது அவன் தாகம்
விண்வெளியில் மட்டும் அன்றி தினம் தினம்
விஞ்ஞானம் சமயலறையிலும் கூடவே
உப்பாய், புளியாய், சக்கரையாய் ருசி சேர்த்து
வாழ்விற்கு சுவையூட்டிடும் ஒரு வரம்.

ஆக்கம் செய்திடும் விஞ்ஞானம்
உலகின் அழிவிற்கும் வழிகளைத் தந்திடுமோ!
புதுயுகம் படைக்க இங்கு
புதிர்கள் பலவும் வருத்திடாதோ!
இது யாவும் மானிடப் பிறவியின்
மறுதாக்கம் ஆகிவிடுமா?
இது ஐசாக் நியூட்டனின்
3ம் விதிதான் ஆகிடுமோ

சுஜேந்தி ரவீந்திரன்
தரம் 10W

இன்றைய சிறுவர்கள் நாளை தலைவர்கள்

பெற்றோர் என்னும் நான்கு எழுத்து சிற்பிக்குள்
உருப்பெற்ற நான்கு எழுத்து சிறுவர் முத்தே
நீ நாளை உலகை வெல்ல உதித்தவன்
இன்றே உன்னை சப்பி மென்னு
துப்பக் காத்திருக்கும் துஷ்ட சமூகத்திடம்
துயிலாது விழித்துக் கொள்
உன் வழி மீது விழி வைத்துக் கொள்

ஒரு நாட்டின் மேன்மைக்குரிய
அலங்காரப் புருஷர்கள் நீங்கள்
உங்களை அழகு படுத்தி இரசிப்பதை விடுத்து
அலங்கோலப்படுத்தும் கயவர்கூட்டம்
இன்று ஓநாய் போல் உங்களை வெருட்டுகின்றது

வெறும் கல்லென்ற சிறாரை- நற்
கருத்து மிக்க சிற்பமெனும்
வடிவிற்கு உயிர் கொடுக்கும்
சமூக சிற்பிகளே!

அந்த உயிரோட்டத்தில்
நம் சமூக எண்ணங்களையும்
ஊட்டி செதுக்குங்கள்.

பிஞ்சு மழலைகளின் நெஞ்சில் மிதித்திட்ட
நச்சுப் பேய்களின் காற்சுவடு
நெஞ்சிலிருக்கட்டும் வைரமாய் - என்று
விஞ்சிய வீரத்தையும் அறிவையும் சற்றே
அதில் மிகைப்பட செதுக்குங்கள்.

மாதா பிதா குரு என்ற
முப்பெரும் கைப்பட்டு
செப்பமிட்ட வைரமாய் ஜொலிக்கும் சிறார்களே
பள்ளிக் கல்வியை பாங்காய் பயின்று
பட்டங்கள் பல பெற நாட்டமும் கொண்டு
சொல்லிலே நேர்மை கூட்டி
செயலிலே விவேகம் காட்டி
பல்வழியிலும் உன் பாதையின்
தடைகளை உடைக்க தவறாது முயற்சிகொள்

கைப்பேசியும் மடிக்கண்ணியுமாய்
பொய்பேசி facebook இல் முகம்பதித்து
Time passing க்கு காதல் கொண்டு
போலியான மாயையில்
உன் வாழ்வைக் காலியாக்கிக் கொள்ளாதே
நட்பு பிறழ்ந்தால் நண்பர் சீர் செய்வர்
உன் நடத்தை பிறழ்ந்தால் நாடே உனைத் தூற்றும்
அப்போ நீ தனிமரமாய்த் தவித்துப் போவாய்

அதனால் அன்புக்கும் பொறுமைக்கும் உன்
அடிமனதில் இடம் கொடுத்து
நேர்மையும் நீதியும் திளைத்து
வீரமும் விவேகமும் உன் கூரிய புத்தியில் பதித்து
தீரமும் திறனும் கொண்ட உன் வாழ்வு
உலகப் புத்தகத்தில் ஓர் அங்கமாய் மிளிர்வேண்டும்
பின்னால் அதைப் படிப்பவனுக்கு நல்ல பாடமாய்
அமைய வேண்டும்

போதைவஸ்தும் போலியின்பமும்
ஆயுதப் போரும் அகதிநிலையும்
பாலியல் துஷ்பிரயோகமும்
கூலிக்கமர்தலும் என்ற
நச்சுக் கிருமிகளை எச்சமில்லாத
துச்சமென மிதித்து துவைத்து
பச்சைப் பயிரைப் பாங்குடன் பேணி
முற்றிய நெல்மணியாய் முதிர் வைத்து
அறுவடை செய்ய
சமூகத் தோழர்களே! ஒன்றாய் சங்கமியுங்கள்
இன்றைய சிறுவர்களே நாளை தலைவர்கள்
அவன் நமக்குக் கொள்ளி போட மட்டுமல்ல
கொள்ளை போன நம் பூமியையும் வெல்லத்தான்

ஷாலினி இராதாகிருஷ்ணன்
தரம் 10W

முக்கியமான ஒன்றாகும். இப் பருவத்திலே மாணவச் செல்வங்களின் அதாவது சிறுவர்களின் உரிமைகள் மீறல் நடைபெறுகின்றது. அவை பற்றி நோக்குவோம்.

சிறுவர்கள் எதிர்கால உலகின் அத்திவாரம் என்றவகையில் அவர்களது எதிர்காலத்தைச் சிறப்பாக திட்டமிட்டு வழிநடத்த வேண்டும். ஆனால் இன்றைய மனித சமுதாயத்தினது நாகரீகத்தின் விளிம்பை நோக்கி நகர்ந்து கொண்டிருக்கும் அதேவேளையில் சிறுவர்களுக்கெதிராக மேற்கொள்ளப்படும் வன்முறைகளும், துஷ்பிரயோகங்களும் அதிகரித்துக் கொண்டே செல்கின்றன. அந்த வகையில் சிறுவர் துஷ்பிரயோகத்தின் பல்வேறு வடிவங்களாக உடல் ரீதியான துஷ்பிரயோகம், உளரீதியான துஷ்பிரயோகம், பாலியல் ரீதியான துஷ்பிரயோகம், உணர்வு புறக்கணிப்பு என துஷ்பிரயோகம் பல வடிவங்களில் காணப்படுகின்றதைக் காணலாம்.

குறிப்பாக உலகில் உள்ள அனைத்து சிறுவர்களும் ஏதாவதொரு துஷ்பிரயோகத்திற்கு முகம் கொடுத்தே வருகின்றனர் என்பதனை ஆய்வறிக்கையும் சுட்டிக்காட்டுகின்றன. சிறுவர்களை பாதுகாப்பதற்கான பல ஏற்பாடுகள் இன்றைய நவீன உலகில் காணப்பட்டாலும் கூட அவற்றையும் மீறி சிறுவர் துஷ்பிரயோகங்களுக்கு உள்ளாக்கப்பட்டு வருகின்றனர்.

சிறுவர் உரிமை மீறுவதனால் சிறுவர் தினம் 10ம் மாதம் 01ம் திகதி கொண்டாடப்படுகின்றது. இது கொண்டாட காரணம் 1ஆம் 2ஆம் உலக மகா யுத்தத்தின் போது இறந்தவர்கள் பெரும்பாலானோர் சிறுவர்களே. அதுமட்டுமன்றி ஜப்பானில் கிரோசிமா, நாகசாஜி பிரதேசங்களின் மீது வீசப்பட்ட அணுகுண்டு மூலம் பிற்காலத்தில் பிறந்த பிள்ளைகளில் பெரும்பாலானோர் அங்கவீனராகப் பிறந்தனர். இதன் காரணமாக சிறுவர்கள் பாதுகாக்கப்படும் நோக்கோடு சர்வதேச சிறுவர் தினம் ஒக்டோபர் 1ம் திகதி கொண்டாடப்படுகின்றது எனலாம்.

இலங்கையில் நாளாந்தம் நடைபெறும் வன்முறைகள், துஷ்பிரயோகங்கள் பற்றி ஆய்வு செய்த “யுனிசெப் நிறுவனம்” இலங்கைப் பிள்ளைகள் 14-16 சதவீதத்திற்கு இடைப்பட்டோர் பாலியல் துஷ்பிரயோகத்திற்கு உள்ளாவதாக குறிப்பிட்டுள்ளனர். மேலும் மனவெழுச்சி ரீதியான துஷ்பிரயோகம் மூலம் பிள்ளைகளின் சுயமதிப்பு மீண்டும் தாக்கப்படும். அது பிள்ளையின் சுயஉணர்வை நசுக்கிவிடக்கூடியதாக பல்வேறு வழிகளில் இடம்பெறும். குறிப்பாக உலகிலுள்ள அனைத்து சிறுவர்களும் இவ்வாறான துஷ்பிரயோகத்திற்கு முகம் கொடுத்து வருகின்றனர் எனலாம்.

சிறுவர் உரிமையை நீக்கிச் சுதந்திரமாகவும், ஆரோக்கியமாகவும் வாழ்வதற்கு உலகில் பல அரசுகள், அரச சார்பற்ற நிறுவனங்கள், சமூக மற்றும் சமய நிறுவனங்கள் பணியாற்றி வருகின்றன. சிறுவர் உரிமை பற்றிய சமவாயம் 1989ஆம் ஆண்டு நவம்பர் 20ஆம் திகதி ஐ.நா.பொதுச்சபையினால் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டு 1990 செப்ரெம்பர் 20ஆம் திகதி நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டது. இதில் இலங்கை 12.07.1991 அன்று அங்கத்துவ நாடாக இணைந்து கொண்டது என அறியலாம்.

அடுத்ததாக சுகாதார சேவையினை பெற்றுக் கொள்ளும் உரிமை, தரமான வாழ்க்கையை அனுபவிக்கும் உரிமை, எல்லா சிறுவரிற்கும் கல்வி கற்கும் உரிமை, பொழுது போக்கில் ஈடுபடும் உரிமை, பாரதாரமான வேலைகளில் இருந்து பாதுகாப்புப் பெறும் உரிமை, போதைவஸ்து பாவனை போன்றவற்றிலிருந்து பாதுகாப்புப் பெறும் உரிமை, சிறுவர்களை ஆயுதப்போராட்டத்தினின்றும், ஆயுத பிணக்குகளினின்றும் பாதுகாக்கும் உரிமை இவ்வாறான பல உரிமைகள் இருக்கின்றன. இத்தனை உரிமைகள் இருந்தும் அதனையும் மீறி இன்று அதாவது நவீன காலத்தில் “சிறுவர் துஷ்பிரயோகம்” கட்டுக்கடங்காத அளவிலே அரங்கேறி வருகின்றன. பாடசாலை சென்று கற்க வேண்டிய வயதிலே சிறார்களை வேலைக்கு அமர்த்துதல், கடுமையான வேலை வேண்டுதல், சிறுவர்களைக் கடத்தல், மர்மக்கொலை, விற்றல், பாலியல் ரீதியான சுரண்டல், சிறுவர் தனித்து விடப்படல் போன்ற சிறுவர் துஷ்பிரயோகத்தால் சிறுவர்கள் மிகவும் பாதிக்கப்பட்டு வருகின்றனர். இவ்வாறான பாதிப்புக்களைச் சிறுவர்களுக்கு உண்டாக்குவது யார்? இந் நிலையில் சிறுவருக்கான சிறுவர் உலகம் எப்படி உருவாகும்?

இந்த வகையில் 20ஆயிரம் பிள்ளைகள் ஆபத்திலும் 37ஆயிரத்து 347 சிறுவர்கள் கல்வி இல்லாமலும் இருக்கின்றனர். அத்துடன் 2011ஆம் ஆண்டு 16 வயதுக்கு குறைந்த 41ஆண் சிறுவர்களும், 77சிறுமிகளும் தற்கொலை செய்து கொண்ட தகவல் இடம்பெற்றுள்ளது. இது மனதாரியம் இல்லாமையை குறிப்பிடுகின்றது. ஒவ்வொரு பிள்ளையும் தனித்துவமான பிள்ளையே. அவர்களது தனித்துவமான ஆற்றல்களை உச்ச அளவில் விருத்தி செய்து நாட்டின் அபிவிருத்திக்குத் தேவையான மனித வளங்களை விருத்தி செய்து நாட்டுக்குப் பங்களிப்பு செய்யும் சிறுவர்களை வளர்க்கவேண்டும்.

சிறுவர் சமாதானம், கண்ணியம், சகிப்புத்தன்மை, சுதந்திரம், சமத்துவம், சகோதரத்துவம் ஆகிய இலட்சிய உணர்வுடன் வளர்க்கப்பட வேண்டும் என்பதனை கருத்திற்கொண்டே முதன் முதலாக உலகமே சிறுவர் மீது அக்கறை கொண்டு 1924ஆம் ஆண்டு சிறுவர் உரிமை தொடர்பான ஜெனீவா பிரகடனத்தை முன்வைத்தனர். சிறுவர் உரிமை சாசனத்தில் 54உறுப்புரிமைகள் கூறப்பட்டுள்ள போதும் எல்லா உயிர்களும், பிள்ளைகளும் உயிர்வாழ, விருத்தியடைய, பாதுகாப்புப்பெற, சமூக நடவடிக்கைகளில் பங்குகொள்ள உரிமை உடையவர்கள் என சொல்லப்படுகின்றது.

அடுத்து எல்லாப் பிள்ளைகளும் பால், நிறம், சாதி, மதம், மொழி ஆகியவற்றில் வேறுபட்டிருப்பினும் சகல உரிமைகளையும் அனுபவிக்கும் உரிமை உண்டு. “சிறுவர்களின் சிறந்த நலன்” சிறுவர் தொடர்பான சகல செயற்பாடுகளும் முடிவுகளும் பிள்ளையின் சிறந்த நலனைக் கருத்தில் கொள்ளும் உரிமையைக் கொண்டுள்ளது. ஒவ்வொரு குழந்தையும் பிறப்பின் போது பெயரையும், இன அடையாளத்தையும் பெற்றுக்கொள்ளும் உரிமை, பெற்றோரைத் தெரிந்து கொள்வதற்கும், அவர்களது பாதுகாப்பை பெற்றுக் கொள்வதற்கும் பெற்றோரில் ஒருவரை அல்லது இருவரை பிரிந்து வாழ்ந்தாலும் இரு பெற்றோருடனும் தொடர்பினைப் பேணிக்கொள்ளும் உரிமை சிறுவர்க்கு உண்டு.

இவற்றுடன் சிறுவர்கள் வாழ்வதற்கும், மேம்பாட்டுக்குமான உரிமை, தமது கருத்துக்களை வெளியிடும் உரிமை, தன்னைப் பாதிக்கக்கூடிய விடயங்கள் தொடர்பாக அபிப்பிராயங்களை வெளிப்படுத்தும் உரிமை, மற்றவர்களுடன் கலந்துரையாடும் உரிமை, இம்சைகள், புறக்கணிப்பு ஆகியவற்றிலிருந்து பாதுகாப்பு பெறும் உரிமை, ஒரு பிள்ளை அகதியானால் அந்த பிள்ளைக்கு விசேட பாதுகாப்பும், ஆதரவும் பெறும் உரிமை, ஊனமுற்ற பிள்ளைகளுக்கு விசேட பராமரிப்பு, பாதுகாப்பு பயிற்சி பெறும் உரிமை. இவை யாவும் சிறுவர் உரிமைகளே.

கல்வி உளவியலாளர்கள், கல்வியியலாளர்களின் கருத்துப்படி பிள்ளை வாழும் சூழல், பிள்ளையின் வளர்ச்சி விருத்தியில் பெரிதும் செல்வாக்கு செலுத்துவதாகக் கூறியுள்ளனர். அந்தவகையில் கேலிக்கு உட்படும் குழந்தை வெறுக்கக்கற்று கொள்கின்றது. சமாதான சூழ்நிலையில் வளராத குழந்தை சண்டையிடக் கற்றுக்கொள்கிறது. விமர்சனங்களுக்கிடையே வளரும் குழந்தை வெட்கப்படக் கற்றுக்கொள்கிறது. அவமானங்களுக்கிடையில் வளரும் குழந்தை குற்றமனப்பாங்குடனும், சகிப்புத் தன்மையுடன் வாழும் குழந்தை பொறுமையுடன் வாழவும் கற்றுக் கொள்கிறது.

ஊக்குவிக்கப்படும் குழந்தை தன்னம்பிக்கையுடனும், புகழ்ச்சியுடன் வளரும் குழந்தை பிறரைப் பாராட்டவும் கற்றுக்கொள்கிறது. நேர்மையான சூழலில் வளரும் குழந்தை நீதி நியாயங்களையும், எதையும் ஏற்றுக்கொள்ளும் பக்குவம், நட்பு இவற்றினிடையே வளரும் குழந்தை இவ்வுலகில் அன்பைத் தேடிக்கற்றுக் கொள்ளும். ஆனால் தற்போதைய சூழலில் பிள்ளை அதாவது சிறுவர்கள் எப்படி வாழ்கிறார்கள்.

யுத்தத்தால் கல்வியை தாய், தந்தை, சகோதரம், உறவுகளை இழந்து ஊனமுற்றவர்களாய், மனவிரக்தியுடன் வாழ்கின்றார்கள். இன்றைய சிறுவர்கள் நாளைய தலைவர்கள் என்பது பண்டுதொட்டு பேணிவருகின்ற மரபாகும். ஆனால் இன்றைய சிறுவர்கள் இன்றைய தலைவர்கள் என்று சொல்லும் வகையில் ஊடகமும் நவீன கல்வி முறைகளும் வளர்ந்து வருகின்றன. ஆனால் அந்தக் கல்வியை கற்க முடியாத வகையில் சிறுவர் உரிமை மீறல் என்பது நடைபெறுகின்றது. புத்தகம் ஏந்தும் கையில் சிறுவயதில் குழந்தையை ஏந்தி நிற்கின்றது.

இன்றைய சிறுவர்கள் எதிர்காலத் தலைவர்கள். எனவே எதிர்கால உலகு எவ்வாறு அமையவேண்டும் என எதிர்பார்க்கும் அனைவருக்கும் இன்றைய சிறுவர்களுக்கு அத்தகைய திறன்களையும், தேர்ச்சிகளையும் வழங்கி முழு ஆளுமைமிக்க பிரஜையாக உருவாக்க அடித்தளமிடவேண்டும். இன்றைய நாளில் சிறுவர்களுக்கெதிரான துஷ்பிரயோகங்களை நீக்கி அரசு, அரசு சார்பற்ற நிறுவனங்களுடனும், சமய, சமய சார்பற்ற நிறுவனங்களுடனும் சேர்ந்து எம் சிறுவர்களை உலகின் சொத்துக்களாகக் கருதி அவர்கள் விருப்பு வெறுப்பு திறன்களைக் கண்டு அதற்கேற்ப நேர்மனப்பாங்குடன் அவர்களை அணுகி, அவர்களின் உள்ளக்கிடக்கைகளை வெளிக்கொணர்ந்து சிறுவர் துஷ்பிரயோகமற்ற சூழலை நீக்கினால் “இன்றைய சிறுவர்கள் நாளைய எதிர்காலத் தலைவர்கள்” ஆவார்கள் என்பதில் ஐயத்திற்கு இடமில்லை. சிறுவருக்கான உரிமைகளைப் பெற்றுக்கொடுக்க நாம் அனைவரும் ஒன்றாக சேர்ந்து உழைத்து எதிர்காலத் தலைவர்களை வரவேற்போம்.

கஜேந்தினி கணேசன்

சிறுவர் உரிமைகள்

க. பொ. த. உயர்தரம், கலைப்பிரிவு (2013)

சிறுவர் உரிமைகள் பற்றி உலகில் விசேடமாக முதலாம் உலகப்போரின் பின் அவதானிக்கப்பட்டது. யுத்தத்துடன் எதுவித சம்பந்தமும் இல்லாத இலட்சக்கணக்கான சிறார்கள் சித்திரவதைகளுக்கு உள்ளாகுதல், அநாதைகளாதல், கொல்லப்படுதல் போன்றவை இதற்கு காரணமாகின. ஆனாலும் சிறுவர் சனத்தொகையை பாதுகாப்பதற்காக மேற்கொள்ளப்பட்ட அனைத்து நடவடிக்கைகளும் இரண்டாம் உலகப்போரில் முற்றாக மறைந்தன. இது முதலாம் உலகப்போரைவிட பயங்கரமாக இருந்தது.

ஐக்கிய நாடுகள் சபையின் மனித உரிமைகள் பற்றிய சர்வதேச பிரகடனத்தின் பின்னர் சிறுவர் உரிமைகள் தொடர்பான பாதுகாப்பு கட்டாய அவசியம் என கருதினர். சிறுவர்கள் பல துஷ்பிரயோகங்களுக்கு உள்ளாகுதல், கொடூர சித்திரவதைகளுக்கு உள்ளாகுதல், பணியாள் சேவையில் ஈடுபடுதல் போன்ற காரணங்களால் சிறுவர் உரிமைகள் பற்றிய உடன்படிக்கை உருவானது.

சிறுவர் உரிமைகள் சமநலவாயத்தில் சிறுவர் பாதுகாப்பு, மேம்பாடு, அபிவிருத்தி, பங்குபற்றல் போன்ற காரணங்களுக்கு விசேட அவதானம் செலுத்தப்பட்டுள்ளது. 1989 நவம்பர் 20ம் திகதி ஐக்கிய நாடுகள் சபை பொதுச்சபையினால் இது பிரகடனப்படுத்தப்பட்டது. அங்கத்துவ நாடுகள் ஏற்றுக்கொண்டதன் பின்னரே 1991 தொடக்கம் செயற்படுத்தப்பட்ட இவ்வுடன்பாட்டிற்கு இலங்கையும் கைச்சாத்திட்டது.

பிரகடனம் முன்னுரையுடன் 54 உறுப்புரைகளைக் கொண்டது. இது மூன்று பிரிவுகளாக பிரிக்கப்பட்டுள்ளது. இதில் சிறுவர் உரிமைகள் உறுப்புரை 01 தொடக்கம் 41 வரை காணப்படுகின்றது. இவ்வுறுப்புரைக்கு அமைய 18 வயதிற்கு குறைந்த அனைத்து மனிதர்களுமே சிறுவர்கள் ஆவர்.

ஒக்ரோபர் முதலாம் திகதி உலக சிறுவர் தினமாகும். சிறுவர் உலகம் சிறுவர்களுக்கானதே. சிறுவர்களுக்கான அடிப்படை உரிமைகள் தேவைகள் என்பவற்றை சிறுவர்கள் சரியாக பெற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்பதையே சர்வதேச சிறுவர் தினம் உணர்த்தி நிற்கின்றது.

சிறுவர்கள் சமாதானம், கண்ணியம், சகிப்புத்தன்மை, சுதந்திரம், சமத்துவம், சகோதரத்துவம் ஆகிய இலட்சிய உணர்வுடன் வளர்க்கப்பட வேண்டும் என்பதைக் கருத்தில் கொண்டு முதன் முறையாக உலகமே சிறுவர்கள் மீது அக்கறை கொண்டு 1924ம் ஆண்டு சிறுவர் உரிமைகள் தொடர்பான ஜெனிவா பிரகடனத்தினை முன் வைத்தனர். சிறுவர் உரிமைச் சாசனத்தில் 54 உறுப்புரிமைகள் கூறப்பட்டுள்ள போதும், எல்லாப் பிள்ளைகளும் உயிர்வாழ, விருத்தியடைய, பாதுகாப்பு பெற சமூக நடவடிக்கைகளில் பங்கு பெற்றுக்கொள்ள உரிமை உடையவர்களெனச் சொல்லப்படுகின்றது.

இத்தனை உரிமைகள் இருந்தும் அதனைமீறி “சிறுவர் துஷ்பிரயோகம்” இன்று கட்டுக்கடங்காத அளவிலே அரங்கேறி வருகின்றன. “சிறுவர் இந்நாட்டின் தூண்கள்” “சிறுவர்கள் எதிர்கால மன்னர்கள்” என்றெல்லாம் மேடைகளிலும் கவிதைகளிலும் முழங்குகின்ற தமிழ்ச் சமூகம் கண்முன்னே நிகழ்கின்ற சிறுவர் துஷ்பிரயோகம் பற்றிக் கண்டு கொள்வதாக இல்லை. அரசியல், பொருளாதார அந்தஸ்துகளின் அடியாகத் தோன்றிய அதிகார மனப்பான்மையை நிலை நிறுத்துவதற்காக பல்வேறு துஷ்பிரயோகங்களையும் சமூகத்தின் மேல் மட்டத்தினர் செய்து வருகின்றனர். அதில் சிறுவர் துஷ்பிரயோகம் ஒன்று.

இயற்கையையும் செயற்கையையும் சேர்த்து இழைத்த இன்னல் சுவட்டில் எமது இளந்தலைமுறை இரத்தம் கசிய நடந்து கொண்டிருப்பது ஏன்? எமது சமூகத்தின் கண்களுக்கு தெரியவில்லை? இலங்கையில் இனப்போரால் நிகழ்ந்த அழிவுகள், கல்விகள், உடல் ஆரோக்கியம், உள ஆரோக்கியம், விவேகம், துணிவு, தன்னம்பிக்கை எனப்பல வற்றையும் சிறுவர்களிடமிருந்து பிடுங்கித் தின்றவிட்டது. யுத்தத்தின் பெயரால் ஆயிரக்கணக்கான சிறார்களின் உரிமைகள் உருக்குலைக்கப்பட்டுவிட்டன. அங்கங்களை இழந்து அங்கவீனர்களாகி வாழ்க்கையின் எதிர்காலம் புரட்டிப்போடப்பட்ட நிலையில் எத்தனை இளம் சிறார்கள் முகாம்களில் முகம் சுருங்கிக்கிடக்கிறார்கள் என்பதை இன்றைய ஆடம்பரச் சமுதாயம் அறிந்து கொள்வதாயில்லை.

சிந்தனை இல்லாத படிப்பும், படிப்பு இல்லாத சிந்தனையும் நடைமுறைக்கு உதவாது என்பர். சிறுவர்கள் எப்போதும் பெற்றோரின் அரவணைப்பில் வாழவேண்டியவர்கள். சிறுவர்களின் பாதுகாப்பு கவசம் பெற்றோர்களேயாவார். சமவாயத்தில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கும் ஒவ்வொரு உரிமைகளையும் எல்லாப் பிள்ளைகளும் அனுபவித்தல் வேண்டும். பிள்ளைகள் தம் உரிமைகளைத் தாமே அறிந்தும் புரிந்தும் கொள்ளுதல் அவசியம்.

கல்வியுடன் இணைபாடவிதான செயற்பாடுகளையும் இணைத்து, ஆன்மீகத்துடன் பிள்ளை வளருமானால் ஆளுமைப்பண்பு, மனத்தைரியமும் சிறுவயது முதலே விருத்தியடைந்து செல்லும்.

அன்பான சமூக உறவுகளே! சிறுவர்கள் எமது நாட்டை அலங்கரிக்கப்போகின்ற “அலங்கார புருஷர்கள்” அவர்களை மேலும் அழகுபடுத்திப் பார்ப்பதே தவிர, அவர்களைக் கசக்கிப் பிழியும் எண்ணத்தைக் கைவிடுங்கள். சிறுவர்கள் எமது நாட்டின் சொத்துக்கள். சிறுவர்களது எதிர்காலம் சிறப்பானதாக அமையவேண்டுமானால் சிறுவர்களின் உரிமை மீறப்படுவதைத் தடுத்து நிறுத்த வேண்டும். சிறுவர் உரிமைகளை ஒவ்வொருவரும் பேணிப்பாதுகாக்கின்ற போது சிறுவர் உலகம் சிறுவர்களுக்கானதாவே அமையும் என்பதில் ஐயத்திற்கு இடமில்லை.

கீர்த்தனா குலதீபன்

க. பொ. த. உயர்தரம், கலைப்பிரிவு (2013)

விஞ்ஞானமும் மனித வாழ்வும்

மனித நாகரீக வளர்ச்சியில் இன்று விஞ்ஞானம் இரண்டறக் கலந்துள்ளது. அறிவியற் புலமையின் விருத்தியின் பயனாக விஞ்ஞானத்தின் பல்வேறு வடிவங்கள் மனித வாழ்க்கையிலும் பண்பாட்டிலும் ஆழ வேருன்றிவிட்டன. மனித வாழ்வில் மேற்கொள்ளப்படுகின்ற நன்மையோ, தீமையோ எதுவாயினும் அது விஞ்ஞானம் என்ற சட்டகத்திலிருந்தே மேற்கொள்ளப்படுகின்றது என்பது வெளிப்படையானது ஆகும். அந்த வகையில் மனித வாழ்வில் விஞ்ஞானம் பெறும் இடத்தை விஞ்ஞானமும் மனித வாழ்வும் என்ற தலைப்பின் கீழ் ஆராய்வதாக இந்தக் கட்டுரை அமைகின்றது.

இயற்கையோடு இணைந்து வாழ்ந்த மனிதன் காலஞ் செல்லச் செல்லத் தன் அறிவு மற்றும் பொருளாதார சூழல் விருத்திகளால் புதிய புதிய கண்டுபிடிப்புக்களை மேற்கொள்ளத் தொடங்கினான். எல்லாவற்றுக்கும் காரணம் இயற்கையே என்று இயற்கையில் இருந்து விடுபடாமல் வாழ்ந்த காலம் போய் எதற்கும் ஒரு காரண காரியத் தொடர்புள்ளது என்ற அறிவுணர்ச்சி மனிதனிடத்தில் உதயமானது. ஏன் எதற்கு? எப்படி? என்று கேள்விகளுக்கு விடைதேட அவன் முயன்றான். முயற்சி வெற்றியளித்தது. விஞ்ஞானம் பிறந்தது.

சென்ற உயிரைத் திருப்பிக் கொண்டு வருதல் போன்ற ஒன்றிரண்டு செயல்களைத் தவிர மனிதனால் செய்ய முடியாத என்று கருதிய செயற்பாடுகள் பலவற்றையும் விஞ்ஞானம் வெற்றிகரமாக நிகழ்த்திக் கொண்டிருக்கிறது.

கல்வி, வைத்தியம், பாதுகாப்பு, போக்குவரத்து, தகவல் தொடர்பு, விளையாட்டு, பண்பாட்டு நிகழ்வுகள் முதலான முக்கியமான துறைகள் எல்லாவற்றையும் விஞ்ஞானத்தின் வளர்ச்சி மனித வாழ்வில் நன்மைகளை ஏற்படுத்தியுள்ளமையை எவராலும் மறக்கவியலாது. உலகம் தொடர்பாக மனிதன் இன்று பெற்றிருக்கின்ற அறிவு, விஞ்ஞானத் தேடலின் வழிவந்ததே ஆகும். விஞ்ஞானக் கண்டுபிடிப்புக்களின் பயனாக வைத்தியத்துறை நன்கு விருத்தியடைந்துள்ளது. எக்ஸ்-ரே நுணுக்குப்பார்வை, சத்திரசிகிச்சை முதலான வைத்தியத் தொழிற்பாடுகள் இலகுபடுத்தப்பட்டுள்ளன விஞ்ஞானம் தந்த நன்மைகளுள் முக்கியமானது.

காலத்தின் துரிதமான கழற்சியின் காரணமாக மனிதகுலம் நாளுக்கு நாள் புதிய புதிய மாற்றங்களையும், சவால்களையும் சந்தித்து வருகின்றது. இடவசதியின்மை, பினிகளைப் பொருத்தமுறக் குணமாக்கத்தக்க மருத்துவ வசதியின்மை, கல்விச் சேவையில் குறைபாடுகள், போக்குவரத்துத் துறையில் ஏற்படும் தாக்கங்கள் முதலானவை மனித குலத்தை இம்சைப்படுத்திக் கொண்டிருக்கின்றன. சனத்தொகைப் பெருக்கமும், கட்டடப் பெருக்கமும் உணவுத் தேவையில் நெருக்கடிகள் போன்றன ஏற்படுகின்றன.

இத்தகைய நெருக்கடிகளைக் களைந்து அனைத்துத் துறைகளிலும் தன்னிறைவு அடையத்தக்க வழிமுறைகளை மேற்கொள்வதற்கு விஞ்ஞானம் பேருதவி புரிகின்றது. நோய்கள் புதிய புதிய வடிவங்களில் மனிதவுடலில் ஊடுருவுகின்றது. இன்றைய சூழ்நிலையில் நவீன மருத்துவத்தின் தேவை அவசியமாகின்றது. நவீன மருத்துவ உபகரணங்கள், நவீன சிகிச்சை முறைகள், நவீன மருந்து வகைகள் என்பவற்றை உற்பத்தி செய்வதற்கும் நடைமுறைப்படுத்துவதற்கும் விஞ்ஞானம் உறுதுணை புரிந்து வருகின்றமை உணரக்கூடியது.

கல்வி தொடர்பாக விஞ்ஞானம் செய்த விருத்தி மிகப்பல. நூல்கள் சேகரிக்கப்படுதல், பிரதி எடுத்தல், பதிவு செய்தல் முதலானவற்றை விஞ்ஞான வருகையால் இலகுபடுத்த முடிகின்றது.

வேளாண்மைத் தொழிலும் இன்று விஞ்ஞானத்திலே தங்கியுள்ளது. விவசாய உபகரணக் கண்டுபிடிப்புக்கள் விளைச்சலை அதிகப்படுத்தவும் துரிதப்படுத்தவும் உதவுகின்றது. அத்துடன் மனித உழைப்பு விரயமாவதை இது தடுக்கின்றது. பட்டினியை ஒழிப்பதிலும், விஞ்ஞான முறைமை கணிசமான வெற்றி கண்டுள்ளது. உணவுத் துறையில் விஞ்ஞானத்தின் வருகை, தன்னிறைவு தரக்கூடிய ஒன்றாக அமைகின்றமை குறிப்பிடத்தக்கது. விவசாய உற்பத்திகள் விருத்தியடையவும், விளைச்சல் உச்சம் பெறவும் விஞ்ஞானம் நல்ல உதவி புரிகின்றது. உர வகைகள், கீருமி நாசினிகள் முதலானவற்றின் பெருக்கமே இதற்கு காரணம் என்பதனை மறுக்க எவராலும் இயலாது.

மனிதன் நீண்ட நேரம் எடுத்துச் செய்யும் வேலைகளை இயந்திரங்கள் சொற்ப நேரத்தில் கச்சிதமாக செய்து முடிக்கின்றது. அனைத்து நாட்டு பாதுகாப்பு விடயங்களிலும் விஞ்ஞானம் அந் நாட்டு இராணுவங்களின் பக்கத்துணையாக இருந்து வருகிறது. சக்தி வாய்ந்த பேராயுதங்கள், விமானங்கள், விமானம் தாங்கிக் கப்பல்கள், கண்காணிப்புச் சாதனங்கள் முதலானவை நாட்டின் பாதுகாப்புக்கு உறுதுணையாக அமைகின்றன. போக்குவரத்தைப் பொறுத்தமட்டில் நாளுக்கு நாள் அபிவிருத்தி ஏற்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறது. கால்நடையாக ஆரம்பித்த மனிதன் போக்குவரத்துத் துறையானது இன்று விண்வெளி வரை விசாலித்துள்ளது. உலகத்தின் எல்லாப் பக்கங்களும் ஒன்றோடு ஒன்று இணைக்கப்பட்டுள்ளன. நினைத்த நேரத்தில் நினைத்த இடத்துக்குச் சென்று அடைவது சாத்தியமாகியுள்ளது.

சட்டம் ஒழுங்கைப் பாதுகாப்பதற்கு விஞ்ஞானம் ஆற்றுகின்ற பங்களிப்பு காத்திரமானது. குற்றச் செயல்களைக் கண்டுபிடிப்பதிலும் விஞ்ஞானம் நன்கு உதவுகின்றது. விஞ்ஞானத் தொழில்நுட்பத்தின் உதவியினால் குற்றச் செயல்கள் புரிந்தவர்கள் சரியாகக் கண்டுபிடிக்கப்படுகிறார்கள். கைரேகைப் பதிவு, மரபணுப் பரிசோதனை முதலானவை விஞ்ஞானத்தின் பெறுபேறே.

விஞ்ஞானத்தின் மற்றுமொரு சிறப்பு தகவல் தொடர்பாடலில் அது அடைந்துள்ள வளர்ச்சி நிலை ஆகும். இணையம், செல்லிடப்பேசி, செயற்கைக்கோள் எனத் தகவல் தொடர்பாடல் துறையை வியப்படையும் உச்சிக்கு இட்டுச்சென்றுள்ளது விஞ்ஞானம்.

விஞ்ஞானத்தொழில்நுட்ப முன்னேற்றங்களைப் பயன்படுத்தித் துஷ்பிரயோகம் செய்வதன் காரணமாக ஏற்பட்டுள்ள தீமைகளையும் நாம் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும். மனித இனம் முதன்முதலில் பயன்படுத்திய ஆயுதங்கள் வில்லும் அம்பும். அவை பாரதூரமான அழிவுகளை ஏற்படுத்தியிருக்கவில்லை. ஆனால் இன்று மனிதன் விஞ்ஞான அறிவைப் பாரிய அழிவினை ஏற்படுத்தும் ஆயுதங்களை உருவாக்குவதற்குப் பயன்படுத்தி வருகின்றான். அணுகுண்டுகள், இரசாயன ஆயுதங்கள் ஏற்படுத்திய, ஏற்படுத்துகின்ற பேரழிவுகள் சொல்லில் அடங்காதவை. வல்லரசுகளின் ஆயுதப் பரிசோதனைகள் உயிரழிவை மாத்திரமன்றிச் சூழல் மாசடைவதையும் தூண்டுக்கின்றன. வல்லாதிக்கச் சிந்தனைகள் விஞ்ஞானத்தின் பெருவளர்ச்சியின் விளைவுகள் தான் என்பது துரதிஷ்டமான உண்மை. தத்தம் இராணுவ வல்லமையை உலகத்துக்கு உணர்த்துவதற்காக இந்த நாடுகள் போட்டி போட்டுக்கொண்டு நடத்துகின்ற அணு ஆயுதப் பரிசோதனைகள் புவியின் இயற்கைப் படிமத்தில் மாற்றங்களைத் தோற்றுவித்து வருகின்றன. அதுமட்டுமல்லாது, பூமியைப் புற ஊதாக் கதிர்களிடம் இருந்து காக்கும் பொருட்டு இயற்கை வானத்தில் விரித்துள்ள ஓசோன் படையில் ஓட்டைகள் விழுவதற்கும் இந்தப் பரிசோதனைகள் காரணமாகி விடுகின்றன. ஓசோன் படைத்துவராம் பூமியில் புற்றுநோய் போன்ற உயிர்க்கொல்லி நோய்கள் உண்டாவதற்கு காரணமாகின்றது என்பதை இந்த நாடுகள் உணர்வதாயும் இல்லை.

விஞ்ஞானத்தின் விருத்தியால் விளைந்த தகவல் தொடர்பாடல், கலாச்சாரச் சீர்கேடுகளுக்குத் துணை போகின்றமை வருந்தத்தக்கது. விஞ்ஞான ரீதியாகத் தயாரிக்கப்பட்ட விவசாய உர வகைகள், பயிர்களில் நச்சுத் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தி நீண்ட கால மற்றும் பாரதூரமான நோய்களுக்கு காரணமாகின்றன.

இருப்பினும் விஞ்ஞானத்தின் விளைபொருட்களுள் ஒன்றாக ஆயுதப்பயன்பாடு உலகத்தின் பாரிய அச்சுறுத்தல் கருவியாக விளங்குகின்றமையும் நாங்கள் அவதானிக்கத் தவறக்கூடாது. விஞ்ஞானம் அறிவை வளர்த்துக் கொண்டு இருக்கின்றமைக்குக் காரணம் அது சிந்தனை வளர்ச்சியைத் தூண்டுவதற்கே. அச்சிந்தனை வளர்ச்சியானது, உலகில் சகோதரத்துவத்தையும், சமத்துவத்தையும், மத நல்லிணக்கத்தையும் வளர்க்கத் தூண்டுவதாக அமைய வேண்டும். ஆனால் துரதிஷ்டவசமாக மனிதன் தன் பலம் குறித்துக் கொண்டுள்ள மமதையும், சக மனிதனின் வளர்ச்சியைக் காணப்பொறுக்காத பொறாமையும், அதிகாரப் போட்டிகளும் இன்று முரண்பாடுகளை உண்டுபண்ணியுள்ளன. முரண்பாடுகள் முற்றி, ஆயுதப் பூசலுக்கு அடிபோடுகின்றன. தற்போதைய நிலவரத்தின்படி உலகில் உருவாக்கப்பட்டுள்ள பேராயுதக் கருவிகளின் தாக்குதல் திறன் பற்றி சர்வதேச நாளேடான "வாஷிங்டன் போஸ்டர்" பீதியுடன் குறிப்பிடுவதைக் கவனிக்க வேண்டும்.

“இன்று உலக நாடுகளில் மறைத்துப் பாதுகாக்கப்படுகின்ற அணு ஆயுதங்களும், இரசாயன ஆயுதங்களும், போர்க்கருவிகளும் உலகின் நான்கில் மூன்று பகுதியை ஐந்து செக்கன்களில் அழித்துவிடப்போதுமானவை.”

இது விஞ்ஞானம், மனித வாழ்வில் ஏற்படுத்துகின்ற பாரதாரமான ஆபத்துக்களில் ஒன்று என்பதைத் தெளிவாக்கி நிற்கின்றது.

மொத்தத்தில் விஞ்ஞானம் இரண்டு பக்கமும் கூர்கொண்ட வாள் போன்றது. அதைச் சரிவரப் பயன்படுத்தி நன்மையை மட்டுமே சேர்த்தால் விஞ்ஞானம் நமது மனித வாழ்வின் உற்ற துணைவன் என்பதற்கு ஐயமில்லை.

சார்மதி பலதீபன்

க. பொ. த. உயர்தரம், கலைப்பிரிவு (2013)

விஞ்ஞானமும் மனித வாழ்வும்

உலகம் வேகமாக இயங்கிக்கொண்டிருக்கிறது என்பதை உலகில் நடைபெற்றுவரும் ஒவ்வொரு நிகழ்வுகளும் உறுதி கூறிநிற்கின்றன. கணனி, இணையம், உலகமயமாக்கல் எனப்பட தொழில்நுட்ப உலகின் புரட்சிமிகு நிலைகள் உருவடிவம் பெற்றதனாலேயே இன்று உலகம் ஒரு குக்கிராமமாய் உருவெடுத்துள்ளது. இதனை யாரும் மறுப்பதற்கில்லை.

ஆதி காலத்திலே மனிதன் கானகத்திலும் மலைக் குகைகளிலும் தன்னுடைய இருப்பிடங்களை அமைத்து வாழ்க்கை நடாத்தினான். இவ்வாறு வாழ்ந்தவன் இன்று படிப்படியாக தன்னுடைய அறிவாற்றலை விருத்தி செய்யத் தொடங்கினான். அதன் பயனாய் ஆற்றங்கரையோரங்களில் குடியேற்றங்களை அமைத்துக்கொண்ட மனிதன் நாளடைவில் விவசாயம், கைத்தொழில் என தன்னுடைய சிந்தனை வடிவங்களுக்கு செயலுருவம் கொடுக்க ஆரம்பித்தான். குகைகளில் வாழ்ந்த மனிதன் இன்று தொடர்மாடி மனைகளிலே குளிருட்டப்பட்ட அறைகளிலும், அடிப்படை விவசாயத்தில் நவீன தொழில்நுட்பங்களைப் புகுத்தி பசுமைப்புரட்சியை ஏற்படுத்தியும், மூலப்பொருட்களை முடிவுப் பொருட்களாக்கும் கைத்தொழிலெனும் பாரிய புரட்சிகளுடனும் செயற்பட்டு வருகின்றான்.

மனிதனுடைய நாகரீகத்தின் துரித வளர்ச்சிக்கு விஞ்ஞான விருத்தியே உயிர்நாடியாய் அமைந்தது. குண்டுசி தொடக்கம் அணுகுண்டு வரை மனித குலத்தின் மகத்தான சாதனைகள் மலைக்கவைக்கின்றன. ஆயினும் இந்த சாதனைகளால் சிலவேளைகளில் அவலம் நேரத்தான் செய்கின்றது. மனித குலத்தின் சக்தி வலுத் தேவையை பூர்த்தி செய்யக்கூடிய அரிய கண்டு பிடிப்பான அணுசக்தியை அமெரிக்கா அநியாயமாக ஜப்பானின் ஹிரோசிமா, நாகசாகியின் மீது வீசி அப்பாவி மக்களை கொலை செய்த கொலைப் பாதகத்திற்காக அமெரிக்காவை அனைவரும் நொந்து கொண்டதும் அகிலம் அறிந்ததே.

மனித வாழ்வு இன்று விஞ்ஞானத்தோடு பின்னிப்பிணைந்ததாகக் காணப்படுகிறது. விஞ்ஞானம் இன்றேல் மனித வாழ்வு இல்லை எனும் அழவிற்கு உலகின் நகர்வு இன்று உருமாறியுள்ளது. ஜப்பானில் ஒரு மனிதனின் மூளையைக்கூட குரங்கிற்கு மாற்றியுள்ளனர். அந்த வகையில் இன்று மருத்துவத் துறையானது பாரியளவில் முன்னேற்றமடைந்து கொண்டிருக்கிறது. மனிதன் செய்ய முடியாத பல வேலைகளை இயந்திரத்தின் உதவி கொண்டு மனிதன் சாத்தியப்படுத்திக் கொள்ளலாம். இதயமாற்று சிகிச்சைகள், ஒட்டிப்பிறந்த இரட்டைக் குழந்தைகளைப் பிரித்தல், கண்மாற்றுச் சிகிச்சை போன்றன இவ். விஞ்ஞானத்தின் வளர்ச்சியால் வெற்றியளித்துக் கொண்டிருக்கின்றன.

உலகத்தில் விஞ்ஞானத்தின் வளர்ச்சியால் பல ஆக்கப்பாடான நிகழ்வுகள் இடம்பெற்றாலும் அழிவை நோக்கிச் செல்கின்ற நிகழ்வுகளும் இடம்பெற்றுக் கொண்டிருக்கின்றன. மாபெரும் விஞ்ஞான வளர்ச்சியை நோக்கி இன்று உலகம் சென்றாலும் சில சமயங்களில் பாரிய அழிவுகளைத் தடுக்கவும் முடியாமல் போய்விடுகின்றது. அதாவது கடந்த 2004ம் ஆண்டு தென்னாசிய நாடுகளைச் சூறையாடிய சுனாமி அனர்த்தத்தை விஞ்ஞானத்தால் எதிர்வுகூற முடியாமல் போய்விட்டது கவலைக்குரிய விடயமாகும்.

விஞ்ஞான மறுமலர்ச்சி முதன் முதலில் ஐரோப்பிய நாடுகளிலும் அதனைத் தொடர்ந்து அமெரிக்க, ஆசிய நாடுகளிலும் ஏற்பட்டதன் விளைவாக பல அறிஞர்களும், ஆராய்ச்சியாளர்களும், விஞ்ஞானிகளும் பல கொள்கைகளையும், கருத்துக்களையும் ஆராய்ந்து பல கண்டு பிடிப்புக்களையும் கண்டறிந்தனர். இதன் விளைவாகத் தொலைத் தொடர்பு சாதனங்கள், போக்குவரத்து ஊடகங்கள், கைத்தொழிற்சாலைகள், மருத்துவச்சாலைகள், எரிபொருட்கள் போன்ற எண்ணற்ற சாதனங்களும் கைத்தொழில்களும் கண்டுபிடிக்கப்பட்டன.

இதன் உச்ச வளர்ச்சியாகச் சந்திரன், செவ்வாய் போன்றவற்றிற்கு விண்கலங்களை அனுப்பி அது பற்றிய ஆய்வுகளை மேற்கொண்டிருக்கின்றான். அண்மையில் கூட கியூரியோசுற்றி எனும் விண்கலம் நாஸாவால் செவ்வாய்க் கிரக்கத்திற்கு அனுப்பி வைக்கப்பட்டது. கியூரியோசுற்றியின் ஆய்வுகளிலிருந்து அது அனுப்பியுள்ள புகைப்படங்களினூடாக செவ்வாய்கிரகத்தில் நீரோடை இருப்பது தொடர்பான தகவல்கள் புவிக்கு அனுப்பி வைக்கப்பட்டிருந்தன. அது மட்டுமல்லாது இருபத்தோராம் நூற்றாண்டின் மிகப்பெரும் விஞ்ஞான கண்டுபிடிப்பாக கடவுளின் துணிக்கைகள் என அறியப்படும் **Higgs Boson** எனும் மர்மத்துகள் கண்டு பிடிக்கப்பட்டுள்ளது. இந்தத் துள்கள்தான் இப் பிரபஞ்சத்தைப் படைத்திருக்கின்றது. இயக்கம், படைப்பு, சித்தாந்தம், மதகோட்பாடுகள் என்ற பல நம்பிக்கைகளை உலுக்கி எடுத்திருக்கிறது இந்தக் கண்டுபிடிப்பு. இது மனித வாழ்வில் விஞ்ஞான வளர்ச்சியில் ஏற்பட்ட மாபெரும் புரட்சிமிகு கண்டுபிடிப்பாக கருதப்படுகிறது.

மனிதனுக்கு அன்றாட வாழ்வில் கூட விஞ்ஞானம் தன்னுடைய பங்கை ஆற்றி வருகின்றது. தொடர்பாடல் சாதனங்கள் முதல் போக்குவரத்து ஊடகங்கள் வரை விஞ்ஞான வளர்ச்சியானது மனிதனுக்கு அதிகமாக நல்ல விடயங்களையே அளிக்கின்றன எனலாம். தொலைத் தொடர்பு சாதனங்களைப் பொறுத்தவரை இன்று உலகின் எந்த மூலையில் என்ன விடயங்கள் இடம்பெற்றாலும் நேரடியாகவே எம்மால் பார்க்கக் கூடியதாக உள்ளது. ஆரம்பத்தில் தொலைத் தொடர்பு சாதனங்கள் தோற்றம் பெற்ற கால கட்டங்களில் எந்தவொரு நிகழ்வாக இருந்தாலும் அவை பதிவு செய்யப்பட்டு ஒளி, ஒலி பரப்பப்பட்டு வந்தன. ஆனால் காலப்போக்கில் பல மணிநேர நிகழ்ச்சிகள், விளையாட்டுக்கள், கோயில்களில் இடம்பெறுகின்ற விசேட திருவிழாக்கள், தேர்உற்சவங்கள் போன்றவற்றையும் எங்கு இடம்பெற்றாலும் உலகளாவிய ரீதியில் அலைவரிசையினூடாக ஒலி, ஒளி பரப்பிவருகின்றனர்.

மனிதனுடைய விஞ்ஞான புரட்சியில் மிக முக்கியம் வகிப்பது கணனி ஆகும். இந்தக் கணனி மூலம் இன்று பல விடயங்கள் இடம்பெற்றுக் கொண்டிருக்கின்றன. அவற்றில் நல்ல பல விடயங்கள் இடம்பெற்றாலும் நிராகரிக்கப்படக்கூடிய சில நிகழ்வுகளும் இடம்பெறத்தான் செய்கின்றன. இணையத்தளத்தினை எடுத்து நோக்குகின்ற போது: இணையத்தளங்கள் வாயிலாக தகவல்களைப் பெறவும், மின் வர்த்தகம் செய்யவும், மின் அஞ்சல் வாயிலாக தகவல் பரிமாற்றம் செய்யலாம் என்ற நிலை எல்லாம் தாண்டி மரணங்களும் சில வேளை இணையத்தளங்கள் ஊடாக நிச்சயிக்கப்படுகின்றன. அமெரிக்க நிறுவனம் ஒன்றினால் நடாத்தப்படுகின்ற இணையத்தளம் ஒன்று மரணச் சடங்குகளை தனது தளத்தின் ஊடாக ஒலி-ஒளி பரப்புச் செய்கின்றது.

இணையத்தளங்கள் மூலம் பல அழிவுகரமான விடயங்களும் இடம்பெற்றுக் கொண்டிருக்கின்றன. இணையத் தளத்தில் தீய அல்லது பார்க்கக் கூடாத இணையப்பகுதியினைப் பார்வையிடுவதன் மூலம் முற்று முழுதாக அவர்கள் அதற்கு அடிமைகளாகவே மாறிவிடுகின்றனர். இதனால் அவர்களுடைய வாழ்க்கையே திசைமாறிச் செல்கின்ற நிலை ஏற்படுகின்றது.

குறிப்பாக இன்றைய கால கட்டத்தில் மாணவர்களை அதிகமாகத் தன்பக்கம் தீய விடயங்களுக்காக சுண்டி இழுக்கும் விடயம் இணையத்தில் ஆங்காங்கே காணப்படுகின்ற நிராகரிக்கப்பட்ட வீடியோக்கள், படங்கள் போன்றவையாகும். இதனால் மாணவர்களின் கல்வி நடவடிக்கைகள் பாதிக்கப்பட்டு வாழ்க்கையிலே திசைமாறிச் செல்கின்ற ஒரு நிலைப்பாடு காணப்படுகின்றது.

விஞ்ஞானத்தின் விருத்தி என்பன ஏற்படாவிட்டால் மனிதனால் பல விடயங்களைச் சாதித்திருக்கவும் முடியாது. ரைட்சகோதரர்களால் விமானம் என்ற சாதனம் கண்டுபிடிக்கப்பட்டிருக்காவிடில் வெளியூர்ப் பயணங்கள், வெளிநாட்டுத் தொடர்புகள் என்பவை மட்டுப்படுத்தப்பட்டதாகவே இருந்திருக்கும். இதனால் பல செயற்பாடுகள் ஒரு வரையறைக்குள் உள்ளடங்கியிருக்கும். விமானத்தின் தோற்றம் பல நல்ல விடயங்களை நெறிப்படுத்திக் கொண்டிருந்தாலும் சில நாட்டு அரசாங்கங்கள் தம் சுயநல போக்குகளை அதாவது தம் எதிர்நடவடிக்கைகளை நிறைவேற்றிக் கொள்வதற்கு விமானம் மூலம் குண்டுகளைப் பொழியும் செயற்பாட்டை நெறிப்படுத்திக்கொண்டிருக்கிறது. இதன் மூலம் இலக்குகள் தவறுகின்றன. எதிர்பாராத மக்களே அதிகமாக இறந்து போகின்றனர்.

குதிரை, மாட்டு வண்டில் என்ற மனிதனுடைய போக்குவரத்துகள் இன்று பில்லியன் கணக்கில் கார்களை சௌகரிய முறையில் உற்பத்தி செய்ய விஞ்ஞானமும் வளர்ந்து விட்டது மனிதனும் முன்னேறிவிட்டான். கார் மட்டுமல்ல பல போக்குவரத்துச் சாதனங்கள், போர் ஆயுதங்களின் உற்பத்தி போன்றவையும் மிகவும் அதிகரித்துச் செல்லும் ஒன்றாகவே காணப்படுகின்றன. ஆயுதங்கள் என்பவை தற்காப்பிற்காகத் தேவை என்ற நிலை காணப்பட்டாலும் அதன் பிரயோகம் என்பது மிகவும் குறைந்தவொரு சதவீதத்திலேயே காணப்படுவதால் சில வேளைகளில் விஞ்ஞான வளர்ச்சி தேவையில்லை என்று கூட எண்ணத் தோன்றுகின்றது.

இது மட்டுமல்ல தொலைக்காட்சி, தொலைபேசி போன்ற பல கருவிகள் மூலம் நல்ல செயற்பாடுகள் இடம்பெற்றாலும், சில மனித ஜீவன்கள் இதைத் தவறான விடயங்களுக்காகச் செயற்படுத்துகின்றனர். தொலைக்காட்சியைப் பொறுத்தவரை தவறான சில விடயங்களைத் தாழும் கைக்கொள்ள முயற்சிக்கின்றனர்.

ஆகவே மனிதனுடைய வாழ்வானது விஞ்ஞானத்தின் விருத்தியோடு பின்னிப்பிணைந்த ஒன்றாகக் காணப்படுகிறது. எது எவ்வாறிருந்தாலும் நல்ல விடயங்கள் அல்லாத சில நிகழ்வுகளில் தீய விடயங்களை முற்றுமுழுதாக தவிர்ப்பதென்பது கடினமான காரியமாகும். ஆயினும் எம்மால் முடிந்தவரை நல்லவற்றைப் பேணி வல்லவர்களாய் வாழ்வோம்.

ஹம்சிகா இராஜ்குமார்

க. பொ. த. உயர்தரம், கலைப்பிரிவு (2013)

"Footprints on the sands of time"

Tell me not in mournful numbers,
Life is but an empty dream!
For the soul is dead that slumbers,
And things are not what they seem.

Life is real! Life is earnest!
And the grave is not its goal;
Dust thou are, to dust thou returnest,
Was not spoken of the soul.

Not enjoyment, and not sorrow,
Is our destined end or way;
But to act, that each tomorrow
Find us farther than today.

Art is long, and Time is fleeting,
And our hearts, though stout and brave,
Still, like muffled drums, are beating
Funeral marches to the grave.

In the world's broad field of battle,
In the bivouac of Life,
Be not like dumb, driven cattle!
Be a hero in the strife!

Trust no Future, howe'er pleasant!
Let the dead Past bury its dead!
Act, – act in the living Present!
Heart within, and God o'erhead!

Lives of great men all remind us
We can make our lives sublime,
And, departing, leave behind us
Footprints on the sands of time;

Footprints, that perhaps another,
Sailing o'er life's solemn main,
A forlorn and shipwrecked brother,
Seeing, shall take heart again.

Let us then be up and doing,
With a heart for any fate;
Still achieving, still pursuing,
Learn to labour and to wait.

- Henry Wadsworth Longfellow – 'A Psalm of Life'

"Footprints on the sands of time"

1816: Arrival of the missionaries in Jaffna.

1820: Rev. Miron Winslow and Ms. Harriet Winslow gain a glimpse of their future home.

1823: Decision to have the 'Female Central School' at Oodooville.

1824: Uduvil Girls' College, the oldest girls' boarding school in Asia founded, with Ms. Harriet Winslow as its first Principal.

1832: Sixty on roll.

1835: A little English included in the course of study, Astronomy to combat superstition!

1839: Ms. Eliza Agnew succeeds Ms. Harriet Winslow as Principal.

1840: A hundred students on roll.

1874: Jubilee Meeting, over 300 Old Girls present with gifts of jewels – diamond earrings, necklaces etc. to make Uduvil an endowed college.

1880: Ms. Susan Howland succeeds Ms. Eliza Agnew as Principal.

A new set of classrooms dedicated.

1883: The whole school gathers for the first time in the new hall.

1885: The first girls' training school in the North started by the Leitch sisters.

1886: The inauguration of the first Christian Endeavour Society in Asia. A picnic for the whole school provided in 23 carts!

1897: The English school formally launched.

1899: Calcutta Entrance Examination introduced.

1903: The first Student Council meets.

1906: The first Cambridge class is formed.

1910: A sick room with a school nurse provided.

1911: Ms. Lulu Bookwalter succeeds Ms. Susan Howland as Principal.

1914: The library gifted by Dr. T. B. Scott.

Senior Cambridge classes organized.

1915: Ms. J. H. Dickson and Ms. Mary Paul Fry start the Kindergarten – the first in the North.

Ms. Freda Hacker takes charge of Western Music.

1916: Student Christian Association formed.

Art Department opened.

Rhetoricals introduced.

1917: Ms. Lucy K. Clark, a trained Kindergarten teacher takes charge of the Kindergarten.

1919: A two storied row of six modern classrooms built.

For the first time, two students of the school enter University.

1920: Alumnae Association founded.

A new dormitory opened - McLaughlin House.

1921: Eliathamby House for 'Under 10' opened.

Girl Guide Company formed.

Country Dancing introduced.

School Band started.

1922: Teachers' Forum constituted.

Tennis Club formed.

First model Kindergarten in the North built.

1923: Domestic Science introduced.

1924: Domestic Science Cottage opened.

1925: Centenary celebrations.

First Netball team plays Kandy High School.

1926: Ms. Iswariam Rajadurai takes charge of Indian Dancing and Veena lessons.

1927: First school magazine in print.

1936: Lewis Bookwalter House opened for Senior girls.

1937: Bookwalter Silver Jubilee celebrations.

1940: Uduvil installs own electricity supply.

1941: Ms. Ariam Paramasamy succeeds Ms. Lulu Bookwalter as Principal.

Students from Uduvil Girls' College enter the Medical faculty of the Ceylon University for the first time.

1944: The first Island Bible School organized by Rev. Dr. D. T. Niles.

1945: Uduvil accepts free education.

1947: G. C. E. A/L classes started – school upgraded

Uduvil hosts a public reception to felicitate the first Bishop of the Jaffna Diocese of the Church of South India (JDCSI) – Rt. Rev. Dr. S. Kulandran.

1950: 125th Anniversary celebrated. A special train to Jaffna for the first time! The tourist saloon bearing the name "Uduvil Special, 125th Anniversary" arrives bringing the PPA, Colombo Branch.

Visit of Sri Lanka's first Prime Minister – Rt. Hon. D. S. Senanayake.

1951: Dedication of the Chapel.

1953: Electricity and pipe borne water supplied to the whole school and modern sanitary facilities provided to the hostel.

Boundary wall around the school completed.

- 1955:** Lower school building remodeled and a new block opened.
Dwight House added.
Arrival of "Ripples" the College van.
- 1960:** Uduvil Girls' College opts to be a private, non fee levying school.
- 1969:** Opening of the Bookwalter Memorial Administration Block.
- 1970:** Ms. Saraswathy Somasundaram succeeds Ms. Ariam Paramasamy as Principal.
- 1971:** Secretarial Studies introduced.
- 1973:** Launching of short term programmes for high school students from the United States.
- 1974:** Ter Jubilee celebration.
Opening of the rebuilt Jubilee Hall by Dr. Telfer Mooke (Asia Secretary, UCBWM).
Redesigning and expansion of school library.
- 1976:** Christopher van Hollen, US Ambassador to Sri Lanka visits the school and lays a wreath on the grave of Ms. Harriet Winslow.
Ms. Joann Snider, new missionary, arrives at Uduvil in September.
- 1977:** The school presents the first candidate for the Chamber of Commerce Examination.
French classes begin with 32 students.
Ms. Helen Meisner arrives as the Missionary for the Kindergarten.
- 1978:** Uduvilites sit for the first French Examination.
- 1979:** Dr. Robert Holmes and Ms. Frances Holmes take up residence at Uduvil.
- 1980:** A new Activity Reading Room for the Kindergarten Department.
- 1981:** Opening of the Ariam Hudson Paramasamy Memorial Hostel.
The school is registered as a centre for the London Pittman's Examinations.
Mr. and Mrs. Knolls arrive at Uduvil to work in Killinochchi.
- 1982:** Dr. C. V. Selliah succeeds Ms. Saraswathy Somasundaram as Principal.
- 1983:** Uduvil opens her portals for refugees. Number on roll soars.
Further Education Programme initiated for school leavers.
- 1985:** Susan Howland Block opened for the Primary School.
The school wins first place in Folk Dancing and Carnatic Singing.
- 1986:** American Ambassador visits Uduvil again.
Uduvil shines in A/Level results – first place in the Commerce section island- wide.
The school participates and wins first place at the Shakespeare Contest.
- 1987:** Ethnic riots and I. P. K. F. operation – Uduvil serves as an army and refugee camp.

- 1988:** Uduvil gets computerized! Computer is introduced in the secondary school.
One man theatre given pride of place.
- 1989:** *The Reason for Christmas is Jesus* – a Christmas cantata,
Performance in Colombo telecast over national TV.
Preparations underway to build a much needed Science Block.
- 1990:** Jaffna faces military operations.
- 1991:** Celebrating 175 years of Missionary arrival in Jaffna.
- 1995:** The exodus. People leave Jaffna.
- 1999:** Uduvil celebrates its 175th year – festivities extend to PPA branches in Colombo, Melbourne, Sydney and Canada.
- 2001:** Opening of the Harriet Winslow Memorial Science Block by visiting Trustees of Jaffna College Funds
Visit of the American Ambassador H. E. Ashley Wills.
Opening of the Gender Resource Centre by H. E. Ruth Archibald, Canadian High Commissioner.
Arrival of Ms. Grace Bunker, Missionary.
- 2002:** A Basketball court is opened in the school.
Song of Remembrance held for the lives of Dr. Robert Holmes and Ms. Frances Holmes.
- 2003:** The Primary School gets a new look.
- 2004:** The Netball U.17 team reaches the finals of the National Level Competition.
- 2005:** Ms. Shiranee Mills succeeds Dr. C. V. Selliah as Principal.
Basketball played at National Level for the first time.
Senior Poetic Shakespeare Drama – Provincial Champions – a first.
First place and Gold medalist at the National Level individual Oriental Dance.
Junior laboratory established.
Uduvil bids sad goodbye to Ms. Grace Bunker, Missionary.
- 2006:** G. C. E. Advanced Level Examination results – seven 3As.
Badminton and Basketball Provincial Champions.
Winner at National Level English Dictation.
- 2007:** Foundation stone for the Saraswathy Somasundaram Memorial Building laid by Dr. Chandra Ambalavanar, Fellow of the Royal College of Obstetricians and Gynecologists (FRCOG).
- 2008:** Introduction of Hockey – the team goes on to become Provincial Champions.
Talent Search in Western Music organized for the children of Jaffna.
The Saraswathy Somasundaram Memorial Building, gifted by the Christian Children's Fund of Canada (CCFC), is inaugurated by Mr. Charles Parker – Counsellor, Development Canadian High Commission performance at National level.
English Day – Anne of Green Gables – performance at National level.

- 2009:** “கைகொடுப்போம்” (Helping Hands) – a staff endeavour in aid of hospitalized victims of war.
- 2010:** Uduvil emerges 2nd Runner Up at National level for Senior Poetic Drama and Primary Drama, also winning the award for Second Best Portrayal of a Role in the Senior category.
Cricket is introduced to the school.
- 2011:** On the 215th anniversary of the birth of Harriet Winslow, a service of thanksgiving for her life and work enriched by a choir comprising over a hundred voices.
Institute of Western Music and Speech (IWMS) examinations held at Uduvil.
Uduvil wins the award for Second Best Portrayal of a Role in the Junior category of English Drama at the National level.
H. E. Patricia Butenis, US Ambassador to Sri Lanka and the Maldives, visits Uduvil.
Uduvil participates in the All Island Athletics Meet.
English Language Center opened for children of the school and of the community.
Inauguration of the Eliza Agnew Business Process Outsourcing Center,
- 2012:** Trustees of Jaffna College Funds visit Uduvil Girls' College.
H. E. Patricia Butenis, US Ambassador to Sri Lanka and the Maldives, visits Uduvil again.
Arrival of Ms. Julianna Nitz, Missionary - Intern Global Ministries
An Art Exhibition titled *June Splendour* held to showcase the talents of Advanced Level Art Students
Uduvil sets a new record for the over nine teen 4x100m relay event at the Provincial Games.
The 4x400m relay team is placed 5th at the All Island Athletics Meet.
The Junior Bible Quiz team emerge Champions at Nationals for the 3rd consecutive year.
Uduvil emerges 1st Runners Up at Nationals for Senior Poetic Drama and Primary Drama, once again winning the award for Second Best Portrayal of a Role in the Senior category.
Uduvil participates in a series of televised island-wide General Knowledge quizzes and emerges runners up at the finals.
“*Mary, Did You Know?*” – a Christmas Cantata, performed in Colombo and telecast over national TV on Christmas Day 2012.

